

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja VI

Sprawozdanie Stenograficzne

z 100 posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 16 września 2011 r.
(drugi dzień obrad)

Warszawa
2011

TREŚĆ

100. posiedzenia Sejmu

(Obrady w dniu 16 września 2011 r.)

str.

str.

Wznowienie posiedzenia

Komunikaty

Sekretarz Poseł Krzysztof Brejza 141

Zmiana porządku dziennego

Wicemarszałek Marek Kuchciński 141

Punkt 10. porządku dziennego: Pytania

w sprawach bieżących

Poseł Krzysztof Gadowski 142

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Gospodarki Maciej Kaliski 143

Poseł Krzysztof Gadowski 144

Poseł Zbigniew Babalski 144

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy

i Polityki Społecznej Czesława Ostrowska . . . 144

Poseł Zbigniew Babalski 146

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy

i Polityki Społecznej Czesława Ostrowska . . . 146

Poseł Zbigniew Babalski 147

Poseł Stanisław Stec 147

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Maciej Grabowski 148

Poseł Stanisław Stec 148

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Maciej Grabowski 149

Poseł Jan Łopata 149

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu

Państwa Mikołaj Budzanowski 149

Poseł Jan Łopata 150

Poseł Piotr Tomański 151

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska

Stanisław Gawłowski 151

Poseł Renata Butryn 152

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska

Stanisław Gawłowski 152

Poseł Bolesław Grzegorz Piecha 153

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Infrastruktury Radosław Stępień 153

Poseł Grzegorz Janik 154

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Infrastruktury Radosław Stępień 155

Poseł Ryszard Zbrzyzny 155

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu

Państwa Adam Leszkiewicz 156

Poseł Ryszard Zbrzyzny 156

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu

Państwa Adam Leszkiewicz 157

Poseł Andrzej Orzechowski 157

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury

Tadeusz Jarmuziewicz 158

Poseł Janusz Cichoń 158

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury

Tadeusz Jarmuziewicz 158

Poseł Adam Śnieżek 159

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia

Cezary Rzemek 159

Poseł Piotr Babinetz 160

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia

Cezary Rzemek 160

Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska 160

Minister Sprawiedliwości

Krzysztof Kwiatkowski 161

Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska 162

Minister Sprawiedliwości

Krzysztof Kwiatkowski 162

Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska 162

Poseł Witold Pahl 162

Minister Sprawiedliwości

Krzysztof Kwiatkowski 162

Punkt 11. porządku dziennego: Informacja

bieżąca

Poseł Krzysztof Borkowski 163

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Gospodarki Waldemar Pawlak . . . 165

Poseł Andrzej Czerwiński 166

Poseł Wojciech Jasiński 166

Poseł Stanisław Stec 167

Poseł Marian Starownik 167

Poseł Tomasz Piotr Nowak 168

Poseł Stanisław Kalemba 168

Poseł Janusz Cichoń 168

Poseł Franciszek Jerzy Stefaniuk 169

Poseł Krzysztof Gadowski 169

Poseł Romuald Ajchler 169

Poseł Tadeusz Arkit 170

Poseł Łukasz Gibała 170

Poseł Jan Kulas 171

Poseł Krzysztof Borkowski 171

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Gospodarki Waldemar Pawlak . . . 172

Punkt 12. porządku dziennego: Sprawoz-

danie głównego inspektora pracy

z działalności Państwowej Inspekcji

Pracy w 2010 roku wraz ze stanowi-

skiem Rady Ochrony Pracy oraz ze

stanowiskiem Komisji do Spraw Kon-

troli Państwowej oraz Komisji Polityki

Społecznej i Rodziny

Główny Inspektor Pracy Anna Tomczyk . . . 174

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Katarzyna Mrzygłocka	177	Poseł Stanisław Kalemba	202
Poseł Janusz Krasoń	178	Poseł Wojciech Mojzesowicz	202
Poseł Łukasz Borowiak	180	Poseł Stanisław Kalemba	203
Poseł Stanisław Szwed	181	Punkt 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych oraz ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta	
Poseł Janusz Krasoń	183	Poseł Sprawozdawca Krystyna Skowrońska	203
Poseł Piotr Walkowski	184	Poseł Krystyna Kłosin	204
Poseł Zbysław Owczarski	185	Poseł Elżbieta Streker-Dembińska	204
Poseł Krystyna Grabicka	186	Poseł Wiesław Rygiel	204
Poseł Adam Śnieżek	187	Punkt 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw	
Poseł Witold Sitarz	187	Poseł Sprawozdawca Michał Jaros	205
Poseł Jan Kulas	187	Poseł Wiesław Janczyk	205
Główny Inspektor Pracy Anna Tomczyk	188	Poseł Stanisław Stec	205
Poseł Janusz Krasoń	190	Poseł Wiesław Rygiel	205
Punkt 13. porządku dziennego: Przedstawione przez ministra skarbu państwa „Sprawozdanie z działalności Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.” wraz ze stanowiskiem Komisji Skarbu Państwa		Poseł Krystyna Skowrońska	206
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik	191	Punkt 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw	
Poseł Tadeusz Arkit	192	Poseł Sprawozdawca Stanisław Żmijan	206
Poseł Zbigniew Konwiński	193	Poseł Jacek Krupa	206
Poseł Marek Suski	194	Poseł Janusz Piechociński	207
Poseł Jan Kochanowski	195	Poseł Kazimierz Hajda	207
Poseł Józef Racki	196	Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym	
Poseł Krzysztof Tołwiński	196	Poseł Sprawozdawca Janusz Piechociński	207
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik	197	Poseł Bogusław Kowalski	207
Punkt 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach		Poseł Wiesław Andrzej Szczepański	208
Poseł Sprawozdawca Magdalena Kochan	198	Poseł Janusz Piechociński	208
Poseł Paweł Suski	198	Poseł Kazimierz Hajda	208
Poseł Krzysztof Tołwiński	198	Poseł Elżbieta Pierzchała	208
Poseł Henryk Milcarz	199	Punkt 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego	
Poseł Adam Krzyśków	199	Poseł Sprawozdawca Aldona Młyńczak	208
Poseł Wojciech Mojzesowicz	199	Poseł Elżbieta Pierzchała	209
Poseł Władysław Szkop	200	Poseł Kazimierz Smoliński	209
Punkt 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw		Poseł Wiesław Andrzej Szczepański	210
Poseł Sprawozdawca Adam Krupa	200	Poseł Józef Racki	210
Poseł Łukasz Tusk	200	Poseł Kazimierz Hajda	210
Poseł Henryk Kowalczyk	201	Poseł Anna Paluch	211
Poseł Romuald Ajchler	201		

Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Jarosław Król	211
Poseł Aldona Młyńczak	212
Punkt 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych	
Poseł Sprawozdawca Andrzej Orzechowski	212
Poseł Adam Żyliński	212
Poseł Jarosław Stawiarski	213
Poseł Wiesław Rygiel	213
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Maciej Grabowski	213
Punkt 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne	
Poseł Sprawozdawca Antoni Mężydło	214
Poseł Dariusz Lipiński	214
Poseł Anna Paluch	214
Poseł Józef Racki	215
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Radosław Stępień	215
Punkt 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej	
Poseł Sprawozdawca Grzegorz Raniewicz	215
Poseł Dorota Rutkowska	215
Poseł Tadeusz Woźniak	216
Poseł Krystyna Łybacka	216
Poseł Mirosław Pawlak	216
Punkt 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o współpracy rozwojowej	
Poseł Sprawozdawca Andrzej Halicki	216
Poseł Beata Bublewicz	217
Poseł Stanisław Witaszczyk	217
Poseł Tadeusz Iwiński	217
Punkt 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym	
Poseł Sprawozdawca Jerzy Kozdroń	218
Poseł Robert Kropiwnicki	218
Poseł Kazimierz Smoliński	218
Poseł Stanisław Rydzoń	219
Poseł Józef Zych	219
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w spra-	

wie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym	
Poseł Sprawozdawca Jerzy Kozdroń	219
Poseł Jerzy Kozdroń	219
Poseł Stanisław Rydzoń	219
Poseł Józef Zych	220
Poseł Stanisław Pięta	220
Punkt 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw	
Poseł Sprawozdawca Witold Pahl	220
Poseł Jerzy Kozdroń	220
Poseł Stanisław Rydzoń	220
Poseł Józef Zych	221
Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw	
Poseł Sprawozdawca Marian Filar	221
Poseł Witold Pahl	221
Poseł Stanisław Rydzoń	221
Poseł Józef Zych	222
Punkt 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Poseł Sprawozdawca Andrzej Czerwiński	222
Poseł Antoni Mężydło	222
Poseł Wojciech Jasiński	223
Poseł Marian Starownik	223
Poseł Adam Gawęda	223
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Maciej Kaliski	223
Punkt 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o timeshare	
Poseł Sprawozdawca Andrzej Gut-Mostowy	224
Poseł Mirosława Nykiel	224
Poseł Wojciech Jasiński	224
Poseł Tadeusz Tomaszewski	224
Poseł Aleksander Sopliński	224
Poseł Adam Gawęda	225
Punkt 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej	

o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców	
Poseł Sprawozdawca Adam Szejnfeld	225
Poseł Adam Szejnfeld	225
Poseł Wojciech Jasiński	225
Poseł Adam Gawęda	225
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Mieczysław Kasprzak	225
Punkt 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi	
Poseł Sprawozdawca Danuta Pietraszewska	226
Poseł Jan Musiał	226
Poseł Edward Siarka	226
Poseł Marian Starownik	226
Poseł Adam Gawęda	227
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Włodzimierz Karpiński	227
Punkt 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym	
Poseł Sprawozdawca Stanisław Żmijan	228
Poseł Piotr Tomański	228
Poseł Jan Warzecha	229
Poseł Józef Racki	229
Punkt 34. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw	
Poseł Sprawozdawca Piotr van der Coghren	229
Poseł Piotr van der Coghren	230
Poseł Artur Górski	230
Poseł Krystyna Łybacka	231
Poseł Andrzej Sztorc	231
<i>(Przerwa w posiedzeniu)</i>	
Wznowienie posiedzenia	
Zmiana porządku dziennego	
Marszałek	231
Komunikaty	
Sekretarz Poseł Mirosław Maliszewski	231
Punkt 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Józefa Ignacego Kraszewskiego (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	232

Punkt 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem ks. Piotra Skargi (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	232
Punkt 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Janusza Korczaka (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	232
Punkt 4. porządku dziennego: Informacja prezesa Rady Ministrów na temat polityki na rzecz równouprawnienia i przeciwdziałania dyskryminacji z powodu płci (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	232
Punkt 2. porządku dziennego: Pierwsze czytanie obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	233
Punkt 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	233
Punkt 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	234
Punkt 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubez-	

pieczonych oraz ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	234
Punkt 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	235
Punkt 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	235
Punkt 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	236
Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	237
Punkt 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	237
Poseł Andrzej Adamczyk	238
Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Jarosław Król	238
Punkt 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	240
Punkt 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (cd.)	

Głosowanie	
Marszałek	242
Punkt 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o współpracy rozwojowej (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	242
Punkt 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	243
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	243
Punkt 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	244
Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	245
Punkt 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	246
Punkt 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o timeshare (cd.)	

	<i>str.</i>
Głosowanie	
Marszałek	246
Punkt 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	246
Punkt 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	249
Punkt 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	249
Punkt 34. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Poseł Andrzej Celiński	249
Poseł Artur Górski	250
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Piotr Kołodziejczyk	250

	<i>str.</i>
Głosowanie	
Marszałek	250
Punkt 35. porządku dziennego: Wybór do składu osobowego Komisji Etyki Poselskiej	
Głosowanie	
Marszałek	250
Punkt 36. porządku dziennego: Wybór nowego składu osobowego Komisji do Spraw Unii Europejskiej	
Głosowanie	
Marszałek	251
Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Waldemar Pawlak	251
Oświadczenia	
Poseł Andrzej Jaworski	251
Poseł Andrzej Szlachta	252
Poseł Stanisław Kalemba	253
Poseł Tadeusz Iwiński	253
Poseł Michał Jaros	254
Poseł Tadeusz Sławecki	255
Poseł Michał Szczerba	255
Poseł Krzysztof Gadowski	256
Poseł Aleksander Chłopek	256
Zamknięcie posiedzenia	
Załącznik nr 1 – Teksty wystąpień niewygloszonych	
Poseł Andrzej Szlachta	1
Poseł Zenon Durka	1
Poseł Jan Kulas	1
Poseł Monika Wielichowska	2
Porządek dzienny	

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 02)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Grzegorz Schetyna oraz wicemarszałkowie Marek Kuchciński, Jerzy Wenderlich, Ewa Kierzkowska i Stefan Niesiołowski)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Wznawiam posiedzenie.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów: Krzysztofa Brejzę, Radosława Witkowskiego, Michała Marcinkiewicza i Mirosława Maliszewskiego.

W pierwszej części obrad sekretarzami będą posłowie Krzysztof Brejza i Radosław Witkowski.

Protokół i listę mówców prowadzić będą posłowie Radosław Witkowski i Mirosław Maliszewski.

Proszę wyznaczonych posłów sekretarzy o zajęcie miejsc.

Witam pana posła sekretarza.

Proszę posła sekretarza o odczytanie komunikatów.

Sekretarz Poseł Krzysztof Brejza:

Wysoka Izbo! Informuję, że w dniu dzisiejszym odbędą się posiedzenia Komisji:

— do Spraw Unii Europejskiej – o godz. 10,

— Finansów Publicznych – o godz. 10.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o stanowiskach Senatu w sprawie ustaw:

— o zmianie ustawy o transporcie kolejowym,

— o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej,

— o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym,

— o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym,

— o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach

postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
— o timeshare.

Sprawozdania te zostały paniom i panom posłom doreczone odpowiednio w drukach nr 4679, 4645, 4677, 4667, 4681 i 4660.

W związku z tym, na podstawie art. 95f regulaminu Sejmu, marszałek Sejmu podjął decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Proponuję, aby w dyskusjach nad tymi punktami Sejm wysłuchał 3-miutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o stanowiskach Senatu w sprawie ustaw:

— o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,

— o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw,

— o zmianie ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych oraz ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta,

— o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw,

— o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,

— o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw,

— o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego,

— o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne,

— o współpracy rozwojowej,

— o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw,

— o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw,

— o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców,

Wicemarszałek Marek Kuchciński

— o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi,

— o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

Sprawozdania te zostały paniom i panom posłom doręczone odpowiednio w drukach nr: 4688, 4683, 4668, 4689, 4690, 4680, 4665, 4666, 4686, 4685, 4684, 4663, 4662 i 4670.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, marszałek Sejmu podjął decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Proponuję, aby w tych przypadkach Sejm wyraził zgodę na zastosowanie art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu oraz aby w dyskusjach nad dodanymi punktami Sejm wysłuchał 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycje przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych przedłożyła sprawozdanie o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw.

Sprawozdanie to zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 4678.

W związku z tym, na podstawie art. 78 ust. 1 regulaminu Sejmu, marszałek Sejmu podjął decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego sprawozdania.

Proponuję, aby w tym przypadku Sejm wysłuchał 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Informuję, iż prezes Rady Ministrów zawiadomił Sejm o zamiarze przedłożenia prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji, bez zgody wyrażonej w ustawie, Umowy zmieniającej po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r., sporządzoną w Wagadugu dnia 23 czerwca 2010 r.

Posłowie w określonym terminie nie zgłosili zastrzeżeń co do zasadności wybranego przez Radę Ministrów trybu ratyfikacji tego dokumentu.

Komisja Spraw Zagranicznych przedłożyła sprawozdanie, w którym wnosi o przyjęcie tego zawiadomienia premiera bez zastrzeżeń.

Sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 4664.

W związku z tym, na podstawie art. 120 ust. 4 regulaminu Sejmu, informuję o braku zastrzeżeń co do zasadności wybranego przez Radę Ministrów trybu ratyfikacji tego dokumentu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 10. porządku dziennego: Pytania w sprawach bieżących.

Przypominam, że postawienie pytania nie może trwać dłużej niż 2 minuty, zaś udzielenie odpowiedzi nie może trwać dłużej niż 6 minut. Prawo do postawienia pytania dodatkowego przysługuje wyłącznie posłowi zadającemu pytanie. Dodatkowe pytanie nie może trwać dłużej niż 1 minutę, a uzupełniająca odpowiedź nie może trwać dłużej niż 3 minuty. Marszałek Sejmu może wyrazić zgodę na wydłużenie czasu odpowiedzi na dodatkowe pytanie.

Pierwsze pytanie zgłosili panowie posłowie Krzysztof Gadowski i Wojciech Saługa z klubu Platforma Obywatelska. Pytanie w sprawie strategii rozwoju i funkcjonowania Kompanii Węglowej SA skierowane jest do ministra gospodarki. Odpowiadać będzie podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Maciej Kaliski.

Proszę o zadanie pytania posła Krzysztofa Gadowskiego, klub Platforma Obywatelska.

Poseł Krzysztof Gadowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Kompania Węglowa to największa firma górnicza w Europie. W 2007 r. rozpoczął się proces reorganizacji, którego celem jest stworzenie finalnej struktury kopalń zespolonych. Te wszystkie działania były poprzedzone konkretnymi analizami, badaniami, opiniami, między innymi przygotowanymi przez firmę PricewaterhouseCoopers, AGH krakowską oraz Politechnikę Śląską. Te opracowania miały na celu wskazanie możliwości poprawy koordynacji działania kopalń w zakresie wykorzystania złóż i potencjału produkcyjnego, zasobów ludzkich i materiałów oraz stworzenie podstaw organizacyjnych do zwiększenia skuteczności i efektywności procesów związanych z planowaniem i budżetowaniem. Plan reorganizacji przez cztery lata jest, można powiedzieć, konsekwentnie i skutecznie realizowany. W wyniku tych przekształceń zostały utworzone cztery centra wydobywcze. Nie ukrywam, że najbardziej interesuje mnie to południowe, w którym funkcjonują kopalnie: Chwałowice, Jankowice, Marcel i Rydułtowy-Anna. Działania związane z reorganizacją akurat w tym centrum południowym zmierzały do tego, aby optymalnie zwiększyć zarówno zdolność produkcyjną, jak i racjonalną gospodarkę złożem, dzięki której odzyskano część zasobów zalegających w filarach pomiędzy kopalniami. Te działania miały doprowadzić do łączenia parcel eksploatacyjnych, likwidacji filarów i ograniczenia ich ilości i kosztów funkcjonowania. Dzisiaj mówi się o tym, tzn. słyszy się w mediach, że ten proces w jakiś sposób ma być zmieniony.

Dlatego chciałbym pana ministra zapytać: Jaka jest dzisiaj (*Dzwonek*) koncepcja zarządu dotycząca dalszego funkcjonowania spółki i gospodarowania

Posel Krzysztof Gadowski

wspólnym złożem? Czy Kompania Węglowa będzie kontynuować tworzenie kopalń zespolonych i jak docelowo ma wyglądać ich funkcjonowanie? Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Proszę o udzielenie odpowiedzi podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki pana Macieja Kaliskiego.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki
Maciej Kaliski:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Odpowiadając na pytania panów posłów Krzysztofa Gadowskiego i Wojciecha Saługi odnoszące się do strategii rozwoju funkcjonowania Kompanii Węglowej, pragnę nadmienić, że do Ministerstwa Gospodarki nie wpłynął jeszcze nowy projekt takiego dokumentu. Dlatego w wypowiedzi opieram się na aktualnie prowadzonych w firmie pracach analityczno-koncepcyjnych. W związku z pytaniem, czy została podjęta ostateczna decyzja o przekształceniach w Kompanii Węglowej SA i jaka jest koncepcja zarządu na dalsze funkcjonowanie spółki i gospodarowanie własnymi złożami, chciałbym wyjaśnić, że obecnie w Kompanii Węglowej tworzone są projekty dwóch dokumentów: strategia rozwoju i funkcjonowania Kompanii Węglowej w okresie od 2011 r. do 2015 r. z perspektywą do 2020 r. oraz nowa koncepcja organizacji Kompanii Węglowej i harmonogram jej wdrożenia.

Kompania Węglowa w dniu 1 lutego 2007 r., jak pan poseł powiedział, utworzyła delegatury centrali Kompanii Węglowej w postaci centrów wydobywczych: wschód, zachód, północ i południe. Nadrzędnym celem ich funkcjonowania było zarządzanie obszarami działalności kompanii w zakresie zarządzania produkcją, zabezpieczenia produkcji oraz kosztów funkcjonowania kopalń. Doświadczenia zdobyte po ponad czterech latach funkcjonowania centrów wydobywczych zostaną zdyskontowane w trakcie tworzenia nowej struktury organizacyjnej.

W latach 2009–2010 zlecono wykonanie następujących opracowań: analiza zasadności likwidacji centrów wydobywczych z jednoczesnym utworzeniem kopalń zespolonych przy uwzględnieniu czynników techniczno-ekonomicznych – to była praca Politechniki Śląskiej – i projekt docelowej struktury organizacyjnej wraz z krótkim uzasadnieniem proponowanych zmian oraz wytyczne do aktualizacji procedur wewnętrznych o zmiany wynikające z proponowanych rekomendacji po uwzględnieniu komentarzy Kompanii Węglowej – to opracował PricewaterhouseCoopers w drugiej połowie 2010 r.

Dokumenty te są podstawowym źródłem wiedzy i pomagają w opracowaniu koncepcji zmian organi-

zacyjnych w kompanii. W zakresie zarządzania powinno nastąpić uproszczenie struktury organizacyjnej – z trzystopniowego na dwustopniowy model zarządzania, czyli zarząd 15 kopalni, a docelowo zarząd 10 kopalni. W trakcie tworzenia modelu dalszego funkcjonowania spółki zostaną wykorzystane pozytywne rozwiązania i procedury funkcjonujące w aktualnej strukturze organizacyjnej, np. centralizacja procedur logistyki materiałowej, a wyeliminowane zjawiska negatywne, powodujące m.in. nieuzasadnione wydłużenie procedur podejmowania decyzji.

W zakresie optymalnego wykorzystania złóż kopalni kompania dąży do zapewnienia stabilności wydobycia założonego w strategii, przy uwzględnieniu warunków ochrony terenu górniczego w aspekcie racjonalnego zagospodarowania i powiększania bazy zasobowej spółki. Jak zakłada zarząd kompanii, działania te będą realizowane poprzez eksploatację zasobów węgla kamiennego z filarów likwidowanych szybów i w rejonach przygranicznych, powiększenie bazy zasobowej kopalni oraz wzrost wykorzystania zasobów przemysłowych złóż. Co do pytania, czy Kompania Węglowa będzie kontynuować tworzenie kopalń zespolonych i jak docelowo ma wyglądać ich funkcjonowanie, należy wyjaśnić, jak już wcześniej wspomniałem, że obecnie trwają prace analityczne zespołu roboczego w zakresie opracowania nowej koncepcji organizacji kompanii i harmonogramu jej wdrożenia. Po zakończeniu prac zespół ten zarekomenduje nowy system zarządzania, który będzie dokładnie przeanalizowany i zweryfikowany przez zarząd. Sukcesywnie, w ramach procesu szczyptywania złoża, planuje się funkcjonowanie docelowo 10 kopalń dwururowych.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panowie posłowie podnoszą również problem dotyczący likwidacji centrów wydobywczych i powrotu do rozdrobionej struktury indywidualnych zakładów. Czy zarząd planuje osiągnąć taki efekt? Chciałbym wyjaśnić, że podjęte przez zarząd kompanii działania mają na celu wprowadzenie nowego systemu zarządzania, który przyczyni się do precyzyjnego określenia kompetencji i odpowiedzialności za poszczególne działania w aspekcie funkcjonowania zakładu górniczego, uproszczenia procedury zarządzania kopalniami oraz skrócenia czasu podejmowania decyzji między centralą a kopalnią, bezpośredniego przepływu informacji pomiędzy kierownictwem kopalń a zarządem, ponoszenia jednoznacznej odpowiedzialności kierownictwa kopalni za wyniki produkcyjne i ekonomiczne oraz racjonalnej realizacji procesu planowania techniczno-ekonomicznego i inwestycyjnego w kopalniach. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Pytanie dodatkowe zada również pan poseł Krzysztof Gadowski.

Poseł Krzysztof Gadowski:

Dziękuję, panie marszałku.

Wydaje mi się, że pan minister wyczerpująco odpowiedział na moje pytanie. Nie skorzystam z możliwości zadania pytania dodatkowego. Dziękuję panu ministrowi. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Przystępujemy do pytania drugiego, które przedstawia państwo posłowie Zbigniew Babalski oraz Iwona Arent z klubu Prawo i Sprawiedliwość, w sprawie działań rządu przeciwdziałających bezrobociu w Polsce w kontekście wysokiego, 20-procentowego bezrobocia w województwie warmińsko-mazurskim. Pytanie skierowane jest do prezesa Rady Ministrów. Odpowiada, z upoważnienia prezesa Rady Ministrów, podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Czesława Ostrowska.

Pytanie zadaje pan poseł Zbigniew Babalski.

Proszę bardzo.

Poseł Zbigniew Babalski:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Pani minister, oto taki cytat: Etat jest jeden, a w kolejce stoi trzystu. Na stronach urzędu pracy w Pizzu jest siedem ofert zatrudnienia, a zarejestrowanych bezrobotnych – 5600 osób. Tak jest w większości powiatów naszego regionu. Etatów nie przybywa, bo nie powstają nowe firmy, a do tego pośrednikom w tym roku radykalnie obcięto budżety. Ekonomisci uważają, że ta sytuacja szybko się nie zmieni.

To jest cytat, a nie wymysł posła. To pytanie, jeśli dobrze pamiętam, powtarzam bodajże po raz trzeci w VI kadencji Sejmu. Niestety, poza statystykami, które państwo przedstawia, nic z tego nie wynika. Do tego dochodzi jeszcze obcięcie w sposób niezwykle radykalny środków z Funduszu Pracy, pieniędzy, które nie są państwowe. To nie są pieniądze budżetu państwa. To są pieniądze pracodawców, którzy płacą podatek, po to żeby w przypadku, gdy na rynku pracy dochodzi do kryzysu, mogła być interwencja.

Pani minister Fedak dwa dni temu na konferencji mówiła, że po raz kolejny składa wniosek do jasnie panującego ministra Rostowskiego o 500 mln zł, żeby je uruchomił, aby doszło do interwencji na rynku pracy. 500 mln zł powinno być uruchomione w maju lub w czerwcu. Oczywiście nie mamy w ogóle żadnej pewności, że te pieniądze będą uruchomione. Jeśli nawet będą uruchomione, to dyrektorzy powiatowych urzędów pracy w rozmowie – mam informacje – mówią: Panie pośle, jeśli te pieniądze zostaną uruchomione w październiku, my nie zdążymy tych pie-

niędzy wykorzystać, bo technicznie po prostu jest to niemożliwe. *(Dzwonek)*

Pani Minister! Pytanie jest oczywiście bardzo ogólne: Ile jeszcze razy będziecie przekazywać informacje, że Polska jest zieloną wyspą, że bezrobocie spada, tak jak powiedziała pani minister Fedak, a w ciągu czterech lat bezrobocie w regionie warmińsko-mazurskim – dane, które pani pokazują, są z wojewódzkiego urzędu pracy – wzrosło o 1,6%? Jak to się ma do informacji, którą pani minister Fedak przekazała dwa dni temu?

Już kończę. To jest niezwykle ważny temat, szanowni państwo, szczególnie w regionie warmińsko-mazurskim.

Czy pani wie, że np. w stosunku do ubiegłego roku ilość staży dla studentów i ludzi, którzy skończyli szkoły średnie, zmalała o 90%?

Czy pani wie, że biura poselsko-senatorskie w regionie Warmii i Mazur – nie tylko w naszym regionie – stały się filiami powiatowych urzędów pracy, bo ludzie z powiatowych urzędów pracy wysyłają bezrobotnych do nas? Co pani na to?

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Panie pośle, czas minął.

Poseł Zbigniew Babalski:

Przepraszam, panie marszałku. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Proszę bardzo, odpowiada pani minister Czesława Ostrowska.

Pytanie jest ogólne, do rządu, bo chyba nikt nie słyszał, żeby pani minister Ostrowska mówiła o zielonej wyspie. Do przedstawiciela rządu jest to pytanie.

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Czesława Ostrowska:

Panie Marszałku! Panowie Posłowie! Problem bezrobocia jest nierozłącznie związany z gospodarką, rynek pracy jest ściśle uzależniony od gospodarki. W ciągu wielu lat bezrobocie raz spada, raz się podnosi. Jest to reakcja na to, co dzieje się w gospodarce. Chcę przypomnieć, że województwo warmińsko-mazurskie, a wcześniej dwa województwa, z których ono teraz się składa, województwo olsztyńskie i część dawnego województwa suwalskiego, zawsze należały do województw o najwyższych wskaźnikach bezrobocia. Przypomnę, że apogeum stopy bezrobocia w tych

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Czesława Ostrowska

województwach było w latach 2001 i 2003, kiedy stopa bezrobocia oscylowała wokół 31%. Kiedy rządził PiS, stopa bezrobocia na koniec 2005 r. wynosiła 27,2%, na koniec 2006 r. – 23,6%, na koniec 2007 r. – 18,7%. Obecnie, po 4 latach, mimo kryzysu stopa ta wynosi 18,4%.

(Poseł Grzegorz Janik: Szeł resortu mówił co innego.)

(Poseł Zbigniew Babalski: Tak, a jest przedstawicielem rządu.)

Na koniec sierpnia...

(Głos z sali: Bezrobocie wzrosło.)

Ale teraz ja mówię, panie pośle. Proszę mnie posłuchać i nie przerywać.

(Poseł Grzegorz Janik: Miliony młodych ludzi wyjechały do pracy.)

To za rządów PiS tyle wyjechało.

(Poseł Grzegorz Janik: Nie, miliony młodych ludzi wyjechały teraz.)

Nie. Teraz nie, panie pośle.

(Głos z sali: Teraz wyjechali.)

Tyle wyjechało za rządów PiS.

(Głos z sali: Miliony ludzi wyjechały za pracą.)

Okolo 1,5 mln ludzi udało się na emigrację i dlatego głównie spadło bezrobocie.

(Głos z sali: A teraz wrócili.)

Nie, nie wrócili, panie pośle.

(Głos z sali: Wrócili teraz.)

(Poseł Zbigniew Babalski: To trzeba wiedzieć.)

(Poseł Grzegorz Janik: Do rzeczy, pani minister.)

W końcu sierpnia bieżącego roku, według danych, które posiadamy, w całym kraju stopa bezrobocia spadła o 0,1, osiągając wskaźnik 11,6%, natomiast w województwie warmińsko-mazurskim wzrosła o 0,1, osiągając poziom 18,5%, więc nie wiem, skąd pan poseł ma te dane. Widocznie posługujemy się inną statystyką.

(Poseł Zbigniew Babalski: To są dane z Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Olsztynie.)

Ale to zależy, jak się te dane interpretuje. Poza tym trzeba umieć poruszać się w tych zakresach. Chcę państwu powiedzieć, że przez 4 lata, kiedy rządzi nasza koalicja, znacznie zwiększyliśmy nakład środków Funduszu Pracy na formy aktywne.

(Poseł Zbigniew Babalski: Fantastycznie.)

Wydaliśmy na nie prawie 14 mld zł, z tego dla województwa warmińsko-mazurskiego 860 mln zł. Formami aktywnymi objęliśmy ponad 2 mln polskich bezrobotnych, w samym województwie warmińsko-mazurskim okolo 50 tys., i teraz, mimo to, że wskutek polepszającej się sytuacji na rynku pracy zostały znacznie zmniejszone środki Funduszu Pracy na realizację programów aktywnych, województwo warmińsko-mazurskie ze względu na to, że nadal należy do województw o najwyższej stopie bezrobocia, dostało tych środków znacznie więcej niż inne województwa, ponieważ aż 118 mln zł, w tym ponad 5 mln zł z rezerwy ministra pracy na realizację programów

specjalnych, programów aktywizacji zawodowej osób w wieku 50+. W związku z tym nie można mówić, że rząd nie przekazuje środków na realizację tych zadań.

Jak już państwu wspomniałam, w województwie warmińsko-mazurskim mamy do czynienia z klasycznym bezrobociem strukturalnym. Co się z tym wiąże? Przez tyle lat występujący wysoki poziom bezrobocia spowodował utrwalenie się zjawisk niekorzystnych, a mianowicie funkcjonowanie bardzo znacznej szarej strefy. Występuje takie oto zjawisko. To są bardzo ciekawe dane. Powiem państwu, że prowadzimy w Polsce dwie statystyki: statystykę według Eurostatu i statystykę bezrobocia rejestrowanego, które się różnią. Statystyka Eurostatu jest prowadzona metodą BAEL. Ludzie sami deklarują, czy są osobami pracującymi czy nie. Są bardzo ciekawe dane, jeżeli chodzi o województwo warmińsko-mazurskie. Otóż w kraju w II kwartale tego roku według BAEL bezrobocie wynosi 9,5%, natomiast w warmińsko-mazurskim – 8,9%. Różnica jest bardzo duża.

(Poseł Zbigniew Babalski: Fantastyczny wynik.)

To świadczy o tym, że wielu spośród tych ludzi nie jest zainteresowanych aktywizacją. Na przykład rejestrują się w urzędach pracy wyłącznie po to, żeby mieć świadczenia zdrowotne, ale funkcjonują również w szarej strefie, żeby mieć środki na utrzymanie. W związku z tym obraz bezrobocia strukturalnego jest naprawdę niejednoznaczny, a zniwelowanie tego obrazu jest bardzo trudne i wymaga wysiłku i stanowczej kontynuacji wszystkich rządów, co też wszystkie rządy, wspólnie z samorządami – które według naszych przepisów i przyjętej przez nas organizacji odpowiadają przede wszystkim za realizację programów aktywizacji zawodowej – realizują.

Chcę jeszcze podać następujące ciekawe dane. Mianowicie, w tym roku w województwie warmińsko-mazurskim, mimo niewielkiego wzrostu bezrobocia, nastąpił wzrost przeciętnego zatrudnienia w sektorze przedsiębiorstw o 4,2%. To świadczy o tym, że więcej osób, które nawet nie były zarejestrowane w urzędach pracy, podjęło pracę. A więc, jak już mówiłam, obraz tego bezrobocia nie jest jednoznaczny, natomiast tym, co bardzo wspiera województwo warmińsko-mazurskie, jest wyjątkowa aktywność niektórych samorządów na rzecz realizacji aktywnych programów, w tym samorządu Pisz. Chcę przypomnieć, że starosta z Pisz, z Polskiego Stronnictwa Ludowego, namówił władze IKEA, żeby zapobiegły u niego upadkowi drugiego ważnego zakładu w czasie kryzysu, zatrudniającego 200 osób, i w związku z tym IKEA otwiera tam swoją fabrykę. A więc to są działania, które tworzą miejsca pracy. Dziękuję.
(Oklaski)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Pan poseł Babalski ma dodatkowe pytanie, tak?

(Poseł Zbigniew Babalski: Tak.)

Proszę bardzo.

Posel Zbigniew Babalski:

Pytanie w imieniu pani poseł Iwony Arent, która jest w tej chwili na spotkaniu i niestety nie zdążyła dotrzeć. Pani minister, rzeczywiście winni są ludzie. Nieroby, nie chcą przyjść i poszukać pracy. Rząd jest okej. O czym pani mówi? W ubiegłym roku w regionie warmińsko-mazurskim było prawie 300 mln zł z Funduszu Pracy, w tym jest 110 mln zł. O czym my tu dziś rozmawiamy? Niech pani pojedzie w teren, a nie tylko na dożynki i na festyny, tak jak to robicie. Trzeba pojechać tam na co dzień i zobaczyć, jak ludzie żyją. *(Oklaski)* Niech pani zobaczy, jak oni przychodzą i proszą: panie pośle, pomóżcie nam – to oni mówią, nie posłowie – panie pośle, jak my, jako ludzie, którzy nie mają dochodów, mamy żyć? Mam trójkę dzieci, jedna osoba pracuje i zarabia minimalną płacę 1400 zł brutto. Jak mamy sobie poradzić z tym wszystkim? I pani tu dzisiaj mówi, że jest cudownie, że poprawiły się statystyki? Nie poprawiły się. Mówię w imieniu tych ludzi. *(Dzwonek)* Spotykam się z nimi na co dzień. Zróbcie coś w końcu, na Boga, i pomóżcie. Uruchoomcie staże, prace interwencyjne. Pani minister Fedak mówi, że na koniec tego roku spodziewa się – jeśli się mylę, to proszę mnie poprawić – około 10 mld zł z Funduszu Pracy. Pieniądze są pracodawców. Na Boga, to są ich pieniądze, oni płacą ten podatek po to, żeby była interwencja na rynku pracy. Tego nie ma. Nie czekajcie. Nie czekajcie za długo, bo to, co powiedział minister Rostowski w Brukseli, może w końcu się ziścić. Mówicie, że PiS ciągle straszy, to teraz Rostowski straszy, jako minister, tym, co się dzieje. Macie przykład Grecji. Zobaczycie, co może się stać, jeśli ludzie nie będą mieli dojścia do rynku pracy. Po co są urzędy pracy? Po to, żeby pomagać ludziom, a nie aby odsyłać ich do posłów: idźcie do posła, bo przecież posłowie uchwalają pieniądze w ramach budżetu państwa, to oni o tym decydują. Kto na dzisiaj decyduje? Pani o tym mówiła. PSL i Platforma.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Posel Zbigniew Babalski:

Powtarzam, to nie są pikniki, to są strasznie poważne sprawy. Proszę przyjechać na polską wieś do regionu warmińsko-mazurskiego i zobaczyć, jak tam ludzie żyją na wsiach popegeerowskich.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

(Posel Zbigniew Babalski: Dziękuję.)

Pani minister Czesława Ostrowska.

Proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Czesława Ostrowska:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Doskonale wiem, jak żyją ludzie na ścianie wschodniej. Nie wiem, czy pan poseł pamięta, ale pochodzę z Suwałk. Byłam dyrektorem Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Suwałkach i całe bezrobocie postpegeerowskie jest mi doskonale znane. *(Oklaski)*

(Posel Zbigniew Babalski: Chyba nie. Trzeba jeździć do ludzi, a nie tylko na dożynki czy na festyny.)

Wtedy oba nasze województwa miały stopę bezrobocia wynoszącą trzydzieści parę procent. Wspólnie z samorządami łagodiliśmy skutki tego bezrobocia.

(Głos z sali: Tylko pieniędzy nie było.)

Były pieniądze.

(Posel Zbigniew Babalski: Tak, świetnie było.)

(Głos z sali: Nie było pieniędzy wtedy. A teraz gdzie są te pieniądze?)

Były pieniądze i są. Są wydawane, panie pośle.

(Posel Grzegorz Janik: Nie ma roboty, nie ma pieniędzy.)

(Posel Zbigniew Babalski: Nie ma pieniędzy. Pieniądze bierzecie przedsiębiorcom.)

Pieniądze są wydawane w sposób rozsądny, efektywny i przyczyniły się do spadku bezrobocia z poziomu...

(Posel Zbigniew Babalski: Panie marszałku, przepaszam...)

...27% do poziomu 18,4%.

(Posel Zbigniew Babalski: Nie zachowuję się tak, jak trzeba, ale chcę powiedzieć w sposób bardzo wyraźny...)

(Posel Mirosław Sekuła: Co to za polemika?)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Panie pośle...

(Posel Zbigniew Babalski: ...że pani minister po prostu kłamie.)

Panie pośle...

(Posel Zbigniew Babalski: W 2007 r. kończyliśmy władzę...)

(Posel Mirosław Sekuła: Panie marszałku, proszę zapanować nad kolegami.)

(Posel Zbigniew Babalski: ...wy ją przejmowaliście, w 2008 r. bezrobocie wynosiło dziewięćdziesiąt parę tysięcy...)

Panie pośle...

(Posel Zbigniew Babalski: ...a teraz wynosi ponad 110 tys. No, na Boga.)

Panie pośle, proszę nie przerywać pani minister. Jest czas w ramach oświadczeń poselskich i można przedstawić opinię.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Czesława Ostrowska:**

Mam dane statystyczne polskie...

(*Posel Zbigniew Babalski: A ja mam rzeczywiste.*)

...zebrane przez Główny Urząd Statystyczny i z urzędów pracy. Nie wiem, jakimi danymi posługuje się pan poseł, jak je interpretuje. Wydaje mi się, że potrafię to robić, więc podaję tak, jak głosi oficjalna statystyka, i takie dane, jakie są dostępne w urzędach pracy.

Bardzo zwiększyliśmy zakres pomocy dla bezrobotnych. W czasach kryzysu dokonaliśmy dużej interwencji. Dzięki temu bezrobocie nie wzrosło do poziomu 30%. Problem bezrobocia to nie problem rozgrywek i wiatów politycznych. To jest trudna i żmudna praca na co dzień z ludźmi, z pracodawcami. To jest szereg uwarunkowań. Urzędy pracy nie tworzą miejsc pracy. W kryzysie tworzą tylko subwencjonowane miejsca pracy. Natomiast miejsca pracy tworzy gospodarka, tworzą przedsiębiorcy i to jest już zupełnie inne pole do działania. Chcę przypomnieć, że zadania w zakresie rynku pracy mają samorządy polskie. To one, wykorzystując ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, tworzą różnego rodzaju programy aktywizacji zawodowej, wykorzystując na to środki, które daje rząd. Wykazywałam, że rząd znacznie zwiększył nakłady na ten cel. Nie będę już przytaczała danych świadczących o tym, jakie to były nakłady w czasach PiS na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu. Były zdecydowanie niższe, co najmniej o 50%, za waszych rządów. Problemów związanych z bezrobociem nie rozwiązuje się jak za dotknięciem różdżki czarodziejki jednego dnia. Są one bardzo trudne i złożone. Praca z ludźmi długotrwale bezrobotnymi trwa bardzo długo i jest droga. Chcę też państwu powiedzieć, że udało nam się w ciągu czterech lat obniżyć o ponad 20% udział bezrobotnych długotrwale zarejestrowanych. Zastaliśmy ponad 50%, zostawiamy około trzydziestu kilku procent. To jest duży sukces. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Posel Zbigniew Babalski: Panie marszałku, bardzo pana proszę, 15 sekund.*)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

A nie, nie.

Posel Zbigniew Babalski:

Jest pan premier Pawlak i po prostu do niego chciałem się zwrócić. Panie premierze, proszę pana o jedno. Ten pana pomysł jest naprawdę dobry. Za-

bierzcie pieniądze dla ministra finansów z Funduszu Pracy, bo to nie są jego pieniądze tylko pracodawców.

(*Posel Mirosław Sekuła: Panie marszałku, proszę pilnować porządku obrad. Proszę nie pozwalać na takie ekscesy.*)

Bardzo pana proszę o to, żeby zrealizować to w przyszłej kadencji. To są pieniądze...

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Panie pośle, musiałem wyłączyć panu mikrofon i wszystkim posłom będę w takiej sytuacji wyłączał mikrofon.

(*Posel Zbigniew Babalski: Przepraszam, panie marszałku.*)

Niestety, bardzo mi przykro, ale trzeba regulamin...

(*Posel Zbigniew Babalski: Wiem, przepraszam, panie marszałku.*)

...stosować także do siebie.

Trzecie pytanie. Pan poseł Stanisław Stec, Sojusz Lewicy Demokratycznej, kieruje pytanie w sprawie koncepcji Ministerstwa Finansów i Platformy Obywatelskiej przejęcia za podatników prowadzenia ewidencji dochodów i kosztów działalności gospodarczej przez urzędy skarbowe. Pytanie jest skierowane do prezesa Rady Ministrów.

Proszę bardzo, pan poseł Stanisław Stec, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Stanisław Stec:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Muszę powiedzieć, że ze zdumieniem w środę w „Szkle kontaktowym”, a później rano w „Sygnałach dniach” wysłuchałem informacji pana Szejnfelda, a zwłaszcza pana ministra Grabowskiego, który powiedział mniej więcej w ten sposób – to, co zostało wyemitowane – że będzie dramatyczna zmiana, że urzędy skarbowe będą prowadzić ewidencję dochodów i kosztów, a podatnik będzie tylko akceptował to, co urząd skarbowy ustali w zakresie wielkości obciążenia. Konsultowałem to nawet – bo miałem poważne wątpliwości co do tego, gdyż trochę się tym zajmuję – z naczelnikami urzędów skarbowych, którzy mówili, że po prostu jest to niemożliwe. Naprawdę niemożliwe jest przejęcie przez urzędy skarbowe tej roli. Zaskoczyło to podatników, a zwłaszcza tych, którzy prowadzą działalność gospodarczą, bo z jednej strony mówili, że to dobrze, ale z drugiej strony zastanawiali się nad tym, w jaki sposób będą dostarczać swoje dokumenty, faktury do urzędów skarbowych. Po prostu byli kompletnie zaskoczeni tym sygnałem. Panie ministrze, ponieważ sprawa gospodarki jest sprawą poważną, róbmy wszystko, żeby podmiotom pomagać. Najważ-

Posel Stanisław Stec

niejsze jest to, żebyśmy mogli przekazywać dotychczasowe deklaracje drogą elektroniczną. W tej chwili ponad 10% podmiotów z tego korzysta. Co zrobić, żeby wszystkie podmioty z tego korzystały? Jakie jest ostateczne stanowisko? Proszę, żeby pan minister jednoznacznie wyjaśnił to podatnikom. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Na pytanie pana posła odpowiada, z upoważnienia prezesa Rady Ministrów, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Maciej Grabowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Maciej Grabowski:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Pośle! Dziękuję za to pytanie, choć w pierwszej chwili byłem nim trochę zaskoczony, bo nie przypominam sobie, żebym tak sformułował swoje myśli. Jeśli tak zostały one przedstawione, to myślę, że mamy przykład tego, co media mogą zrobić z tym, co się oczywiście chciało przekazać. Dobrze się stało, że mam okazję, żeby ten – jak rozumiem – medialny szum skorygować.

Nie ma i nie było takiego pomysłu, żeby urzędy skarbowe w jakiegokolwiek formie prowadziły ewidencję dochodów i kosztów podatników prowadzących działalność gospodarczą. To jest po prostu niemożliwe, jest dokładanie tak, jak pan poseł powiedział. To jest po prostu niemożliwe. To podatnicy prowadzący działalność gospodarczą otrzymują faktury, wystawiają faktury, księgują je, obliczają amortyzację itd. Tego żaden urząd za nich zrobić nie może.

Natomiast w Ministerstwie Finansów od dwóch lat prowadzony jest w ramach Programu Operacyjnego „Innowacyjna gospodarka” (PO IG) program e-Podatki. Zmierzają do tego, żeby zwiększyć – właśnie to, o czym pan poseł mówił – te narzędzia komunikacji elektronicznej, jeśli chodzi o kontakty między podatnikami i płatnikami a urzędami skarbowymi, a to z kolei umożliwi takie wstępne oszacowanie zobowiązania podatkowego dla podatników, którzy rozliczają się roczną deklaracją PIT-owską, a więc mają dochody ze stosunku pracy, z działalności wykonywanej osobiście. W związku z tym, że urząd skarbowy jest informowany przez płatników o pobranych zaliczkach i o wypłacanych podatnikom przychodach, jest możliwe, żeby bazując na tych informacjach uzyskanych od tych pracodawców, obliczył to

zobowiązanie za podatnika. Taki jest z grubsza nasz pomysł, dość zaawansowany, więc dlatego można było go w tej chwili już publicznie przedstawić. Oczywiście wdrożenie tego przedsięwzięcia musi następować stopniowo. Przewidujemy w pierwszym roku pilotaż, a potem dopiero stopniowe objęcie docelowo ok. 18 mln podatników tym systemem itd. Akurat w tym przypadku te informacje można obrabiać w scentralizowany sposób i można pójść na takie rozwiązanie. Wydaje mi się, że będzie to korzystne i z punktu widzenia podatników, ponieważ nie będą musieli samodzielnie tych obliczeń dokonywać, i z punktu widzenia administracji skarbowej, ponieważ w tej chwili znaczna część tych informacji jest wprowadzana do systemu POLTAX ręcznie, co jest bardzo pracochłonne i oczywiście zajmuje dużo czasu.

Reasumując, pomysłu na to, żeby urzędy skarbowe prowadziły ewidencję dochodów i kosztów działalności gospodarczej nie ma i nie było. Wydaje mi się, że jest to mało prawdopodobne, żeby kiedykolwiek mógł się taki pomysł pojawić. Ja w każdym razie nie wyobrażam sobie tego. Natomiast jest taki pomysł, żeby od 2015 r. na platformach komunikacji elektronicznej podatnicy mogli jakby zatwierdzać te wyliczenia dokonane przez urząd skarbowy i w ten sposób przesyłać w sposób elektroniczny wstępnie przygotowaną przez urzędy skarbowe deklarację podatkową. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Pan poseł Stec, pytanie dodatkowe.

Proszę.

Posel Stanisław Stec:

Panie ministrze, na temat tego, żeby urzędy skarbowe rozliczały podatników, którzy mają umowę o pracę lub pobierają renty i emerytury, rozmawialiśmy już w tej kadencji. Nawet był taki projekt posełski, który nie przeszedł. Ale tutaj też widzę trochę problemów z uwagi na to, że podatnik może mieć prawo do ulgi i musiałby z tym lecieć do urzędu skarbowego. Wtedy łatwiej mu samemu to wypełnić. Zróbcie tylko możliwość, żeby wszyscy mogli elektronicznie wysyłać swoje zeznania, bo jest też taka sprawa, te wielkie oświadczenia. Czy pan wie, że np. ośrodki pomocy społecznej i tak się zwracają do urzędów skarbowych o sprawdzenie oświadczeń? To wydłuża tę drogę. Na przykład w urzędzie skarbowym w Obornikach mówili mi, że teraz ludzie sami przychodzą (*Dzwonek*), pobierają oświadczenia, zaświadczenia, zanim ośrodek pomocy społecznej wystąpi o te dokumenty, bo tak jest szybciej. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Proszę o odpowiedź dodatkową pana ministra Grabowskiego.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Maciej Grabowski:**

Wysoka Izbo! Panie Pośle! Nie twierdzą, że ten system jest już w 100% gotowy do wprowadzenia. Mogą się pojawiać pewne trudności, natomiast problem ulg mamy koncepcyjnie rozwiązany. System ma polegać na tym, że podatnik będzie mógł wejść na swoje indywidualne konto podatkowe, tak jak na swoje konto bankowe w Internecie, i skorygować to wstępnie wyszacowane przez urząd skarbowy zeznanie, nanieść ulgi albo wskazać, że się rozlicza wspólnie z małżonkiem, i to skorygowane zeznanie wysłać. Taka jest nasza koncepcja. Wydaje się, że ona się sprawdziła w niektórych krajach, na przykład w Szwecji ten system funkcjonuje podobnie, mianowicie wstępne szacunki są wykonywane przez scentralizowany ośrodek urzędu skarbowego i potem są one zatwierdzane przez podatnika. Oczywiście ten system będzie dobrowolny, to znaczy jeżeli podatnik nie będzie chciał skorzystać z elektronicznego indywidualnego konta podatkowego, to będzie mógł wypełnić tradycyjny formularz papierowy i go zanieść do urzędu skarbowego.

Koncepcja ta wymaga jednostki scentralizowanej, dlatego w tym roku utworzyliśmy w Radomiu taki ośrodek na bardzo wysokim poziomie zaawansowania technologicznego. Będzie on właśnie pełnił funkcję scentralizowanego ośrodka, jeśli chodzi o funkcje informatyczne dla całej skarbowości. Między innymi to ma nam pomóc w tym projekcie, który ma w pełni funkcjonować od roku 2015, a w 2014 r. ma być przeprowadzony pierwszy duży pilotaż.

Natomiast jeśli chodzi o zaświadczenia i oświadczenia, to jest naszym zamiarem, żeby można było przysyłać te informacje bezpośrednio między urzędami. Temu ma służyć koncepcja ePUAP, która jest realizowana w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, ale jest to osobny projekt, osobne przedsięwzięcie w stosunku do tego, o czym mówiłem przed chwilą. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu ministrowi.

Przystępujemy do rozpatrzenia pytania czwartego, które przestawi pan poseł Jan Łopata, Polskie Stronnictwo Ludowe, w sprawie konsekwencji podpisania przez rząd Prawa i Sprawiedliwości niekorzystnego dla Polski kontraktu na dostawę gazu z Rosji w 2006 r. Pytanie skierowane jest do ministra skarbu państwa.

Proszę, pan poseł Jan Łopata.

Poseł Jan Łopata:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Ministrze! Jest to pytanie w sprawach bieżących, choć rzeczywiście dotyczy konsekwencji decyzji z 2006 r. Otóż w 2006 r. rząd Prawa i Sprawiedliwości zgodził się na podpisanie niekorzystnego dla Polski kontraktu na dostawę gazu z Rosji, konkretnie aneksu nr 26 do kontraktu jamalskiego. Minister skarbu państwa w rządzie Prawa i Sprawiedliwości zgodził się na 10-procentową podwyżkę ceny rosyjskiego gazu odbieranego w ramach kontraktu jamalskiego przy braku jakichkolwiek technicznych możliwości importu gazu z innego źródła niż kierunek wschodni. Minister Jasiński tłumaczy swą decyzję tym, że nie zapoznał się dokładnie z treścią umowy. Cytuję: Z uwagi na ograniczony czas na wyrażenie opinii Ministerstwo Skarbu Państwa nie miało możliwości analizy przekazanego projektu umowy, niemniej wyrażam zgodę na zawarcie umowy. Można to przeczytać w piśmie z 15 listopada 2006 r., podpisanym przez ówczesnego ministra skarbu państwa.

Decyzja ministra o podpisaniu umowy i takie tłumaczenie są niewątpliwie szokujące, świadczą o niedbałości o interes państwa i Polaków. Konsekwencją podpisania przez rząd Prawa i Sprawiedliwości niekorzystnego dla Polski kontraktu jest obciążenie budżetu państwa dodatkowymi miliardami złotych. Pojawiają się szacunki, że jeżeli ten kontrakt będzie dalej realizowany, do 2022 r., to łączna kwota straty wyniesie aż 17 mld zł. Chyba nie trzeba tłumaczyć, jak wysoka to kwota i jak duże jest to obciążenie budżetu polskich rodzin, budżetu państwa.

Wobec tego zwracam się do pana ministra z pytaniem: Ile faktycznie polskie rodziny, polski budżet stracił w konsekwencji podpisania przez rząd Prawa i Sprawiedliwości niekorzystnego dla Polski kontraktu (*Dzwonek*) na dostawę gazu z Rosji w 2006 r.? Bardzo proszę, panie ministrze, o udzielenie odpowiedzi. Niech opinia publiczna również się o tym dowie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Na pytanie odpowiada podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Mikołaj Budzanowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Mikołaj Budzanowski:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Posłowie! Z ust opozycji, przede wszystkim posłów Prawa i Sprawiedliwości, przez ostatnie 4 lata padały wielokrotnie najcięższe zarzuty wobec obecnego

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Mikołaj Budzanowski

rządu, wobec premiera, ministra skarbu państwa – o zdradę stanu, o działanie na niekorzyść Skarbu Państwa, przede wszystkim w obszarze energetyki i zabezpieczenia dostaw surowców, gazu do Polski w sytuacjach kryzysowych. Prawo i Sprawiedliwość lubi często mówić o patriotyzmie i łączyć to słowo z bezpieczeństwem energetycznym.

A jakie jest dziedzictwo Prawa i Sprawiedliwości z czasów, kiedy przez 2 lata podejmowało decyzje kluczowe dla zabezpieczenia dostaw tego surowca do Polski? Dziedzictwem tym są 2 dokumenty. W pierwszym to jedno zdanie: Wyrażam zgodę na podpisanie jednego kontraktu. Drugie dziedzictwo to: Wyrażam zgodę, choć nie miałem czasu na to, aby przeanalizować wniosek złożony przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo, na podpisanie kontraktu na dostawy gazu do Polski od 2006 r. 15 listopada i 17 listopada – 2 kartki, których wartość jest ogromna. Te 2 kartki to rachunek, który według dzisiejszych, najświeższych wyliczeń wynosi 18 mld zł, które zapłaci polski odbiorca, każdy z Polaków korzystających z gazu. To jest 6 mln odbiorców indywidualnych, cały polski przemysł, przemysł chemiczny, rafineryjny, który musi dzisiaj płacić za podpisanie 2 kontraktów w 2006 r. Chodzi o zgodę, jakiej wówczas Prawo i Sprawiedliwość udzieliło na zmianę formuły cenowej na niekorzyść dla Polski, zmianę bezterminową, czyli do 2022 r. I my dzisiaj wszyscy jesteśmy ofiarami tej decyzji.

Tylko za lata 2006–2010 musieliśmy zapłacić dodatkowo ponad 4 mld zł, nie budżet państwa bezpośrednio, ale my jako bezpośredni odbiorcy gazu, dopłacić do kontraktu gazowego. Te pieniądze nie zostały w Polsce, tylko znalazły się w budżecie spółki dostarczającej gaz do tej części Europy, do Gazpromu. Za 2011 r. to będzie powyżej 1 mld zł. Więcej musieliśmy dopłacić do kontraktu z 2006 r. Ale na tym nie koniec. Otóż te dwa dokumenty miały zagwarantować w dłuższym czasie stabilne dostawy gazu do Polski. Ale co się okazało po dwóch latach? W 2009 r. jedna z firm, pośrednik zarejestrowany w Szwajcarii, która miała dostarczyć gaz do Polski, przestała go dostarczać w wyniku konfliktu czy sporu ukraińsko-rosyjskiego. I nagle Polska znalazła się w obliczu kryzysu gazowego. W styczniu 2009 r. musieliśmy rozpocząć nowe negocjacje ze stroną rosyjską na dostawy brakujących ilości gazu. Nie mówimy o małych ilościach, o 0,5 mld m³, mówimy o dużej ilości, powyżej 2 mld m³ gazu, którego nagle zabrakło w styczniu 2009 r. Dzięki zaangażowaniu rządu, dzięki zaangażowaniu premiera Pawlaka, ministra Sikorskiego, Ministerstwa Skarbu Państwa udało się to sfinalizować i doprowadzić do podpisania kontraktu gazowego na stabilne dostawy gazu do Polski do 2022 r. Ale równoległe do rozmów w sprawie dostaw gazu podjęliśmy działania mające na celu przede wszystkim budowę nowej infrastruktury.

To jest wielkie zaniedbanie poprzedniego rządu, że nie rozpoczął i nie zakończył żadnej inwestycji, jeśli chodzi o gaz w Polsce. Nie zabezpieczył nas na takie okoliczności, jakie mieliśmy w styczniu 2009 r. Dwa dni temu właśnie w obecności premierów rządu polskiego oraz czeskiego udało się otworzyć pierwszy interkonektor, łącznik między Polską a Europą Południową. Zawsze w sytuacji kryzysowej będziemy mogli uzupełniać braki w zakresie gazu w Polsce poprzez interkonektor między Polską a Czechami. Kolejny będzie zakończony jeszcze w tym roku, w grudniu 2011 r. między Polską a Niemcami. Kolejny, trzeci wielki projekt, który jest już w połowie zrealizowany, to jest budowa terminali LNG w Świnoujściu. Dzięki temu już od 2014 r., czyli za niecałe 30 miesięcy będziemy mogli importować do Polski prawie 5 mld m³ gazu. Tak więc oprócz dyskusji, oprócz twardych negocjacji, które ten rząd musiał przeprowadzić i zrobił to skutecznie, na dobrych warunkach, rozpoczęte zostały i już częściowo zakończone inwestycje zwiększające nasze bezpieczeństwo w obszarze infrastruktury niezbędnej do przesyłu gazu. (*Dzwonek*)

Warto porównać dziedzictwo 2006 r., dziedzictwo pod hasłem patriotyzmu i bezpieczeństwa energetycznego, z tym, co wykonał obecny rząd przez ostatnie 4 lata. Zostało zrobione dwukrotnie więcej. To jest jak 2:0. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Zbigniew Babalski*: Niech pan zobaczy, jakie płacimy rachunki za gaz.)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Czy pan poseł Łopata chciałby zadać dodatkowe pytanie?

Poseł Jan Łopata:

Nie. Chyba po takiej wypowiedzi rozłożę ręce i powiem, że nie mam pytań.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

To znaczy, że wypowiedź pana zadowala czy nie?

Poseł Jan Łopata:

Tak, świadczy o tym rozłożenie rąk.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Że nie zadowala, tak? Dziękuję.

Dziękuję bardzo.

Poseł Jan Łopata:

Panie marszałku, nie chciałbym, żeby tak zostało to zapisane.

Zadawała, dziękuję za odpowiedź.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

W tym przypadku nie oczekujemy więc odpowiedzi pana ministra.

Przechodzimy do piątego pytania, które przygotowali państwo posłowie Piotr Tomański i Renata Butryn z Platformy Obywatelskiej, w sprawie określenia technik prowadzenia obserwacji środowiskowych do uzyskania niezbędnych decyzji na potrzeby inwestorów realizujących projekty wiatrowe. Pytanie jest skierowane do ministra środowiska.

Proszę, głos ma pan poseł Piotr Tomański.

Poseł Piotr Tomański:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Odnawialne źródła energii są niezbędne, aby powstrzymać zmiany klimatu oraz zaspokoić rosnące zapotrzebowanie na energię przemysłu w perspektywie wyczerpujących się nieodnawialnych paliw organicznych. Energetyka wiatrowa jest jednym z najbardziej dynamicznie rozwijających się sektorów energetyki opartej na surowcach odnawialnych. Rosnące ceny energii oraz problemy z zaopatrzeniem w surowce energetyczne spowodowały, że inwestycje w bezpieczeństwo energetyczne zostały uznane za globalny priorytet gospodarczy. Ochrona klimatu i redukcja gazów cieplarnianych oraz zobowiązania Polski w zakresie energii odnawialnej przyczyniły się do intensywnego rozwoju sieci elektrowni wiatrowych. Jednak i tu jest wiele problemów, które blokują lub opóźniają prowadzenie inwestycji, jeśli chodzi o farmy wiatrowe, szczególnie w woj. podkarpackim.

Dziękuję panu ministrowi za to, że przedwczoraj pan minister był osobiście na Podkarpaciu, w Jaśle, w Rzeszowie, w wielu innych miejscach, rozmawiał z przedsiębiorcami, z samorządami o ich problemach. Jednym z tych problemów jest brak oficjalnych wytycznych ministerstwa lub Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska określających rodzaj i zakres opracowań niezbędnych do uzyskania decyzji środowiskowej przez inwestorów realizujących projekty wiatrowe. Przez brak takich wytycznych inwestor narażony jest na ponoszenie kosztów, wydłużanie czasu wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy urzędnik uzna złożone opracowanie za niewystarczające. Nieokreślenie technik prowadzenia obserwacji środowiskowych, na przykład monitoringów ornitologicznych, chiroptero-

logicznych lub innych inwentaryzacji przyrodniczych, niesie ryzyko wstrzymania inwestycji o rok, a nawet więcej.

Mając powyższe na uwadze, zadam teraz pytanie: Czy nie należałoby zawrzeć, może w formie rozporządzenia, metodyki screeningu ornitologicznego i chiropterologicznego, metodyki monitoringów ornitologicznych i chiropterologicznych przed realizacją i po niej, opracowania kryteriów oceny materiałów z monitoringów ornitologicznych i chiropterologicznych przed realizacją i po niej? Dziękuję, panie marszałku.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi za to bardzo interesujące pytanie.

Odpowiada sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Stanisław Gawłowski.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Środowiska
Stanisław Gawłowski:**

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Pośle! Rzeczywiście energetyka wiatrowa w Polsce rozwija się dość intensywnie i w wielu miejscach powstają nowoczesne farmy i elektrownie wiatrowe. Póki co, jest tak głównie na północy Polski, ale są też inne miejsca, które są dzisiaj korzystne z punktu widzenia wiatrowego, gdzie pojawiają się inwestorzy zainteresowani budową elektrowni wiatrowych. Przy okazji tych procesów pojawiały się różnego rodzaju problemy związane czasami z oporem społecznym, niechęcią mieszkańców miejscowości, w okolicach których mają być budowane, posadowione turbiny wiatrowe. Pojawiały się też wprost problemy środowiskowe związane z ochroną cennego krajobrazu albo z ochroną gatunków zwierząt, ptaków czy nietoperzy.

Jeśli chodzi o polskie prawo, to ustawa obowiązująca od 15 listopada 2008 r. mówi o obowiązkach sporządzania ocen oddziaływania na środowisko, raportów itd., więc inwestorzy powinni sami przygotowywać odpowiednie dokumenty. One są oceniane i na ich podstawie właściwe instytucje, czyli w tym przypadku regionalne dyrekcje ochrony środowiska, wydają decyzje środowiskowe. Okazuje się, że jakość tych raportów jest bardzo różna. Inwestorzy natrafiają na różnego rodzaju problemy, zwłaszcza że firm, osób, które są przygotowane do sporządzania tego typu dokumentów, nie ma zbyt wielu. W związku z tym w sierpniu br. generalny dyrektor ochrony środowiska wydał pierwsze wytyczne w zakresie prognozowania oddziaływań farm wiatrowych na środowisko. Jeszcze w listopadzie powinny się ukazać następane dwa dokumenty, dwie wytyczne – wytyczne doty-

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska
Stanisław Gawłowski**

czące oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na ptaki oraz wytyczne dotyczące oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na nietoperze. Okazuje się, że jest to jeden z ważniejszych problemów przy posadowieniu turbiny i szukaniu bardzo dobrych lokalizacji pod tego typu przedsięwzięcia. Oczywiście z punktu widzenia ustanowienia choćby wojewódzkich planów zagospodarowania przestrzennego został przygotowany dokument, który nazywa się „Konspekt opracowania dotyczącego oceny uwarunkowań lokalizacji elektrowni wiatrowych w skali województwa”, żeby ci, którzy sporządzają te dokumenty planistyczne, wiedzieli, jak należy się poruszać, żeby ten dokument maksymalnie, w największym stopniu pozwalał na to, aby przedsiębiorcy dobrze wybierali miejsca pod budowę elektrowni wiatrowych.

Jednocześnie rzecz istotna i ważna to ta, która dotyczy czasami oczekiwań związanych z wydaniem rozporządzeń, które będą określać zasady i tryb postępowania przy decyzjach dla tego typu inwestycji, inwestycji związanych z elektrowniami wiatrowymi. Nie ukrywam, że w rozporządzeniu Rady Ministrów z 9 listopada 2010 r. mamy określone rodzaje przedsięwzięć, całą listę przedsięwzięć, dla których należy sporządzać raporty dotyczące oceny oddziaływania na środowisko. W tej grupie są również farmy elektrowni wiatrowych.

Nie planujemy jednak szukania takiego rozwiązania, które byłoby ekstrauprawnieniem do stworzenia rozporządzenia, które będzie mówić tylko i wyłącznie o inwestycjach związanych z elektrowniami wiatrowymi, dlatego że de facto musielibyśmy sporządzić tego typu rozporządzenia dla pozostałych stu grup inwestycji, które wymagają raportów środowiskowych, a tego absolutnie nie chcemy robić, gdyż proces ten byłby bardzo mocno zawężony i choćby rozwój technologiczny czy różnego rodzaju działania, które są związane z postępem, tak naprawdę bardzo szybko spowodowałyby, że te regulacje prawne byłyby niewłaściwe.

Wydaje się więc, że droga, którą proponujemy, pozwala na dużo większą elastyczność, a jednocześnie skutecznie chroni interesy zarówno mieszkańców, jak i środowiska naturalnego. Jednocześnie wydaje się, że stosowanie wytycznych, które są taką wskazówką dla inwestorów, ale też dla administracji publicznej, jak należy zachować się przy inwestycjach, na tym etapie jest najlepszym rozwiązaniem i że inwestorzy, którzy będą stosować się do wytycznych zawartych w tych dokumentach, których nazwy cytowałem, będą skutecznie unikać wszystkich raf związanych z przygotowaniem raportów środowiskowych. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Pytanie dodatkowe zadaje pani poseł Renata Butryn.

Poseł Renata Butryn:

Dziękuję, panie marszałku.

Panie Ministrze! Chciałabym dopytać w kontekście w ogóle prowadzonych rozmów na temat opóźnień w wydawaniu właśnie tych decyzji środowiskowych, czy nie należałoby uprościć decyzji środowiskowych, nie tylko w tym obszarze, ale w ogóle. Mamy z tym problem na Podkarpaciu, ponieważ mamy Naturę 2000 i wiadomo, że obowiązują dosyć restrykcyjne uwarunkowania.

I jeszcze jedna rzecz, o którą inwestorzy czasem pytają. Czy nie należałoby wyznaczyć w formie mapy terenów spornych na obszarze Polski, na których inwestycje wiatrowe z różnych powodów w zasadzie nie powinny być realizowane? Takie opracowanie w formie mapy uwolniłoby inwestorów właśnie od tego, że składają wnioski, które i tak będą oddalone, bo akurat te tereny z różnych względów nie są dostępne dla lokalizacji farm wiatrowych. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Ponownie odpowiada minister Stanisław Gawłowski.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Środowiska
Stanisław Gawłowski:**

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Poseł! Najpierw odniosę się do części dotyczącej mapy. Oczywiście wspomniałem już o wojewódzkim planie zagospodarowania przestrzennego. De facto jest to mapa, która powinna określać miejsca, które powinny być brane pod uwagę jako miejsca, w których da się budować np. elektrownie wiatrowe bądź realizować inne przedsięwzięcia. Tego typu instrument samorząd województwa dzisiaj już ma do dyspozycji i niektóre samorządy województw już go stosują.

Nie wiem, czy województwo podkarpackie ma tego typu mapę, która uwzględnia również te aspekty, czy w wojewódzkim planie zagospodarowania przestrzennego tego typu aspekty są uwzględnione, ale dla przykładu powiem, że w województwie zachodniopomorskim samorząd województwa określił, że turbiny elektrowni wiatrowych nie powinny być lokalizowane bliżej niż bodajże 800 m czy 1 km od zabudowań. I też jest całe mnóstwo różnych wyklu-

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Stanisław Gawłowski

czeń, już bardzo bezpośrednio zaadresowanych do terenów, po to żeby minimalizować różnego rodzaju konflikty społeczne związane z lokalizacją farm elektrowni wiatrowych, żeby wybierać posadowienie farm w takich miejscach, które nie będą stanowiły problemu dla społeczności lokalnej czy dla środowiska naturalnego. To po pierwsze.

Po drugie, jeśli chodzi o procedurę uproszczenia, to w 2008 r., jak wspominałem, została wprowadzona w życie ustawa, która wprowadzała regulacje unijne do prawa polskiego. Wcześniej działaliśmy w tym zakresie niezgodnie z prawem unijnym, to prawo w Polsce było niezgodne z prawem unijnym. Powodowało to mnóstwo konfliktów na poziomie Polska – Komisja Europejska, ale też poprzez brak odpowiednio wyspecjalizowanej instytucji średni czas wydawania decyzji środowiskowych w tamtym okresie, przed wprowadzeniem tej regulacji wynosił ponad 300 dni. Dzisiaj ten średni czas wynosi około 100 dni w całej, pełnej procedurze, jeżeli raport jest przygotowany właściwie, czyli zawiera wszystkie te elementy, które wymagane są prawem.

Śmiem więc twierdzić, że już poprzez wprowadzenie tych regulacji udało nam się skrócić postępowanie, choć z punktu widzenia procedury wynikającej z prawa unijnego musieliśmy np. wprowadzić podwójną ocenę, ocenę na etapie wariantowania, czyli wyboru miejsca, lokalizacji inwestycji, bądź później, już w zakresie stosowanych technologii, na etapie samego projektu technicznego. A więc de facto powinniśmy powiedzieć, że podwójny raport powinien wydłużyć cały proces, a nam i tak udało się skrócić ten proces w porównaniu z tym, jak to wyglądało przed rokiem 2008. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Teraz przechodzimy do pytania szóstego, które przygotowali i przedstawiają posłowie Bolesław Grzegorz Piecha, Grzegorz Janik oraz Izabela Kloc z Prawa i Sprawiedliwości. Pytanie dotyczy możliwości bezpłatnego przejazdu odcinkami autostrad A1 i A4 dla śląskich kierowców. Pytanie jest skierowane do ministra infrastruktury.

Pytanie zadaje pan poseł Bolesław Piecha, proszę.

Poseł Bolesław Grzegorz Piecha:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Za pośrednictwem mediów od dłuższego czasu toczy się ożywiona dyskusja i debata nad umożliwieniem kierowcom województwa śląskiego bezpłatnego użytkowania dwóch odcinków autostrad: A1 od Pyrzowic

do Gorzyczek i A4 od węzła Kleszczów do węzła Brzęczkowice. Zaangażowanie w ten niezwykle istotny dla regionu temat kilkudziesięciu tysięcy mieszkańców Śląska – była taka akcja zbierania określonych podpisów poparcia dla tej inicjatywy – jak również parlamentarzystów tej ziemi ze wszystkich – podkreślam: ze wszystkich – opcji politycznych wydawało się nie dawać żadnych nadziei na pozytywne rozstrzygnięcie. Takie były oficjalne enuncjacje pana ministra Grabarczyka i pana ministra finansów Rostowskiego.

Tymczasem w ostatnich dniach, a dokładnie od 2–3 dni, niespodziewanie pojawiła się informacja, że po interwencji posłanek pani Joanny Kluzik-Rostkowskiej, pani Izabeli Leszczyny i pani Krystyny Szumilas minister finansów Jacek Rostowski stwierdził, że przejazd tymi odcinkami może być dla mieszkańców aglomeracji bezpłatny, a tę deklarację ministra finansów minister Grabarczyk skomentował, że to duży krok do przodu. Trudno uciec od skojarzeń, że składane w takiej formie i w takim czasie określone obietnice mają, mówiąc kolokwialnie, charakter kiełbasy wyborczej.

W związku z tym, żeby uciąć wszelkiego rodzaju możliwe spekulacje, oczekujemy odpowiedzi na pytania, jakie są realne szanse na umożliwienie śląskim kierowcom bezpłatnego przejazdu przywoływanymi odcinkami autostrad, kiedy można spodziewać się poważnych deklaracji i konkretnych decyzji i czy pan minister Grabarczyk przygotował i przedstawił rządowi pana premiera Tuska stosowny projekt rozporządzenia, który zawiera wyłączenie tych dwóch odcinków z odcinków płatnych. Proszę o jednoznaczny odpowiedź: tak, tak, nie, nie.

Ta odpowiedź to nie jest odpowiedź kierowana do mnie, tylko do kilkudziesięciu tysięcy mieszkańców aglomeracji rybnickiej (*Dzwonek*), którzy podpisali stosowny apel do premiera. Ta odpowiedź będzie jasną deklaracją, że takie rozporządzenie powstanie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Na pytanie pana posła odpowiada podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Radosław Stępień.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Radosław Stępień:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Problem możliwości bezpłatnego korzystania z odcinków autostradowych od wielu miesięcy jest przedmiotem dyskusji, bo trudno, aby nie był przedmiotem dyskusji, skoro z jednej strony chodzi o otwarcie infrastruktury dla potrzeb społeczności lokalnej, dla potrzeb ruchu lo-

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Radosław Stępień

kalnego, ale z drugiej strony wiąże się to z pozbawieniem tu istotnego wpływu Krajowego Funduszu Drogowego, z którego dla odmiany budujemy dalsze odcinki dróg i obwodnic. Bez względu na moment, w którym jest on dyskutowany, dyskusja dotyczy modelu finansowania dróg, i to modelu, który trzeba będzie później realizować przez bardzo wiele lat. Stąd też ostrożne i bardzo wyważone podejście zarówno resortu infrastruktury, jak i resortu finansów, stąd też badanie bardzo wielu wariantów, szczególnie pod kątem konsekwencji finansowych w czasie, stąd też ostrożna ocena resortu finansów w odniesieniu do projektu rozporządzenia, które resort infrastruktury przygotował i które obejmowało część odcinków płatnych autostrad dla ruchu lokalnego, dla pojazdów lekkich, czyli dla tych, które potocznie nazywa się pojazdami osobowymi. Myśmy ten projekt przedstawili i on na stronach resortu infrastruktury wisiał, był przedstawiony do konsultacji społecznych. W toku konsultacji społecznych zgłoszono wiele uwag. Między innymi jako głos w konsultacjach społecznych traktujemy uwagi, o których pan poseł wspominał. Te uwagi, wraz z informacjami, dokumentacją i raportami towarzyszącymi rozporządzeniu, były dyskutowane z ministrem finansów. Stanowisko ministra finansów, które zaprezentował pan minister Rostowski publicznie, jest dokładnie wynikiem tych analiz. Pozostaje oczywiście kwestia tego, w jakim zakresie, na których odcinkach, na jakich warunkach i w jakiej formie technicznej będzie to zrobione.

Pan poseł żąda odpowiedzi na sformułowane przez siebie pytanie w taki sposób, jakby prace te były zakończone, a one zakończone oczywiście nie są. Trzeba też pamiętać o tym, że spora część odcinków, których dotyczą – nie mówię tu tylko i wyłącznie o odcinkach śląskich, dlatego że to jest część większej całości – jeszcze nie jest wybudowana. A więc pośpiech i naciskanie, jeżeli chodzi o tego typu pytanie, to raczej może być wynikiem czasu wyborczego niż kwestia ostrożnej analizy i spokojnego ustosunkowania się do tego, jakim przychodem dysponował będzie Krajowy Fundusz Drogowy na budowie dróg, co których między innymi panowie posłowie to postulujecie.

Jeżeli chodzi o samą kwestię tego, w jaki sposób czy na jakich zasadach ma to być zwolnione, chcę powiedzieć, że od samego początku ustawa o autostradach płatnych mówiła, że autostrady w Polsce są płatne. W związku z czym zdecydowana większość odcinków w Polsce była do tego przygotowywana, nie tylko od strony koncepcyjnej, ale i od strony projektowej, od strony wykupu gruntu i zaangażowania środków finansowych. Jeżeli mielibyśmy podjąć taką decyzję, należy ją podjąć, również analizując, jakie nakłady zostały już poczynione na to, aby autostrady były płatne. A trzeba pamiętać o tym, że do tych nakładów i do przystosowania autostrad do płatności dzisiaj obliguje nas ustawa.

Zarówno pan minister Rostowski, składając tę deklarację, jak i pan minister Grabarczyk w sposób jasny i klarowny dali do zrozumienia, że prace nad udostępnieniem odcinków autostradowych będących w sąsiedztwie wielkich miast posuwają się do przodu.

(Poseł Bolesław Grzegorz Piecha: Czyli kielbasa wyborcza.)

Jeśli mówi pan o zadanym pytaniu, to z pewnością tak.

Jeżeli mówimy o ostrożnej analizie i pracy rządu nad przychodami Skarbu Państwa, to nie reprezentuję resortu zajmującego się produkcją spożywczą, ale reprezentuję tę część resortu, która odpowiada za przychód Krajowego Funduszu Drogowego. To jest moja odpowiedzialność i, panie pośle, bez względu na to, jak będzie sformułowane pytanie, będę przede wszystkim pilnował tego, żeby w następnych kadencjach, bez względu na to, kto będzie za to odpowiadał, było z czego budować drogi. Być może takie pochopne decyzje właśnie w okresie przedpaździernikowym pozbawia w przyszłości którąś z obwodnic finansowania. Ostrożność w formułowaniu odpowiedzi to także ostrożność w formułowaniu pytań. Rząd pokazał we Wrocławiu, jak poważnie traktuje potrzeby społeczności lokalnej, i pokazał to w sposób realny, na dwa sposoby: po pierwsze, oddał drogę, której długo wcześniej oddać nie można było, a po drugie, udostępnił ją na zasadach powszechnej dostępności dla mieszkańców. Dziękuję bardzo. *(Okłaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Pytanie dodatkowe zadaje pan poseł Grzegorz Janik, tak?

Proszę.

Poseł Grzegorz Janik:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam wrażenie, że, jak mówił pan poseł Bolesław Piecha, to jednak jest kielbasa wyborcza ze strony Platformy. I dziwię się okłaskom pana posła Gadowskiego. Nie wiem, panie pośle, z czego pan się cieszy. Z tego, że mieszkańcy Jastrzębia nie będą mogli jeździć autostradą, śląskimi odcinkami za darmo? Pan się z tego cieszy, tak? To gratuluję panu.

(Poseł Krzysztof Gadowski: Panie marszałku, ad vocem prosiłbym później.)

Nie ma ad vocem, teraz...

Panie Marszałku! Pierwsze spotkanie, na którym powołano grupę, która zajęła się tym, aby autostrada była bezpłatna dla mieszkańców Śląska, odbyło się w Urzędzie Miasta Rybnika. Byli obecni wszyscy parlamentarzyści. To było z inicjatywy pana prezydenta Adama Fudalego i dziennikarzy „Dziennika Zachodniego”. Posłanek, które wymienił pan poseł Piecha,

Posel Grzegorz Janik

na tym spotkaniu nie było i one nie zgłaszały żadnej inicjatywy. Dzisiaj pytamy: Czy pan w imieniu pana ministra Rostowskiego i pana ministra Grabarczyka – nie w imieniu własnym, bo pan tych decyzji nie podejmuje (*Dzwonek*) – może powiedzieć, że autostrada będzie bezpłatna? Bo pan znowu uprawia tu politykę, są wybory i to jest kielbasa wyborcza. Chcemy konkretnej odpowiedzi.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Pan minister Stępień będzie uprzejmy odpowiedzieć panu posłowi na to pytanie.

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury
Radosław Stępień:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Byłem przekonany, że odpowiedziałem. Powtórzę jeszcze raz. Trwają prace nad rozporządzeniem. Rozporządzenie było przedmiotem konsultacji. Głos społeczny nie jest głosem jednej grupy politycznej, tylko jest głosem społeczności lokalnej, która zgłasza określony postulat. Jeżeli pyta pan, czy podejmiemy łatwo i na podstawie tylko pojawienia się postulatu decyzję o pozbawieniu Krajowego Funduszu Drogowego w ciągu długiego czasu setek milionów przychodów z tytułu pobieranych opłat, to rzeczywiście jeszcze raz należałoby się zastanowić, co jest kielbasą: odpowiedź czy pytanie. Bo nie ma...

(*Posel Bolesław Grzegorz Piecha*: Myśmy nie napisali tego w gazetach, ale minister Grabarczyk...)

(*Posel Zbigniew Babalski*: Jaśnie nam panujący.)

Pan minister Rostowski powiedział o pracach, które są, i określił ich kierunek. Panowie chcielibyście w tym momencie uzyskać odpowiedź na pytanie sformułowaną w taki sposób, że nie można jej udzielić, o czym doskonale wiecie.

W związku z tym, wracając do wątku poprzedniej wypowiedzi, jeszcze raz zwracam uwagę, że resort infrastruktury wspólnie z resortem finansów od dłuższego czasu prowadzą intensywne i bardzo konkretne prace nad tym, aby system autostradowy został udostępniony mieszkańcom. I to, w jakim kierunku idziemy, pokazaliśmy we Wrocławiu, otwierając nową drogę i udostępniając ją mieszkańcom.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Panie pośle, proszę siadać na miejsce.
Dziękuję bardzo.

Następne pytanie, nr 7, przygotowali posłowie Ryszard Zbrzyzny i Stanisława Prządka z Sojuszu Lewicy Demokratycznej.

Pan poseł Ryszard Zbrzyzny.

A, przepraszam, muszę powiedzieć, czego dotyczy pytanie. Dotyczy ono prywatyzacji Kopalni Surowców Skalnych w Złotoryi i skierowane jest do ministra skarbu państwa.

Proszę bardzo.

Posel Ryszard Zbrzyzny:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Kopalnie Surowców Skalnych w Złotoryi są jednym z największych pracodawców w regionie, w którym poziom bezrobocia przekracza 20%, a więc istotną sprawą jest przyszłość tej kopalni i przyszłość wielu setek pracowników i ich rodzin. Dlatego chciałbym zapytać pana ministra, jaki jest stan prywatyzacji tej kopalni, bowiem wokół niej odbywa się jakiś chocholi taniec prywatyzacyjny. 7 lipca tego roku odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszy. Odbyło się ono właściwie z naruszeniem statutu obowiązującego w tej spółce, bowiem jeszcze funkcjonująca rada nadzorcza nie otrzymała żadnego zawiadomienia o nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu i nie została poproszona o wydanie opinii w istotnych sprawach, które były podejmowane na tym walnym, choćby zmiana statutu spółki. Zmiana statutu spółki nastąpiła. Uczestnikiem walnego zgromadzenia był pan minister Budzanowski, reprezentujący 100% kapitału akcyjnego, bowiem jest to jednoosobowa spółka Skarbu Państwa. Podjęto także uchwałę o zmianie w radzie nadzorczej, do której wprowadzono pana Łuczaka, prezesa Dolnośląskich Surowców Skalnych SA, a więc firmy, która rzekomo wygrała konkurs na prywatyzację Kopalni Surowców Skalnych. Mało tego, ta uchwała wejdzie w życie w momencie, kiedy dojdzie do tej transakcji.

Chciałbym zapytać, czy dojdzie do transakcji ze spółką, która w ciągu pięciu lat, mam raporty roczne, w żadnym roku nie wykazała zysku? W ciągu pięciu kolejnych lat: w 2007 r. – 5 mln strat, 12 mln w 2008 r., prawie 19 mln w 2009 r., w 2010 r. – około 20 mln straty netto, przy przychodach spółki niewiele powyżej 100 mln zł. Jaka jest wiarygodność spółki, która ma prywatyzować czy ma być właścicielem spółki Skarbu Państwa (*Dzwonek*), która nie kreuje straty? Pytam o wiarygodność i dzisiejszy stan prawny Kopalni Surowców Skalnych w Złotoryi.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Na pytanie pan pośle odpowiada podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Adam Leszkiewicz.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Adam Leszkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Panie Pośle! Trwa proces prywatyzacyjny Kopalni Surowców Skalnych w Złotoryi. Dzisiaj jest to jednoosobowa spółka Skarbu Państwa powstała w wyniku komercjalizacji. Akt pochodzi z roku 1999. Pan poseł określił znaczenie i rolę tego przedsięwzięcia nie tylko w strukturze lokalnej, ale w ogóle na rynku kruszyw bazaltowych. Chciałbym tylko dodać, że sprzedajemy tam 85%, 15% przeznaczone jest dla uprawnionych pracowników w ramach akcji przekazywanych bezpłatnie.

Chciałbym opisać do końca sytuację spółki, która jest, powiedziałbym, średnia, gdyż ostatnie lata przynoszą straty ze sprzedaży. Strata netto za 2010 r. przewyższa 3 mln zł, w związku z tym spółka znajduje się w nie najlepszej sytuacji i rzeczywiście potrzebuje inwestora. Pan poseł mówił o chocholim tańcu. Chcę tylko dodać, że podjęta przez nas próba prywatyzacji tej kopalni nie jest pierwszą próbą. Pierwsza próba została podjęta w roku 2002 i trwała w tej kadencji Sejmu w latach 2002–2005; trzy lata prywatyzowano wtedy tę firmę i zakończyło się to niepowodzeniem. Także w roku 2006, a więc w następnej kadencji, wszczęto proces prywatyzacji, ale zamknięto go rok później, w roku 2007.

Spółka ta jest ujęta w planie prywatyzacyjnym. Zaczęliśmy proces prywatyzacji jesienią 2009 r. od podpisania umowy z doradcą na wykonanie odpowiednich analiz, w tym analiz przedprywatyzacyjnych i wyceny przedsiębiorstwa. Te analizy zrobiono, później zostały zaktualizowane w związku z przedłużającym się procesem. Publikacja zaproszenia nastąpiła 1 marca 2010 r. Pierwotnie oferty wstępne złożyło 15 podmiotów, było bardzo duże zainteresowanie tą prywatyzacją. Wszystkie te podmioty zostały dopuszczone do badania. Oferty wiążące w połowie czerwca zostały złożone przez sześć podmiotów, w tym także przez spółkę pracowniczą czy założoną przez pracowników Polskie Kopalnie Surowców Skalnych Bazalt Złotoryja. Muszę powiedzieć, że ta oferta była najsłabsza, natomiast zdecydowanie najlepszą ofertę, odbiegającą od pozostałych, złożyła firma Dolnośląskie Surowce Skalne i z tą firmą prowadziliśmy rozmowy, które w połowie sierpnia ubiegłego roku doprowadziły do parafowania projektu umowy sprzedaży akcji. Od 23 sierpnia do listopada trwały negocjacje pakietu socjalnego i dodatkowe badania spółki; ze względu na negocjacje pakietu czekaliśmy na ostateczne podpisanie tej umowy. Umowa ostatecznie została zawarta w listopadzie 2010 r., warunkowa umowa, związana z uzyskaniem zgody z UOKiK, umowa została podpisana ze spółką Surowce Skalne Zachód sp. z o. o. Było to zgodne ze złożoną ofertą wstępną, gdzie DSS zastrzegł, było to

zrobione zgodnie z prawem, że może złożyć ofertę przez podmiot zależny.

Niestety dzisiaj, po pierwsze, o samej umowie nie za dużo mogę powiedzieć, bo ona stanie się jawna w momencie wejścia w życie, a to jeszcze się nie stało. Zostanie wtedy ujawniona, podana cena transakcji i wszystkie elementy związane ze zobowiązaniami inwestycyjnymi i pracowniczymi. Niestety ostatecznie nie doszło do porozumienia między inwestorem a pracownikami, podpisano protokół rozbieżności. W związku z tym do samej umowy z naszej inicjatywy zostały wpisane elementy dotyczące zobowiązań pozacenowych związanych z nieobniżaniem kapitału zakładowego, z niezbywaniem akcji w określonym okresie, z niemożliwością zaniechania działalności gospodarczej, z niemożliwością rozwiązania spółki, ale także wpisano wiele zobowiązań dotyczących spraw pracowniczych, stanu utrzymania, stanu zatrudnienia, odkupu akcji pracowniczych i wiele innych elementów. Ponieważ ta sama spółka kupowała od nas także Kieleckie Kopalnie Surowców Mineralnych, najpierw tą sprawą zajęli się w UOKiK i przez okres zimowy trwały uzgodnienia. Ostatecznie zamknięcie tej transakcji nastąpiło w kwietniu tego roku i od tego roku, od kwietnia, z kolei był analizowana w UOKiK sprawa Złotoryi. Ostatecznie pod koniec czerwca uzyskano decyzję o tym, że UOKiK umarza tę sprawę i od czerwca czekamy na pieniądze, podpisujemy aneksy, dlatego że spółka była zaangażowana między innymi w inwestycję związaną z firmą Covec, emituje obligacje i z tych obligacji będzie finansować tę transakcję. Mogę powiedzieć, że na 7 października bieżącego roku planujemy ostateczne zamknięcie tej transakcji. Cały czas naliczane są odsetki. Zyskaliśmy na tym czekaniu sporą kwotę. Mam nadzieję, że to jest ostatnie czekanie.

Na pytania dotyczące walnego i rady nadzorczej odpowiem panu posłowi na piśmie po uzyskaniu szczegółowych informacji z (*Dzwonek*) departamentu nadzorującego tę spółkę. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Czy pan poseł Zbrzyzny chce jeszcze zadać pytanie dodatkowe?

(*Poseł Ryszard Zbrzyzny*: Tak.)

Proszę bardzo.

Poseł Ryszard Zbrzyzny:

Chciałbym zapytać, czy była badana wiarygodność spółki, bo to, że była superoferta, to jest istotne, ale czy tę superofertę jest w stanie wykonać ten, który ją złożył. Bo jeżeli przez pięć kolejnych lat kreuje stratę netto powiększającą się z roku na rok, to trzeba się zastanowić nad sensem funkcjonowania spółki akcyjnej, bo przecież celem spółki akcyjnej jest wy-

Posel Ryszard Zbrzyzny

pracowywanie zysku dla akcjonariuszy, a nie kreowanie straty. Kto tę stratę pokrywa i z jakich kapitałów? Nie wiem, czy to było badane. Kolejna sprawa, przecież to jest spółka giełdowa. Chciałem zapytać pana ministra: Czy można w raporcie skonsolidowanym za pierwsze półrocze 2011, bo taki raport złożyła ta spółka do giełdy, napisać, że: w strukturze grupy kapitałowej są Kopalnie Surowców Skalnych SA w Złotoryi? Przecież transakcja nie została zawarta, a więc jest to nieprawda w oficjalnym dokumencie, który jest dostępny na stronach internetowych. Co pan na to, panie ministrze? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Jeszcze raz odpowiada pan minister Adam Leszkiewicz.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Adam Leszkiewicz:**

Panie Marszałku! Panie Pośle! Co do kwestii związanej z giełdą, pozwolę sobie odpowiedzieć na piśmie. Jeśli chodzi o raport skonsolidowany, możliwości prawne wpisania, to obecnie ta spółka jest w 100% naszą spółką...

(Poseł Ryszard Zbrzyzny: A też jest w strukturze.)

...i wykonujemy wszystkie prawa wynikające z posiadania akcji w tym przedsiębiorstwie.

(Poseł Ryszard Zbrzyzny: No właśnie.)

Dopóki transakcja nie została zamknięta DSS, bezpośrednio czy poprzez spółkę zależną, nie wykonuje tych praw. Transakcja nie zostanie zamknięta, jeśli środki finansowe w całości nie zostaną wpłacone na konto ministra skarbu państwa.

Wiarygodność finansowa jest oczywiście badana. Nie jest to tylko kwestia wyniku bieżącego, ale także kapitałów, zobowiązań, należności i różnych innych rzeczy. Dysponowaliśmy pewnymi promesami związanymi z możliwościami finansowymi. Jest nieco inna skala dokumentów, jeżeli jest mowa o planowanych obligacjach, a inna, kiedy na przykład inwestor chce finansować daną transakcję z kredytu. Nie ma natomiast takiej możliwości, żeby ta transakcja została dopięta i władztwo w tej spółce zostało przekazane inwestorowi bez wpłaty środków finansowych. To jest ten moment wiarygodności.

Umowa jest parafowana, jest warunkowa. Określa pewne prawa po stronie inwestora. Oznacza to, że w tej chwili nie może się on z tego wycofać, nie ponosząc konsekwencji wynikających z zerwania tego typu umowy i z roszczeń, które mielibyśmy wtedy wobec tego inwestora. Myślę, że w tej sprawie pozycja Skarbu Państwa jest mocna, zabezpieczona.

Odrębną sprawą jest sytuacja samej firmy i to, że jak najszybciej należałoby rozwiązać sprawę związaną z tym, czy jest inwestor, czy tego inwestora nie ma, co ten inwestor tej spółce daje. Ta sytuacja, tak jak mówiłem na początku...

(Poseł Ryszard Zbrzyzny: To jest stan zawieszenia, który nikomu nie służy.)

...to stan zawieszenia, który nie służy nikomu. Oczywiście, po drodze wydarzyło się parę spraw, które wpłynęły na sytuację tego inwestora, ale my jesteśmy tutaj w prawie. Resort świadomie podpisał pewne dokumenty, umowę. Jeżeli ta kwota nie zostanie wpłacona do 7 października, będziemy dochodzić swoich roszczeń. Jesteśmy na mocnej pozycji. Jeśli chodzi o pozostałe kwestie, to odpowiem panu posłowi na piśmie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego pytania.

Posłowie Andrzej Orzechowski i Janusz Cichoń z klubu Platforma Obywatelska przygotowali pytanie w sprawie uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów. Pytanie skierowane jest do ministra infrastruktury.

Pytanie zadaje pan poseł Andrzej Orzechowski. Proszę.

Posel Andrzej Orzechowski:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowny Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Pytanie związane jest z interwencją w biurze poselskim dotyczącą niejednoznaczności przepisów uchwalonych w 2004 r., jeszcze za rządów SLD. Pytanie brzmi: Czy zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, wydane w oparciu o przepisy rozporządzenia z 2002 r., zwalnia kandydata na diagnostę z obowiązku zdawania egzaminu uregulowanego przepisem późniejszym, z 2004 r.? Do 2004 r. prawo stanowiło, że osoba ubiegająca się o uprawnienia do wykonywania badań technicznych powinna posiadać odpowiednie wykształcenie techniczne, powinna też odbyć specjalne szkolenie. Poprzez odbycie szkolenia rozumiano, że uczestnik podszedł do egzaminu kwalifikacyjnego i zdał go z wynikiem pozytywnym.

Do 2004 r. można było nabyć takie uprawnienia w sposób opisany powyżej. Wiele osób skorzystało z tego prawa. Założyli własną działalność gospodarczą związaną z prowadzeniem badań technicznych pojazdów. Oczywiście nie wszyscy w tamtym czasie taką działalność założyli i chcą ją otworzyć teraz.

Od 2004 r. zmieniły się przepisy. Administracja, dyrekcja Transportowego Dozoru Technicznego twierdzi, że egzaminy kwalifikacyjne sprzed lat straciły swoją moc. Starostwa powiatowe odmawiają wydania uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów w związku z niespełnieniem warunków określonych w obecnie obowiązujących przepi-

Posel Andrzej Orzechowski

sach. Według urzędników starostw diagności, którzy ubiegają się o potwierdzenie, przedłużenie swoich kwalifikacji, powinni zdać obecnie wymagany, nowy egzamin.

Sądy administracyjne są innego zdania. Orzekają w jednostkowych sprawach, ale twierdzą, że obecne prawo wprowadzające konieczność zdawania nowego egzaminu nie zawiera żadnych mechanizmów dostosowawczych ani okresów przejściowych. (*Dzwonek*) Sądy administracyjne uchylają więc te decyzje. Jest między innymi orzeczenie NSA z maja 2009 r. Zdaniem sądu zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wydane w oparciu o przepisy z 2002 r. zwalnia kandydata na diagnostę z obowiązku zdawania egzaminu.

Pytanie brzmi: Czy ta niejednoznaczność przepisów prawnych, zbyt duże zaangażowanie sądów i nadmierna mitręga biurokratyczna nie są wystarczającym powodem, żeby wrócić do tych przepisów i uchwalić je w sposób jednoznaczny i klarowny? Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Na to pytanie odpowiada sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Tadeusz Jarmuziewicz.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury
Tadeusz Jarmuziewicz:**

Panie Marszałku! Panie Premierze! Panowie Posłowie! Pan poseł pyta o taką sytuację. U starosty pojawia się człowiek, który mówi, że 7 lat temu odbył szkolenie i chciałbym otrzymać dokumenty, z których wynikałoby, że może być diagnostą. W międzyczasie zmieniło się prawo. Sąd stwierdza, że odbył szkolenie. Zgadzam się, tylko że nie zdał egzaminów. W międzyczasie zmieniło się prawo i powinien zdać egzamin. Tak na wstępie konkluduję pańskie pytanie.

Powiem tak. Stan wiedzy i kwalifikacje diagnostów to bardzo ważny element bezpieczeństwa drogowego. To nie ulega wątpliwości. To jeden z elementów. Ta osoba musi mieć na tyle bogatą wiedzę techniczną, by móc dopuścić lub nie pojazd do jazdy, do użytkowania.

Porozmawiajmy o liczbach, panowie. 2008 r. – 5,5 tys. zabitych, 2009 r. – 4,5 tys. zabitych, 2010 r. – 3800 lub 3900, mogą się pomylić o 100. Działania podjęte w tej kwestii przez ten rząd i poprzedników, tu chyłą czoła, doprowadziły do tego, że mamy wyraźny spadek śmiertelności na drogach. Podkreślam, że nieodłącznym elementem bezpieczeństwa na drodze jest stan wiedzy diagnostów. Ci goście muszą mieć świadomość, czy można dopuścić taki samochód, czy nie. W związku z tym nie należy spodziewać się działań liberalizujących przepisy, które regulują jakkolwiek element stanowiący o bezpieczeństwie na drogach.

Będziemy raczej szli w kierunku większej restrykcyjności przepisów, co ma miejsce nawet w tej kadencji.

Problem jest raczej natury prawniczej. Odwołuję się ciągle do bezpieczeństwa, ale to, o co pan poseł pyta, dotyczy bezpieczeństwa. Przygotowałem pewną historię, ale nie wiem, patrząc na zegar, czy ją przytaczać. Jeśli o to chodzi, są to pewnie jakieś odosobnione przypadki. Nawiązując do pańskiego pytania, do tej problematyki, to przyznam, panie pośle, że nie spotkałem się z tym wcześniej, nie wiedziałem, że istnieją tego typu przypadki. Jest to widocznie na tyle małe zjawisko, że jest to raczej coś dla prawników, jak zjawisko rynkowe, które miałyby świadczyć o tym, że brakuje diagnostów lub jest zbyt wielu diagnostów albo jest jakaś grupa, która może czuć się wykluczona.

Panie marszałku, to chyba tyle. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Pytanie dodatkowe zadaje poseł Janusz Cichoń, Platforma Obywatelska.

Posel Janusz Cichoń:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Oczywiście, że bezpieczeństwo ma tutaj kluczowe znaczenie. Powinniśmy się o nie troszczyć. Przepisy dotyczące diagnostów, ich uprawnień, kwalifikacji powinny być precyzyjne. Na uwadze mamy bowiem bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Jednak te wyroki powodują, że ludzie, których kwalifikacje, jak sam pan minister zauważył, są wątpliwe, uzyskują zaświadczenia w oparciu o wyroki sądów.

Moim zdaniem należałoby zmienić rozporządzenie, które to reguluje. Należałoby jednoznacznie rozstrzygnąć, że ci ludzie, którzy odbyli kiedyś szkolenie i chcą wrócić do zawodu, muszą zdać egzamin wedle nowych przepisów. To niestety dzisiaj nie jest jednoznaczne. Stąd nasza sugestia, aby minister przygotował stosowne rozporządzenie mówiące o tym, że te kwalifikacje muszą być potwierdzone. Oni muszą zdać egzamin, aby potwierdzić kwalifikacje.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Odpowiada minister Tadeusz Jarmuziewicz.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury
Tadeusz Jarmuziewicz:**

Pełna zgoda, panie pośle. Ten wyrok sądu odczytywałbym jako potwierdzenie odbycia szkolenia i brak okresu przejściowego. Problemem w tym wszystkim

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie
Infrastruktury Tadeusz Jarmuziewicz**

jest brak okresu przejściowego. Po 2004 r. zmienia się rzeczywistość prawna i trzeba nagle złożyć egzamin przed Transportowym Dozorem Technicznym, udowodnić, że posiada się stosowną wiedzę. Ten egzamin miał weryfikować wiedzę. Natomiast przed 2004 r. wystarczyło odbyć szkolenie niezakończony egzaminem. Dzisiaj sąd stwierdza, że przed 2004 r. obywatel odbył szkolenie, tylko że po 2004 r. mamy egzamin.

Jeszcze raz podkreślam, że panów pytanie skłania nas do tego, żeby przyjrzeć się temu tematowi. Dzisiaj widzę, iż podzielacie państwo opinię resortu, że będziemy szli raczej w stronę restrikcji, a nie w stronę liberalizacji, bo chodzi o bezpieczeństwo. Skoro mamy takie liczby, a nie inne, to nie kombinujemy przy tym za wiele, bo każde istnienie ocalone na drodze jest warte pochylenia się. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Przechodzimy do kolejnego pytania.

Posłowie Adam Śniezek, Piotr Babinetz i Marek Kuchciński z Prawa i Sprawiedliwości przygotowali pytanie w sprawie finansowania z Narodowego Funduszu Zdrowia Podkarpackiego Ośrodka Onkologicznego w Brzozowie. Jest ono skierowane do ministra zdrowia.

Pytanie zadaje pan poseł Adam Śniezek, proszę.

Poseł Adam Śniezek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Dyrektor Szpitala Specjalistycznego Podkarpackiego Ośrodka Onkologicznego w Brzozowie im. ks. Bronisława Markiewicza ogłosił w sierpniu wstrzymanie przyjmowania pacjentów z powodu wyczerpania limitu środków z NFZ. Z chemio- i radioterapii oraz leczenia operacyjnego mogli korzystać tylko chorzy w trakcie leczenia i osoby z bezpośrednim zagrożeniem życia. Po szeregu informacji w mediach i protestach m.in. Konwentu Starostów Województwa Podkarpackiego oraz zapytaniach poselskich w ubiegłym tygodniu NFZ złożył deklarację zwiększenia kontraktu dla szpitala w Brzozowie o około 4 mln zł i pacjenci są znowu przyjmowani.

Jednak sytuacja finansowa szpitala nadal nie jest wyjaśniona. Liczba pacjentów placówki wzrasta z roku na rok. W 2009 r. leczono tam ponad 22 tys. chorych, w tym 12,5 tys. onkologicznie. W 2010 r. – 23,5 tys., w tym 13,5 tys. chorych na nowotwory, a w bieżącym roku w ciągu ośmiu miesięcy przyjęto już prawie 18 tys. pacjentów, w tym 11,5 tys. na onkologię. Suma niezapłaconych przez NFZ nadwykonań za 2009

i 2010 r. sięga prawie 14 mln zł, w tym za procedury onkologiczne 9 mln. W bieżącym roku NFZ nie zapłacił za nadwykonania 6850 tys. zł, w tym za terapie onkologiczne 4 mln. Ośrodek domaga się w sądzie zapłaty 5,5 mln za nadwykonania w 2009 r. oraz 8,3 mln w 2010 r. Jeżeli długi szpitala nadal będą rosły, zostanie on pozbawiony dostaw leków i środków sanitarnych, bowiem dostawcy już zapowiedzieli możliwość wstrzymania dostaw. Szpital w Brzozowie jest największym ośrodkiem onkologicznym w województwie podkarpackim. Jest wyposażony w nowoczesną aparaturę i cieszy się bardzo dobrą opinią nie tylko w naszym województwie.

Zwracam się do pana ministra z pytaniami. Czy leczenie onkologiczne może zostać bez finansowania z NFZ? Przecież choroba nowotworowa oznacza dla każdego chorego zagrożenie życia. Kiedy szpital w Brzozowie otrzyma wyrównanie za procedury ratowania życia w leczeniu onkologicznym z ubiegłych lat? Jak ostatecznie zostanie ustalony kontrakt na procedury medyczne, w tym terapie onkologiczne, w ośrodku w Brzozowie na 2011 r., tak aby każdy pacjent z wykrytym nowotworem mógł być natychmiast leczony?

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Na pytania pana posła odpowiada podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia pan Cezary Rzemek.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Cezary Rzemek:**

Panie Marszałku! Panie Premierze! Szanowni Państwo! Szpital w Brzozowie leżący w województwie podkarpackim, jak tutaj słyszeliśmy, miał w latach 2009–2010 tzw. świadczenia ponadumowne. Z Podkarpackiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia wystosowano propozycję, aby w formie ugody zapłacić za świadczenia ratujące życie, które są płacone zawsze w 100%, i za pozostałe świadczenia w zależności od rodzaju leczenia. Szpital odrzucił tę propozycję i dlatego wystąpił do sądu o zapłatę tych świadczeń ponadumownych za rok 2009 i 2010. W związku z powyższym do końca rozpatrzenia sprawy albo do ugody zawartej w sądzie pomiędzy szpitalem a Podkarpackim Oddziałem Wojewódzkim Narodowego Funduszu Zdrowia nie można określić, jaka to będzie kwota i kiedy to się stanie. Sąd na pewno ogłosi termin. Na dzisiaj nie jest on jeszcze wyznaczony.

Jeżeli chodzi o nakłady na onkologię, to nie chcę tutaj wracać do historii, kiedy to wszyscy ministrowie, pani minister również, podkreślali, jak ważna jest onkologia. Na Podkarpaciu w ciągu ostatnich trzech lat jest 100-procentowy wzrost nakładów na

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Cezary Rzemek

onkologię. Czy jest on wystarczający? Z jednej strony, słysząc dzisiejszą wypowiedź, mówimy, że nie, bo pewne świadczenia są nieopłacone. Natomiast proszę zapytać również dyrektora, dlaczego nie zgodził się na przesunięcia w innych oddziałach, w których nie wykonuje się procedur w 2011 r., właśnie na to leczenie onkologiczne. Widzimy, że podejście dyrektora jest takie, iż zastrasza się pacjentów, że nie mają dostępu, ale też nie wykorzystuje się tych pieniędzy z umów. Tylko dobra wola dyrektora, jego zdanie, jego porozumienie z Narodowym Funduszem Zdrowia spowodowałyby przesunięcie i zapłacenie tych nadwykonań, czyli świadczeń wykonanych ponad umowę w roku 2011.

Jeżeli chodzi o pytanie, jakie będzie finansowanie do końca roku, to nie wiemy. W tym roku szpital dostał już ponad 5,5 mln zł w pierwszych ośmiu miesiącach. Chodzi o wzrost kontraktu. Wzrost od roku 2009 następował dynamicznie. Jeżeli chodzi o rok 2009, to w stosunku do 2008 r. było to 20%. W roku 2010 w porównaniu z 2009 r. było to 28% na onkologię, a w roku 2011 było to 15% więcej niż ostateczny kontrakt tego szpitala z końcem 2010 r. Szpital ma bardzo dynamiczny wzrost nakładów na onkologię. Jeszcze raz apeluję do panów posłów, aby zwrócili uwagę dyrektorowi, żeby jednak rozważył przesunięcie środków z innych rodzajów świadczeń na świadczenia onkologiczne, tak jak to zaproponował Narodowy Fundusz Zdrowia. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Dodatkowe pytanie zadaje pan poseł Piotr Babinetz, Prawo i Sprawiedliwość, proszę.

Poseł Piotr Babinetz:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Te propozycje, o których mówił pan minister, okazały się jednak daleko niewystarczające, dlatego nie było tutaj zgody i porozumienia z dyrekcją szpitala w sprawie tych środków. W ostatnich latach bardzo szybko wzrasta liczba zachorowań na nowotwory, a odpowiednią na to reakcją w szpitalu w Brzozowie jest poszerzanie bazy diagnostycznej oraz specjalności onkologicznych i możliwości leczenia, dlatego z roku na rok wzrasta liczba pacjentów właśnie w tym szpitalu. Wykrycie nowotworu we wczesnej fazie choroby daje przede wszystkim większą szansę wyleczenia, ale jest także tańsze ekonomicznie.

Dlaczego Narodowy Fundusz Zdrowia dopuszcza więc do sytuacji, że pacjenci z chorobą nowotworową nie są od razu poddawani terapii, lecz muszą oczekiwać na wynik negocjacji szpitala z funduszem? Cemu rząd nie reaguje na sytuację, w której leczenie

nowotworów, chorób tak bardzo zagrażających życiu człowieka, jest limitowane? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Ponownie odpowiada pan minister Cezary Rzemek.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Cezary Rzemek:

Dziękuję.

Szanowni Państwo! Odpowiedź nasuwa się sama. Kto szafuje zdrowiem pacjentów? Jest to dyrektor, który ma wolne środki i jest w stanie w każdej chwili z Narodowym Funduszem Zdrowia doprowadzić do przesunięć w ramach tej samej umowy. Narodowy Fundusz Zdrowia w pierwszej kolejności musi wykorzystać środki z tej umowy, które de facto leżą na boku w różnych rodzajach leczenia, chociażby takich jak alergologia, anestezjologia, intensywne leczenie. Te środki można przesunąć na onkologię. Jeżeli dyrektor będzie działał rozsądnie, to w pierwszej kolejności przesuniemy te środki i w miarę możliwości Podkarpacki Oddział Wojewódzki NFZ rozważy dodatkowe dofinansowanie. Jeżeli ktoś ma te pieniądze w umowie, a dyrektor je ma, i nie pozwala NFZ dokonać tego przesunięcia, to proszę zwrócić się jeszcze raz do dyrektora i zapytać, dlaczego szafuje zdrowiem i straszy pacjentów. Powinien oczywiście zabezpieczyć w każdej chwili leczenie tych pacjentów, w przypadku których procedury są zaliczane do nie-limitowanych. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do kolejnego pytania, przygotowanego przez posłów Iwonę Śledzińską-Katarasińską i Witolda Pahl'a z klubu Platforma Obywatelska. Dotyczy ono stopnia informatyzacji funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, a skierowane jest do ministra sprawiedliwości.

Proszę bardzo, pani poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska, tak?

Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska:

Tak, tak, tak. A minister?

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Czy odwrotnie?

(Poseł Witold Pahl: Pani poseł.)

Posel Iwona Śledzińska-Katarasińska:

Pani poseł, tak, ja.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę bardzo.

Posel Iwona Śledzińska-Katarasińska:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Panie Ministrze! Jednym z głównych celów planu informatyzacji państwa jest zwiększenie sprawności i efektywności funkcjonowania administracji publicznej dzięki zastosowaniu nowoczesnych narzędzi IT oraz stworzeniu warunków dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Nie jest to cel sam w sobie. Chodzi o to, by potrzeby obywateli i biznesu były lepiej, szybciej i skuteczniej zaspokajane. Sprawne państwo w dużej mierze zależy od sprawnego wymiaru sprawiedliwości. W obecnej kadencji parlament przyjął szereg ustaw, z których wynikają obowiązki nałożone na ministra sprawiedliwości w zakresie informatyzacji wymiaru sprawiedliwości. W mediach w ostatnim czasie pojawiły się jednak niepokojące sygnały świadczące o możliwych bądź tylko przewidywanych opóźnieniach w tym obszarze. Od 1 lipca 2010 r., czyli przed rokiem, weszły w życie zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego, których celem było usprawnienie postępowania przez zastosowanie nowoczesnych technik zapisu przebiegu czynności sądowych.

Chcę zapytać już bardzo konkretnie: Na jakim etapie są obecnie przygotowania do nagrywania rozpraw sądowych i jaki jest harmonogram działań Ministerstwa Sprawiedliwości w tym zakresie? Pytam choćby dlatego, że, jak rozumiem, chodzi o wykorzystanie nowoczesnych rozwiązań technologicznych na coraz szerszym forum i w coraz to szerszym zakresie. Gdyby pan minister był uprzejmy odpowiedzieć, byłabym wdzięczna. A kolega będzie miał potem jeszcze pytanie uzupełniające.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Na pytanie pani poseł odpowiada minister sprawiedliwości pan Krzysztof Kwiatkowski.

**Minister Sprawiedliwości
Krzysztof Kwiatkowski:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Jest dla mnie bardzo symboliczne to, że w tej kadencji parlamentu odpowiadam na ostatnie zapytanie poselskie kierowane do rządu i to zapytanie, które tak

naprawdę dotyczy przyszłości wymiaru sprawiedliwości, bo dotyczy zmian, które w wymiarze sprawiedliwości, w sądownictwie dokonują się czy dokonywać się będą. Na jakim etapie są przygotowania do nagrywania rozpraw sądowych? Jak wygląda harmonogram działań resortu w tym zakresie? Realizacja projektu, przypomnę, ma zapewnić techniczne możliwości wykonywania ustawy, którą przyjął polski parlament, za co dziękuję, w kwietniu 2010 r. w zakresie sporządzania protokołu z posiedzenia jawnego poprzez utrwalanie przebiegu posiedzenia za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk, obraz i dźwięk oraz udostępniania i przechowywania tych zasobów. Ten uczony opis tych działań, które chcemy podjąć, w praktyce sprowadza się do tego, że za jakiś czas w większości kategorii rodzajowych spraw w sądzie protokół papierowy, który powstaje w ramach długiej procedury – strona coś mówi, powtarza to niejako sędzia, zapisuje protokolant, zastępca będzie automatycznym zapisem na nośniku magnetycznym, zapisem audio-wideo. Nie muszę mówić, jaka to będzie rewolucja w wymiarze sprawiedliwości, kiedy skróci się, mam nadzieję, tak jak w Hiszpanii, gdzie projekt już funkcjonuje, czas rozpraw sądowych o jedną trzecią. Na jakim dzisiaj etapie jest realizacja tego projektu? W wyniku rozstrzygnięcia przetargu, bo to już za nami, w tym roku zostaną wyposażone w ten system wszystkie sale rozpraw we wszystkich sądach apelacyjnych – to jest ponad 50 sal – oraz około 300 sal w 44 sądach okręgowych, z wyłączeniem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga, który w przyszłym roku zmienia swoją siedzibę. Jak będzie wyglądał sam proces nagrywania, o co państwo pytają w swoim zapytaniu poselskim? Tak jak powiedziałem, przebieg posiedzenia jawnego będzie na sali rozpraw rejestrowany w postaci zapisu cyfrowego obrazu i dźwięku za pośrednictwem zainstalowanych kamer oraz mikrofonów. W sądach apelacyjnych planujemy z uwagi na to, że jest to sąd ostatnioinstancyjny, przepraszam za to określenie, tylko zapis dźwięku. Rejestracji będzie podlegało również przeprowadzenie, co bardzo istotne, dowodu na odległość, poprzez zestawienie w trakcie posiedzenia dedykowanego połączonego, zdalnego, za pośrednictwem łączy telekomunikacyjnych obrazu, jak również będzie rejestracja prezentowanych podczas rozprawy dowodów w postaci elektronicznej. Bardzo istotne jest to, że wraz z zapisem cyfrowym protokolant pod kierunkiem przewodniczącego lub przewodniczący będą wprowadzali adnotacje dotyczące przebiegu posiedzenia jawnego, a adnotacje takie będą opatrzone znacznikiem czasu, co umożliwi szybkie wyszukiwanie określonych wypowiedzi w trakcie odtwarzania protokołu. Po zakończeniu posiedzenia zapis dla bezpieczeństwa będzie opatrywany podpisem elektronicznym oraz będzie przekazany do właściwego ośrodka zarządzania informacją, gdzie będzie składowany, archiwizowany i udostępniany stronom.

**Minister Sprawiedliwości
Krzysztof Kwiatkowski**

Chciałbym dodać, że, tak jak powiedziałem, przetarg w tym zakresie został rozstrzygnięty w połowie maja, wygrała go polska firma informatyczna. Umowa opiewa na wartość 12 639 tys. Podzieliliśmy realizację tego projektu na kilka etapów, tj. dostarczenie do sądów aparatury do cyfrowej rejestracji odzwierciedlenia i przebiegu rozpraw sądowych. Już za kilkanaście dni pierwszy raz wykorzystamy ten system w ramach pilotażu i zaprezentujemy go opinii publicznej. Będzie to miało miejsce w Sądzie Apelacyjnym i Sądzie Okręgowym w Łodzi. Myślę, że panią poseł z Łodzi ta informacja ucieszy. Uzgodnienie w sądach projektów technicznych, rozmieszczenia na salach rozpraw i pomieszczeń technicznych poszczególnych elementów systemu jest już za nami, są także ustalenia co do przebiegu tras zasilania i okablowania systemów. Dostawa do sądów wszystkich technicznych elementów systemu przebiega zgodnie z zatwierdzonymi projektami technicznymi i w tym momencie trwa. W czerwcu już został zatwierdzony projekt techniczny i wykonawca przystąpił do prac. Planujemy zakończenie instalacji urządzeń w sądach apelacyjnych i okręgowych w listopadzie tego roku a, co bardzo istotne, tak nowoczesny system wymaga także przeszkolenia ludzi. Szkolenie, które będzie przeprowadzane w IV kwartale tego roku, obejmie łącznie 3200 osób – sędziów i protokolantów. Celem szkolenia jest przekonanie o efektywności, użyteczności tego nowego sposobu prowadzenia także rozpraw poprzez wprowadzenie nowego sposobu zapisywania przebiegu rozpraw i sędziów, i protokolantów, których będziemy mogli wykorzystywać do innych zadań w sądzie.

I ostatnia informacja. Wykonanie ustawy wprowadzającej tzw. protokół, która weszła w życie z dniem 1 lipca, ale faktycznie, tak jak powiedziałem, będzie obowiązywać od momentu zainstalowania systemu, ze względów finansowych i technologicznych musiało zostać podzielona na etapy, które państwu przedstawiłem. Cieszę się, że już w tym roku wszystkie sądy drugoinstancyjne będą miały techniczną możliwość rejestracji przebiegu rozpraw sądowych. Nie wiem, czy udzieliłem wyczerpującej odpowiedzi, czy nie pominąłem jakiegokolwiek fragmentu.

Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska:

Dziękuję, panie ministrze.

Mam tylko nadzieję, że nie będę testowała tej aparatury jako petent sądu i tylko to bym chciała dodać.

Pan poseł Pahl ma pytanie dodatkowe.

**Minister Sprawiedliwości
Krzysztof Kwiatkowski:**

Wszystkim swoim znajomym życzę, żeby nie mieli żadnych kontaktów z wymiarem sprawiedliwości, bo to zawsze syndrom mniejszych czy większych problemów.

(Poseł Witold Pahl: Jak to? A spadkowe?)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę, pan poseł Pahl.

Poseł Witold Pahl:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Już za nieco ponad sto dni mają wejść w życie dwie kolejne ważne nowelizacje. Pierwsza to jest nowelizacja Kodeksu spółek handlowych, która zakłada uproszczenie, przyspieszenie procedur związanych z rejestracją spółek prawa handlowego. Chodzi o spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Stworzenie możliwości rejestracji w ciągu 24 godzin takiej spółki w trybie on-line jest bardzo poważnym wyzwaniem.

Podobnie poważnym wyzwaniem jest cel, który zakłada druga nowelizacja, czyli nowelizacja ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, chodzi o możliwość bezpłatnego uzyskiwania informacji i dokumentów spółek kapitałowych zgromadzonych w tymże rejestrze. Ważny jest ten nieograniczony wgląd, a także bezpłatność wyciągów.

W związku z tym, że jest to tak nieodległy termin, a przed resortem stoją tak duże wyzwania, mam pytanie, jakie działania podjęło ministerstwo, aby dotrzymać tych terminów. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę o odpowiedź, panie ministrze.

**Minister Sprawiedliwości
Krzysztof Kwiatkowski:**

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Rzeczywiście 1 stycznia 2012 r. wchodzi w życie regulacje umożliwiające szybką rejestrację spółek z ograniczoną odpowiedzialnością drogą elektroniczną, ale nie tylko, bo także uzyskiwanie drogą elektroniczną informacji i dokumentów. To jest już bardzo nieodległy termin.

Te zmiany przepisów w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym były od dawna postulowane przez przedsiębiorców. Dlaczego? Jak państwo wiedzą, w wypadku prowadzenia działalności gospodarczej bardzo często rzeczą najistotniejszą jest możliwość

**Minister Sprawiedliwości
Krzysztof Kwiatkowski**

szybkiego rozpoczęcia prowadzenia działalności. Ministerstwo Sprawiedliwości długo analizowało dotychczasowe doświadczenia, kiedy z różnym skutkiem próbowano rozwiązać ten problem dłuższej rejestracji. Doszliśmy do wniosku, że w przypadku spółek z ograniczoną odpowiedzialnością – która to forma prawna jest wykorzystywana przez polskich przedsiębiorców w ponad 70% przy rejestracjach spółek, ponad 70% z nich to są spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – możemy zaproponować formułę rejestracji tej spółki przez Internet w ciągu 24 godzin od złożenia wniosku. Tak więc na ogół, jeżeli wniosek byłby złożony w godzinach porannych, to jest szansa, że przedsiębiorca miałby zarejestrowaną spółkę z o.o. tego samego dnia. Usunęłoby to tę ogromną dysfunkcjonalność w postaci dłuższej procedury rejestracji. Jak to chcemy osiągnąć? Według wzorcowego formularza, który będzie zarejestrowany w Internecie, rejestracja spółki nastąpi, tak jak powiedziałem, w ciągu 24 godzin w rejestrze gospodarczym, za który odpowiada minister sprawiedliwości. Jednak macie państwo prawo, i słusznie, zapytać: Przecież rejestracja spółki wiąże się także z kontaktem z kilkoma innymi urzędami? Tutaj, żeby była ta szybkość, która jest ogromną wartością dla przedsiębiorcy, rejestrujemy spółkę natychmiast. Jeśli chodzi o pozostałe urzędy, przedsiębiorca ma czas, żeby w stosownym momencie uzupełnić dokumenty, mając już zarejestrowaną spółkę. Nie ukrywam, że chciałbym, i do tego będę przekonywał koleżanki i kolegów, żeby docelowo całość dokumentacji mogła być składana przez Internet, aczkolwiek muszę zauważyć, że to już nie zależy od ministra sprawiedliwości, który odpowiada za tę część rejestrową.

Co do zmiany wynikającej z nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego, jest to bardzo daleko idąca zmiana, również postulowana przez środowiska gospodarcze. Muszę tutaj również zauważyć, że ta zmiana była oczekiwana od wielu lat, postulat w tym zakresie zgłaszały wszystkie organizacje, przedstawicielstwa polskiego biznesu, polskich przedsiębiorców. Kiedy na przełomie lipca i sierpnia, w miesiącach wakacyjnych, rząd przyjmował ten projekt, z uwagi na szerokość zmian, bo to jest odejście od odrębnej procedury w sprawach gospodarczych i przejście na ogólną procedurę cywilną, która jest mniej restrykcyjna, mniej sformalizowana, wygodniejsza, powiedziałbym, że życzliwsza dla strony, nikt nie sądził, że uda się to przyjąć w tej kadencji parlamentu. Chciałbym podziękować panu posłowi Witoldowi Pahlowi, który ten projekt prowadził w parlamencie, za to, że to się udało. Zapewniam, że zdążymy z wejściem w życie tych przepisów. Trwają teraz szkolenia – rozpoczynają się one także w systemie e-learningowym – sędziów, żeby wiedzieli, jak prowadzić sprawę według tej nowej procedury. *(Dzwonek)*

Na koniec ostatnie zdanie. Niezależnie od odejścia od odrębnej procedury w sprawach gospodarczych zachowujemy, a nawet dalej będziemy wzmacniać sądownictwo gospodarcze w postaci wydzielonych wydziałów w sprawach gospodarczych, gdzie są już sędziowie, którzy znają specyfikę tego typu spraw. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Gdyby nie przedstawiciele Zielonej Góry, można byłoby powiedzieć, że debata nad tym pytaniem została przeprowadzona przez przedstawicieli Łodzi.

Dziękuję.

Wszystkie pytania włączone do porządku dziennego zostały rozpatrzone.

Kończymy więc rozpatrywanie tego punktu porządku dziennego.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 11. porządku dziennego: Informacja bieżąca.

Przypominam, że na obecnym posiedzeniu Sejmu zostanie rozpatrzona informacja w sprawie wdrożenia systemu Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której przedstawienie wnosili Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Przypominam również, że przedstawienie uzasadnienia wniosku przez posła przedstawiciela wnioskodawców nie może trwać dłużej niż 5 minut, a udzielenie odpowiedzi przez przedstawiciela Rady Ministrów dłużej niż 10 minut.

Wystąpienia posłów w dyskusji nie mogą trwać dłużej niż 2 minuty.

Na zakończenie dyskusji głos zabierają kolejno przedstawiciel wnioskodawców oraz przedstawiciel Rady Ministrów. Wystąpienie przedstawiciela wnioskodawców nie może trwać dłużej niż 5 minut, a wystąpienie przedstawiciela Rady Ministrów dłużej niż 10 minut. Marszałek Sejmu może wyrazić zgodę na wydłużenie wystąpienia przedstawiciela Rady Ministrów.

Czas przeznaczony na rozpatrzenie punktu: Informacja bieżąca nie może być dłuższy niż 90 minut.

Przedstawicielem wnioskodawców informacji bieżącej w sprawie wdrożenia systemu Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jest pan poseł Krzysztof Borkowski z Klubu Poselskiego Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Odpowiadać będzie minister gospodarki Waldemar Pawlak.

Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Klub Polskiego Stronnictwa Ludowego zadał pytanie dotyczące kwestii znanych wszystkim, bardzo ważnych. Rozwój przedsiębiorczości

Posel Krzysztof Borkowski

jest jednym z ważnych czynników stymulujących wzrost gospodarczy, myślę, że jednym z najważniejszych. Największą grupę przedsiębiorstw stanowią małe i średnie firmy prowadzone przez osoby fizyczne. Rozpoczęcie działalności gospodarczej zawsze kojarzyło się z biurokratyczną mitręgą. Od kilku lat kolejne rządy obiecywały wprowadzenie ułatwień związanych z zakładaniem działalności gospodarczej. Pamiętamy jedno okienko, kilka okienek. To jednak niczego nie zmieniało.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, a szczególnie jej ostatnia nowelizacja zobowiązała ministra gospodarki do utworzenia Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, której celem ma być radykalne uproszczenie procedur związanych z zakładaniem firmy oraz udostępnianie publicznych informacji o przedsiębiorcach wszystkim zainteresowanym. Niedawno uchwaliliśmy tę ustawę w tej Izbie. System powinien zapewniać także automatyczne przekazywanie informacji do wszystkich instytucji uczestniczących w procesie rejestracji działalności gospodarczej, do GUS, ZUS, urzędu skarbowego. Myślę, że to znacznie uprościło drogę wszystkim przedsiębiorcom. Ustawa przewiduje także całkowitą elektroniczną procedurę i możliwość składania wniosków o wpis do centralnej ewidencji przez Internet. Od 1 lipca tego roku wszystkie te udogodnienia powinny funkcjonować. Tak więc od ponad 2 miesięcy przedsiębiorcy mają znacznie ułatwione zakładanie i prowadzenie działalności gospodarczej. Myślę, że w praktyce też tak jest.

Uprzejmie proszę pana premiera Waldemara Pawlaka o informację, jak to się w praktyce udało. Czy udało się uruchomić to rozwiązanie, które jest zupełnie nowatorskie na polskim gruncie? Jakie są doświadczenia i wnioski wypływające z ponad 2-miesięcznego okresu funkcjonowania Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej?

Korzystając z okazji, że mam jeszcze chwilkę, chciałbym powiedzieć, że rzeczywiście jest to rozwiązanie bardzo nowatorskie. Uczestniczyłem w pracach komisji. Chciałbym podziękować też za inne rozwiązania, które są bardzo ważne. Mam na myśli dwie ustawy deregulacyjne, bardzo ważne dla przedsiębiorców. Są to jeszcze bardziej innowacyjne i nowatorskie rozwiązania. Po raz pierwszy dostrzegamy obywatela, po raz pierwszy dostrzegliśmy przedsiębiorcę. Sądzę, że nowelizacja w pierwszej ustawie deregulacyjnej prawie stu ustaw da wymierne korzyści. Nie tylko takie, że ograniczamy biurokrację, ale że przedsiębiorcy i obywatele zapłacą mniej. Jeśli weźmie się pod uwagę dwie ustawy, to będzie to prawie, jak liczymy, 8 mld. Różne są wyliczenia, niektórzy mówią o 6 mld, niektórzy o 8 mld, a jeszcze inni mówią, że jeśli dodamy akcyzę na węgiel, to pewnie będzie to znacznie więcej. Nie chcę wchodzić w tę

materię, ale, panie premierze, panie ministrze, Wysoka Izbo, panie marszałku, nadal są ogromne ograniczenia. Powiem tutaj bardzo krótko. Nadal są wysokie koszty pracy dla przedsiębiorców, nadmiar sprawozdawczości. Przedsiębiorcy, pomimo ograniczeń, jeśli chodzi o tę ustawę – i chwała za to – dalej narzekają na nadmiar sprawozdawczości, nadmiar inspekcji i bardzo drobiazgowo kontrolowanie. Chcę powiedzieć, że jedna inspekcja, jeden protokół wyklucza drugi protokół. Każda inspekcja ma swoje prawo, a nie nasze prawo krajowe, które uchwała polski Sejm, a potem ustawy podpisuje prezydent. Kontrola i interpretacja przepisów mają tutaj szczególną wagę i znacznie, bo często doprowadzamy do likwidacji wielu firm, przez co wielu przedsiębiorców i obywateli się denerwuje.

Szybszy zwrot podatku VAT. Ubolewam, że w ostatniej ustawie deregulacyjnej nie udało się tego wprowadzić. Na konto przedsiębiorców mogło wpłynąć wcześniej około 56 mld, oni by to zainwestowali. Myślę, że minister finansów trochę źle to policzył. Tak naprawdę zainwestowane środki przełożyłyby się na podatki.

Nierówne warunki konkurencji. Uważam, że w Polsce wspierane są firmy z udziałem kapitału zagranicznego. Nadmierne otwarcie doprowadziło do tego, że w wyniku globalizacji likwidowane są polskie firmy, co ogranicza wpływy do budżetu państwa. To dalej będzie się rozwijać.

Następna kwestia, o której jeszcze powiem, bo upływa czas, to dbałość o firmy, które produkują. Nie chodzi o handel, handlu mamy dość, dyskonty rozwijają się jak grzyby po deszczu, natomiast firm produkujących, firm usługowych w Polsce ubywa. Ubywa prawdziwych usług, niehandlowych. (*Dzwonek*) Firmy handlowe wysysają polskie firmy, nie płacąc podatków, wywożą zyski za granicę.

Myślę, że pan minister finansów, nie minister gospodarki, powinien się nad tymi problemami pochylić. W tej kadencji już nie zdążymy, ale to są fundamentalne pytania. Polscy przedsiębiorcy generują wpływy do budżetu i tworzą stałe miejsca pracy. Nie wywożą za granicę tego, co zbudują.

Panie premierze, bardzo proszę o odpowiedź, szczególnie na to pierwsze pytanie, które pozwoliłem sobie, korzystając z czasu, przekazać z głębi serca również w imieniu przedsiębiorców. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

To fundamentalne pytanie stawiane jest, panie pośle, już od kilku kadencji, jak sobie przypominam.

(*Posel Jan Kulas: Tak, a koalicja na to odpowiada.*)

O udzielenie odpowiedzi proszę wiceprezesa Rady Ministrów Waldemara Pawlaka, ministra gospodarki.

Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Waldemar Pawlak:

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! System Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej został wdrożony w bieżącym roku. Został uruchomiony 1 lipca.

To rozwiązanie, które odpowiada na wielokrotnie zgłaszane pytania i sugestie, ma umożliwić szybkie uruchomienie działalności gospodarczej. Dzięki temu rozwiązaniu postulaty, o których mówił przed chwilą pan minister Kwiatkowski w odniesieniu do spółek, w stosunku do przedsiębiorców prowadzących działalność na własny rachunek, już zostały spełnione. Dzisiaj można założyć firmę w 15 minut bezpośrednio z domu. Oczywiście można skontaktować się z najbliższą gminą czy urzędem skarbowym, ale możliwe jest też założenie firmy bezpośrednio przez Internet. Po 24 godzinach wszystkie numery: Regon, NIP, te wszystkie dodatkowe elementy, są już automatycznie przydzielone i można prowadzić działalność gospodarczą.

Wdrożenie systemu zapewnia jednolitą ewidencję działalności gospodarczej prowadzonej przez osoby fizyczne na własny rachunek. Dzięki temu będzie też można szybko znaleźć partnera, szybko znaleźć producenta czy usługodawcę, gdyż ten system umożliwia sprawdzenie, też drogą elektroniczną, kto w danym segmencie, w danym regionie prowadzi działalność gospodarczą. Dzięki temu rozwiązaniu zdecydowanie wzrośnie bezpieczeństwo obrotu gospodarczego poprzez dostarczenie informacji gospodarczej o potencjalnych kontrahentach.

Warto w tym miejscu zaznaczyć, że wszystkie te informacje są dostępne za darmo. Koszty wdrożenia systemu kształtują się na poziomie około 28 mln zł, z czego 24,5 mln wpłynęło ze środków europejskich. Można więc powiedzieć, że dobrze wycisnęliśmy „brukselkę” dla naszych polskich przedsiębiorców. Kończymy więc dyskusję o okienkach, o jednym okienku, bo mamy możliwość zarejestrowania działalności gospodarczej bezpośrednio przez zainteresowanego przedsiębiorcę bez żadnego okienka.

Bardzo ważną była współpraca w tym zakresie z innymi urzędami. W szczególności chcę podziękować pracownikom Ministerstwa Finansów za otwartość i, wprawdzie długą i uporczywą, drogę dochodzenia do finału, dzięki której dzisiaj nie ma już problemu z bieganiem czy odrębnym rejestrowaniem działalności gospodarczej i zabieganiem o NIP. Bardzo ciekawe i otwarte było podejście Głównego Urzędu Statystycznego, który publikuje numery Regon przedsiębiorców od razu w Internecie, a więc nie ma potrzeby uzyskiwania dodatkowego potwierdzenia, numer Regon jest dostępny od razu.

Co do skali tego zadania, to dzisiaj działalność na własny rachunek prowadzi około 3,2 mln osób w kraju. Dla porównania spółek jest ok. 300 tys., czyli 1/10. A w uruchomionym od 1 lipca systemie dziennie re-

jestrowanych jest około tysiąca spółek, a więc tyle, ile normalnie rejestruje się w urzędach gmin. To oznacza, że praktycznie wszystkie nowe rejestracje działalności gospodarczej są realizowane już w tym jednolitym systemie, dzięki czemu informacja o nowych spółkach jest dostępna od razu nie tylko w całej Polsce, ale w całym świecie, bo widzimy też, że wpływają do systemu pytania z bardzo różnych regionów świata.

Dodatkowo będziemy kolejno wprowadzali rozwiązania, które umożliwią opisanie dodatkowych elementów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Chodzi o informacje o uzyskaniu, cofnięciu, utracie lub wygaśnięciu uprawnień wynikających z koncesji i podobnych wynikających z zezwolenia lub licencji, a także o wpisach do rejestru działalności regulowanej lub o zakazie wykonywania określonej we wpisie działalności. A więc będzie to pełna informacja o pracujących podmiotach gospodarczych, do tej pory prowadzona w urzędzie gminy w oparciu o rejestrację.

Chcę też podkreślić, że możliwe jest prezentowanie tych danych w serwisach wielojęzycznych. Myślę, że na następnych etapach rozwoju tego systemu będziemy wprowadzali rozwiązania umożliwiające dostęp do informacji o podmiotach gospodarczych od razu we wszystkich kluczowych dla naszych partnerów zagranicznych językach, a więc w językach europejskich, a także w kluczowych językach pozaeuropejskich. To też będzie bardzo ważny element tego systemu, jeśli chodzi o szybki dostęp do informacji o działalności gospodarczej.

Cały system jest zrealizowany w bardzo konsekwentny sposób od 2009 r. poprzez zarządzanie projektowe, poprzez bardzo profesjonalne podejście pracowników Departamentu Gospodarki Elektronicznej Ministerstwa Gospodarki. Chcę tutaj podziękować panu dyrektorowi Christowowi. Teraz zgodnie z zarządzeniem przejął te sprawy pan dyrektor Molak, a więc następny departament. Żeby było to zgodnie z zasadami, jeden wytwarza system, drugi nim administruje, żeby było bezpiecznie, mówiąc tym potocznym językiem, na dwie ręce.

Warto też podkreślić, że system przed uruchomieniem był bardzo dokładnie testowany i sprawdzany. Dzięki temu po jego uruchomieniu nie było praktycznie żadnych zakłóceń. W pierwszym dniu okazało się, że było tak dużo zapytań, że na chwilę system się zawiesił, ale po przeskalowaniu i przekonfigurowaniu go pracuje już bez żadnych problemów. Okazało się, że nie doceniliśmy początkowego zainteresowania tą aplikacją, do której dostęp ma 6 tys. uprawnionych operatorów. Przeszkolono 15 tys. pracowników, którzy będą pomagali przedsiębiorcom w rejestrowaniu działalności gospodarczej.

Podsumowując, chcę podkreślić, że jest to rozwiązanie bardzo ciekawe także z tego powodu, że nie słyhać żadnych krytycznych czy negatywnych opinii na jego temat. Okazało się, że system informatyczny, nawet realizowany za bardzo skromne środki w po-

Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Waldemar Pawlak

równaniu z innymi systemami, jeżeli jest dobrze zaprojektowany, dobrze przetestowany i wdrożony, przynosi od razu bardzo dobre efekty.

Chcę podkreślić, że gminy będą mogły przetransferować wszystkie swoje dotychczasowe rejestry do systemu jednolitej ewidencji działalności gospodarczej do końca bieżącego roku. Jest to możliwe zarówno krok po kroku, firma po firmie, jak i możliwe jest, jeżeli gmina prowadzi taki rejestr w formie elektronicznej, przetransferowanie tego zasobu danych bezpośrednio w sposób zautomatyzowany. Oczywiście będzie potrzebny pewien czas, i takie procedury są przewidziane, jeżeli chodzi o modernizację i uaktualnienie danych, bo czasami się okazuje, że są pewne problemy związane z prostym przeniesieniem danych z papieru czy z rejestrów gmin do jednolitej ewidencji, która obejmuje cały kraj. Zdarzają się problemy polegające na tym, że są rozbieżności, na przykład związane z miejscem zamieszkania. Czasami przedsiębiorcy w miejscu, które dotyczy nazwy firmy, wpisują nazwiska swoich współników. To są rzeczy bardzo praktyczne, które sprawiają, że wymaga to stopniowego uporządkowania danych.

Natomiast jeszcze raz chcę podkreślić na zakończenie mojego wprowadzenia do tematu, że jest to, jak myślę, takie modelowe wdrożenie systemu, który na dużą skalę został wprowadzony w sposób bardzo profesjonalny i bardzo kompetentny przez ludzi, którzy nie działali w blasku fleszy, reflektorów czy kamer telewizyjnych, ale wykonali naprawdę solidną robotę dla polskich przedsiębiorców. I chcę także podziękować tutaj partnerowi, firmie wdrażającej ZETO Białystok, za to, że był cały czas otwarty na potrzeby klientów, przedsiębiorców, tak aby ten system spełniał jak najlepiej oczekiwania użytkowników. Udało się to zrobić z sukcesem. I myślę, że będzie to dobrze służyło przedsiębiorczości w naszym kraju. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo panu premierowi.

Otwieram dyskusję.

Do dyskusji zostali zgłoszeni następujący posłowie – nie było list klubowych, jest tylko zgłoszonych 12 posłów – przeczytam: Andrzej Czerwiński...

(Poseł Andrzej Czerwiński: Jak to nie było? Była lista.)

Z wyjątkiem klubu Platformy Obywatelskiej.

(Poseł Jan Kulas: A to trzeba podkreślić, panie marszałku.)

Tak, podkreślam.

...Wojciech Jasiński, Stanisław Stec, Marian Starownik, Tomasz Piotr Nowak, Stanisław Kalemba, Janusz Cichoń, Franciszek Jerzy Stefaniuk, Krzysztof Gadowski, Tadeusz Arkit, Łukasz Gibała i Jan Kulas.

W takim razie nie zamykam listy, bo mniej więcej 30 posłów zdąży zadać pytanie.

Proszę bardzo, pierwszy poseł może nie tyle zadać pytanie, ile zabierze głos w dyskusji.

Proszę bardzo, pan poseł Andrzej Czerwiński, Platforma Obywatelska.

Poseł Andrzej Czerwiński:

Bardzo dziękuję, panie marszałku. Wyraźnie wiadać zainteresowanie i to, że twórcy tego systemu są odpowiedzialni, także dbałość o przedsiębiorców, bo rzadko się zdarza, że podczas debaty mamy premiera, ministra z wiceministrem. I to jest zauważane. Chcę też podkreślić pewną rzecz, a mianowicie że ustawa o swobodzie działalności gospodarczej to jest dorobek tej kadencji. I trzeba wyraźnie powiedzieć, że mamy jakby tło fałszujące prawdę, które jest tworzone przez różne środowiska, że ten parlament, rząd niewiele zrobili dla przedsiębiorczości. A już samo pytanie i odpowiedź na poprzednie pytanie pana ministra Kwiatkowskiego świadczą o tym, że społeczeństwo informatyczne jest dobrze przygotowane, współgra z różnymi resortami i nakierowane jest na to, żeby swoboda działalności gospodarczej była rzeczywiście duża. Mit, że są trudności, a podkreśla się, że jedno okienko nie wyszło, powinniśmy chyba wspólnie jako parlamentarzyści tej kadencji obalić.

Chciałbym też zakończyć pytaniem do pana premiera: Czy jest prowadzony nadzór nad wdrażaniem systemu ewidencji i informacji o działalności gospodarczej w zakresie jakichś niedociągnięć prawnych? Czy jest zgłoszona przez jakiekolwiek środowisko konieczność weryfikacji czy zmiany któregośkolwiek artykułu w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej? Bo jeśli nie ma, to te błędy *(Dzwonek)* pewno powstają w głowach urzędników wykonujących dane zadanie, i tutaj jest sprawa ich edukacji i szkolenia. Ale gdyby rzeczywiście była konieczna korekta, to myślę, że resort gospodarki też byłby na to otwarty. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Przypominam państwu posłom, że lista nadal jest otwarta, państwo posłowie mogą zgłaszać się do dyskusji.

Teraz wystąpi pan poseł Wojciech Jasiński, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Wojciech Jasiński:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panowie Posłowie! Oczywiście dobrze, że ten system wszedł w życie. Natomiast pan, mój przedmówca, mówił o tym, że już jest świetnie.

Posel Wojciech Jasiński

Nie wiemy, czy jest świetnie, bo to się dopiero zobaczy. Myślę, panie pośle Czerwiński, panie premierze, że każde rozwiązanie wymaga weryfikacji, i ta weryfikacja będzie mogła nastąpić nie wcześniej niż za pół roku. Co tutaj dużo mówić, albo jesteście ludźmi poważnymi i mówimy, że została podjęta pewna próba – i słusznie, że ona została podjęta – albo będziemy już w tej chwili radować się, że wszystkie ograniczenia zostały usunięte. Miałem także rozmowę z dwójgim ludźmi. Jeden z nich trochę się żalił, chociaż nie wykluczam, że to wcale nie chodzi o system, tylko o to, co jest w głowie tego człowieka, który się żalił, bo mówił, że mimo wszystko kazali mu z urzędu skarbowego jeszcze raz przyjść, chociaż nie powinien. Nie byłem w stanie pytać o szczegóły.

Ale chciałbym zapytać, chociaż trudno pytać pana premiera dzisiaj, bo sam przed chwilą powiedziałem, że działa to ledwie dwa i pół miesiąca, o jakieś uogólnienia, które by wskazywały, że coś trzeba zmienić i w jakim kierunku trzeba zmienić, czy coś należy uzupełnić, ale to za wcześnie jeszcze, aby o tym mówić.

Chciałbym zapytać pana premiera: Jak jest oceniane to, o czym pan mówił, kiedy burmistrzowie przeniosą wszystkie swoje dane? Kiedy burmistrzowie, wójtowie przestaną być organami rejestrującymi? Czy na ten temat mamy informacje, bo dopiero wtedy będzie można mówić o tym, jak system zadziała. Czy burmistrzowie mają ochotę to przynieść, czy mają ochotę zrezygnować z uprawnień organu rejestracyjnego, bo to także jest dla niektórych pewna forma władzy. I jeszcze raz mówię, dobrze, że to zostało wprowadzone, ale lubię chwalić dopiero wtedy, gdy na 100% wiem, że osiągnięto sukces. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Teraz głos w dyskusji ma pan poseł Stanisław Stec, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Stanisław Stec:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Premierze! Przedsiębiorcy twierdzą, że potrzebna jest dalsza deregulacja gospodarki. Szczególnie zwracają uwagę na to, że w naszym kraju średni czas oczekiwania na pozwolenie na budowę wynosi 331 dni, że potrzeba złożyć ok. 32 dokumentów, aby to pozwolenie uzyskać. Z kolei, tu już była o tym mowa, zwracają uwagę na ilość nadmiernych kontroli, które zajmują czas, szczególnie małemu i średniemu przedsiębiorcy.

Następna rzecz, która przedsiębiorcom przeszkadza, to niestabilny i niejasny system podatkowy. BBC szacuje, że pod tym względem zajmujemy 122. miej-

sce, nawet niektóre kraje afrykańskie wyprzedzają nas w tym zakresie. Na przykład ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych, która funkcjonuje 20 lat, była zmieniana 191 razy. A to, co robiono w ubiegłym roku z ustawą o podatku od towarów i usług, było dla przedsiębiorstw horrorem, bo co miesiąc zmieniano tę ustawę.

I kolejna sprawa. Przedsiębiorcy, szczególnie chodzi o małe i średnie przedsiębiorstwa, narzekają na zbyt skomplikowany system dotyczący wniosków o środki unijne i następnie na zbyt długi okres oczekiwania na refundację. Czy musi to trwać 6 miesięcy i dłużej? Przedsiębiorca zakończył budynek, inwestycję, zgłosił gotowość do odbioru, przedstawił faktury i później czeka na sprawdzenie ponad pół roku. Dziękuję.

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Jerzy Wenderlich)

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo panu posłowi Stecowi.

O zabranie głosu proszę pana posła Mariana Starownika, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Posel Marian Starownik:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Panie i Panowie Posłowie! To ostatnie posiedzenie Sejmu i dzisiaj po części podsumowujemy swoje osiągnięcia i dzielimy się tym, co nam się udało. Jako członek Komisji Gospodarki muszę powiedzieć, że wykonaliśmy niezły kawał pracy, jeśli chodzi o pewne udogodnienia dla naszych przedsiębiorców. Wspomnę chociażby ustawę o ograniczeniu barier administracyjnych; dzięki jednej ustawie zastąpiliśmy oświadczeniami ponad 200 różnego rodzaju zaświadczeń. Podobnie jest też z omawianym właśnie dzisiaj wdrażaniem systemu CEIDG, inaczej mówiąc, dotyczy to ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Jak wynikało z wypowiedzi pana premiera, ten system rusza, prawdę mówiąc, bez żadnych kolizji, bo po 1 lipca, na początku, nie odnotowano zdarzeń, które by powodowały, że nie sprawdzi się on w praktyce. Ale wiadomo, że w życiu wymagane są też informacje. Kiedy tworzyliśmy te ustawy, było zainteresowanie mediów. Teraz, kiedy jeździmy na spotkania i mówimy przedsiębiorcom, że istnieje taka możliwość, że można się rejestrować, nie wychodząc z domu, ze zdziwieniem przyjmują, że coś takiego istnieje. Dlatego uważam, że w mediach powinno być trochę więcej informacji o tym systemie, żeby go wdrożyć w praktyce.

Chciałbym więc zapytać, czy rzeczywiście dzisiaj nie trzeba wychodzić z domu, żeby dopełnić wszystkich formalności związanych z rejestracją działalności gospodarczej, i po jakim czasie można uruchomić

Posel Marian Starownik

taką działalność gospodarczą, wpisując się do systemu, ile czasu to zajmuje, jeśli chodzi o przedsiębiorcę.

I druga kwestia. Wiadomo, że w życiu wymagane są też pewnego rodzaju udokumentowania, w związku z tym mam pytanie: W jakiej formie będą wydawane zaświadczenia o dokonaniu wpisu do ewidencji? Czasami trzeba będzie przecież przedłożyć zaświadczenie. I w jakim wypadku takie zaświadczenie można uaktualnić? – bo wiadomo, że elektronika nie zawsze zdaje egzamin. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo panu posłowi Starownikowi.

O zabranie głosu proszę pana posła Tomasza Piotra Nowaka z Platformy Obywatelskiej.

Posel Tomasz Piotr Nowak:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Co do kwestii, czy uda się wprowadzenie tego systemu i czy on zadziała, są dowody na to, że tak będzie. Wiem, że już obecnie w e-sądach jest 1 mln spraw, PIT przez Internet wypełniają setki tysięcy obywatele polskich, miliony osób korzystają z elektronicznego dostępu do ksiąg wieczystych, przedsiębiorcy mogą rozliczać się, i to robią, na podstawie elektronicznych faktur. Tak więc upowszechnianie szerokopasmowego Internetu – mówimy, że nastąpi to w 2015 r. – staje się już w tej chwili wyzwaniem, sprostanie mu będzie niezbędne, gdyż taki sposób komunikacji z urzędami staje się faktem, chociażby również poprzez wprowadzenie centralnej ewidencji.

Ale jest jedna sprawa, a może bój, który nas czeka: decyzja o tym, co się upowszechni w formie zabezpieczenia wiarygodności komunikacji z urzędem, czy będzie to profil zaufany, który jest bezpłatny, ale trzeba raz udać się do urzędu, do odpowiedniego punktu, w ZUS czy urzędzie skarbowym, i potwierdzić tam swoją tożsamość, czy też będzie to podpis elektroniczny. Wadą podpisu elektronicznego jest to, że jest on płatny, a profil zaufany jest bezpłatny.

Pytanie do pana premiera: Na co postawimy, czy będziemy zmierzać do wykorzystania profilu zaufanego czy podpisu elektronicznego? I czy nie rozważa się wprowadzenia w przyszłości bezpłatnego podpisu elektronicznego, co spowodowałoby, że właśnie to jako bardziej wiarygodne i chyba wygodniejsze stałoby się systemem powszechnym? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo.

O zabranie głosu proszę pana posła Stanisława Kalembę, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Uprzejmie proszę, panie pośle.

Posel Stanisław Kalemba:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Obecnie, w trakcie kampanii wyborczej do parlamentu, politycy obiecują zniesienie barier w uruchamianiu i prowadzeniu działalności gospodarczej. Natomiast uchwalona ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, a szczególnie jej ostatnia nowelizacja z 13 maja br., wprowadziła od 1 lipca Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej, której celem jest radykalne uproszczenie procedur związanych z zakładaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej. Udało się, panie premierze, ale jest to też zasługa parlamentu, uruchomić proces odbiurokratyzowania działalności gospodarczej, zmniejszając koszty jej prowadzenia, i proszę zwrócić uwagę, że bez nakładów, bez zmniejszenia wpływów do budżetu o 8–10 mld zł. Rejestracja w systemie informacyjnym jest wolna od opłat, a przedsiębiorca może podjąć działalność w dniu złożenia wniosku. A zatem niejako przeskoczyliśmy w naszych założeniach, w zapisach ustawowych marzenie o jednym okienku, które różnie funkcjonuje, bo teraz przedsiębiorca może z firmy czy z domu przez Internet zarejestrować działalność gospodarczą i rozpocząć działalność w tym samym dniu. To naprawdę duża i korzystna zmiana.

Panie premierze, mam jednak pytanie: Jak najłatwiej złożyć wniosek o rejestrację działalności gospodarczej bez podpisu elektronicznego? Dziękuję.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję panu posłowi Kalembie.

O zabranie głosu proszę pana posła Janusza Cichonia, Platforma Obywatelska.

Posel Janusz Cichon:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Moim zdaniem to rzeczywiście sukces, jeśli chodzi o wdrożenie centralnego systemu informacji o działalności gospodarczej, zwłaszcza w tym początkowym etapie, mówimy: zero okienka, i to naprawdę jest faktem. Moim zdaniem poprawi to niewątpliwie także konkurencyjność polskiej gospodarki, bo jedną z podstawowych barier są administracyjne utrudnienia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a przykład z rejestracją był wielokrotnie, także na tej sali, szeroko omawiany i dyskutowany. Ten system ma znakomity, olbrzymi potencjał, pan premier to podkreślał, polegający na tym, że udostępniamy informację o podmiotach gospodarczych on-line, co w dużym stopniu powinno także poprawić konkurencyjność naszych przedsiębiorstw, naszych firm. Na razie jednak system ten jeszcze nie działa, dlatego że uzupełniamy w nim dane. Wiem, że są pewne problemy. Ustawa mówi o tym, że do 31 grudnia br. proces ten powinien się

Posel Janusz Cichoń

zakończyć. Moim zdaniem jest to jednocześnie znakomita okazja do tego, żeby dokonać pewnych weryfikacji w tej ewidencji, bo w tej papierowej ewidencji, części elektronicznej, mamy bardzo wiele podmiotów, które tak naprawdę działalności gospodarczej już nie prowadzi bądź zmieniły zakres tej działalności czy zmieniły siedziby.

Mam pytanie, czy wykorzystujemy ten okres także do tego, aby ten system obejmował rzeczywiście aktualne dane, i czy jest formuła, która będzie wymuszała taką aktualizację. Moim zdaniem to także jest kwestia kluczowa, jeśli chcemy, żeby tworzyło to podstawy do podejmowania w przyszłości racjonalnych decyzji gospodarczych przez naszych przedsiębiorców. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

O zabranie głosu proszę pana posła Franciszka Jerzego Stefaniuka, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Uprzejmie proszę, panie pośle.

Posel Franciszek Jerzy Stefaniuk:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Myślę, że gdyby nie wypalił system informatyczny, byłoby o tym bardzo głośno, społeczeństwo byłoby informowane, natomiast ten brak informacji powoduje moje pytanie. Pan premier na wstępie wspomniał o tym, że w zakresie tego nowego systemu została przeszkolona wielka grupa ludzi. Chciałbym zapytać, gdzie ci ludzie są usytuowani, kogo przeciętny obywatel, który się dowie o systemie, a dobrze się nie orientuje, może zapytać w tej kwestii, ponieważ system – jak wiemy – ma pozytywne odniesienie dla przedsiębiorstw, ale to dotyczy zarejestrowania się przedsiębiorstwa. Chciałbym dopytać: Jaka jest możliwość, panie premierze, dalszego ułatwienia funkcjonowania już istniejącym przedsiębiorcom? Jaka jest możliwość dalszego znoszenia barier, ułatwiania życia przedsiębiorcom i osobom prywatnym? Na przykład te kwestie, które wymienił pan poseł Stec, a więc kwestia załatwienia formalności związanych z budownictwem, kwestia uproszczenia podatków, kwestia uproszczenia różnych innych procedur. Pytanie jest natury ogólnej: Jak pan premier widzi możliwość znoszenia dalszych barier, żeby nie tylko było ułatwione, jak w tej chwili, zarejestrowanie przedsiębiorstwa, ale i całe funkcjonowanie? Zdajemy sobie bowiem sprawę z tego, że przedsiębiorca dzisiaj to twórca budżetu państwa i pracodawca. Na nim opiera się cały fundament gospodarki. Uważamy, że przedsiębiorcom powinno się ze wszelkich miar w całości kształcić ich funkcjonowanie ułatwiać życie. Jest to nasze zadanie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo panu posłowi Stefaniukowi.

O zabranie głosu proszę pana posła Krzysztofa Gadowskiego, Platforma Obywatelska.

Posel Krzysztof Gadowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Oczywiście zrobiliśmy milowy krok w kierunku usprawnienia rejestracji działalności gospodarczej. Chyba nikt nie ma wątpliwości, że to wysiłek pracy tego Sejmu, a przede wszystkim obecnego rządu. Mam pytanie do pana, bo co prawda minęło półtora czy dwa miesiące od wdrożenia tego systemu, ale jak na dzień dzisiejszy przedstawiają się proporcje rejestracji działalności gospodarczej. Czy mamy takie informacje w kontekście tej tradycyjnej rejestracji, czyli przez rejestrację w urzędach gmin, i w ramach tego systemu w formie internetowej? Jak pan premier powiedział na koniec w swoim wystąpieniu, jeden etap zamknęliśmy, etap bardzo ważny i konkretny. Dzisiaj jednak – i jest to jednym z najpoważniejszych negatywnych zjawisk w relacjach pomiędzy pracownikami i niektórymi pracodawcami – pojawia się problem niewypłacania lub nieterminowego wypłacania wynagrodzeń za pracę. Wielokrotnie ten problem był tutaj poruszany nie tylko z trybuny sejmowej, ale też przez Radę Ochrony Pracy. Chciałem pana premiera zapytać: Czy w ministerstwie podejmowane są w ogóle takie działania, które wprowadziłyby możliwość upublicznienia wykazu firm, które nie wypłacają wynagrodzeń swoim pracownikom? Czy takie działania są prowadzone? Dziękuję.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo.

O zabranie głosu proszę pana posła Romualda Ajchlera, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Romuald Ajchler:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Otóż mamy jedno okienko, które – jak się okazało – jest chyba największym bblem tej kadencji Sejmu. Mamy wdrożony system ewidencji i informacji, i to ponoć jest osiągnięcie tego rządu, mamy też możliwość przekazywania wszelkiego rodzaju płatności drogą elektroniczną. Tylko w tym wszystkim, panie premierze, jest jeden problem. Problem jest taki, iż oprócz tych wszystkich udogodnień, które zmierzają w kierunku poprawy prowadzenia gospodarki, są jeszcze – ważniejsze od ustaw, ważniejsze od rozporządzeń – instrukcje wewnętrzne obowiązujące na

Posel Romuald Ajchler

przykład w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Dlaczego o tym wspominam? Otóż proszę sobie wyobrazić, że agencja zgodnie z instrukcją, a nie z rozporządzeniem, nie uwzględnia przelewów dokonanych elektronicznie. Klient, rolnik, dokonujący takiej płatności musi pójść po pieczętkę do banku, bo tak jest napisane w instrukcji. Jeśli bowiem tego dodatkowego elementu nie będzie na przelewie elektronicznym, wówczas ta płatność nie zostanie rozliczona z rolnikiem. To jest drobna sprawa, panie premierze, i korzystając z tej okazji, zwracam się do pana, aby pan zainteresował się sprawą. Jedno pana słowo może sprawić, że setki rozliczających się rolników, mających do czynienia z różnymi kwestiami dotyczącymi płatności czy korzystających z PROW-u, będą miały ułatwione życie.

Panie premierze, oczywiście czas pokaże, jak ten system będzie funkcjonował, ale na razie życzę wszystkim dobrego. Dziękuję.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję panu posłowi Ajchlerowi.

O zabraniu głosu proszę pana posła Tadeusza Arkitę, Platforma Obywatelska.

Posel Tadeusz Arkit:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Premierze! Szanowni Państwo! W ostatnich dniach w środkach masowego przekazu pojawiają się często wypowiedzi przedstawicieli opozycji, którzy wprost twierdzą, że rejestracja działalności gospodarczej jest wręcz utrudniona, a nie ułatwiona. O faktach się nie dyskutuje, a faktem jest, że wprowadzony System Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej pozwala na zarejestrowanie, zawieszenie, wznowienie lub też zamknięcie działalności gospodarczej przez Internet, bez tradycyjnego i przysłowiowego już okienka. System jest niewątpliwie wyjątkowy. Wychodzi naprzeciw osobom prowadzącym biznes w dwóch kluczowych kwestiach. Pozwala, po pierwsze, szybko i skutecznie zarejestrować działalność gospodarczą oraz na bazie pełnej jawności pozwala zwiększyć bezpieczeństwo obrotu gospodarczego. To początek i dobry przykład dla budowy nowych standardów komunikacji. To, że system jest odpowiedzią na zapotrzebowanie podmiotów gospodarczych, potwierdzają opinie środowisk zrzeszających te podmioty, m.in. Krajowej Izby Gospodarczej.

Dzisiaj w kilku wcześniejszych wypowiedziach przedstawicieli opozycji słyhać było głosy, że system jest potrzebny, ale czy się uda, to dopiero zobaczymy, że to ponoć sukces tego rządu. Proponuję, aby jednak cały parlament pozwolił sobie powiedzieć, że to jest

sukces zarówno tego rządu, jak i całego parlamentu. Jest to dobry krok w kierunku środowisk gospodarczych, od dawna oczekiwany.

I pozwolę sobie zadać pytanie: Czy wprowadzenie tego systemu – nawet gdyby czas pokazał, że trzeba coś poprawić, bo w życiu różnie bywa – spowodowało odbiurokratyzowanie czynności związanych z działalnością gospodarczą? Myślę, że już teraz można powiedzieć, że niewątpliwie tak.

Panie premierze, czy można prosić o odpowiedź na pytanie: Ile podmiotów zarejestrowało się od 1 lipca w tym systemie i czy monitoring funkcjonowania systemu pozwala na dokonanie wstępnej oceny działania od strony informatyczno-technicznej? I na koniec, panie premierze, jest to ustawa, za którą niewątpliwie należą się koalicji PO-PSL słowa uznania, słowa uznania dla rządu. Chciałbym złożyć panu premierowi gratulacje w związku z tym, że ta kadencja, dzięki tej ustawie dobrze się zapisze w działaniach na rzecz przedsiębiorczości. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo posłowi Arkitowi.

O zabraniu głosu proszę pana posła Łukasza Gibałę, Platforma Obywatelska.

Posel Łukasz Gibała:

Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Marszałku! Szanowny Panie Premierze! Wysoka Izbo! Bardzo się cieszę z tego powodu, że wreszcie od 1 lipca tego roku udało się nam uruchomić System Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Mówię to również jako były przedsiębiorca, a więc jako ktoś, kto sam zmagał się niejednokrotnie z różnego rodzaju barierami administracyjnymi czy biurokratycznymi w czasie prowadzenia działalności gospodarczej. Ten system w mojej opinii jest bardzo ważnym elementem ogólnej strategii likwidowania czy usuwania barier administracyjnych, barier biurokratycznych, upraszczania procedur administracyjnych, a w zgodnej opinii większości przedsiębiorców – wynika to ze wszystkich rankingów czy sondaży – jest tak, że właśnie głównym problemem, główną bolączką polskich przedsiębiorców jest zbyt skomplikowane prawo oraz różnego rodzaju bariery administracyjne czy biurokratyczne. W opinii większości przedsiębiorców jest to główny hamulec rozwoju przedsiębiorczości w Polsce.

Ten system ma dwie zalety. Jeśli chodzi o pierwszy plus, to można to ująć w hasło „zero okienka”, czyli możliwość rejestracji działalności gospodarczej online, bez wizyty w urzędzie. Natomiast drugi plus – tego też będzie dotyczyło moje pytanie – to zwiększenie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego poprzez ułatwienie dostępu do podstawowych danych o potencjalnych kontrahentach, czyli jeśli jakiś przedsię-

Posel Łukasz Gibała

biorca będzie chciał sprawdzić przedsiębiorcę, od którego dostał jakąś ofertę czy z którym chce rozpocząć współpracę, to do tej pory musiał udawać się do urzędu, a teraz będzie mógł to zrobić za pośrednictwem Internetu. Żeby jednak tak było, to konieczne jest przekopiowanie danych ze starego systemu, czyli danych o przedsiębiorcach, które obecnie są w urzędach gmin, do nowego systemu. Ten proces przekazywania tych danych ma się zakończyć 31 grudnia tego roku. Moje pytanie w związku z tym dotyczy tego, jak ten proces przebiega, czy są jakieś opóźnienia, czy są jakieś problemy, które wystąpiły, czy są jakieś przesłanki, by uznać, że ten termin jest zagrożony. Gdyby pan premier był łaskaw odpowiedzieć na to pytanie. Bardzo dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję posłowi Gibale.

Ostatni zabierze głos w tej debacie pan poseł Jan Kulas, Platforma Obywatelska.

A później już przedstawiciel wnioskodawców.

Posel Jan Kulas:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Ta debata w zasadzie jest odzwierciedleniem naszego stosunku do gospodarki. Ta debata świadczy o zaangażowaniu poszczególnych klubów w poparcie przedsiębiorczości. Wielu deklarowało, ale nieliczni zabierają w dzisiejszej debacie rzeczowy i konkretny głos.

Dlatego tym bardziej dziękuję zaprzyjaźnionemu klubowi PSL za złożenie tej informacji bieżącej, bo rzeczywiście nie ma większej, ważniejszej sprawy jak wspieranie przedsiębiorczości, jak wzmacnianie procesów gospodarczych. W dużej mierze właśnie dzięki polskim przedsiębiorcom, pracodawcom, ale także racjonalnej, mądrej polityce gospodarczej rządu PO-PSL mamy wyniki. Przypomnę, że w II kwartale wzrost gospodarczy wyniósł 4,3%. Nowoczesny system informatyczny niewątpliwie będzie służył temu wzrostowi.

Pan premier Pawlak był uprzejmy powiedzieć, że System Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej będzie dobrze służył polskiej przedsiębiorczości. W pełni podpisuję się pod tym.

Panie Premierze! Szanowni Państwo! Także pomorscy przedsiębiorcy oczekiwali na ten system. Jestem w dobrych kontaktach szczególnie z Pomorską Izbą Rzemieślniczą w Gdańsku – jedna z najlepszych w skali kraju, ale także z pracodawcami Pomorza. Rzeczywiście pytano nas w ostatnim czasie o to, żeby już nie było nawet tego tła zero okienka. I rzeczywiście, jak pan premier Pawlak powiedział, firmę można założyć w piętnaście minut, firmę można założyć

przez Internet. To są zasadnicze kulturowe zmiany i opozycja polityczna też powinna mieć powód do satysfakcji z tego, z tego trzeba się cieszyć.

Panie Premierze! Ponieważ jest to sekwencja pytań, chciałbym zapytać o kwestie finansowe. Moim zdaniem każde pieniądze warto zainwestować we wzmacnianie przedsiębiorczości i gospodarki, ale chciałbym zapytać o takie podstawowe koszty finansowe wprowadzenia tego systemu. I drugie pytanie: Czy warto utrzymywać tę podstawową rejestrację podmiotów gospodarczych w naszych gminach i na ile gminy w tym zakresie rzeczywiście są partnerem dla ministra gospodarki, a także dla pana premiera Pawlaka we wspieraniu, promowaniu przedsiębiorczości? Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zabranie głosu przedstawiciela wnioskodawców pana posła Krzysztofa Borkowskiego.

Panie pośle, uprzejmie proszę.

Posel Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Myślę, że klub Polskiego Stronnictwa Ludowego, wywołując tę dyskusję, trafił w sedno i była co do tego bardzo mocna potrzeba. Tak naprawdę nie była to dyskusja i przedstawienie informacji tylko o ewidencji, ale o całej polskiej przedsiębiorczości, naszej przedsiębiorczości. Dziękuję wszystkim posłom: i z koalicji, i z opozycji, którzy zabierali głos, bo w zasadzie nie było słów krytyki.

Chciałbym tylko rozwiać wątpliwości, bo pojawiły się wątpliwości, że być może to wątpliwy sukces, że to nie zadziała. Od czegoś trzeba zacząć. Zaczęliśmy odważnie i myślę, że wielkie słowa uznania należą się Ministerstwu Gospodarki i wszystkim tym, którzy przyczynili się do tego, że idzie to we właściwym kierunku. Wszystkie ustawy, którymi się zajmowaliśmy – wymieniłem wcześniej ustawy deregulacyjne, ale przede wszystkim chodzi o nowelizację ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, nad którą dzisiaj debatujemy – mają iść w kierunku tego, żeby ułatwiać, ograniczać koszty przedsiębiorcom, dając czas na to, żeby przedsiębiorca stał się właściwym menadżerem i zarządzał firmą – mówię to jako przedsiębiorca praktykujący – i żeby ten czas był na zarządzanie firmą. Dziś naprawdę trudno jest zmierzyć się z gospodarką globalną, światową. Dzisiaj każdy przedsiębiorca musi być supermenadżerem, żeby zdążyć za postępem i europejskim, i światowym. Dlatego jeszcze raz wielkie podziękowania.

Korzystając z okazji, chciałbym zadać pytanie, które pojawiało się przy nowelizacji ustawy: Czy zdążymy z przeszkoleniem obywateli, którzy zakładają

Posel Krzysztof Borkowski

przedsiębiorstwa, ale też jak sobie radzą sami pracownicy urzędów gmin? Czy są jakieś sygnały i niepokoje, że mają problemy? I ile pracownicy gmin czy inni wychwytyują błędów, jeżeli chodzi o rejestrację? Bo przecież takie błędy na pewno będą.

Myślę, że powinniśmy pójść dalej. Może nie jest to w gestii ministra gospodarki, ale dzisiaj obywatel, przedsiębiorca prosi o jedno: urząd musi przybliżyć się do obywatela i przedsiębiorcy, a żeby każdy urząd przybliżył się, to urzędnicy przede wszystkim muszą respektować te ustawy i wspomagać obywateli i przedsiębiorców, mówiąc, iż jest możliwość, że nie musisz wypełniać, nie musisz dostarczać zaświadczenia ani płacić około 17 zł, tylko napisz oświadczenie.

Nie wszędzie jednak tak jest, bo w przypadku agencji restrukturyzacji, jeżeli składa się wniosek w przypadku PROW, niestety dalej obowiązują zaświadczenia. Podejrzewam, że odnośnie do agencji, które są w gestii ministra gospodarki, też tak jest i też jest to problem, że w przypadku RPO niestety dalej obowiązują zaświadczenia, a nie oświadczenia. Warto byłoby to wszystko uprościć.

Przedsiębiorcy mówią tak: pozwolenia na budowę winny wrócić do gmin, rejestracja pojazdów też powinna być uproszczona, żeby nikt nie miedlił czapki i nie stał w kolejce 2–3 dni w starostwie powiatowym, a tak to się odbywa. Myślę, że gmina może to robić swobodnie albo można to załatwić przez Internet. Rejestracja zwierząt też powinna wrócić albo w ogóle być w gminach i tam powinno się to załatwiać, a tego nie ma i znów trzeba stać w kolejce w powiatowej agencji. Sprawy geodezji i mapki też powinno załatwiać się w gminach. Każdy prosi o to, żeby tak było. Tak więc myślę, że znacznie by to wszystko ułatwiło.

Niewątpliwie jednak ułatwienia są, jeżeli chodzi o ewidencję. Każdy przedsiębiorca czuje się bezpiecznie, bo ma podgląd do całej bazy przedsiębiorców. Obrót gospodarczy jest bezpieczniejszy. Być może nie będzie takich zatorów płatniczych. To wszystko na pewno stwarza szansę.

Tak więc, szanowni państwo, w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego chciałbym podziękować za dyskusję, za te odpowiedzi. Na pewno będzie jeszcze szereg rozważanych wątpliwości. Myślę, że tym, co wątpią, pokazaliśmy, że nie ma co wątpić, bo idzie to po prostu do przodu i w dobrym kierunku. Idziemy z postępem. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Poseł Andrzej Czerwiński: Wreszcie dobre słowo.)

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję przedstawicielowi wnioskodawców panu posłowi Krzysztofowi Borkowskiemu.

Proszę o udzielną odpowiedź wiceprezesa Rady Ministrów pana premiera Waldemara Pawlaka.

Panie premierze, uprzejmie proszę.

Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Waldemar Pawlak:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! U posła Borkowskiego duch opozycjonisty i buntownika bierze górę nad wszystkim i pracuje tu nawet za opozycję, ale to dobrze, bo to pokazuje, że w ramach koalicji prowadzimy otwartą debatę o wszystkich sprawach i szukamy najlepszych rozwiązań.

Pan poseł Czerwiński pytał o monitoring. Prowadzimy stały monitoring zarówno na poziomie technicznym, organizacyjnym, jak i prawnym, żeby w tych miejscach, w których są ograniczenia czy są problemy, na bieżąco wprowadzać ten system.

Jeśli chodzi o następne pytanie, pana posła Wojciecha Jasińskiego, czy to działa, to odpowiadam, że ten system działa, tzn. technicznie wszystkie elementy systemu funkcjonują. Trwa przenieśwanie danych z urzędów gmin do jednolitego systemu krajowego. Testy transferów zakończyły się pomyślnie: zarówno bezpośrednie wprowadzanie danych firma po firmie, jak i tzw. wprowadzanie wsadowe, tzn. urząd gminy przygotowuje plik w określonym formacie i wprowadza go bezpośrednio do systemu.

Jeżeli chodzi o uwagi pana posła Stanisława Steca – podobnie zresztą zwracał na to uwagę pan poseł Stanisław Kalemba – to rzeczywiście oprócz tych ułatwień, które tutaj omawialiśmy, tzn. chodzi o zmniejszenie liczby zaświadczeń o ponad 220, zastąpienie ich oświadczeniami i ograniczenie obowiązków informacyjnych, duże bariery spotykamy na obszarze Prawa budowlanego i Wysoki Sejm będzie miał w głosowaniach bardzo konkretną okazję do tego, żeby potwierdzić swoją decyzję np. dotyczącą zrezygnowania z dodatkowych opinii specjalistów od bhp. Jeżeli projekt budowlany został przygotowany zgodnie z prawem, to oznacza to, że nie może być sprzeczny z przepisami bhp. Senat wprowadził dłuższe *vacatio legis*, tzn. wpływy specjalistów od bhp były w tym zakresie jednak na tyle duże, że to, co Sejm postanowił zlikwidować, próbowano wydłużyć, żeby chociaż przez dwa lata jeszcze to funkcjonowało.

Podobnie ma się sprawa, jeżeli chodzi o podatki. Wprowadziliśmy rozwiązanie dające prawo każdemu z podatników na wniesienie interpretacji ogólnej, czyli żeby nie było interpretacji jednostkowych, tylko ogólna, opisująca jakiś problem. Minister finansów był na tyle zręczny, iż wpisał, że jeśli w tej lub podobnej sprawie będzie kontrola, to już nie może wydać opinii, chciałby, ale nie może. Senat poprawił to w taki sposób, że ograniczenie dotyczy tylko przypadku, gdy kontrola obejmuje konkretną sprawę, w przypadku której są sprzeczne opinie. Wówczas trzeba poczekać do rozstrzygnięcia. Te rozwiązania, jak widać, prowadzą do wniosku, że praca jest nieustająca.

Chcę powiedzieć o ciekawym doświadczeniu związanym z pracami Adama Szejnfelda i Mieczysława Kasprzaka. Otóż administracja ma to do siebie, że

Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Waldemar Pawlak

próbuje konserwować istniejący stan i wszelkimi sposobami udowadnia, że nic nie można zmienić ani poprawić. Kiedy zabraliśmy się za obowiązki informacyjne i pan minister Kasprzak rozesłał do wszystkich urzędów propozycje dotyczące zmniejszenia obciążeń obowiązkami informacyjnymi, to po 2 tygodniach z urzędów i departamentów nadeszły odpowiedzi, że nic nie trzeba zmieniać, wszystko jest w porządku. Dopiero z poziomu politycznego nadaliśmy tempo i uruchomiliśmy działania w wielu sprawach, aby ograniczyć obowiązki informacyjne. Po drodze w wielu miejscach zostaliśmy zablokowani czy też wymanewrowani tak, że nie udało się tego zrobić w tym podejściu, ale naruszyliśmy skorupę. Chcę zwrócić uwagę na to, że świat polityki, jeżeli dobrze traktuje swoje role, mówi, co jest do zmiany, natomiast urzędnicy mówią, jak to zrobić na podstawie i w granicach prawa, nie kwestionują tego, ale nie podejmują kwestii, że trzeba to zrobić. Myślę, że w tym wypadku bardzo ważne jest przełamanie nastawienia na ciągle utrzymywanie zastanego stanu.

Kolejne pytanie dotyczyło podpisu elektronicznego. Pan poseł Nowak zapytał, czy opowiadamy się za zaufanym profilem czy za podpisem elektronicznym. Otóż zdecydowanie opowiadamy się za podpisem elektronicznym. Nie róbmy prowizorek. Podpis elektroniczny daje naszym przedsiębiorcom przepustkę i możliwość wejścia na rynek polski, rynek europejski i rynek światowy. Była propozycja, żeby pełnoformatowy podpis elektroniczny zamieścić w dowodzie osobistym. Różne były przepychanki, ostatecznie ustawa o podpisie elektronicznym została zatopiona, nie sfinalizowaliśmy tych prac, i trzeba będzie do tego wrócić w następnej kadencji. Niestety, zostało to zablokowane. Podpis elektroniczny powinien znaleźć się w dowodzie osobistym. 38-milionowy kraj stać na to, żeby zafundować obywatelom podpis elektroniczny, który będzie szanowany w całej Europie i na świecie. To będzie także najlepszy sposób na uporządkowanie spraw i identyfikację ludzi przy rejestracji.

Kolejne pytanie w tej materii dotyczyło możliwości zarejestrowania bez podpisu. Otóż można to zrobić w ramach CIDG, to znaczy wpisując dane w tak zwanym trybie anonimowym. Po wydrukowaniu wniosku z kodem przedsiębiorcy ma 7 dni na jego autoryzację, potwierdzenie tożsamości na przykład w dowolnym urzędzie gminy. A więc można wypełnić wniosek i potem uzyskać potwierdzenie tożsamości. Wtedy następuje pełna rejestracja.

Jeżeli chodzi o pytanie pana posła Starownika dotyczące zaświadczeń, to zaświadczeniem o wpisie jest wydruk ze strony CIDG w formacie pdf. Można też wydrukować zaświadczenie na papierze. Na potwierdzeniu znajduje się specjalny kod kreskowy, który można odczytać za pomocą telefonu komórkowego z aplikacją do odczytywania kodów i obejrzeć aktualny wpis. Wprowadzamy zatem rozwiązania

techniczne, które pozwalają uzyskać pełne bezpieczeństwo obrotu i zwiększyć szybkość działania całego systemu.

Jeśli chodzi o weryfikację danych – pytał o to pan poseł Cichoń – to przebiega ona na zasadzie porównania danych w rejestrach NIP, PESEL i REGON. Jeżeli dane są sprzeczne, to następuje uruchomienie trybu, który zmierza do uporządkowania danych i doprowadzenia do ich spójności, aby nie było tak, że z różnych rejestrów można uzyskać różne dane.

Pytanie pana posła Gadowskiego. Kwestia nieterminowych wpłat jest zagadnieniem nieco innym, aczkolwiek bardzo ważnym, bo sygnalizuje, że pojawiają się napięcia pod powierzchnią pokazujące narastanie zjawisk kryzysowych. Zatory płatnicze, niewypłacanie wynagrodzeń są bowiem zjawiskami, które pokazują, że pojawia się pewne napięcie wewnątrz gospodarki sygnalizujące, że sytuacja jest trudniejsza. Chcę też podkreślić w tym miejscu sprawę symboliczną, żebyśmy to sobie zapamiętali z tej kadencji, iż nie było przypadków, aby z powodu wynagrodzeń czy minimalnej płacy pojawił się jakiś problem, powstało zagrożenie dla przedsiębiorcy. Wielu przedsiębiorców miało natomiast bardzo duże problemy z rozliczeniem opcji walutowych, gdzie za pozorną usługę były bardzo duże koszty. Warto pamiętać, że wrogiem polskiego przedsiębiorcy nie jest polski pracownik, bo jeżeli ludzie zarabiają, otrzymują wynagrodzenie, to mają pieniądze, aby kupować towary i usługi. W czasie tych 20 lat nigdy nie było roku, w którym spadałby popyt indywidualny. Dzięki temu, że ludzie wykazywali gotowość do zakupów, nie przestraszyli się różnego rodzaju informacji, nie kisili pieniędzy w skarbankach, gospodarka się kręci. To jest bardzo ważny element utrzymywania dobrej koniunktury. Trzeba pamiętać, że w Polsce udział płac w PKB jest na stosunkowo niskim, jak na Europę, poziomie i to jest też sprawa dobrego przesuwania zasobów, bo jeżeli ludzie mają pieniądze, to wydają je na rynku. Jest takie stare powiedzenie, że pracownik wydaje tyle, ile zarabia, a kapitalista wydaje tyle, ile wydaje, czyli nie zawsze wszystko, czasami odkłada, a więc te pieniądze nie pracują, nie są w ruchu. (*Dzwonek*)

Pan poseł Ajchler zapytał o sprawy dotyczące ARiMR oraz rozliczeń związanych z procedurami europejskimi. Zgadza się, że potrzebna jest większa elastyczność i możliwość szybkiego modyfikowania tych procedur, żebyśmy bez potrzeby nie komplikowali sobie życia.

Pytanie pana posła Arkita. W ciągu tego okresu ogólna liczba zarejestrowanych nowych firm wynosi 28 tys., w tym 1000 bezpośrednio z domu. Jest kilkadziesiąt przypadków rejestracji firm z zagranicy, a więc to jest bardzo ciekawy sygnał nowych czasów.

Kolejne pytanie, które postawił pan poseł Gibała, dotyczyło tego, czy te procedury nie są zbyt skomplikowane. W moim przekonaniu wniosek można wypełnić w ciągu 15 minut. Jeżeli są jakieś problemy, to można podejść do urzędu gminy bądź do KRUS czy do ZUS lub do urzędu skarbowego. Tam są ludzie,

**Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki Waldemar Pawlak**

którzy odbyli przeszkolenie i pomogą przedsiębiorcy wpisać się do rejestru. Dodatkowo planujemy, żeby od nowego roku była możliwość zaznaczenia, czy przedsiębiorca jest płatnikiem VAT. Każdy, kto prowadzi działalność gospodarczą, doskonale rozumie, jakie to jest ważne. Jeżeli kupimy od kogoś towar i ten przedsiębiorca zapłaci podatek VAT, ale nie jest zarejestrowany jako płatnik VAT, to nie można odliczyć tego VAT-u. Dlatego taka informacja ma bardzo duże znaczenie dla obrotu gospodarczego.

W tym miejscu warto przy okazji dyskusji o bezpieczeństwie obrotu podkreślić, że problemy Grecji bardzo ciekawie scharakteryzował jeden z naszych byłych ambasadorów Grzegorz Dziemidowicz. Powiedział: Grecja to jest biedny kraj bogatych ludzi. Grecy, nawet jeżeli są bogaci, są zagryzani przez rekiny z międzynarodowych wód, bo nie mają osłony swoich instytucji krajowych. Dlatego bardzo ważna jest równowaga.

Jeżeli mówimy o społeczeństwie, gospodarce, instytucjach, regulacjach, to zwróćcie państwo uwagę, że w odniesieniu do społeczeństwa można też przywołać religię. Tu była wielka transformacja. Gospodarka bardzo się zmieniła i dzisiaj potrzeba większego impulsu, jeśli chodzi o zmiany instytucjonalne, ponieważ zaczęły funkcjonować samorządy, natomiast w instytucjach centralnych te zmiany mają jeszcze najbardziej płytki charakter. Potrzebne są tu zmiany także w funkcjonowaniu centrum i ciągle poprawianie regulacji. Pan poseł Jan Kulas wspominał, że nie ma ważniejszej sprawy niż wspieranie przedsiębiorców. Lepsze regulacje są pod naszym długopisem i w naszych możliwościach działania.

Na zakończenie, myślę, warto postawić taką wisienkę na torcie. O Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej mówimy od 2004 r., tak że mieliśmy w tym czasie trzy rządy. Każdy siedzący na tej sali ma w tym swój udział i poczucie satysfakcji, że zrobiliśmy to wreszcie do końca. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo panu premierowi.

Wypowiedź pana premiera Waldemara Pawlaka kończy rozpatrywanie tego punktu porządku dziennego.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 12. porządku dziennego: Sprawozdanie głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 roku (druk nr 4363) wraz ze stanowiskiem Rady Ochrony Pracy oraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Kontroli Państwowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (druk nr 4493).

Proszę o zabranie głosu głównego inspektora pracy panią Annę Tomczyk.

**Główny Inspektor Pracy
Anna Tomczyk:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Mam zaszczyt przedstawić państwu sprawozdanie z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 r., w którym inspektorzy pracy przeprowadzili ponad 95 tys. kontroli u 70 tys. pracodawców. Podstawę tych działań stanowił „Program działania Państwowej Inspekcji Pracy na rok 2010” zatwierdzony przez Radę Ochrony Pracy oraz sejmową Komisję do Spraw Kontroli Państwowej.

Przyjęty program, proszę państwa, zakładał, że w 2010 r. Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadzi łącznie ok. 90 tys. kontroli, spośród których 15% zostało przeznaczonych na wykonywanie planu zadań koordynowanych centralnie, to jest przez Główny Inspektorat Pracy. Na realizację zadań własnych związanych ze specyfiką regionalną okręgowe inspektoraty pracy miały przeznaczyć 1/5 ogółu kontroli. Planując, oszacowaliśmy również, że tzw. kontrole skargowe będą stanowiły 1/3 ogółu, natomiast pozostałe kontrole, tj. 48%, miały dotyczyć różnorodnych zadań wynikających bezpośrednio z zapisów ustawowych.

Planując działalność kontrolno-nadzorczą, postanowiliśmy również wzmocnić działalność prewencyjną, taką jak kampanie, konkursy, ogólnie rozumiane doradztwo, prowadzoną we współpracy z partnerami społecznymi i innymi organami nadzoru nad warunkami pracy, organami administracji państwowej, samorządowej, placówkami naukowo-badawczymi oraz mediami. Pragnę Wysoką Izbę poinformować, że zaplanowane w programie działania na rok 2011 zadania zostały zrealizowane. Pytanie jest następujące: Co zrobiliśmy?

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! W ramach zadań koordynowanych centralnie Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadziła w roku sprawozdawczym kontrole przestrzegania przepisów dotyczących wynagradzania i innych świadczeń ze stosunku pracy oraz czasu pracy. Prowadziliśmy również monitoring funkcjonowania tzw. ustawy antykryzysowej, a w związku z nałożeniem na Państwową Inspekcję Pracy z dniem 1 stycznia 2010 r. nowych zadań wynikających u ustawy o tzw. emeryturach pomostowych przeprowadziliśmy również kontrole wykonywania prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Ponadto inspektorzy pracy badali legalność zatrudnienia i innej pracy zarobkowej obywateli polskich i cudzoziemców. Skontrolowaliśmy zakłady o potencjalnie wysokim ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, w tym zakłady należące do branży naftowej. Zadania nadzorczo-kontrolne koordynowane centralnie dotyczyły także m.in. energetyki, zakładów branży meblowej, zarządzania bezpieczeństwem pracy w małych zakładach, wymagań minimalnych i zasadniczych dla maszyn do obróbki plastycznej metali.

Główny Inspektor Pracy Anna Tomczyk

Natomiast intensywnym i wszechstronnym form oddziaływania Państwowej Inspekcji Pracy w ramach realizacji pierwszego etapu tzw. długofalowych działań prewencyjno-kontrolnych, zaplanowanych na lata 2010–2012, podlegało budownictwo jako jedna z najbardziej, można powiedzieć, wypadkogennych branż. Inspektorzy pracy kontrolowali place budów, remonty dróg i systematycznie nadzorowali inwestycje powstające na potrzeby Euro 2012.

Analiza przeprowadzonych w roku sprawozdawczym kontroli realizowanych w ramach centralnego planu wykazała liczne naruszenia prawa w zakresie przestrzegania przepisów o wypłacie wynagrodzeń za pracę i innych świadczeń ze stosunku pracy. 36% spośród ponad 1,5 tys. szczegółowo skontrolowanych w tym zakresie pracodawców nie wypłaciło wynagrodzenia za pracę, a co czwarty skontrolowany nie przestrzegał terminu jego wypłaty.

Wiele nieprawidłowości odnotowano podczas kontroli ukierunkowanych na przestrzeganie przepisów o czasie pracy. Proszę państwa, niemal co drugi spośród ponad 1300 skontrolowanych pod tym kątem zakładów różnych branż nierzetelnie prowadził ewidencję czasu pracy, a co czwarty w ogóle jej nie prowadził. Nieprawidłowości w ewidencji czasu pracy dotyczyły także ponad połowy skontrolowanych zakładów opieki zdrowotnej, gdzie odnotowano również wzrost liczby przypadków zatrudniania powyżej maksymalnych norm czasu pracy z naruszeniem prawa do odpoczynku.

Poważne uchybienia związane z zapewnieniem gwarantowanego przepisami odpoczynku dziennego i dobowego wykazały kontrole czasu pracy kierowców prowadzone w ramach „Krajowej strategii kontroli przepisów w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców na lata 2009–2010”, realizowanej wspólnie z Inspekcją Transportu Drogowego, Strażą Graniczną i Służbą Celną. W tym miejscu wspomnę, że inspektorzy pracy, kontrolując te zagadnienia, sprawdzili 770 tys. dni pracy ponad 4 tys. kierowców. W związku ze stwierdzonymi naruszeniami wydali blisko 600 decyzji, w wyniku których na pracodawców sektora transportu i spedycji nałożono kary pieniężne w kwocie ponad 4 mln zł.

W roku sprawozdawczym inspektorzy pracy badali również przyczyny i okoliczności ponad 2250 wypadków przy pracy, w których poszkodowanych zostało ok. 2800 osób. Przyczynami większości zbadanych przez inspektorów pracy wypadków były: niewłaściwa organizacja pracy, brak odpowiedniego nadzoru, tolerowanie odstępstw od obowiązujących przepisów, niewłaściwe przeszkolenie, a także lekceważenie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy czy nieużywanie sprzętu ochronnego.

Kontrole i rekontrole zakładów charakteryzujących się wysokim wskaźnikiem wypadkowości i przekroczeniem norm stężeń lub natężeń czynników

szkodliwych dla zdrowia wymusiły zmianę warunków pracy. W wyniku podjętych przez inspektorów pracy działań w 64 spośród 75 skontrolowanych zakładów, zatrudniających, co jest ważne, ponad 40 tys. osób, ograniczone zostały zagrożenia wypadkowe i chorobowe, m.in. dzięki wykonaniu prac remontowych, zainstalowaniu nowych maszyn i urządzeń oraz wyeliminowaniu z produkcji szkodliwych dla zdrowia surowców, w tym o działaniu rakotwórczym.

Likwidację potencjalnych zagrożeń dla zdrowia i życia pracowników przyniosły również kontrole 150 elektrociepłowni i ciepłowni energetyki przemysłowej. Inspektorzy pracy wydali środki prawne, w tym ponad 50 decyzji mających na celu likwidację zagrożeń związanych z możliwością wystąpienia w miejscach pracy atmosfery wybuchowej podczas procesów współspalania biomasy i węgla kamiennego.

Pragnę poinformować Wysoką Izbę, że w porównaniu z rokiem wcześniejszym o 2 punkty procentowe, z 20 do 18%, spadł odsetek podmiotów, w których ujawniono nielegalne zatrudnienie lub nielegalną inną pracę zarobkową. Wskaźnik ten, proszę państwa, wydaje się być nieduży, uzupełnię zatem tę wiadomość informacją o tym, że odnotowaliśmy ten spadek przy wyższej o 1/3 liczbie skontrolowanych osób i większej o 20% liczbie prowadzonych kontroli. Należy jednak stwierdzić, że w zakresie wielu badanych zagadnień dotyczących legalności zatrudnienia skala stwierdzonych naruszeń przepisów była wyższa niż w 2009 r., w szczególności o 1/3 wzrosła liczba podmiotów, w których ujawniono nieprawidłowości dotyczące zgłaszania do ubezpieczenia społecznego, oraz o 15% liczba wykroczeń polegających na zawieraniu umów cywilnoprawnych w warunkach, w których powinna być zawarta umowa o pracę.

Wysoki Sejmie! Obok zadań wynikających z centralnego planu rocznego okręgowe inspektoraty pracy realizowały własne tematy kontroli, związane ze specyfiką regionu. I tak na przykład inspektorzy pracy sprawdzili stan bezpieczeństwa pracy w przemyśle stoczniowym, przy przeładunkach portowych, w żegludze morskiej, śródlądowej, prowadzono kontrole przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa w kopalniach podziemnych i odkrywkowych. Inspektorzy ocenili stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach rolnych, w leśnictwie, w stolarniach, w tartakach, przy przetwórstwie mięsa, w przedsiębiorstwach kolejowych. To tylko niektóre spośród 80 tematów stanowiących zadania własne 16 okręgowych inspektoratów pracy w 2010 r. Ich stuprocentowa realizacja pozwoliła zapewne na wyeliminowanie wielu naruszeń prawa pracy i poprawę warunków zatrudnionych w kontrolowanych zakładach.

Wysoki Sejmie! Szerokie spektrum ubiegłorocznej działalności Państwowej Inspekcji Pracy objęło także realizację wielu innych ważnych zadań, m.in. kontrole przestrzegania przepisów o urlopach wypoczynkowych, przepisów dotyczących zatrudnienia młodocianych i osób niepełnosprawnych, przestrzegania uprawnień pracowniczych związanych z rodziciel-

Główny Inspektor Pracy Anna Tomczyk

stwem, sprawdzanie poprawności informacji składanych do ZUS przez pracodawców, ocenę ryzyka zawodowego, szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy czy realizację zadań instytucji łącznikowych. Dotyczyło to również zadania o szczególnym znaczeniu społecznym, jakim jest rozpatrywanie skarg kierowanych do inspekcji pracy. Odnotowaliśmy zwiększoną ich liczbę w stosunku do roku poprzedniego o blisko 1/4. Otrzymaliśmy około 43 tys. skarg i wniosków o przeprowadzenie kontroli. Uważamy, że ten wzrost to m.in. wynik rosnącego zaufania do inspekcji pracy jako instytucji skutecznej, ofiarującej konkretną pomoc i wsparcie pokrzywdzonym pracownikom. Przy tej okazji wspomnę tylko, że wychodząc naprzeciw potrzebom społecznym, Państwowa Inspekcja Pracy prowadzi szeroko zakrojone poradnictwo prawne i w roku 2010 nasi specjaliści udzielili ponad 1200 tys. porad prawnych i technicznych. Ta wielkość utrzymuje się co roku na podobnym poziomie.

Wysoka Izbo! W celu wyeliminowania nieprawidłowości stwierdzonych podczas ubiegłorocznych kontroli inspektorzy pracy wydali ponad 337 tys. decyzji nakazowych. Ponad 9,5 tys. spośród nich nakazywało natychmiastowe wstrzymanie prac z powodu bezpośredniego zagrożenia zdrowia i życia, a 8 tys. – wstrzymanie eksploatacji maszyn i urządzeń. Do kontrolowanych pracodawców inspektorzy pracy skierowali także prawie 61 tys. wystąpień zawierających blisko 334 tys. wniosków o usunięcie stwierdzonych uchybień. Natomiast na sprawców wykroczeń przeciwko prawom pracownika inspektorzy nałożyli blisko 25 mln zł grzywien w drodze mandatu karnego, a w wyniku skierowanych przez nich wniosków do sądu karą grzywny ukaranych zostało 3,5 tys. osób. W roku sprawozdawczym Państwowa Inspekcja Pracy skierowała do prokuratury ponad 1200 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, które w większości dotyczyły udaremniania lub utrudniania inspektorom wykonywania czynności służbowych oraz złośliwego lub uporczywego naruszania praw pracowniczych.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! W wyniku zastosowania omówionych przed chwilą środków prawnych i działań inspekcji zlikwidowane zostały w kontrolowanych zakładach pracy bezpośrednie zagrożenia dla życia i zdrowia odnośnie do ponad 80 tys. pracowników. Wyeliminowano nieprawidłowości w zakresie legalności zatrudnienia dotyczące ponad 120 tys. osób. Około 105 tys. pracowników odzyskało zaległe należności z tytułu wynagrodzenia za pracę na łączną kwotę 111 mln zł. Inspektorzy pracy ponadto wyeliminowali nieprawidłowości w ewidencji czasu pracy ponad 84 tys. pracowników oraz nieprawidłowości związane z zatrudnieniem w godzinach nadliczbowych w odniesieniu do ponad 7 tys. pracowników. Natomiast w przypadku ponad 38 tys. pracowników wyegzekwowano prawo do urlo-

pu. Inspektorzy pracy wyegzekwowali również zaległe składki na ubezpieczenie społeczne na kwotę ponad 5 mln zł oraz opłacenie składek na Fundusz Pracy dla blisko 44 tys. pracowników.

Wysoka Izbo! Omawiając działalność kontrolno-nadzorczą naszego urzędu, należy dodać, że obecnie w szerokim zakresie prowadzimy także działalność prewencyjną i edukacyjną. Działania te w 2010 r. objęły swym zasięgiem znaczną grupę, bo ponad 160 tys., pracodawców, przedsiębiorców, pracowników oraz rolników. Realizacja tych zadań polegała przede wszystkim na upowszechnianiu wiedzy o ochronie pracy wśród pracodawców i pracowników z udziałem partnerów społecznych. Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadzała kampanie, konkursy, szkolenia, pokazywała dobre praktyki w celu poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia zatrudnionych pracowników. W efekcie naszych działań ponad 1200 właścicieli małych zakładów, w których miało miejsce najwięcej wypadków przy pracy, po przeszkoleniu w zakresie zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy rozpoczęło działania naprawcze. Ponad 600 właścicieli mikrozakładów uzyskało dyplom Państwowej Inspekcji Pracy potwierdzający osiągnięcie wymaganego poziomu bezpieczeństwa. Przeprowadzony został również kolejny etap kampanii prewencyjnej „Szacunek! Bezpieczna praca na wysokości”, w którą zaangażowały się największe przedsiębiorstwa budowlane oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych. 220 pracodawców firm budowlanych uzyskało pozytywną ocenę inspektorów pracy po wdrożeniu skutecznych rozwiązań organizacyjno-technicznych zastosowanych przy pracach na wysokości.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Rok sprawozdawczy przyniósł w naszej działalności również dalszy rozwój współpracy międzynarodowej związanej z członkostwem w Unii Europejskiej i organizacjach międzynarodowych. Pragnę podkreślić, że działalność i dorobek polskiej inspekcji pracy są oceniane bardzo pozytywnie na forum międzynarodowym. Realizacja zobowiązań wynikających z naszego uczestnictwa w pracach Komitetu Wyższych Inspektorów Pracy oraz współdziałanie z innymi instytucjami europejskimi przynoszą nam uznanie i prestiż. W roku sprawozdawczym prowadziliśmy współpracę z innymi państwami Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie działalności instytucji łącznikowej do spraw transgranicznego delegowania pracowników, oraz realizowaliśmy zobowiązania wynikające z porozumień o współpracy zawartych z zagranicznymi inspekcjami pracy. Podpisane zostały również porozumienia z kolejnymi inspekcjami. W 2010 r. były to inspekcje: bułgarska, hiszpańska i luksemburska.

Pragnę także zasygnalizować, że w ramach polskiej prezydencji Państwowa Inspekcja Pracy zorganizuje pod koniec bieżącego roku spotkanie Komitetu Wyższych Inspektorów Pracy, w którym uczestniczyć będą szefowie inspekcji wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, państw kandydu-

Główny Inspektor Pracy Anna Tomczyk

jących oraz krajów EFTA. Podczas konferencji odbędzie się uroczysta prezentacja przygotowanego przez polską Państwową Inspekcję Pracy europejskiego kodeksu dobrych praktyk w zakresie działań kontrolnych i prewencyjnych inspekcji pracy. Już dziś ta publikacja cieszy się dużym zainteresowaniem zaproszonych gości z całej Europy.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Prezentowane dziś sprawozdanie przedstawia stan przestrzegania prawa pracy przez 70 tys. skontrolowanych w roku sprawozdawczym podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Zawarte w nim analizy i oceny nie odnoszą się zatem do wszystkich pracodawców w naszym kraju, ale znajdujący się w sprawozdaniu bogaty materiał dokumentacyjny ma jednak naszym zdaniem znaczenie praktyczne, które może zostać wykorzystane w realizacji ogólnych celów polityki społecznej. Dla nas dane te, identyfikując przyczyny naruszeń prawa, zagrożenia w miejscu pracy oraz obszary wymagające poprawy, wytyczają kierunek dalszej działalności kontrolnej i prewencyjnej. Kończąc, pozwolę sobie złożyć podziękowania wszystkim pracownikom Państwowej Inspekcji Pracy za wysiłek i zaangażowanie, jak najlepsze wypełnianie na co dzień obowiązków służbowych, tym cenniejsze, że okres sprawozdawczy charakteryzował się zwiększoną liczbą zadań powierzanych inspektorom pracy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję, pani minister.

Proszę o zabranie głosu przewodniczącą Rady Ochrony Pracy panią poseł Izaabelę Katarzynę Mrzygłocką.

Uprzejmie proszę, pani poseł.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Katarzyna Mrzygłocka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Rady Ochrony Pracy w sprawie sprawozdania z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 r.

Pozwolą państwo, że przekażę najważniejsze uwagi i zalecenia sformułowane przez radę. Rada Ochrony Pracy zapoznała się ze sprawozdaniem z realizacji ustawowych zadań i uprawnień Państwowej Inspekcji Pracy w roku ubiegłym na posiedzeniu w dniu 10 maja br. Rozpatrzyliśmy wszystkie aspekty funkcjonowania urzędu, ze zwróceniem szczególnej uwagi na działalność kontrolną i prewencyjną. Pozwoliło to na sformułowanie wniosków dotyczących stanu przestrzegania prawa pracy oraz identyfikację negatywnych zjawisk w sferze ochrony pracy.

Z omawianego sprawozdania wynika, że w stosunku do 2009 r. wzrosła liczba przypadków niewypłacania wynagrodzeń. Takie uchybienia inspektorzy ujawnili u co trzeciego skontrolowanego pracodawcy, a co czwarty skontrolowany nie przestrzegał terminu wypłaty wynagrodzenia. Stąd Rada Ochrony Pracy zaleciła, aby Państwowa Inspekcja Pracy wzmocniła działania kontrolne nakierowane na ten problem i na bieżąco monitorowała zjawisko. Należy przy tym rozważyć możliwość nowelizacji ustawy o Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, aby lepiej wspomagać pracowników, którym pracodawca zalega z wypłatą wynagrodzeń.

W tym miejscu chciałabym nadmienić, że zaprezentowane przez Państwową Inspekcję Pracy na jednym z ostatnich posiedzeń rady tegoroczne wyniki kontroli wskazują na ponad 30-procentowy spadek liczby przypadków niewypłacania pensji w kontrolowanych zakładach, jak i kwoty niewypłaconych świadczeń pieniężnych, wskazanych w decyzjach inspektorów pracy. Mamy nadzieję, że to pozytywne zjawisko przekształci się w trwałą tendencję i przyniesie dalszy spadek nieprawidłowości w zakresie wypłaty wynagrodzeń za pracę.

Niepokój rady budził również wysoki odsetek umarzanych postępowań i odmów wszczęcia postępowania przez prokuraturę w związku z kierowanymi przez Państwową Inspekcję Pracy zawiadomieniami o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Zaledwie kilkanaście procent takich zawiadomień zakończyło się skierowaniem do sądu aktu oskarżenia.

Podczas posiedzeń Rady, na których była omawiana ta kwestia, przedstawiciele inspekcji podkreślali, że znaczne utrudnienie we wnoszeniu środków zażalenia przez inspektorów pracy stanowił brak informacji ze strony prokuratury o przyczynach odmowy wszczęcia dochodzenia lub o jego umorzeniu. Ponieważ takie postanowienia nie wymagały uzasadnienia, nie wiadomo było, jakie były przesłanki decyzji prokuratora.

Dlatego z zadowoleniem przyjęliśmy uchwalone przez Sejm zmiany w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy, w wyniku których do Kodeksu postępowania karnego wprowadzony został zapis zobowiązujący prokuratora do sporządzenia na wniosek inspektora pracy uzasadnienia postanowienia o umorzeniu bądź odmowie wszczęcia postępowania. Oczekujemy, że nowe przepisy, obowiązujące od 8 sierpnia br., przyczynią się do zmniejszenia tak wysokiego obecnie odsetka umorzeń i odmów wszczęcia postępowania w sprawach o przestępstwa przeciwko prawom pracownika.

Rada Ochrony Pracy sprawę częstych umorzeń bądź odmów wszczęcia postępowania z tytułu naruszenia przepisów prawa pracy, kierowanych przez Państwową Inspekcję Pracy do organów prokuratury, zalecała poddać ocenie prokuratora generalnego.

Łamanie norm czasu pracy i nieprzestrzeganie prawa do odpoczynku, naruszanie przepisów w zakresie ewidencji czasu pracy uznane przez członów

**Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy
Izabela Katarzyna Mrzygłocka**

rady za jedno z najważniejszych naruszeń prawa pracy upoważniło Radę Ochrony Pracy do przekazania Państwowej Inspekcji Pracy zalecenia, by w planach swojej kontroli zwróciła szczególną uwagę na problemy związane z czasem pracy i jego ewidencjonowaniem.

Niepokój rady budzi utrzymujący się od lat wysoki poziom wypadkowości wśród nowo zatrudnionych pracowników. Statystyka wskazująca, iż rocznie ponad 40% poszkodowanych w wypadkach to osoby pracujące krócej niż rok, dowodzi, że w zakresie podniesienia poziomu bezpieczeństwa pracy nowo przyjętych pracowników konieczne są zdecydowane działania. Stąd zalecenie dla Państwowej Inspekcji Pracy, aby zintensyfikowała działania mające na celu podniesienie poziomu bezpieczeństwa pracy nowo przyjętych pracowników.

Rada, zwracając uwagę na potrzebę zwiększenia skuteczności działań w zakresie zwalczania nielegalnego zatrudnienia, zaleciła Państwowej Inspekcji Pracy przeanalizowanie systemu kontroli legalności zatrudnienia w kontekście jego efektywności.

Dokonując oceny sprawozdania z realizacji ustawowych zadań i uprawnień Państwowej Inspekcji Pracy, członkowie rady zwrócili uwagę na niedostateczną reakcję właściwych ministerstw na wnioski legislacyjne Państwowej Inspekcji Pracy. W roku sprawozdawczym inspekcja pracy skierowała do ministerstw kilkanaście takich wniosków. Zawierały one propozycje nowelizacji określonych przepisów, jak też wydania nowych aktów prawnych. Nie znalazły one oczekiwanego rozstrzygnięcia, a w wielu przypadkach – nawet odpowiedzi. W tej sytuacji trudno oprzeć się wrażeniu, że wnioski, których realizacja mogłaby przynieść eliminację powtarzających się od lat nieprawidłowości, szczególnie w zakresie bezpieczeństwa pracy, nie są odpowiednio przez właściwe ministerstwa doceniane.

Rada podkreśliła konieczność popularyzacji za pomocą środków komunikacji masowej programów edukacyjnych opracowanych przez Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy oraz inne organizacje i instytucje. Celem tej inicjatywy jest podniesienie rangi problemów związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy oraz przedstawienie ich za pośrednictwem mediów publicznych szerokiemu gronu odbiorców.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Rada Ochrony Pracy pozytywnie zaopiniowała sprawozdanie głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 r., zalecając realizację ujętych w stanowisku rady wniosków. Nie ulega wątpliwości, że wymierne efekty ubiegłorocznych działań inspektorów pracy, na które wskazała w swoim wystąpieniu pani minister, jak m.in. zlikwidowanie bezpośrednich zagrożeń dla życia i zdrowia ponad 80 tys. pracowników czy wyegzekwowanie 111 mln

zł zaległych należności z tytułu wynagrodzenia za pracę, pozwalają na pozytywną i wysoką ocenę skuteczności urzędu.

Pozwolą państwo zatem, iż w imieniu Rady Ochrony Pracy, organu nadzorującego działalność Państwowej Inspekcji Pracy z ramienia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, przekażę pani minister podziękowania i wyrazy uznania pod adresem inspektorów pracy za ich wysiłek i zaangażowanie na rzecz zapewnienia godnych warunków pracy w naszym kraju. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo pani przewodniczącej.

O zabranie głosu proszę sprawozdawcę komisji pana posła Janusza Krasoń.

Poseł Janusz Krasoń:

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Pani Minister! Mam zaszczyt w imieniu połączonych Komisji do Spraw Kontroli Państwowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny przedstawić państwu stanowisko o sprawozdaniu głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 r.

Panie i Panowie Posłowie! Marszałek Sejmu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu, skierował w dniu 28 czerwca 2011 r. powyższe sprawozdanie do Komisji do Spraw Kontroli Państwowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w celu rozpatrzenia. Komisje rozpatrzyły sprawozdanie na posiedzeniu w dniu 27 lipca. W konkluzji komisje wnoszą, aby Wysoki Sejm raczył przyjąć sprawozdanie zawarte w druku nr 4363.

W imieniu komisji chciałbym zaprezentować Wysokiej Izbie kilka uwag uzasadniających przyjęcie sprawozdania. Prezentowane dziś na forum Sejmu sprawozdanie głównego inspektora pracy z działalności inspekcji w roku 2010 przedstawia – jak zwykle wyczerpująco i rzetelnie – szerokie spektrum problemów ochrony pracy w kontekście wyników kontroli.

Chciałbym zwrócić uwagę, że zawartym w dokumencie liczbom wydanych decyzji, wystąpień i zastosowanych sankcji towarzyszą także liczby ilustrujące konkretne efekty działań Państwowej Inspekcji Pracy. Dzięki profesjonalnej pracy inspektorów wyeliminowano bezpośrednie zagrożenia dla zdrowia i życia dla blisko 80 tys. pracowników. Wyegzekwowano 111 mln zł na rzecz ponad 100 tys. pracodawców oraz zlikwidowano nieprawidłowości w zakresie legalności zatrudnienia w odniesieniu do ponad 120 tys. osób. W sprawozdaniu zasygnalizowano wzrost skali nieprawidłowości, jeśli chodzi o wynagrodzenia za pracę i inne świadczenia ze stosunku pracy. Państwowa Inspekcja Pracy tłumaczy ten fakt m.in. kryzysem ekonomicznym odpowie-

Posel Janusz Krason

działnym za złą sytuację finansową części pracodawców. Z informacji, jakie dotarły w ostatnich tygodniach do Rady Ochrony Pracy, wynika, że w tym roku to zjawisko ulega lekkiemu zmniejszeniu. Wyrażam więc nadzieję, że kolejne miesiące tego roku utrwałą pozytywną tendencję, choć należy jednoznacznie stwierdzić, że niewypłacanie wynagrodzeń pracownikom to hańba i przestępstwo wymagające bezwzględnej ścigania.

Szanowne Panie Posłanki! Szanowni Panowie Posłowie! Naruszenie norm dotyczących czasu pracy i lekceważenie prawa do odpoczynku nadal mają niepokojąco duży zakres i, niestety, nie pozostają bez wpływu na poziom bezpieczeństwa pracy. Zwiększa się skala zjawiska świadczenia tej samej pracy bez wymaganego odpoczynku na podstawie kilku umów i w tym samym miejscu. Inspektorzy ujawniają te patologiczne przypadki m.in. wśród pracowników służby zdrowia, zawodowych kierowców, górników, od których sprawności psychicznej i fizycznej zależy przecież także życie innych ludzi. Niekwestionowane znaczenie mają tu działania prewencyjne, a także promocyjne inspekcji, m.in. kampanie edukacyjne z udziałem mediów i z wykorzystaniem tematycznych publikacji.

Przedsięwzięcia prewencyjne i promocyjne towarzyszy również pierwszemu etapowi długofalowych działań kontrolnych w budownictwie, które były ukierunkowane w ubiegłym roku na prace budowlane, w tym rozbiórkowe, budowę i remonty dróg oraz, co szczególnie ważne, inwestycje związane z Euro 2012. Inspektorzy ujawnili naruszenie przepisów najczęściej przy pracach na wysokości, z użyciem rusztowań i na dachach, a także w wykopach.

Odrębny temat stanowią pozostawiające wiele do życzenia kwalifikacje osób obsługujących sprzęt budowlany. Wielokrotnie poruszana była na różnych forach sprawa przepisów o zamówieniach publicznych, na podstawie których odbywają się przetargi na inwestycje. Niestety, brak obowiązku określania przez oferentów planowanych kosztów dotyczących bezpieczeństwa pracy ma negatywny wpływ na poziom wypadkowości przy pracy. Zacieśnia się także odpowiedzialność za stan warunków pracy, bo długi jest łańcuch podwykonawców uczestniczących w procesie inwestycyjnym.

Jak wynika ze sprawozdania, kontrole 100 inwestycji związanych z piłkarskimi mistrzostwami Europy ujawniły tolerowanie przez średni nadzór budowlany odstępstw od przepisów, co było przyczyną większości nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Za cenną inicjatywę uznać należy nawiązanie przez inspekcję pracy bezpośredniej współpracy z inwestorami i generalnymi wykonawcami. Mam skromną nadzieję, że zgodnie z założeniami uda się dzięki temu skuteczniej zapobiegać wypadkom przy pracy na budowach, przede wszystkim na tych, które się obecnie kontynuują.

Kilka uwag o prewencji i promocji, od lat stanowiących ważną część aktywności Państwowej Inspekcji Pracy mimo braku stosownych przepisów. Przypomnę Wysokiej Izbie, że przepisy dotyczące obowiązków Państwowej Inspekcji Pracy związanych z prowadzeniem działalności prewencyjnej weszły w życie dopiero w sierpniu bieżącego roku na mocy znowelizowanej ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy. Dla przykładu warto wspomnieć, że w 2010 r. inspekcja pracy zrealizowała wiele kampanii informacyjnych: „Bezpieczeństwo pracy w budownictwie – upadki i poślizgnięcia”, „Czas pracy a wypadki drogowe” czy też program edukacyjny „Kultura bezpieczeństwa”. Ostatnie zmiany w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy wprowadziły przepis, zgodnie z którym jednym z ustawowych zadań tej instytucji jest podejmowanie działań prewencyjnych i promocyjnych zmierzających do zapewnienia przestrzegania prawa pracy.

Wysoki Sejmie! Doczekaliśmy się więc regulacji, która nadaje właściwą rangę działaniom prewencyjnym, polegającym przecież także na profesjonalnym doradztwie, wspieraniu pracodawców w dążeniu do zapewnienia trwałego bezpieczeństwa. Nowy przepis dający inspektorowi w określonych warunkach możliwość odstąpienia od stosowania środków prawnych i poprzestania na ustnym pouczeniu sankcjonuje pozarepresyjny aspekt działalności inspekcji pracy. Mówię o tym dlatego, że aktywna prewencja jest zgodna ze strategią działania większości europejskich inspekcji pracy.

Bardzo istotną w tym kontekście sprawą, zaakcentowaną w sprawozdaniu, na którą chciałbym zwrócić szczególną uwagę, jest uzyskanie przez państwową inspekcję pracy dostępu do bazy danych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zawierającej informacje o zakładach, w których zarejestrowano uszkodzonych w wypadkach przy pracy. Dostęp do tych danych jest niezwykle ważny, usprawnia bowiem i ułatwia trudny proces typowania zakładów do działań prewencyjnych i kontrolnych prowadzonych przez PIP.

Chciałbym zwrócić szczególną uwagę państwa posłów na kwestię, która została poruszona w sprawozdaniu jako fundamentalna dla skuteczności Państwowej Inspekcji Pracy, a która dotyczy postanowień prokuratorów o odmowie wszczęcia dochodzenia lub o jego umorzeniu. Przypomnę, że zgodnie z obowiązującymi jeszcze do niedawna przepisami Kodeksu postępowania karnego postanowienia te nie wymagały uzasadnienia, co najczęściej w bardzo poważnym stopniu utrudniało inspektorom pracy wnoszenie środków zaskarżenia. Ustawa, którą przyjęliśmy 9 czerwca 2011 r., wprowadza do Kodeksu postępowania karnego przepis, że jeśli zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złoży inspektor pracy, to na jego wniosek prokurator sporządza uzasadnienie postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia lub umorzeniu. Należy oczekiwać, że zmiana tego przepisu, do której przyczyniła się Wysoka Izba,

Posel Janusz Krason

zmniejszy duży obecnie odsetek umorzeń i odmów wszczęcia postępowania, umożliwi weryfikację prokuratorskich decyzji procesowych, a także ułatwi inspektorom pracy formułowanie środków odwoławczych.

Pamiętajmy, że ostatnie lata przyniosły inspekcji pracy nowe zobowiązania nadzorczo-kontrolne, które w moim przekonaniu daleko wykraczają poza prawo pracy. Chodzi m.in. o kontrolę realizacji obowiązku przekazywania środków na wzrost wynagrodzeń w zakładach opieki zdrowotnej, kontrolę czasu jazdy i postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców czy w końcu o zadania Państwowej Inspekcji Pracy wynikające z ustawy o emeryturach pomostowych, a dotyczące kontroli prowadzenia ewidencji pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. W związku z nowymi zadaniami niezbędne było opracowanie nowych rozwiązań metodycznych, przeszkolenie pracowników, wprowadzenie zmian organizacyjnych umożliwiających sprawne funkcjonowanie urzędu, choćby w zakresie egzekucji kar pieniężnych nakładanych w trybie ustawy transportowej.

Nowe obowiązki pochłaniają czas i wymagają specjalistycznej wiedzy, a także staranności. Niestety, były one i są realizowane przez PIP, której nie przyznano dodatkowych środków budżetowych na te cele. Ze środkami finansowymi, a w zasadzie z ich brakiem wiąże się kolejny problem – trudnego naboru do pracy w Państwowej Inspekcji Pracy osób spełniających oczekiwania kierownictwa urzędu, zarówno w zakresie wymaganej wiedzy i wykształcenia, jak i umiejętności praktycznych. Niestety, kandydaci do pracy nie otrzymują propozycji satysfakcjonujących i konkurencyjnych wynagrodzeń w porównaniu z ofertami innych podmiotów.

Wysoka Izbo! Czas zmienić tę sytuację, ponieważ profesjonalizm kadry inspektorskiej ma bezdyskusyjny wpływ na poziom skuteczności działań inspekcji. Inspekcja ma także poważny problem z utrzymaniem obecnej dobrze wyszkolonej, przygotowanej kadry, ponieważ następuje stopniowy spadek płacy realnej. W latach 2010–2011 nie odnotowano wzrostu wynagrodzeń pracowników PIP. Istnieje wobec tego realne zagrożenie, że wysokiej klasy specjaliści, inżynierowie, a także prawnicy zaczną z inspekcji odchodzić, szukając miejsc pracy w gospodarce.

W tym kontekście chciałbym przywołać dane wskazujące na spadek w 2010 r., o 15% w porównaniu z rokiem 2009 r., liczby skarg na inspektorów pracy. Ma to bez wątpienia związek z modyfikacją systemu rozpatrywania skarg, która miała na celu poprawę efektywności działania poszczególnych jednostek PIP. Jednak skrupulatna analiza zgłoszonych skarg na inspektorów, a w 2010 r. rozpatrzono 102 skargi, z czego, niestety czy stety, tylko 4% stanowiły skargi zasadne, jest w moim odczuciu ważnym elementem procesu doskonalenia funkcjonowania urzędu. Cie-

szy także fakt, że kierownictwo przywiązuje uwagę do solidnego wykonywania przez inspektorów pracy swoich obowiązków.

Na koniec, Wysoka Izbo, smutna konstatacja, która została sformułowana także w stanowisku Rady Ochrony Pracy, wygłoszonym przed chwilą przez panią przewodniczącą poseł Mrzyglocką. W ubiegłym roku główny inspektor pracy skierował do właściwych ministrów kilkanaście wniosków legislacyjnych zawierających propozycje nowelizacji przepisów czy wydania nowych aktów prawnych. Nie zostały one zrealizowane, a w większości pozostały bez odpowiedzi.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Podsumowując, chciałbym podkreślić, że ani konsekwencja, ani profesjonalizm inspektorów pracy, za co w imieniu połączonych komisji chciałbym im w tym miejscu serdecznie podziękować, nie wystarczą, by zlikwidować liczne naruszenia przepisów prawa pracy ujawniane w toku kontroli, także w minionym roku. Potrzebne jest w tej sprawie współdziałanie wszystkich zainteresowanych, naszego parlamentu, rządu, a także partnerów społecznych.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałbym także poinformować panie i panów posłów, że wnioski zawarte w stanowisku Rady Ochrony Pracy obie połączone komisje w pełni akceptują. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo posłowi sprawozdawcy panu Januszowi Krasoniowi.

Przystępujemy do wystąpień w imieniu klubów. Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy wystąpić będzie pan poseł Łukasz Borowiak w imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Posel Łukasz Borowiak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowna Pani Minister! W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska mam zaszczyt przedstawić oświadczenie klubu w przedmiocie sprawozdania głównego inspektora pracy za 2010 r.

Sprawozdanie jest dokumentem o szczególnym znaczeniu dla ochrony pracy. Główny inspektor pracy wśród licznych uwag wymienił częste nieprawidłowości w zakresie przestrzegania elementarnych praw pracowniczych, takich jak prawo do wynagrodzenia i wypoczynku.

W 2010 r. Państwowa Inspekcja Pracy realizowała program, który został przygotowany w wyniku szczegółowej analizy wcześniejszych efektów działalności, jak również zaleceń Rady Ochrony Pracy, komisji sejmowych, związków zawodowych oraz wszyst-

Posel Łukasz Borowiak

kich innych instytucji zajmujących się problematyką prawa pracy. Działalność PIP z ramienia Sejmu nadzoruje Rada Ochrony Pracy.

Odnosząc się do metod działania, to Państwowa Inspekcja Pracy koncentrowała się na przeprowadzaniu kontroli krótkotrwałych z dużym naciskiem na likwidację zagrożeń wypadkowych, szczególnie w sferze budownictwa. Należy wskazać, że inspektorzy pracy szczególnym nadzorem objęli duże inwestycje. Zgodnie z ustawą w roku sprawozdawczym nadzorem inspekcji pracy w sferze bezpieczeństwa i higieny pracy oraz legalności zatrudnienia objęci byli nie tylko pracodawcy, lecz również przedsiębiorcy, na rzecz których wykonywana była przez osoby fizyczne praca, w tym również przez osoby prowadzące działalność gospodarczą na własny rachunek.

Organy Państwowej Inspekcji Pracy zostały wyposażone w uprawnienia do przeprowadzenia czynności kontrolnych wobec podmiotów, na rzecz których wykonywana była przez osoby fizyczne praca, bez względu na podstawy świadczenia tej pracy, oraz do stosowania środków prawnych w przypadku naruszenia przepisów prawa pracy.

W ostatnich latach Państwowa Inspekcja Pracy została zobowiązana do sprawowania nadzoru. Wykonanie nowych zadań wymaga wnikliwości i wiedzy merytorycznej. Na podkreślenie zasługuje fakt, że zadania, o których mowa, zostały podjęte przez Państwową Inspekcję Pracy bez przyznania dodatkowych środków na te cele.

Podstawową przesłanką aktywności Państwowej Inspekcji Pracy w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy w 2010 r. było zapewnienie konstytucyjnego prawa pracowników do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Stąd też kontrole koncentrowały się na sektorach gospodarki i poszczególnych zakładach, gdzie ryzyko zawodowe było największe.

W sposób jednoznaczny należy ocenić, że główny inspektor pracy wywiązuje się z obowiązków nałożonych w drodze ustawy i zadań w sposób właściwy. Statystyki podjętych interwencji i waga spraw świadczą o dużym zaangażowaniu pracowników i właściwej organizacji urzędu. Dodatkowo świadczą o tym, że struktury podległe głównemu inspektorowi pracy w ramach przyznawanych środków budżetowych działają w sposób prawidłowy i efektywny.

Do sprawozdania zostały również dołączone wnioski dotyczące stanu ochrony pracy w naszym kraju. W ciągu ostatniego roku można odnotować tendencję poprawy warunków zatrudnienia i przestrzegania prawa pracy w kontrolowanych zakładach.

Wobec powyższego Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska rekomenduje przyjęcie sprawozdania głównego inspektora pracy z działalności inspekcji pracy w 2010 r. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Jerzy Wenderlich:

Dziękuję bardzo panu posłowi Borowiakowi.

O zabranie głosu proszę pana posła Stanisława Szweda, który zabierze głos w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Stanisław Szwed:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość pragnę przedstawić Wysokiej Izbie stanowisko wobec sprawozdania głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 r., które stanowi wyczerpujący, analityczny materiał dotyczący najistotniejszych problemów ochrony pracy wzbogacony o treści z zakresu prewencji i promocji.

Mówimy tu o efektach analizy ponad 95 tys. kontroli przeprowadzonych u ponad 70 tys. pracodawców, którzy zatrudniali łącznie 3,7 mln osób. Obszerne materiały i lista zadań ustawowych stojących przed Państwową Inspekcją Pracy i długa lista wniosków kierowanych do stosownych organów państwowych w przejrzysty sposób pokazuje pracę Państwowej Inspekcji Pracy.

Pani minister, proszę przyjąć wyrazy podziękowania dla wszystkich inspektorów, którzy wykonują w tej materii dużo pracy, aby poprawić warunki pracy.

Nie sposób oczywiście odnieść się do wszystkich problemów poruszonych w dokumencie, choć przecież forum Sejmu jest najważniejszym miejscem do szerokiej, wnikliwej dyskusji, jednak ograniczony czas uniemożliwia takie szczegółowe omówienie. Jak czytamy w sprawozdaniu, analiza przeprowadzonych w roku sprawozdawczym kontroli ujawniła wiele naruszeń prawa pracy, m.in. w zakresie przestrzegania przepisów o wypłacie wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy. Nie muszę przekonywać Wysokiej Izby, że niewypłacanie wynagrodzeń za pracę jest najgorszą rzeczą, jaka może spotkać pracowników. Jest przestępstwem nie do zaakceptowania. Dziękuję Państwowej Inspekcji Pracy, że podejmuje wysiłki, aby ten proceder ukrócić.

W celu przybliżenia skali nieprawidłowości podam, że 36% spośród ponad 1,5 tys. szczegółowo skontrolowanych pod tym względem pracodawców nie wypłaciło wynagrodzenia za pracę, a co czwarty skontrolowany nie przestrzegał terminu jego wypłaty. Jak wynika z przeprowadzonych przez Inspekcję Pracy kontroli, pracodawcy najczęściej tłumaczą się brakiem środków finansowych oraz nieznaną obowiązków przepisów.

Nieprawidłowości, o których mówimy, występują przede wszystkim w małych zakładach pracy, w których pracodawcy sami zajmują się zagadnieniami kadrowo-płacowymi lub powierzają je pracownikom bez wymaganych kwalifikacji i niewłaściwie interpretującym regulacje prawne, jak również w tych zakładach, gdzie nie funkcjonują związki zawodowe.

Posel Stanisław Szwed

Oczywiście pracodawcy, mówiąc o trudnościach finansowych, podkreślają, że jest to przede wszystkim wynik kryzysu gospodarczego. Jednak inspektorzy pracy wskazują na częste zjawisko, które nazywają: kredytowaniem przedsiębiorców kosztem pracowników poprzez niewypłacenie wynagrodzenia i innych świadczeń i realizowanie w ten sposób innych zobowiązań pracodawcy. Praktyka przerzucania na pracowników ryzyka prowadzenia działalności gospodarczej jest niedopuszczalna ze względu na etykę zawodową i zwyczajnie, po ludzku, budzi totalną dezaprobatę. Co do tej kwestii wszyscy jesteśmy zgodni. Mamy tu do czynienia z paradoksalną, ale jakże uzasadnioną warunkami ekonomicznymi sytuacją – nieprzestrzeganie przez pracodawców przepisów prawa pracy w omawianym zakresie często jest tolerowane przez pracowników, którzy nie mają alternatywy i muszą pracować. Godzą się zatem często na to, że otrzymują jedynie wynagrodzenie zasadnicze bez pozostałych składników wynagrodzenia, takich jak dodatki czy premie. Coraz częściej inspektorzy pracy informują o przypadkach wypłacania pensji w ratach. O nieprawidłowościach związanych z wypłatą należności pracownicy często informują inspektorów pracy dopiero po ustaniu zatrudnienia, szukając pomocy inspektorów Państwowej Inspekcji Pracy, mówią o tym również, odwiedzając nasze biura poselskie. Zdarza się także i tak, że sytuacja prawna pracowników, którym nie wypłacono pensji, a pracodawca z dnia na dzień zakończył działalność, jest tak skomplikowana, że odzyskanie należnych świadczeń jest w zasadzie niemożliwe. Na inspekcję pracy spada więc szczególnie obowiązek, aby skutecznie kontrolować stan przestrzegania przepisów w zakresie wypłaty wynagrodzeń i innych świadczeń ze stosunku pracy. Należy również kontynuować działania prewencyjne popularyzujące obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa pracy.

Jeśli chodzi o materiały przygotowane przez Państwową Inspekcję Pracy, które otrzymaliśmy na posiedzeniu Rady Ochrony Pracy, dotyczące niewypłacania wynagrodzeń, myślę, że ważne są propozycje zmian legislacyjnych, które Państwowa Inspekcja Pracy wspólnie z partnerami społecznymi kieruje do Wysokiej Izby. Pozwolę sobie tylko króciutko przytoczyć niektóre z tych propozycji. Dotyczy to m.in. uregulowania w Kodeksie pracy obowiązku wypłaty przez pracodawcę odsetek z tytułu nieterminowego wypłacania wynagrodzeń za pracę; zdefiniowania pojęcia „normalne wynagrodzenie” w aspekcie wypłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych; uproszczenia procedury pozyskiwania środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – na to również wskazujemy w stanowisku Rady Ochrony Pracy; umieszczenia pracodawcy niewypłacającego wynagrodzeń w rejestrze nieuczciwych dłużników; uniemożliwienia firmie niewypłacającej wynagrodzeń udziału w publicznych przetar-

gach; wprowadzenia dopuszczalności składania pozwów grupowych w sprawach z zakresu prawa pracy. To tylko niektóre propozycje legislacyjne, które Państwowa Inspekcja Pracy wspólnie z partnerami społecznymi przedkłada w tym dokumencie. Do Wysokiej Izby należy, abyśmy w następnej kadencji zajęli się tymi problemami.

Osobną kwestią, która była już tutaj poruszana, ale na którą też należy zwrócić uwagę, jest oczywiście sprawa związana z wnioskami, które są kierowane przez inspektorów pracy do prokuratury. O tym mówił pan przewodniczący. Ja tylko zacytuję punkt drugi ze stanowiska Rady Ochrony Pracy: Wysoki odsetek umarzanych postępowań i odmów wszczęcia postępowania przez prokuratury w związku z kierowanymi przez Państwową Inspekcję Pracy zawiadomieniami o podejrzeniu popełnienia przestępstwa – zaledwie 12% zawiadomień Państwowej Inspekcji Pracy skutkuje aktem oskarżenia. Potwierdza to tę tezę. Jest to problem, na który zwracaliśmy uwagę, i dobrze, że nowelizacja ustawy daje w tym kierunku większe możliwości, jako że prokurator będzie musiał uzasadnić, dlaczego dana sprawa jest umarzana, dlaczego jest mowa o niskiej szkodliwości czynu. To jest problem, na który zwracamy uwagę corocznie przy okazji sprawozdania Państwowej Inspekcji Pracy, ale również w czasie posiedzeń Rady Ochrony Pracy.

Kolejna sprawa, którą chciałbym poruszyć, dotyczy nieprzestrzegania przepisów o czasie pracy. To kolejny obszar wielu naruszeń prawa, które niestety przekładają się na poziom bezpieczeństwa pracy. Prawie co drugi spośród skontrolowanych zakładów różnych branż nieprawidłowo prowadził ewidencję czasu pracy, a co czwarty w ogóle nie wywiązał się z tego kodeksowego obowiązku. Nieprawidłowości w ewidencji czasu pracy dotyczyły także ponad połowy sprawdzanych pod tym kątem zakładów opieki zdrowotnej, gdzie – w opinii inspektorów – ujawniono więcej przypadków zatrudniania powyżej maksymalnych norm czasu pracy, bez respektowania prawa do odpoczynku. Inspektorzy pracy, kontrolując problematykę czasu pracy kierowców, sprawdzili prawie 800 tys. dni pracy ponad 4 tys. kierowców. Wydano blisko 600 decyzji, a na pracodawców sektora transportu i spedycji nałożono kary na kwotę ponad 4 mln zł. Nonszalancja, bo tak należy to określić, z jaką traktowane są przepisy o czasie pracy, i nierespektowanie prawa do odpoczynku mają wciąż zbyt dużą skalę, by można było stwierdzić, że wysiłki inspektorów pracy przyniosły oczekiwany sukces. Niepokoi fakt, że niezgodnie z prawem w tym zakresie pracują np. zawodowi kierowcy, górnicy, od których sprawności psychofizycznej zależy ich własne bezpieczeństwo, a przede wszystkim bezpieczeństwo innych ludzi.

Zgodnie z ustawowymi zapisami podstawowe działania Państwowej Inspekcji Pracy mają charakter kontrolno-nadzorczy. Ważne są też działania, które podejmuje Państwowa Inspekcja Pracy w zakresie prewencji. W 2010 r. wobec blisko 12 tys.

Posel Stanisław Szwed

sprawców naruszeń prawa o niewielkiej szkodliwości społecznej, szczególnie gdy nie wynikały one ze złej woli pracodawców i usuwano je podczas kontroli, stosowano jedynie pouczenia. W 2010 r. specjaliści Państwowej Inspekcji Pracy udzielili również bezpłatnie ponad 1200 tys. porad prawnych i technicznych.

Jeżeli chodzi o bezpieczeństwo pracy i ochronę zdrowia, na podkreślenie zasługuje w szczególności wyeliminowanie przez inspektorów pracy bezpośrednich zagrożeń dla życia i zdrowia dla ponad 80 tys. pracowników.

Warto tutaj jeszcze wspomnieć o tych tematach, których nie uda mi się poruszyć w wystąpieniu, m.in. o ustawie o łagodzeniu skutków kryzysu, gdzie największym problemem jest to, że umowy na czas określony można było zawierać dowolną ilość razy w ciągu dwóch lat, to był problem, z którym stykali się inspektorzy pracy, jak również rozliczanie czasu pracy w okresie 12-miesięcznym.

Kolejna niesłychanie ważna sprawa, którą na pewno będziemy często poruszać w naszych wystąpieniach, również w następnej kadencji, dotyczy umów o pracę, a właściwie zastępowania umów o pracę tzw. umowami śmieciowymi, umowami cywilnoprawnymi. To również jest poruszane w tym sprawozdaniu. Jednak w tym zakresie inspektorzy pracy mają ograniczone możliwości oddziaływania, chociaż sytuacja jest niedopuszczalna, że zastępuje się zwykle umowy na czas nieokreślony czy umowy na czas określony umowami śmieciowymi. W tym zakresie również ważne informacje, które są zamieszczone w sprawozdaniu, dotyczą agencji pracy tymczasowej i zastępowania umów o pracę zatrudnieniem w agencjach pracy tymczasowej. To też jest problem, przed którym stoimy, z którym stykają się inspektorzy, ale również my.

Była tutaj również mowa o emeryturach pomostowych, a także o warunkach szkodliwych. To też są dodatkowe obowiązki, które zostały nałożone na Państwową Inspekcję Pracy. To też są bardzo ważne sprawy.

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Ewa Kierzkowska)

W związku z tymi wszystkimi ważnymi kwestiami, o których mówiłem, niepokoi jedna rzecz. To są niestety obcięte środki budżetowe na działalność Państwowej Inspekcji Pracy. Dokłada się zadań, niestety środków jest mniej. Tutaj jest apel do nas wszystkich, żeby w kolejnym budżecie państwa zapewnić odpowiednie środki na funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Pracy, bo tak naprawdę to inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy są jedynym orężem, jeśli chodzi o pracowników, wobec których łamane są przepisy prawa pracy. *(Dzwonek)*

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Czas mi się skończył, choć jest jeszcze wiele tematów,

które można by było poruszyć. Klub Prawo i Sprawiedliwość z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie głównego inspektora pracy za 2010 r. W pełni zgadzamy się z opiniami zawartymi w stanowisku Rady Ochrony Pracy. Jeszcze raz dziękuję pracownikom Państwowej Inspekcji Pracy, inspektorom za ich całoroczny wysiłek. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję uprzejmie panu posłowi.

(Posel Stanisław Szwed: Pani marszałek...)

Dokonałiśmy tej zmiany za pana plecami, panie pośle.

Głos ma pan poseł Janusz Krasoń w imieniu klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Bardzo proszę.

Posel Janusz Krasoń:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Minister! Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Na wstępie oświadczam, że klub Sojusz Lewicy Demokratycznej akceptuje sprawozdanie głównego inspektora pracy, jest usatysfakcjonowany działalnością i efektami pracy Państwowej Inspekcji Pracy. Przyłączam się też do złożonych podziękowań i w imieniu mojej formacji na ręce pani minister składam podziękowania dla całej kadry inspektorów pracy, którzy solidnie i rzetelnie stoją na straży słabszych w stosunkach pracy, a więc pracowników, co jest oczywiste.

Szanowni Państwo! Debata nad sprawozdaniem głównego inspektora pracy ma dwa wymiary. Jednym wymiarem tej debaty jest ocena działalności Państwowej Inspekcji Pracy, czyli innymi słowy, czy Państwowa Inspekcja Pracy wypełnia nałożone ustawą zadania, jak je wypełnia, czy w sposób satysfakcjonujący, dobry. To jest jakby ten pierwszy wymiar debaty. Drugi wymiar to dyskusja o stanie warunków pracy w Polsce. Czwarły raz w tej kadencji rozmawiamy, przyjmujemy sprawozdanie głównego inspektora pracy. Ja chyba czwarły raz to podkreślam, że w tym pierwszym wymiarze w zasadzie z małymi, maleńkimi wyjątkami nie różnimy się w niczym. Państwowa Inspekcja Pracy po raz czwarły jest wysoko oceniona jako skuteczny, dobrze zorganizowany urząd, który wypełnia nałożone ustawą zadania. W związku z tym w tej pierwszej sprawie trudno cokolwiek więcej dodać. Natomiast jeżeli chodzi o drugi obszar debaty, warunki pracy w Polsce, to mamy ogromny niedosyt i niesmak, dlatego że prowadzimy dyskusję sami w Izbie, bez przedstawicieli rządu. To jest zła praktyka w polskim parlamencie. Podobnie było z debatą nad sprawozdaniem Najwyższej Izby Kontroli, kiedy rozmawialiśmy o stanie państwa, a jedynym adresatem i uczestnikiem jednocześnie tej debaty był prezes Najwyższej Izby Kontroli, który to sprawozdanie przedkładał, no i byli posłowie. Teraz

Posel Janusz Krason

mamy identyczną sytuację – główny inspektor pracy i posłowie. A przecież można by było z tej debaty jakieś wnioski wyciągnąć, chociażby takie, o których dotychczasowi mówcy powiedzieli – w sprawie braku reakcji na wnioski de lege ferenda kierowane z urzędu. Warto by było zapytać rząd, prezesa Rady Ministrów, właściwego ministra, jaki jest powód, że w kwestii żadnego z tych wniosków nie było nawet szansy na uzyskanie odpowiedzi. We wszystkich dotychczasowych wystąpieniach, włącznie z wystąpieniem pani przewodniczącej Mrzygłockiej, zaakcentowane zostały problemy, jakie mogą dotknąć urząd ze względu na coraz mniejsze nakłady budżetowe na inspekcję pracy, co powoduje, po pierwsze, że wynagrodzenia się spłaszczają, nie są konkurencyjne w stosunku do innych instytucji i urzędów, a po drugie, że może być trudno rekrutować kadrę po prostu, bo urząd nie będzie atrakcyjny dla dobrze przygotowanych osób. No i adresujemy to w próżnię. Powiedzieliśmy, zapisaliśmy. A warto by było usłyszeć odpowiedź rządu, czy jest szansa na to, w jakiej perspektywie, jaki to jest priorytet, czy w ogóle jest to priorytet, czy Państwowa Inspekcja Pracy będzie tak traktowana jak wszystkie inne urzędy, czyli w sposób pryncypialny nakazuje się jej obniżanie kosztów i wynagrodzeń. A wydaje mi się, że w tym przypadku środki nie są marnotrawione. Tam nie ma urzędników, którzy mieli papierów. Tam są inspektorzy pracy, którzy dbają o bezpieczne warunki wykonywania pracy, o praworządność w stosunkach pracy, bo przecież ciągle w Polsce – a w każdym roku, kiedy w jakimś obszarze się poprawia, to w innym mamy kolejny dołek – tak naprawdę mamy z tym problem, poważny problem. Ponad 500 ludzi ginie w wypadkach przy pracy. Już nie mówię o tym, że 40% z nich to osoby młode, które niedawno rozpoczęły pracę. To jest naprawdę bardzo poważne zjawisko. A więc, żeby nie przedłużać debaty, chciałbym taką konkluzję sformułować, być może adresując to do marszałka Sejmu, że trzeba rozważyć w przyszłości, w nowej kadencji Sejmu, takie rozwiązanie, aby debata nad sprawozdaniem głównego inspektora pracy z działalności miała także wymiar debaty o stanie warunków pracy w Polsce. Być może warto by było przy okazji tej informacji czy sprawozdania inspektora wysłuchać także informacji prezesa Rady Ministrów o stanie warunków pracy w Polsce. Byłaby to naprawdę dużo lepsza forma szukania konkluzji, składania zobowiązań i rozliczania z realizacji zadań na rzecz poprawy warunków pracy. Nie tylko bowiem inspekcja pracy jest odpowiedzialna za poprawę warunków pracy w Polsce. Za poprawę warunków pracy w Polsce odpowiedzialny jest rząd Rzeczypospolitej w równej mierze jak inspekcja pracy. A więc nie poprawimy w znacznym stopniu warunków pracy, jeśli nie zaangażujemy w to ministerstwa edukacji, jeśli nie będzie odpowiednich kampanii promocyjnych, jeśli nie będzie szybkiej reakcji chociażby na wnioski de lege ferenda, o których mó-

wimy, itd. Kończę wnioskiem o to – bo to jest ostatnie posiedzenie – abyśmy w nowej kadencji doczekali się poważnych debat toczonych co roku o stanie warunków pracy. Jestem o tym przekonany, że kiedy zaczniemy w pierwszym roku, to w ostatnim roku będą, panie pośle Szwed, realne tego skutki. Pan zresztą też od lat o taką debatę wnosi. Dzisiaj akurat nie padło to z pańskich ust, w związku z tym ja pozwoliłem sobie to wyartykułować.

Na koniec jeszcze raz podziękowania dla głównego inspektora pracy i całej kadry inspektorskiej. Trzymajcie tak dalej. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję panu posłowi.

Stanowisko klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego przedstawi pan poseł Piotr Walkowski.

Bardzo proszę.

Posel Piotr Walkowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Tak się składa, że po dwóch latach z kawałkiem pracy w parlamencie mam przyjemność po raz czwarty, bo się pewne terminy nałożyły, przedstawiać opinię klubu na temat sprawozdania głównego inspektora pracy. Szanowni państwo, przygotowany materiał przeglądało się i przeglądało. Po raz czwarty to już przeglądałem – pierwszy raz dwa lata temu z hakiem to oglądałem – i przestudiowałem, i stwierdzam, że jest tu wszystko poukładane i czyta się to sprawozdanie dobrze, bo wszystko z niego jasno wynika. A trzeba powiedzieć, że zadania, jakie ma Państwowa Inspekcja Pracy, są bardzo trudne, bo często postrzegana jest ona jako instytucja, która może rozwiązywać konflikty międzyludzkie, między pracodawcą a pracownikiem, ale również między konkurencyjnymi firmami, i państwo inspektorzy muszą wykazywać się doskonałym wyczuciem sytuacji, ponieważ sprawy, które są zgłaszane, często wynikają z zawiści bądź też z pobudek biorących się z chęci zwalczania konkurencji. Z tego też względu w przygotowanie, obycie musicie cały czas inwestować. To są kwestie socjologiczne, sprawa zmieniającej się sytuacji. Praktycznie też warunki, jakie badacie, w dużej mierze zależą od sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy, pracodawcy, ponieważ kwestia wypadkowości jest powiązana ściśle ze stanem ekonomicznym. Jeżeli firma ma gorsze wyniki, wtenczas oszczędności zaczyna szukać właśnie w zabezpieczeniach, bo jest osłona, więc jakiś czas się popracuje, a potem takie prowizoryczne zabezpieczenia zostają na stałe i się o nich zapomina, w pewnym momencie zaś splot zdarzeń powoduje, że dochodzi do wypadku. Nieraz jest to wypadek, który jest tragedią dla rodziny tego, kto bierze w nim udział, a niejednokrotnie kończy się taki wypadek śmiercią. Dlatego ważne są działania

Posel Piotr Walkowski

profilaktyczne, które podejmujecie. Wyprzedzacie poniekąd te wypadki, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom i reagując szybciej. Jeżeli jesteście tam szybciej, to zmniejsza się ilość wypadków, nie dochodzi do nich. A jest również sprawa tego typu, że na przestrzeni ostatnich lat mamy bardzo szybki postęp technologiczny i zmieniają się warunki pracy. Jeżeli byśmy chcieli porównać sytuację w budownictwie, to zobaczylibyśmy, że w przeciągu ostatnich 20 lat ta branża diametralnie się zmieniła. Już nie ma betonu, cegieł, pustaków, ale są inne elementy, półfabrykaty, z których się buduje. Samo wykończenie to nowe substancje, wchodzi na rynek nowe materiały i jest kwestia ich obróbki, pylistości, szkodliwości. Musicie państwo często wyprzedzać wypadki. 35 lat temu zaufaliśmy azbestowi, który potem okazał się cichym mordercą i z którym mamy teraz w dalszym ciągu problemy. A pamiętam, że kiedy w latach 70. były nim kryte dachy, to nikt nie stosował żadnych osłon na drogi oddechowe, ciepło się go czy pilarkami, czy innymi narzędziami i ten pył był wdychany. Dlatego też wasza inwestycja w inspektorów musi być ciągła. Muszą oni bowiem nadążać za tymi sprawami, tak jak powiedziałem, szybciej wchodzić w te technologie niż przedsiębiorcy, żeby w ramach profilaktyki służyć radą, jeżeli chodzi o określenie zagrożeń, jakie się pojawiają w związku z nowymi technologiami, czy wypracowanie postępowania.

Szanowni Państwo! Mam możliwość współpracy z Państwową Inspekcją Pracy. Od 11 lat jestem przewodniczącym regionalnej komisji do spraw bezpiecznej pracy w rolnictwie, która działa w moim okręgu, w okręgu południowej Wielkopolski, od 17 lat. Z tego też względu kontakt z inspektorami jest codzienny. A działamy w tych kwestiach, w które państwo wchodziście przez lata i które jeszcze nie są do końca ustawowo uregulowane. Na przykład chodzi o grupę co najmniej 3 mln zatrudnionych na stałe pracowników, bo przecież w gospodarstwie rolnym właściciel jest również pracownikiem czy członkiem jego rodziny, a ponieważ doraźnie pomagają członkowie innej rodziny, to jest 6, może 7 mln osób. Jest to więc olbrzymi obszar pracy, a praktycznie to wykonujecie jakby dodatkowo. Myślę, że dobrze by było, gdyby na przykład można było stworzyć w każdym okręgu stanowisko pracownika, który by to koordynował.

My sobie jakoś radzimy. Po inspektorze Kurzdłowskim przejął tę kwestię inspektor Kozłowski. Doskonale układa mi się współpraca z panem Krzysztofem Fiklewiczem. Podczas ostatniej gali z okazji 15-lecia Wielkopolskiej Izby Rolniczej miałem przyjemność wręczać panu Krzysztofowi wyróżnienie za innowacyjne działanie w zakresie obszarów wiejskich, za działania profilaktyczne, które wasz inspektorat podejmuje. Jestem bardzo wdzięczny, bo jak się spotykamy raz na dwa miesiące, jest burza mózgów, powstają nowe pomysły, które wdrażamy i które dają

efekty. Te efekty są porównywalne, jeżeli chodzi o skalę wypadkowości. Chociaż zdajemy sobie sprawę... Trzy tygodnie temu – nie byłem tego świadkiem – wypadkowi uległ sołtys, któremu trzy- albo czterokrotnie w konkursie „Sołtys liderem bezpiecznej pracy w rolnictwie” wręczałem nagrody. Kotek był, syn cofał. Przygniótł go przyczepą do muru, mimo że ten człowiek o wszystkim wiedział. Ale, jak mówię, takie rzeczy też się zdarzają.

Sądzę, że w przyszłorocznym sprawozdaniu w działaniu dotyczącym rolnictwa indywidualnego znajdzie się miejsce dla samorządu rolniczego, jakim są izby rolnicze w Polsce. Myślę, że tutaj czcionka uciekła i tylko z tego powodu tego nie ma. My jako izby rolnicze jesteśmy bardzo otwarci na współpracę i serdecznie w imieniu rolników chciałbym państwu za to podziękować.

Szanowni Państwo! Klub Polskiego Stronnictwa Ludowego, który mam przyjemność dzisiaj reprezentować, oczywiście w pełni popiera przedstawiony materiał, przedstawione sprawozdanie i jest za jego przyjęciem, bo głosować nie będziemy. Chcę również w imieniu członków naszego klubu podziękować za pracę i poświęcenie pracowników Izby.

Zostało mi, pani marszałek, 45 sekund. Korzystając z tego, że jest to moje ostatnie wystąpienie publiczne z tego miejsca, chciałbym serdecznie podziękować wszystkim obecnym na sali i tym, którzy z powodu zajęć nie mogą uczestniczyć w posiedzeniu, za wspólnie spędzone lata w czasie VI kadencji. Życzę wszystkim tym, którzy ubiegają się o reelekcję, żeby wasze marzenia się spełniły. Mam również takie swoje marzenie – chciałbym się z wami spotkać po 9 października. (*Oklaski*)

Pani marszałek, jest mi szczególnie miło (*Dzwonek*), że to ostatnie wystąpienie mogłem wygłosić w pani obecności. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję uprzejmie panu posłowi Piotrowi Walkowskiemu.

W imieniu klubu Polska Jest Najważniejsza głos zabierze pan poseł Zbysław Owczarski, ale zanim pan poseł dojdzie do mównicy, chcielibyśmy pozdrowić serdecznie naszych gości z Lublina, ze szkoły nr 27, którzy są na galerii i przysłuchują się uważnie debacie. Pozdrawiamy.

Bardzo proszę, panie pośle, ma pan głos.

Posel Zbysław Owczarski:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Drogie dzieci, uczniowie ze Szkoły Podstawowej nr 27 w Lublinie, myślę, że ta dzisiejsza debata też będzie dla was dość ciekawa. Chodzi może nie o samo sprawozdanie, ale o to, że jeśli mówimy o bezpiecz-

Posel Zbysław Owczarski

nych i higienicznych warunkach pracy, to na pewno nie możemy się oprzeć tylko na działalności, bardzo dobrej, głównej inspekcji pracy czy w ogóle inspekcji pracy, ale także musimy ten problem ujmować szerzej, wielopłaszczyznowo, wieloresortowo. Kultury pracy, tego, żeby przestrzegać norm pracy, przepisów prawa pracy, trzeba się uczyć od najmłodszego, czyli może nie od przedszkola, ale już od szkoły podstawowej. Czym skorupka za młodu nasiąknie, tym później trąci.

Wysoka Izbo! Przedstawione sprawozdanie głównego inspektora pracy ja i mój klub parlamentarny oceniamy bardzo dobrze, wysoko. Wszystkie kwestie, którymi z mocy ustawy zajmuje się inspekcja pracy, zostały w sprawozdaniu z działalności za 2010 r. szczegółowo opisane. Myślę, że należą się słowa podziękowania. Z całą przyjemnością, już jako kolejny mówca w imieniu klubów parlamentarnych, składam podziękowania za merytoryczną, bardzo dobrą pracę. W swojej działalności zawodowej często spotykałem się z inspektorami pracy i muszę powiedzieć, że moje doświadczenia w tym zakresie były bardzo dobre. To były osoby bardzo dobrze przygotowane do wykonywania swoich obowiązków, i to zarówno pod kątem kwalifikacji formalnych, jak i kompetencji osobowych. Gratulacje należą się także wszystkim pracownikom Państwowej Inspekcji Pracy.

Natomiast jeżeli już rozmawiamy w szerszym zakresie, nie tylko na temat samego sprawozdania, ale też odnośnie do bezpiecznych warunków pracy, nasuwa mi się jedna myśl, która zresztą była już wcześniej przez niektórych przedmówców w jakiś sposób wypowiedziana. Otóż mam przekonanie, że obecna ekipa rządowa jakby pozostawiła te problemy właśnie głównej inspekcji pracy. Ona sama musi sobie z tym radzić. Nie ma podejścia szerokiego, wielokomplexowego, choćby współdziałania niektórych resortów. Ja przynajmniej tego nie zauważam. Myślę choćby o wspomnianym już resorcie oświaty, resorcie edukacji. Z racji swojej profesji dość dobrze znam programy nauczania i wiem, że niestety te problemy praktycznie nie są w programach, w podstawach programowych poruszane, a jeżeli są, to w bardzo niewielkim i na pewno niewystarczającym stopniu. To jest pierwsza uwaga, taka ogólna, do rządu już następnej kadencji.

Podobnie nie widzę też wsparcia merytorycznego ze strony resortu zdrowia, który jest odpowiedzialny choćby za wydawanie przynajmniej niektórych przepisów wykonawczych, czy ze strony resortu gospodarki. Wydaje mi się, że przyszły rząd powinien do tego podejść kompleksowo. Te najważniejsze problemy, czyli bezpieczeństwa pracy, podkreślam, to jest najważniejszy problem, oczywiście przestrzeganie przepisów prawa pracy czy innych przepisów też jest istotne, ale bezpieczeństwo pracy dotyczy każdego pracującego, dotyczy większości z nas, te problemy

powinny zostać potraktowane w przyszłej kadencji priorytetowo. I z taką nadzieją...

Nie będę, pani marszałek, wykorzystywał całego czasu.

Z taką nadzieją się rozstajemy. Jeszcze raz gratulujemy dobrej pracy, jest to ocena chyba wszystkich klubów, jeśli chodzi o Główny Inspektorat Pracy.

Oczywiście przyjmujemy do wiadomości, popieramy w pełni przedłożone sprawozdanie. Jeszcze ostatnie zdanie. Nie ma kolegi Piotra. Razem zaczynaliśmy tę skróconą kadencję, dla nas krótszą, dwuletnią. To też moje ostatnie wystąpienie, przynajmniej w tej kadencji, z tej mównicy. Chciałbym wszystkim będącym na sali, także tym, którzy nie mogą w tej chwili uczestniczyć w debacie, podziękować za pracę, za to, że różniliśmy się, bo na tym polega demokracja, i życzyć wszystkim, którzy będą się ubiegać, ubiegają się o reelekcję, aby niedługo, za miesiąc, ponownie spotkali się w tej sali. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Stefan Niesiołowski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Przystępujemy do pytań.

(*Posel Zbysław Owczarski*: Przepraszam pana marszałka, bo mówiłem: pani marszałek. Nie wiedziałem, że jest pan marszałek.)

Nic nie szkodzi. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do pytań. Są zapisane cztery osoby. Czy są jeszcze chętni?

Nie ma.

Zamykam listę.

Ustalam czas pytania na 1 minutę.

Pani posłanka Krystyna Grabicka, Prawo i Sprawiedliwość.

(*Posel Jan Kulas*: Tak mało, panie marszałku?)

Potem są głosowania, chodzi o to, żeby nie przedłużać.

(*Posel Jan Kulas*: Rozumiem.)

Posel Krystyna Grabicka:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Chciałabym zapytać, czy wśród licznych kontroli zwracano uwagę na tzw. umowy śmieciowe. Są to umowy na czas określony, powtarzane kilkakrotnie, czasami przerwane umową cywilnoprawną, aby uniknąć zawarcia umowy o pracę na czas nieokreślony.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Przepraszam panią na chwilę, przepraszam, pani posel.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski

Przedłużam do 2 minut, bo mamy przyspieszenie. Tak że ma pani 2 minuty. (*Oklaski*)

Proszę bardzo.

(*Poseł Jan Kulas: Bardzo dziękuję, panie marszałku.*)

Poseł Krystyna Grabicka:

Dziękuję.

Stosuje się je w szczególności wobec ludzi młodych. Taka praktyka uniemożliwia młodym zaciąganie zobowiązań, a zwłaszcza kredytów i pożyczek. Czy są jakieś instrumenty prawne, aby pomóc tym ludziom? Drugie. Ostatnio podczas spotkania ze związkowcami zatrudnionymi przy budowie lub remontach dróg dowiedziałam się, że pracują oni po 300 godzin miesięcznie. Pracodawca nie chce im zapłacić za godziny nadliczbowe, twierdząc, że mają je odebrać za naturze, ale na odbiór w naturze nie ma czasu, bo w następnych miesiącach też pracują po 300 godzin. Boją się wystąpić do sądu o zapłatę za te godziny, gdyż nie chcą zostać zwolnieni z pracy. Uczulam zatem panią minister na to zjawisko, gdyż taka niewolnicza praca nie powinna mieć miejsca w Rzeczypospolitej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję, pani poseł.

Pan poseł Adam Śniezek, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Adam Śniezek:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Pani Minister! 3,5 mln osób w Polsce pracuje w oparciu o tymczasowe umowy pracy, tzw. śmieciowe. Mówiła o tym moja przedmówczyni. Takim osobom banki nie chcą udzielać kredytów. 60% nowo zatrudnianych otrzymuje propozycję pracy właśnie w oparciu o umowę o pracę na czas określony bądź umowę-zlecenie itp. Tak więc problem dotyczy głównie młodych ludzi, którzy znajdując się w takiej sytuacji, nie mogą myśleć o zakupie mieszkania, trudno im planować założenie rodziny. Rząd dopiero ostatnio w kampanii wyborczej dostrzegł ten problem. Oprócz tych umów śmieciowych na masową skalę występuje w Polsce zjawisko tzw. samozatrudnienia. Około 4 mln osób pracuje w oparciu o taką formę. Razem to jest ok. 7,5 mln osób, więc prawie połowa zatrudnionych w Polsce nie ma stałej umowy o pracę. Czy to jest stan, który można nazwać godnymi warunkami pracy w XXI w.?

Pani minister, jak Państwowa Inspekcja Pracy ocenia to zjawisko, bo w sprawozdaniu głównego inspektora nie znalazłem odniesienia do tego problemu. Jaka struktura zatrudnienia pod tym względem ist-

nieje w innych krajach Unii Europejskiej? Pani minister, jakie wnioski Państwowa Inspekcja Pracy będzie przedkładać, żeby zmieniać ten stan rzeczy? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Pan poseł Witold Sitarz, Platforma Obywatelska.

Poseł Witold Sitarz:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Doceniam rolę i pracę Państwowej Inspekcji Pracy, doceniam uzyskane i zaprezentowane w raporcie wyniki przeprowadzanych badań i kontroli. Jednakże zdarza mi się rozmawiać z ludźmi zatrudnionymi w małych i średnich przedsiębiorstwach prywatnych, na ogół na niskich stanowiskach, którzy opowiadają rzeczy niesamowite. Mianowicie mówią, że wiele rzeczy jest ukrytych przed okiem inspektora. Opowiadają o nieprawdopodobnym wyzysku, o nagminnym przekraczaniu godzin pracy, o reżimie, który utrudnia nawet odbiór telefonu komórkowego, o placach formalnie minimalnych, a reszta wynagrodzenia jest w kopercie, żeby uniknąć opłat ZUS-owskich. Żaden z pracowników nie pójdzie z tym do inspektora, bo boi się utracić pracę. W związku z tym pytanie dość niesamowite. Czy pani minister nie uważa, że Państwowa Inspekcja Pracy powinna być wyposażona w uprawnienia do działań operacyjnych, w coś w rodzaju służb specjalnych, które w trakcie badania sytuacji w zakładach posługiwałyby się metodami operacyjnymi? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Pan poseł Jan Kulas, Platforma Obywatelska.

Poseł Jan Kulas:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoki Sejmie! Myślę, że w czasach w których żyjemy, kiedy ma miejsce kryzys gospodarczy, kryzys finansowy, bardzo ważna jest równowaga między pracodawcami i przedsiębiorcami a pracownikami. Tu rola Państwowej Inspekcji Pracy jest szczególnie ważna. Z jednej strony oczywiście trzeba ze wszech miar wspierać rozwój gospodarki i przedsiębiorczość, a z drugiej strony musi być poszanowanie prawa pracy i bezpieczeństwa pracy. Ta równowaga, ta współpraca jest niezwykle istotna. Mam doświadczenia z woj. pomorskiego, bo jestem posłem tej ziemi. Kilka miesięcy temu miałem okazję gościć Państwową Inspekcję Pracy w oddziale pomorskim, i w Malborku, i w Starogardzie. Dużo

Posel Jan Kulas

rozmawialiśmy o pracownikach i pracodawcach, o przedsiębiorczości i o ostatniej nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy. Pani inspektor, to jest też okazja, żeby podziękować współpracownikom Państwowej Inspekcji Pracy w woj. pomorskim za fachowość, kompetencje i zaangażowanie w pracę. To samo odnosi się do okręgowego inspektora pracy pana Mieczysława Szczepańskiego. Takie kadry, takie zaangażowanie w pracę dobrze wróżą na przyszłość. Jak mówię: uwrażliwienie na sprawy pracowników, ale także dostrzeganie problemów gospodarki. Takie są realia i rzeczywiście Państwowa Inspekcja Pracy doskonale się tutaj sprawdza.

Pani minister, bardzo ważne są dla mnie kwestie, jeżeli chodzi o promocję dobrych pracodawców i przedsiębiorców. Dlatego z uwagą wczytywałem się w realizację różnych konkursów, np. „Pracodawca organizatorem pracy bezpiecznej”. Ale pamiętamy także o rolnictwie. Na Pomorzu – pewnie pani minister doskonale wie – są Żuławy i tam również są organizowane ważne konkursy, np. „Bezpieczne gospodarstwo rolne”. Pamiętamy także o przedsiębiorczości w zakładach pracy i w rolnictwie. Inny konkurs to „Bezpieczna budowa”. Oryginalny konkurs w województwie pomorskim „Firma z jakością”, najlepsi pracodawcy, którzy wykonują wszystkie zobowiązania, rozwijają przedsiębiorczość, są osobistym wzorem i doświadczeniem. Takich konkursów powinno być więcej.

Jest sekwencja pytań, więc, pani minister, zastanawiam się nad tym, czy nie czas jednak, aby pomyśleć także (*Dzwonek*) o podniesieniu wynagrodzeń z jednej strony inspektorów, z drugiej zaś – pozostałych pracowników Państwowej Inspekcji Pracy. Warto się nad tym zastanowić. Czy takie rozważania, takie działania w Państwowej Inspekcji Pracy na szczeblu centralnym są podejmowane? Osobiście bowiem jestem głęboko przekonany o tym, że takie podwyższenie płac w miarę wzrostu dochodów do budżetu państwa powinno mieć miejsce. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Proszę o zabranie głosu głównego inspektora pracy, panią minister Annę Tomczyk.

Proszę bardzo, pani minister.

**Główny Inspektor Pracy
Anna Tomczyk:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Przede wszystkim dziękuję bardzo – myślę, że mogę

to powiedzieć – za wysoką ocenę pracy inspekcji pracy, inspektorów pracy i wszystkich pracowników Państwowej Inspekcji Pracy. Podziękowania państwa i te miłe słowa, które państwo dzisiaj mówili, są dla nas bardzo cenne, bo praca inspektora pracy jest bardzo trudna. To jest praca, która jest wykonywana w trudnych warunkach. To znaczy mówię o warunkach samej pracy. To jest osoba, która idzie do kogoś pracować i która często trafia również w środowisko nieprzyjazne dla siebie, stąd te trudności. Ale też trudna jest dlatego, że inspektor pracy jest organem, który podejmuje decyzje. Jeżeli podejmuje się decyzję, która skutkuje bardzo często np. różnymi finansowymi obciążeniami pracodawcy, to musi to być decyzja pełna, pewna i poparta przepisami prawa. Stąd, proszę państwa, te nasze wnioski, o których dzisiaj dużo mówiono, legislacyjne, ponieważ potrzebujemy prawa jasnego, takiego, żeby inspektor pracy, podejmując decyzję, wiedział, że będzie ona właściwa i nie będzie krzywdząca.

Proszę państwa, dziękuję również za te wszystkie słowa, dlatego że nasi inspektorzy pracy – nawiązuję do tego, co pan poseł Kulas powiedział, przepraszam, że od końca – od dwóch lat nie mają podwyżek, w ogóle pracownicy Państwowej Inspekcji Pracy. W tej chwili spadła realnie pensja w stosunku do lat poprzednich. Chcę od razu odpowiedzieć – w budżecie zaplanowaliśmy podwyżkę na przyszły rok, podwyżkę w wysokości 90%. Co nam się z tego uda, to jest też w dużej mierze państwa...

(*Posel Adam Śniezek: 9%.*)

9% procent, tak, przepraszam bardzo, to są marzenia, pewnie nierealne, ale może...

Proszę państwa, tak więc byłoby to dla nas ważne. Zresztą w ogóle ludzi trzeba zachęcać do pracy. Rzeczywiście spotykamy się z odmową podjęcia pracy przez specjalistów, z tym, że specjaliści od nas odchodzą. Natomiast ci, co są z nami – trzeba to docenić – to są ludzie, którzy nie tylko wykonują swoje obowiązki, ale wykonują je chętnie, często z poświęceniem. To są nie tylko kontrole, to jest angażowanie się w działalność prewencyjną, promocyjną rzeczywiście na wielu płaszczyznach.

Natomiast odnosząc się do kolejnych pytań, pytania pani poseł Grabickiej i pana posła Śniezka. Co do umów tzw. śmieciowych, o których ostatnio dużo się mówi. Cóż Państwowa Inspekcja Pracy na to i co może w tym zakresie zrobić? Proszę państwa, Państwowa Inspekcja Pracy jest organem kontroli i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów prawa pracy. A zatem naszym zadaniem jest sprawdzanie, czy przepisy nie są naruszane. W związku z powyższym obowiązkiem inspektora pracy jest przyjść do zakładu pracy i ocenić, czy dane umowy – takie czy inne – są umowami zawierającymi zgodnie z przepisami. Jeżeli przepisy dopuszczają określone rzeczy, to nie bardzo można tutaj coś zrobić. Jeżeli bowiem przepis prawa pracy dopuszcza zawieranie kolejnych umów na czas określony, to inspektor będzie reagował wtedy, kiedy trzecia umowa będzie zawarta na czas okre-

Główny Inspektor Pracy Anna Tomczyk

ślony, a powinna być umową zawartą na czas nieokreślony. Jeżeli będzie zachowana zgodnie z prawem przerwa, to niestety reakcja tutaj nie może być taka, jakiej oczekiwaliby pracownik, żeby była to umowa na czas nieokreślony.

Proszę państwa, jeżeli jest zawarta umowa-zlecenie czy umowa o dzieło – wchodzimy w takie, powiedzmy, bardziej merytoryczne sprawy – i ona jest zgodna z przepisami, to inspektor pracy nie może jej negować. Ale zawsze wtedy, kiedy będzie to umowa cywilnoprawna zawarta w warunkach, w których powinna być zawarta umowa o pracę, to jak najbardziej reagujemy, bo to jest obowiązek inspektora pracy. To samo jest z umowami tymczasowymi. Umowy tymczasowe są dopuszczalne przez prawo. Z punktu widzenia inspekcji pracy, jeżeli są one zawarte poprawnie, jeżeli spełniają warunki, jakie mają być spełnione, to inspektor pracy może to tylko skontrolować, jeżeli zaś stwierdzi nieprawidłowości, to zastosuje określone środki prawne. Natomiast rozmawiamy z ludźmi, przyjmujemy skargi, udzielamy porad i widzimy, że jest w pewnym zakresie problem związany z zawieraniem dużej ilości umów, czyli braku jak gdyby stabilizacji tej pracy, o co chodzi pracownikom w Polsce. Dlatego też uczestniczymy – tam, gdzie nas zapraszają określone gremia – w spotkaniach mówiących o tych zjawiskach, przedstawiamy wyniki naszych kontroli. Możemy oceniać jako poszczególne osoby, jako osoby prywatne, natomiast jako urząd mamy skontrolować i stwierdzić, czy jest nieprawidłowość, ewentualnie porównać, czy tych nieprawidłowości jest więcej bądź mniej. Widzimy troskę ludzi w tym zakresie i zapewne słowami, naszymi wynikami kontroli przyczyniamy się do tego w pewnym sensie, bo chcielibyśmy, żeby ta ochrona była zapewne większa.

(Poseł Adam Śnieżek: Jak wypada porównanie z krajami UE?)

Może nie będzie popularne to, co powiem. Takiej analizy nie przeprowadzaliśmy. Pracujemy jako instytucja łącznikowa, wymieniamy się określonymi informacjami z określonymi krajami Unii Europejskiej. Możemy mówić o tym, jak na tym polu wygląda przestrzeganie przepisów prawa pracy w Polsce i w innych krajach Unii Europejskiej. Nie można bowiem porównywać i jakby nie mamy podstaw do tego, żeby porównywać ilości tych umów i to, jak one są realizowane, bo my, proszę państwa, funkcjonujemy też w określonym obszarze prawnym, trochę innym, często różniącym się od obszaru prawnego w innych krajach Unii Europejskiej. Jeżeli pan poseł miałby takie życzenie, to oczywiście swoimi kanałami, to znaczy poprzez informację w ramach naszej współpracy międzynarodowej, poprzez instytucje łącznikowe możemy uzyskać informacje, jak wygląda przestrzeganie przepisów prawa pracy u naszych partnerów zagranicznych. Zobowiązuję się do odpowiedzi na piśmie.

Poruszana była jeszcze tutaj bardzo istotna sprawa tzw. małych zakładów pracy. Małe zakłady pracy dzielimy na dwie grupy: zatrudniające do 9 pracowników i później do 49 pracowników. W sumie nasza działalność kontrolna w 80% dotyczy tych zakładów pracy, ponieważ widzimy tam wiele nieprawidłowości. Zresztą sygnalizacja tych nieprawidłowości najczęściej występuje w momencie składania skarg przez pracowników. Te trudności zauważamy, dlatego że w tych zakładach pracy, odmiennie niż w dużych, często nie ma takiej kadry personalnej, często jest mała liczba ludzi zatrudnionych, w związku z powyższym problemy, a jest wiele innych problemów, związane z prawem pracy mogą niektórym osobom wydawać się mniej istotne.

Druga kwestia, proszę państwa, to często nieznamość przepisów prawa pracy, pewna nieświadomość, niewiedza w określonym zakresie, więc nie tylko zła wola. Obejmujemy zakłady pracy kontrolą i rzeczywiście ważny jest każdy sposób działania, który mógłby nam pomóc w uchwyceniu nieprawidłowości, co często nie jest możliwe. Podwójne prowadzenie ewidencji czasu pracy, wypłacanie określonych pieniędzy poza ewidencją księgową to sprawy trudne do uchwycenia, jeżeli przychodzi inspektor, a wszystko jest schowane. Dlatego określone działania operacyjne, które mógłby podejmować inspektor pracy, byłyby w tym wypadku korzystne. Powiem tylko, bo nie jest to właściwa pora, żeby szczegółowo mówić, co by nam się przydało, że stosujemy to, co możemy stosować. Kiedyś stosowaliśmy tylko prośby o dostarczenie dokumentów, które są określone w przepisach prawa pracy, ewidencję czasu pracy, karty wypłaty wynagrodzenia, a w tej chwili sięgamy też po inne metody dochodzenia tego, czy przepisy prawa pracy są właściwie stosowane. Określony monitoring, określone inne karty logowania się, jakieś wyciągi z kasy, gdzie było logowanie – to nam pomaga. Bardzo istotne przede wszystkim przy ustalaniu poprawności stosowania przepisów dotyczących czasu pracy jest to, co przekłada się bezpośrednio na wynagrodzenie pracowników. Mam na myśli poruszony m.in. przez panią poseł problem skargi pracowników określonej budowy, że mają mnóstwo niewykorzystanych godzin. Jeżeli można, proszę o informację, jaki to zakład pracy, moglibyśmy to sprawdzić. Bo nie ukrywam, że przy stanie zatrudnienia 2700 osób, z czego 62% to inspektorzy pracy, nie jesteśmy w stanie dotrzeć wszędzie. Możemy dotrzeć tam, gdzie zaplanujemy, albo tam, skąd zostanie skierowana skarga. Przypomnę, że na skargi reagujemy.

A dla uspokojenia i dla dodania odwagi przypomnę też, że zgodnie z przepisami inspektor pracy nie ma prawa udostępnić informacji, że przyszedł do pracodawcy w wyniku skargi, i kto ją złożył, tak że jest to dosyć bezpieczny sposób dochodzenia swoich praw. Myślę, że wyczerpałam temat, a jeżeli nie, to zobowiązuję się, że udzielimy odpowiedzi na piśmie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Janusza Krasonia.

Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Janusz Krasoń:

Dziękuję, panie marszałku.

Chciałbym ustosunkować się jako poseł sprawozdawca, a także poseł od wielu kadencji pracujący w Komisji do Spraw Kontroli Państwowej, w Radzie Ochrony Pracy, do dwóch poruszonych tutaj kwestii. Pierwsza sprawa dotyczy tzw. umów śmieciowych, co panowie posłowie zaakcentowaliście. Jak powiedziała pani minister, nie jest to problem urzędu, ale problem prawa. W związku z tym refleksja powinna być skierowana do Wysokiej Izby. Być może należy podjąć próbę zmiany prawa, tak by ograniczyć możliwości stosowania umów śmieciowych, i wtedy inspekcja będzie mogła to skutecznie egzekwować, bądź też potrzebna jest inicjatywa ze strony rządu. W swoim wystąpieniu klubowym, nie w wystąpieniu sprawozdawcy, mówiłem, że szkoda, że nie ma przedstawiciela rządu, bo pewne wnioski są warte rozważenia. To jest problem urzędu. To złe zjawisko, myślę, że w Polsce dużo bardziej negatywne niż w innych krajach Unii Europejskiej. Trzeba więc poddać to refleksji, aby przeprowadzić zmiany w prawie, tak by umowy śmieciowe wyeliminować, a właściwie zmniejszyć rozmiar tego zjawiska, bo wyeliminować ich się nie da.

I druga sprawa, którą poruszył pan poseł Sitarz; tu także zabieram głos jako członek Komisji do Spraw Służb Specjalnych. Otóż zdecydowanie jestem przeciwny wyposażeniu Państwowej Inspekcji Pracy w uprawnienia do prowadzenia czynności kontrolno-operacyjnych. W moim przekonaniu w Polsce i tak jest za dużo instytucji, które takie uprawnienia posiadają. Sądzę, że w najbliższym czasie musimy się temu przyjrzeć, bo tych instytucji jest 11. Jestem przekonany, że nie ma potrzeby, aby tyle instytucji w Polsce dysponowało nadzwyczajnymi środkami, które w określonym stopniu ograniczają prawa i swobody obywatelskie. Natomiast problem jest poważny. Chodzi o to, co może pomóc w sytuacji skutecznej interwencji w małym zakładzie pracy. Podzielał pańskie spostrzeżenia. Do mnie, jako członka Rady Ochrony Pracy, jako byłego inspektora pracy, także docierają informacje, że pracownicy zakładu usługowego muszą nawet odpalać ze swoich wynagrodzeń koszty ZAiKS za muzykę słuchaną w tym zakładzie – dochodzi do dziwacznych paranoi – że czas pracy jest podwójnie ewidencjonowany.

Fundamentalną sprawą, od lat o tym mówimy, panie pośle Szwed, jest ustawa o swobodzie działalności gospodarczej. Ogranicza ona, zwłaszcza w sferze usług, możliwości nagłej interwencji. Inspektor

pracy zapowiada swoją wizytę, a ta zapowiedź jest o tyle kłopotliwa z punktu widzenia inspektora, że pracodawca się do tego przygotowuje. Gdyby więc takiego wymogu nie było, to inspektor przychodzi do tego samego pracodawcy nawet dwukrotnie tego samego dnia i stwierdza po prostu organoleptycznie – przepraszam, że tak niejako biologicznie się wyrażam – że pracownik pracował nie 8 godzin, ale jest w pracy już 11. godzinę. W związku z tym nie ma potrzeby wprowadzania nadzwyczajnych okoliczności. Warto w dalszym ciągu debatować nad ustawą o swobodzie działalności gospodarczej. Podejmowaliśmy te kwestie podczas nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy. Niemniej jednak jest to problem poważny. Dotyczy 10 mln ludzi, i pracodawców, i pracobiorców, w związku z tym potrzebna jest debata na temat ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, narzucającej inspekcji określone wymogi, kajdany, może więc warto w dalszym ciągu rozmawiać na ten temat.

Kolejna sprawa to formy i metody pracy inspekcji pracy. Można doskonalic warsztat inspektora pracy, który będzie, korzystając z posiadanych uprawnień, szukał występujących nieprawidłowości.

I ostatnia sprawa dotycząca tego, o czym pan powiedział. Uważam, że potrzebna jest jednak bardzo poważna edukacja. Bo instytucja skargi, jeśli chodzi o Państwową Inspekcję Pracy, jest coraz doskonalsza. Były takie lata, np. 10 lat temu, kiedy mieliśmy ogromną liczbę skarg, a były też puste przebiegi inspektorów pracy. Dzisiaj ta instytucja doskonalili się w coraz większym stopniu. Być może warto także doskonalic instytucję skargi, reagując w taki sposób, który rzeczywiście zapewnia pracownikowi ochronę. Bo nawet jeśli inspektor pracy nie ujawnia źródła informacji, to jednak pracodawca, obserwując zainteresowanie inspektora pracy konkretnym problemem w jego 4-osobowym zakładzie pracy, łatwo wytypuje skarżącego. W związku z tym to jest trzeci obszar, który warto doskonalic. Ale na pewno, panie pośle, nie powinniśmy kontynuować propozycji rozszerzenia na Państwową Inspekcję Pracy uprawnień do prowadzenia czynności kontrolno-operacyjnych, bo byłoby to trochę przesadzone. Dziękuję serdecznie.

Jeszcze raz dziękuję w imieniu połączonych Komisji do Spraw Kontroli Państwowej i Komisji Polityki Społecznej i Rodziny wszystkim klubom parlamentarnym za jednomyślne poparcie sprawozdania i wysoką ocenę pracy urzędu. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Zamykam dyskusję*).

* Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski

Komisje wnoszą o przyjęcie sprawozdania głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 roku, zawartego w druku nr 4363.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Wysoka Izbo! Chciałbym bardzo serdecznie przywitać obecną na galerii, zwiedzającą Sejm grupę z Obornik Wielkopolskich, przybyłą na zaproszenie pana posła Stanisława Steca. Serdecznie państwa witamy. *(Oklaski)*

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Przedstawione przez ministra skarbu państwa „Sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.” (druk nr 4047) wraz ze stanowiskiem Komisji Skarbu Państwa (druk nr 4442).

Proszę o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa pana Zdzisława Gawlika w celu przedstawienia sprawozdania.

Proszę bardzo, panie ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Przypadł mi zaszczyt reprezentowania ministra skarbu państwa w trakcie rozpatrywania „Sprawozdania z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.”. Minister skarbu państwa przedłożył to sprawozdanie w wykonaniu obowiązku wynikającego z ustawy z 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Wspomniane sprawozdanie stanowi swojego rodzaju podsumowanie roku sprawozdawczego w szczególnie istotnym aspekcie działalności naszego państwa i jego organów, jakim jest ochrona praw i interesów Skarbu Państwa.

Jakkolwiek ochrona praw i interesów Skarbu Państwa jest konstytucyjnym zadaniem Rady Ministrów, w ramach której pieczę nad tą sferą sprawuje przy pomocy swoich służb minister skarbu państwa, to ustawodawca zdecydował o utworzeniu wyspecjalizowanej państwowej jednostki organizacyjnej, jaką jest Prokuratura Generalna Skarbu Państwa. Celem, stosownie do intencji ustawodawcy, Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa jest ochrona praw i interesów Skarbu Państwa. Zadanie to prokuratura realizuje pod nadzorem ministra skarbu państwa, który jednocześnie jest zobowiązany przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie z działalności prokuraturii w każdym poprzednim roku kalendarzowym.

30 marca br. minister skarbu państwa przedstawił Sejmowi sprawozdanie, które jest przyczyną dzi-

siejszej dyskusji. Przedmiotowe sprawozdanie przedstawia najistotniejsze informacje dotyczące Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, usystematyzowane według bloków tematycznych. Sprawozdanie precyzyjnie wskazuje dane dotyczące podstawy prawnej funkcjonowania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, przybliżając jej status prawny oraz zadania. Przedłożony Wysokiej Izbie dokument omawia również organizację Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, z uwzględnieniem danych liczbowych dotyczących stanu zatrudnienia w tej jednostce. Na dzień 31 grudnia 2010 r. stan ten wynosił 161,6 etatu, w przeliczeniu na pełne etaty. Warto w tym miejscu nadmienić, że stan zatrudnienia w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w 2010 r. wzrósł względem roku poprzedniego o około 11%, tj. o 16,6 etatu, co jest przede wszystkim związane ze wzrostem łącznej ilości spraw, jakie są prowadzone przez Prokuraturę Generalną Skarbu Państwa.

Sprawozdanie nie pomija również aspektu finansowego działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Z zawartych w sprawozdaniu informacji wynika, iż łączny plan wydatków na 2010 r. wynosił 42 729 tys. zł. Jakkolwiek początkowo ustawa budżetowa na 2010 r. przewidywała plan wydatków prokuraturii na poziomie 25 259 tys. zł, to później, z uwagi na konieczność pokrycia kosztów obsługi prawnej świadczonej przez zewnętrzne kancelarie prawne, plan wydatków został zwiększony na mocy decyzji ministra finansów w sprawie zmian w budżecie państwa na 2010 r. Wykonanie planu wydatków Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa wyniosło ostatecznie 42 178 145 zł, czyli ok. 99% łącznego planu wydatków. Kończąc ów wątek finansowy, warto wskazać, że średnie wynagrodzenie zasadnicze brutto radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na koniec 2010 r. wynosiło 7068 zł, a starszego radcy – 7601 zł.

Powyższe części sprawozdania można de facto uznać za wprowadzenie do zasadniczej części sprawozdania, jaką jest, jak się wydaje, omówienie wyników działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w 2010 r. w najistotniejszych obszarach jej działalności, takich jak wykonywanie przez nią zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem głównych obszarów jej zaangażowania w tym zakresie, jak również wydawania opinii prawnych oraz uczestnictwa w procesie tworzenia prawa.

Jakkolwiek zdajemy sobie sprawę, że sprawozdanie to było w sposób szczegółowy rozpatrywane przez sejmową Komisję Skarbu Państwa, to jednak pozwolę sobie skrótowo przytoczyć najistotniejsze informacje, dane statystyczne, którymi prokuratura może się poszczycić we wskazanych obszarach reprezentacji Skarbu Państwa.

W zakresie wykonywanego w 2010 r. przez prokuraturę zastępstwa procesowego warto wskazać, że ogółem na dzień 31 grudnia 2010 r. liczba spraw sądowych w toku wynosiła 5285, z czego w urzędzie

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik

zarejestrowano 4715 nowych spraw sądowych, w tym 485 przed Sądem Najwyższym, a 4230 przed sądami powszechnymi i polubownymi. Zauważalny, znaczny wzrost liczby wszczętych spraw wynika z rozszerzenia zakresu obowiązkowego zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, wykonywanego przez prokuratorię na mocy noweli do ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z 19 marca 2009 r. Przypomnę, że intencją zaproponowanych i przyjętych zmian było wzmocnienie ochrony interesu Skarbu Państwa. Te liczby mogą również wskazywać na to, że zabieg ten był zabiegiem pożądanym i udanym.

W 2010 r. Prokuratura Generalna Skarbu Państwa zakończyła 2222 sprawy sądowe, w tym 45 przed Sądem Najwyższym, 1777 przed sądami powszechnymi i polubownymi, przy czym należy podkreślić, że w liczbie spraw zakończonych mieszczą się również sprawy wszczęte we wcześniejszych okresach. Według danych zawartych w sprawozdaniu łącznie wygrano 1090 spraw, co stanowi 49% ogólnej liczby tego typu spraw. W 132 sprawach sądy nie podzieliły argumentacji Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, co stanowi 6% ogólnej liczby spraw. Pozostałe 1000 spraw, tj. 45% ww. liczby, zostało zakończonych w inny sposób, np. umorzonych, co daje dość duży wskaźnik spraw zakończonych z powodzeniem z punktu widzenia Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa i Rzeczypospolitej Polskiej.

Jeżeli chodzi o główne obszary zaangażowania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w ramach zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i Rzeczypospolitej Polskiej, to trzeba wskazać, że są to sprawy arbitrażowe i międzynarodowe, sprawy sądowe służące umożliwieniu egzekucji zobowiązań podatkowych, celnych oraz innych należności budżetowych, sprawy o zwrot dofinansowania ze środków Unii Europejskiej, bezprawie oraz zaniechanie legislacyjne, czyli delictum legislacyjne, roszczenia reprivatyzacyjne, w tym dotyczące tzw. dekretu o gruntach warszawskich, czy też roszczenia osób osadzonych w jednostkach penitencjarnych. Największą grupę spraw stanowią postępowania z powództwa osób osadzonych w zakładach karnych i śledczych. Liczba nowych spraw, w których brały udział: służba więzienna, areszty śledcze i zakłady karne, zarejestrowanych w 2010 r., wyniosła 1662 sprawy.

Sprawozdanie nie pomija również zagadnienia udzielania w 2010 r. przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa pełnomocnictw zewnętrznym kancelariom prawniczym. Ogółem w 2010 r. toczyło się 12 postępowań arbitrażowych z udziałem zewnętrznych kancelarii prawnych, przy czym nowych pełnomocnictw udzielono łącznie pięć. Łączna kwota wydatków związanych z prowadzeniem spraw przez kancelarie zewnętrzne wyniosła w 2010 r. 22 212 443 zł.

W sprawozdaniu zaprezentowano również wyniki działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

w zakresie wydawania opinii prawnych w sprawach dotyczących ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. Takie opinie prokuratoria sporządzała na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa. Zgodnie ze sprawozdaniem w 2010 r. do Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa wpłynęło 48 wniosków o wydanie opinii prawnej. Stanowi to, w porównaniu z okresami ubiegłymi, znaczny spadek liczby składanych wniosków o wydanie opinii prawnej.

Istotnym aspektem działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, również omówionym w sprawozdaniu, jest opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących praw lub interesów Skarbu Państwa, a także regulujących postępowania przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi.

Sprawozdanie wskazuje, że w 2010 r. do Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa skierowano 816 wniosków o wydanie opinii legislacyjnej do projektów dokumentów rządowych. Ponadto Prokuratura Generalna Skarbu Państwa opiniowała projekty zarządzeń, opinii Rady Ministrów, obwieszczeń ministra i innych dokumentów rządowych. Liczba wpływających wniosków o opinie legislacyjne wzrosła o 49 w porównaniu z analogicznym okresem w roku 2009.

Sprawozdanie omawia również funkcjonujący w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa system kontroli zarządczej, wskazując, że obejmuje on ogół działań podejmowanych w celu zapewnienia realizacji celów i zadań w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy.

Na zakończenie, niejako tytułem próby podsumowania, pozwolę sobie wyrazić przekonanie, że dzięki przekazanym przeze mnie informacjom nie tylko przedstawiłem Wysokiej Izbie instytucję Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, ale również upewniłem panie i panów posłów, że ochrona praw i interesów Skarbu Państwa jest prowadzona przez tego adwokata procesowego Skarbu Państwa pewnie i skutecznie oraz że nie widać w tym zakresie większych zagrożeń, jeżeli chodzi o naruszenie interesu Rzeczypospolitej Polskiej. To również jest możliwe, pozwolę sobie to stwierdzić, dzięki stałemu nadzorowi ministra Skarbu Państwa nad działalnością Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Tadeusza Arkita.

Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Tadeusz Arkit:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie Prezesie! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu Komisji Skarbu Państwa przedstawić stanowisko Ko-

Posel Tadeusz Arkit

misji Skarbu Państwa odnośnie do sprawozdania z działalności Prokuraturii Generalnej w 2010 roku.

Przypomnieć należy, że ten urząd to swego rodzaju kancelaria prawna państwa prowadząca sprawy cywilne. Prokuratura reprezentuje Skarb Państwa w licznych procesach sądowych, zarówno przed sądami powszechnymi, jak i polubownymi, a ponadto reprezentuje Rzeczpospolitą Polską w postępowaniach przed międzynarodowymi trybunałami arbitrażowymi.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prokuratura nadzorowana jest przez ministra skarbu państwa, który co roku przedkłada Sejmowi sprawozdanie z jej działalności.

Analiza sprawozdania za rok 2010 ukazuje ogrom zadań wykonanych przez prokuraturę. Szczególnie liczba postępowań sądowych prowadzonych przez prokuraturę bardzo szybko wzrasta. O ile w roku 2008 wpłynęło do niej 1466 nowych spraw, w 2009 r. – 2636, o tyle w roku 2010 już 4715. Oznacza to przeszło trzykrotny wzrost liczby nowych spraw w okresie zaledwie dwóch lat. Ma to związek z nowelizacją ustawy o Prokuraturii Generalnej, która weszła w życie 12 czerwca 2009 r. Wprowadziła ona zasadę, zgodnie z którą prokuratura prowadzi w imieniu Skarbu Państwa wszystkie sprawy przed sądami okręgowymi, czyli sprawy o wartości powyżej 75 tys. zł. Poza tym niezależnie od wartości sporu prokuratura reprezentuje Skarb Państwa we wszystkich sprawach przed Sądem Najwyższym. Podkreślić także należy, że radcowie zatrudnieni w głównym urzędzie prokuraturii z siedzibą w Warszawie prowadzą sprawy sądowe na terenie całego kraju. W związku z tym w roku 2010 odbyli ponad 1700 podróży służbowych. Należy zauważyć, że choć liczba prowadzonych spraw jest ogromna, to prokuratura jest urzędem niewielkim. Na koniec 2010 r. stan zatrudnienia wynosił 161 etatów.

Odnótowania wymaga wysoka skuteczność osiągnięta przez Prokuraturę Generalną Skarbu Państwa. W 2010 r. uzyskała ona korzystne dla Skarbu Państwa rozstrzygnięcia w 1090 sprawach, zaś przegrała jedynie 132 sprawy. Jeszcze bardziej korzystnie wygląda ta statystyka, jeśli spojrzymy na kwoty. Do końca 2009 r. w sprawach prowadzonych przez prokuraturę zostały prawomocnie oddalone roszczenia wobec Skarbu Państwa w wysokości blisko 1860 mln zł, natomiast łączna kwota wynikająca z przegranych spraw wyniosła w tym okresie jedynie ok. 60 mln zł. Oznacza to skuteczność bliską 97%. Jednocześnie w tym samym okresie prokuratura doprowadziła do zasądzenia na rzecz Skarbu Państwa ok. 50 mln zł.

Przytoczone liczby dobitnie świadczą o znaczącej pozycji Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa jako zastępcy procesowego Skarbu Państwa. Warto jednak dodać, że do prokuraturii w roku 2010 wpłynęło także 48 wniosków o opinie prawne, zaś 816 wniosków o opinie dotyczące projektów aktów prawnych.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałbym pogratulować ministrowi skarbu państwa i prezesowi Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, wszystkim pracownikom skutecznego działania na rzecz Skarbu Państwa oraz podziękować za dobrą współpracę z komisją.

Pragnę na koniec poinformować Wysoką Izbę o tym, że Komisja Skarbu Państwa wysoko oceniła efektywność działania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa i jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała omawiane sprawozdanie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 10-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 5-minutowego oświadczenia w imieniu koła.

Proszę państwa, mam bardzo dobrą wiadomość. W związku z przyspieszeniem obrad głosowania odbędą się dzisiaj o godz. 19.45. Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Pan poseł Zbigniew Konwiński, Prawo i Sprawiedliwość... przepraszam, Platforma Obywatelska. Patrzyłem na innego pana posła.

Posel Zbigniew Konwiński:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu w sprawie sprawozdania z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa za rok 2010 (druk nr 4047).

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ustawa przewiduje trzy podstawowe obszary działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa: wykonywanie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa oraz zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej, wydawanie opinii prawnych i udział w tworzeniu prawa.

Zgodnie z ustawą budżetową na 2010 r. plan wydatków prokuraturii wynosił 25 259 tys. zł. Ze względu na konieczność pokrycia kosztów zewnętrznej obsługi prawnej został on w trakcie roku budżetowego zwiększony do kwoty 42 729 tys. zł.

Nie będę powtarzał tych argumentów, które padły w wystąpieniu pana ministra i posła sprawozdawcy. Powiem tylko tyle, że Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska, tak jak w latach poprzednich, pozytywnie ocenia sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa za 2010 r. Dziękuję za uwagę i być może do zobaczenia za półtora miesiąca. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Pan poseł Marek Suski, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marek Suski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu Prawo i Sprawiedliwość odnośnie do przedłożonego sprawozdania z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Tak jak powiedział mój przedmówca, Prokuratura Generalna Skarbu Państwa ma w zasadzie trzy główne zadania, którymi się zajmuje. Oceniając działalność prokuraturii, można powiedzieć, że te zadania wypełnia dobrze. Prokuratura dobrze reprezentuje Skarb Państwa, wiele procesów wygrała, a te, w których występowała, zawsze kończyły się rozstrzygnięciem korzystniejszym niż oczekiwane przez wnoszącego o różnego rodzaju daniny na swoją rzecz od Skarbu Państwa. Dlatego, rozpatrując to sprawozdanie, w zasadzie można by powiedzieć dwa zdania: Tak, przyjmujemy to sprawozdanie. Jest OK.

Ale trzeba też powiedzieć parę słów o samej idei powołania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa i o tym, jak ta idea w praktyce jest realizowana. Otóż jeżeli chodzi o ideę tworzenia prokuraturii, to odwoływano się do doświadczeń międzywojennych, kiedy istniała instytucja o tej nazwie, ale o nieco innych, można powiedzieć, znacznie szerszych, z punktu widzenia państwa poważniejszych uprawnieniach niż uprawnienia obecnej Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, która poza piękną nazwą i w gruncie rzeczy skuteczną działalnością nie jest instytucją odrębną, jest w zasadzie departamentem zastępstwa procesowego Ministerstwa Skarbu Państwa, i taką funkcję pełni.

Ale, jak sobie przypominam, kilkanaście lat temu, kiedy powstał projekt reaktywowania prokuraturii, miałem możliwość pracy w zespole programowym. Chcieliśmy ją odtworzyć po to, żeby pomagała państwu polskiemu przy zmianach własnościowych, prywatyzacjach, ocenie czy też wycenie majątku Skarbu Państwa, ocenie zaproponowanych cen zakupu mienia Skarbu Państwa. Prokuratura miała nadzorować, kontrolować przebieg tych transakcji. Stało się inaczej, jej uprawnienia zostały bardzo, bardzo ograniczone właśnie do trzech głównych zadań. I stało się bardzo źle, ponieważ dziś już po dwudziestu kilku latach transformacji ustrojowej w Polsce i po wielu latach działalności prokuraturii, także po wielu latach działalności najpierw Ministerstwa Przekształceń Własnościowych, a później Ministerstwa Skarbu Państwa, można powiedzieć, że ten proces u nas był bardzo niecywilizowany. Majątek Skarbu Państwa zmieniał właściciela w różnych okolicznościach. Jest wiele protokołów NIK, wiele postępowań prokuratorskich, były też osoby zatrzymane, nawet z ministerstwa wyprowadzono urzędnika w kajdankach. Wtedy było to chyba jeszcze Ministerstwo Przekształceń Własnościowych, ale żeby się nie pomylić, bo wiem, że obecna koalicja pozywa do sądu za najdrobniejsze słowo, zastrzegam, że może było to już wtedy Ministerstwo Skarbu Państwa, ale chyba jeszcze Ministerstwo Przekształceń Własnościowych. Wyprowa-

dzono urzędnika w kajdankach za działania korupcyjne, czyli za propozycję załatwienia jakiejś prywatyzacji w zamian za korzyści osobiste.

Podejrzewam, że stało się tak z takich powodów, żeby prokuratura nie przeszkadzała. Kiedyś mówiono o takich osobach, że są przyjaciółmi Skarbu Państwa, osobami, które na tym procederze, jaki się odbywał w naszym kraju i – wydaje się – nadal się odbywa, zarabiają ogromne pieniądze, a Skarb Państwa, budżet, podatnicy czerpią z tego mniejsze korzyści, niż gdyby nadzór nad tym procesem był wykonywany bardziej starannie.

Dlatego uważamy, że trzeba zwiększyć uprawnienia Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, właśnie żeby mogła opiniować projekty prywatyzacyjne, żeby mogła oceniać wyceny i żeby tak naprawdę nie była miejscem czy też instytucją, czy też departamentem do załatwiania jakichś nieudanych spraw Ministerstwa Skarbu Państwa czy sporów między obywatelami czy instytucjami a Skarbem Państwa, ale żeby była ciałem, które będzie patrzyło na ręce urzędnikom zajmującym się prywatyzacją. Powinna zostać wyodrębniona z Ministerstwa Skarbu Państwa i jako odrębna instytucja, wyposażona w większe uprawnienia, podlegać bezpośrednio premierowi, który miałby narzędzie kontroli właśnie do nadzorowania procesów dotyczących zmian własnościowych w Polsce. Mam nadzieję, że ta idea będzie mogła być jeszcze realizowana.

Na razie na szczęście cały majątek narodowy nie został sprywatyzowany, mimo zapowiedzi obecnej koalicji, że w trakcie kadencji, która właśnie dobiega końca, dokończy ona prywatyzację. Na szczęście to się nie udało. Jest jednak jeszcze spora część majątku narodowego, który warto byłoby chronić bardziej niż majątek, który został sprywatyzowany i był chroniony moim zdaniem niezbyt dobrze.

Otóż, szanowni państwo, chciałbym jeszcze przywołać jeden z przykładów dotyczących właśnie tego, że brakuje nam ciała kontrolnego nad Ministerstwem Skarbu Państwa. Dostałem właśnie informację z biura, że zostałem pozwany do sądu przez pana wiceministra Burego za wypowiedź tutaj z trybuny, właśnie w trosce o pieniądze w spółkach Skarbu Państwa, które nadzoruje, dokładnie w spółce Elektrownia Kozienice, gdzie na jakiejś kolacji, która w tej chwili jest nazywana posiedzeniem zarządu, wydano na to przyjęcie niebagatelną kwotę kilkunastu tysięcy złotych, bodajże 15 700 zł, i brał też w tym spotkaniu udział jakiś biznesmen w niewiadomej roli. Gdyby prokuratura funkcjonowała prawidłowo, gdyby też CBA funkcjonowało prawidłowo, to najprawdopodobniej do takich sytuacji by nie dochodziło.

Nie dochodziłoby też do sytuacji, że minister czy wiceminister, który nadzoruje jakąś branżę, w przypadku jednej ze spółek zmienia w rejestrze dotyczącym jej działalności to, że może ona prowadzić np. handel energią elektryczną, a jednocześnie nadzoruje energetykę. Takich sytuacji pewnie by nie było.

Poseł Marek Suski

Dzisiaj takie sytuacje są, a posłów opozycji, którzy o tym mówią z tej mównicy w trosce o Polskę, o przejrzystość procedur, pozywa się do sądu, i to w trybie wyborczym, mimo że ta wypowiedź miała miejsce przed rejestracją list kandydatów, ale mam nadzieję, że sąd odpowiednio na to spojrzy, minister wytłumaczy się ze swoich działań, a pani Julia Pitera też poprowadzi tę sprawę w sposób należyty i wyjaśni ją, bo oświadczyła, że prowadzi w tej sprawie postępowanie wyjaśniające.

Mam więc nadzieję, że przynajmniej opinia publiczna, która do tej pory o takich sprawach albo nie była informowana, albo kiedy np. była próba informowania o tym na posiedzeniu Komisji Skarbu Państwa, to przewodniczący komisji mówił, że może być jakiś pozew do sądu, i wyłączał mikrofon... Nie ma więc innej możliwości jak mówienie z tej mównicy o takich sprawach, które są bardzo, bardzo niepokojące.

A nawet jeśli sądy nie podzielą mojego zdania, to mam nadzieję, że opinia publiczna po prostu zostanie poinformowana, bo mamy obowiązek, wykonując mandat poselski, informować o rzeczach, które są niepokojące, a ja, zabierając głos podczas debaty dotyczącej funduszy naszego państwa, kiedy minister Rostowski z troską mówił o tym, że trzeba oszczędzać, informowałem o moim zdaniem rozrzutności właśnie w tym sektorze. Minister Rostowski przyznał mi rację, mówiąc: ma pan 100% racji. Mam nadzieję, że pan minister Bury pozwie też pana ministra Rostowskiego.

Dziękuję bardzo za uwagę, a przedłożone sprawozdanie poprzemy.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Jan Kochanowski, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Jan Kochanowski:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt wyrazić opinię klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej odnośnie do sprawozdania z działalności Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2010 r., zawartego w druku sejmowym nr 4047.

Należy przypomnieć, iż Prokuratura Generalna Skarbu Państwa powołana została w celu ochrony praw i interesów Skarbu Państwa oraz zapewnienia Skarbowi Państwa fachowej pomocy prawnej w zakresie zastępstwa procesowego, wydawania opinii prawnej czy też udziału w procesie tworzenia prawa. W 2009 r. – zresztą koledzy już o tym mówili – Sejm, nowelizując ustawę, rozszerzył zakres spraw, w których prokuratura wykonuje obowiązkowe zastępstwa procesowe.

W przedstawionym sprawozdaniu wskazano, iż w roku 2008 zarejestrowano 1466 nowych spraw sądowych, zaś w 2009 r. już 4715 takich spraw. Okazuje się, że ten wzrost jest bardzo duży, ale przypomnę, że w praktyce okazało się jednak, iż nie ma potrzeby powoływania oddziałów terenowych Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, co w początkowym okresie zamierzano, i takich terenowych oddziałów nie powołano, a koszty wyjazdów służbowych w teren nie stanowią oszałamiającej kwoty, bo wynoszą 532 804 zł. Można powiedzieć, że prokuratura radzi sobie bez tych oddziałów, bez dodatkowych kosztów, utrzymując 161 etatów. Co prawda nastąpił wzrost o 16 etatów, ale w stosunku do liczby spraw rzeczywiście nie jest to też wielka liczba.

W sprawozdaniu wykazuje się również, że prokuratura zlecała przygotowanie i prowadzenie spraw kancelariom adwokackim, i to w 12 przypadkach. W tym miejscu, panie ministrze, można by się trochę zastanowić. Budżet Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa to jest 25 mln zł, tak? A w przypadku 12 spraw prowadzonych przez kancelarie adwokackie wykazano 22 mln zł. Wiem, że te sprawy były skomplikowane i dotyczyły dużych kwot, ale ta kwota dotycząca 12 powierzonych obcym kancelariom spraw w stosunku do budżetu całej prokuratury uderza mnie. Ona praktycznie jest tak duża jak niemal cały koszt utrzymania Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa.

Trzeba powiedzieć, że plan finansowy Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa wykonała w 99%, wykorzystując wszystkie przeznaczone na jej działalność środki. Uczestniczyła także w opiniowaniu, jak również w tworzeniu prawa. Przy każdym chyba sprawozdaniu zadawane jest jedno pytanie. Rozumiem, że ani minister skarbu państwa, ani Prokuratura Generalna Skarbu Państwa tego nie sprawdza, ale zgodnie z pierwotnymi założeniami skupienie w Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa prawników miało odciążyć wydziały prawne poszczególnych ministerstw. Nie mamy informacji, czy w ministerstwach pozbyto się tych spraw, które dotyczyły poszczególnych ministerstw, przekazując je do prokuratury, a te etaty i wydziały pozostały w tych ministerstwach, czy rzeczywiście wydziały zostały zlikwidowane i powołanie prokuratury przynosi określone oszczędności.

Wyniki działalności Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa można uznać za dobre. Roszczenia wobec Skarbu Państwa na kwotę 1,8 mld zł zostały oddalone, odszkodowania wypłacone od Skarbu Państwa na kwotę 60 mln zł stanowią w stosunku do obronionej kwoty nieduży procent. Zresztą na posiedzeniu komisji pan prezes zwracał uwagę, iż może przybyć roszczeń wobec Skarbu Państwa, w szczególności związanych z decyzjami administracyjnymi, w tym również podatkowymi. Mam nadzieję, że odpowiedzialność indywidualna wydających te decyzje administracyjne przyczyni się do tego, że będą one wydawane z rozwagą i że odpowiedzialność wydającego decyzje spowoduje, że tych spraw będzie mniej.

Posel Jan Kochanowski

Klub Sojusz Lewicy Demokratycznej pozytywnie ocenia działalność Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa i uważa, że spełnia ona swoje zadania, stąd również pozytywnie ocenia sprawozdanie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.
Pan poseł Józef Racki, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Posel Józef Racki:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panowie Ministrowie! Z upoważnienia Klubu Poselskiego Polskiego Stronnictwa Ludowego mam zaszczyt odnieść się do sprawozdania z działalności Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. W dniu 8 lipca 2005 r. w celu ochrony praw i interesów Skarbu Państwa Sejm powołał Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa. Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa udziela pomocy prawnej w zakresie zastępstwa procesowego przed Sądem Najwyższym i sądami powszechnymi. Jedyne radcowie prokuratury mogą w imieniu Skarbu Państwa sporządzać skargę kasacyjną i odpowiedź na tę skargę. Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa obowiązana jest prowadzić zastępstwo procesowe m.in. w sprawach uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym lub stwierdzenia zasiedzenia, jeżeli wartość przedmiotu sprawy przekracza kwotę 1 mln zł. Jeśli interes Skarbu Państwa lub ochrona ważnych praw wymaga zastępstwa procesowego, Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa może je wykonywać w każdym stadium sprawy.

W roku 2010 do Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa wpłynęło 4700 spraw o łącznej wartości roszczeń 6576 mln zł, 2120 mln dolarów oraz 6 mln euro. Najwięcej postępowań dotyczy Służby Więziennej i sądów. Zakończono natomiast 2222 sprawy, w tym wygrano 1090. Na uwagę zasługuje suma roszczeń oddalonych od Skarbu Państwa na kwotę 1860 mln zł i 76 mln euro. Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa prowadziła sprawy przeciwko inwestorom francuskim, luksemburskim, cypryjskim, niemieckim i amerykańskim, w których musiała się wykazać znajomością prawa i języka tych krajów. Prokuratoria prowadziła sprawy z zakresu arbitrażu handlowego, odpowiedzialności Skarbu Państwa za wadliwe decyzje administracyjne, podatkowe i celne oraz za zaniechania legislacyjne. Dużym problemem były też sprawy związane z roszczeniami wynikającymi z tzw. dekretu o gruntach warszawskich oraz związane z nacjonalizacją dokonaną w roku 1946.

Mając na uwadze ogromny wkład Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa w obronę praw i słusznego interesu Skarbu Państwa oraz obywateli, Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie głosował za przyjęciem przedłożonego sprawozdania z druku nr 4047. Gratuluję. Dziękuję za uwagę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.
Przechodzimy do pytań.
Zapisana jest jedna osoba.
Czy są inni chętni?
Nie ma.
Zamykam listę.
Ustaliam czas – 1,5 minuty.
Pan poseł Krzysztof Tołwiński, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Krzysztof Tołwiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Prezesie! Proszę zwrócić uwagę na procesy prywatyzacyjne dotyczące przekształceń spółek Skarbu Państwa – PKS, przedsiębiorstw komunikacji samochodowej. W tym zakresie odsyłam do lektury wyników kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli z lipcowego protokołu, gdzie w sposób zdecydowany pokazano, iż jest to zwykły kolchoz. Zarządzanie tym resortem Skarbu Państwa jest zwykłym kolchozem, jeśli chodzi o te przedsiębiorstwa. Chciałbym bardzo krótko zobrazować sytuację PKS Białystok. Od 2 tygodni, po tzw. komunalizacji, czyli kolchoźnianym przekształceniu, trwa w tym PKS protest głodowy.

(*Posel Magdalena Kochan: Matko jedyna.*)

Tak, pani poseł, matko jedyna. Jeden ze związkowców popełnił samobójstwo. Państwo do tego doprowadzacie. Władza, czyli obecny marszałek województwa, z Platformy Obywatelskiej, obecny właściciel, nie rozmawia i nie reaguje na to, co dzieje się w firmie. Jedyne pracownicy próbują jeszcze w jakiś sposób reagować, bo to są jedyne miejsca pracy. To jest efekt rządzenia obecnego resortu Skarbu Państwa. Dziękuję.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.
Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.
Proszę o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa pana ministra Zdzisława Gawlika.
Proszę bardzo, panie ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Odnosząc się do kwestii poruszonych przez pana posła Suskiego – wprawdzie nie ma na sali pana posła – chcę powiedzieć, że słuchając jego wystąpienia, mam wątpliwość co do tego, jaki przekaz chciał skierować do Wysokiej Izbie pan poseł Suski.

(*Poseł Magdalena Kochan:* Pan minister doszukuje się jakiejś logiki? Po co?)

Rozpoczynając swoją wypowiedź, mówił, że sprawozdanie jest oceniane dobrze, a w pewnym momencie powiedział, że gdyby Prokuratura Generalna Skarbu Państwa lepiej wykonywała swoje zadania, w sposób prawidłowy, to tych rzekomych, domniemych nieprawidłowości by nie było. Rodzi się pewien problem, dylemat. Skoro mówca stwierdza, że przyjmuje sprawozdanie i ocenia je dość dobrze, że coś zostało dobrze zrobione, a potem mówi, że gdyby ktoś coś dobrze robił, to tego by nie było, to tak naprawdę nie wiem, co mówca chciał przez to powiedzieć. Generalnie jest tak, że jeżeli pan poseł wie o nieprawidłowościach, o których tutaj w sposób domniemy czy bardziej lub mniej zawołowany chciał poinformować Wysoką Izbę, to adres jest jeden – trzeba złożyć stosowne zawiadomienie do prokuratury, żeby rozpatrzyła te kwestie.

Odnosząc się do wątpliwości kosztowych pana posła Kochanowskiego, chcę powiedzieć, że wprawdzie te kwoty, biorąc pod uwagę liczbę kancelarii prawnych zaangażowanych w te projekty, są, jak mogłoby się wydawać, duże, ale, panie pośle, tylko jeden spór arbitrażowy wiedziony przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej przez Vivendi i Deutsche Telekom dotyczy sumy roszczeń w wysokości około 8 mld euro. Ktoś, kto zna ten projekt, ma świadomość tego, że skoro te 2 podmioty wytoczyły Rzeczypospolitej proces w jednej sprawie, to Rzeczypospolita w zasadzie była w tak trudnej sytuacji, iż jedynym wynikiem tego sporu powinna być przegrana, a jak pan wie, udało się zakończyć ten proces ugodą i sukcesem, dostrzeganym mniej lub bardziej, również prokuraturii i ministra skarbu państwa. Ostateczna korzyść dla Skarbu Państwa była w kwocie 386 mln. Udało się poprowadzić ten proces tak skutecznie, że uгода ta zaowocowała tego typu korzyścią dla Skarbu Państwa, nie wdając się w szczegóły, bo nie czas i nie miejsce, żeby o tym mówić. Czasem nawet trzeba zaangażować dobrych pomocników, żeby ratować sytuację Skarbu Państwa i starać się tę sytuację ukształtować jak najlepiej.

Odnosząc się do wypowiedzi ostatniego z mówców, chcę powiedzieć, iż mogłoby się wydawać, że w Polsce nie udało się sporo przez te 21 lat polskiej transformacji, ale chyba nikt na tej sali – myślę – nie

jest w stanie zakwestionować, że w Polsce samorząd się udał i że co do samorządu terytorialnego nie można mieć zastrzeżeń.

(*Poseł Wojciech Mojzesowicz:* Niekoniecznie.)

(*Poseł Magdalena Kochan:* Tak, tu centralne planowanie.)

Wiem, że tęsknota za przeszłością, za tym, żeby zza biurka decydować o cenie kielbasy itd., jest w niektórych grupach społecznych przemożna, ale myślę, że powinniśmy się cieszyć, że jesteśmy te dwadzieścia parę lat do przodu i taki problem nie istnieje. Już w 1990 r. podjęto pewne decyzje. Chodzi o ustawę majową z 1990 r., która zdecydowała o przekazaniu pewnej części majątku państwa na rzecz jednostek samorządu terytorialnego. Te procesy komunalizacji, które są prowadzone również w przypadku PKS-ów, polegają na uwłaszczaniu jednostek samorządu terytorialnego.

Jeżeli pan poseł odwołuje się do rezygnacji, w pewnym sensie erozji tego mienia państwowego, to przypominam ustawę uchwaloną na tej sali, bo panowie odwoływaliście się do protokołów NIK. Chodzi o ustawę o parkach narodowych. W tej ustawie, być może pan również to zauważył, dokonano uwłaszczenia parków narodowych, a w protokole NIK widać wyraźnie, że te parki narodowe nawet nie wiedzą, ile mają nieruchomości. Czyli w zasadzie dokonaliście państwo uwłaszczenia parków, pozbawiając państwo określonej liczby nieruchomości, nie wiedząc tak naprawdę, ile tych nieruchomości jest. Jeśli nazwano to kolchozianą prywatyzacją, to ja się nie obrażam. Nie wiem, jak potraktują tę pańską wypowiedź jednostki samorządu terytorialnego, skoro porównano komunalizację do kolchozów. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Poseł sprawozdawca nie prosi o głos.

Zamykam dyskusję.

Komisja wnosi o przyjęcie sprawozdania zawartego w druku nr 4047.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (druki nr 4675 i 4688).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią poseł Magdalenę Kochan.

Proszę bardzo, pani poseł.

**Poseł Sprawozdawca
Magdalena Kochan:**

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Na wczorajszym posiedzeniu trzy komisje, o których mówił przed chwilą pan marszałek, rozpatrzyły 8 poprawek wniesionych przez Senat do ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. 7 z nich uzyskało akceptację połączonych komisji. Uważamy, że trzeba przyjmując te poprawki, które doprecyzowują, ładniej zapisują wcześniej zaakceptowane przez Wysoką Izbę prawo.

Jedna z poprawek, konkretnie 4., nie zyskała uznania wśród członków komisji. Uznaliśmy, że kompromis osiągnięty w trakcie prac podkomisji nadzwyczajnej, jak i wszystkich komisji między pierwotnymi zapisami proponowanymi przez grupę posłów a Polskim Związkiem Łowieckim jest kompromisem dobrym i te zapisy prawa, które wyszły z Sejmu, postanowiliśmy zachować. Zatem z 8 poprawek tylko 4. nie uzyskała akceptacji połączonych komisji i z taką rekomendacją przedkładamy Wysokiej Izbie to sprawozdanie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję, pani poseł.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pan poseł Paweł Suski, Platforma Obywatelska.

Poseł Paweł Suski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnej Platformy Obywatelskiej dotyczące stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Senat pochylił się bardzo wnikliwie nad tymi przepisami, proponując przyjęcie 8 poprawek. Pani poseł sprawozdawca w szczegółach omówiła, jakie jest stanowisko komisji, dlatego chciałbym skupić się w kilku słowach na 1. poprawce, która wydaje się najbardziej istotna, ponieważ ważne jest doprecyzowanie, które Senat nam zaproponował. Jest to niejako wyostrzenie definicji znęcania się ze szczególnym okrucieństwem. Jest to o tyle istotne, że przepis, który został sformułowany przez Wysoką Izbę, nieprecyzyjnie odnosił się do zwykłego działania, które mogło nosić znamiona szczególnego okrucieństwa, ale musiałyby kończyć się zejściem śmiertelnym. Szczególne okrucieństwo oraz szczególne okrucieństwo zabijającego zwierzę w rozumieniu tej ustawy

byłyby tożsame i nie można by było odnosić tego do znęcania się, które nie prowadziłyby do śmierci zwierzęcia. W poprawce 1., która zmienia sens, wyrazy „zadawanie śmierci” zastępuje się wyrazem „działanie”, co wyostreza ten przepis. W tym przypadku działanie sprawcy ze szczególnym okrucieństwem kończące się śmiercią zwierzęcia może zostać przez wymiar sprawiedliwości w trakcie postępowania przygotowawczego, jak również w orzecznictwie bardzo ostro potraktowane, o to właśnie chodzi w tej poprawce. Jest ona niezwykle istotna, ponieważ zwiększy precyzyjność orzecznictwa wynikającego ze stosowania ustawy o ochronie zwierząt.

Pozostałe poprawki mają charakter redakcyjny, legislacyjny, doprecyzowujący i klub Platformy Obywatelskiej popiera te 7 poprawek, poza tą jedną, czyli 4. do art. 1 pkt 10 lit. b, o której wspomniała pani poseł sprawozdawca, gdzie skreśla się wyrazy „członek Polskiego Związku Łowieckiego”. Ta poprawka nie uzyskała akceptacji komisji i klub Platformy również nie będzie jej popierał. W związku z tym zaznaczam, że stanowisko jest właśnie takie, jak przed chwilą określiłem. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Krzysztof Tołwiński, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Krzysztof Tołwiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt przedstawić nasze stanowisko wobec poprawek Senatu. Przyjmujemy wszystkie poprawki w takim brzmieniu, jak przedstawił je Senat.

Korzystając z czasu i jednocześnie wracając do meritum ustawy, przypomnę wnioskodawcom, że państwo tego nie konsultowaliście, szczególnie z hodowcami. Prezes Towarzystwa Promocji Ryb, ogólnopolskiej organizacji skupiającej największych hodowców, skierował do mnie pismo następującej treści: Te regulacje nie były konsultowane ze środowiskiem hodowców, w tym hodowców ryb. W konsekwencji według naszej analizy prawnej w uchwalonej wersji znajdują się zapisy niejasne, niedokładne i prawnie dwuznaczne, co w przyszłości, z powodu nadgorliwości różnych osób i instytucji, może powodować problemy prawne i finansowe dla hodowców ryb.

(Poseł Magdalena Kochan: Pan poseł napisze lepszą.)

Przypomnę, że ilość karpia hodowanego w Polsce to jest 20 tys. ton, a wartość rynkowa – 160 mln zł. Jest to podejście państwa, tej koalicji, wnioskodawców, do gospodarki narodowej.

(Poseł Paweł Suski: Poprawki tego nie dotyczą.)

Posel Krzysztof Tołwiński

Odnosząc się ogólnie do tego projektu, w którego tworzeniu miałem przyjemność i nieprzyjemność uczestniczyć, trzeba wspomnieć o arogancji wnioskodawców.

(Poseł Magdalena Kochan: Pan poseł po prostu nie lubi tej ustawy.)

Nigdy więcej takiego procedowania. Prawo i Sprawiedliwość w nowej kadencji przedłoży stosowną nowelę tej ustawy. Dziękuję.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Henryk Milcarz, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Henryk Milcarz:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Przypadł mi w udziale zaszczyt przedstawienia stanowiska klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej wobec poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, druki nr 4675 i 4688.

Wysoka Izbo! Mój przedmówca odniósł się do hodowli ryb. Ustawa dotyczy praktycznie większości zwierząt. Chciałbym zwrócić uwagę na ważne słowa, jakie padły z tej trybuny. Powiedziała je pani poseł sprawozdawca. Chodzi o to, że w wyniku procedowania uzyskano kompromis, a przecież parlament jest po to, żeby w wielu spornych rzeczach szukać kompromisu.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałbym powiedzieć, że mój Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej będzie głosował zgodnie z rekomendacją połączonych komisji. Dziękuję bardzo za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Pan poseł Adam Krzyśków, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Posel Adam Krzyśków:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! W imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego pragnę wyrazić opinię w sprawie uchwały Senatu dotyczącej ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Temat ochrony zwierząt przewija się przez ostatnie posiedzenie Sejmu. Mieliśmy wczoraj dyskusję na

temat projektu obywatelskiego. Dzisiaj wracamy do uchwalonej wcześniej ustawy o ochronie zwierząt. Wszyscy zdajemy sobie sprawę z mankamentów, problemów, których nie udało się rozwiązać za pomocą tej ustawy. Wspomnę chociażby o kwestii rejestrowania, chipowania zwierząt. Myślę, że wprowadzenie tego systemu, jego powszechność to jest duże wyzwanie, również dla samorządów, ponieważ próby, przede wszystkim w dużych miastach, podejmowane są w pewnym oderwaniu, co nie gwarantuje powszechności tego systemu. Niestety było to tylko wydawanie pieniędzy, te rozwiązania się nie sprawdziły.

Po przeanalizowaniu poprawek Senatu chciałbym oświadczyć w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego, że posłowie naszego klubu będą głosować zgodnie z rekomendacją komisji. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Wojciech Mojzesowicz, Polska Jest Najważniejsza.

Posel Wojciech Mojzesowicz:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Chciałbym się ustosunkować do stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Chcę powiedzieć, że dla nas, obywateli, wszystkie zwierzęta, niezależnie od tego, czy są to zwierzęta w gospodarstwach rolnych, na podwórzu, w bloku czy w pięknej kamienicy, muszą mieć taką samą wartość i tak samo muszą być chronione.

Mój klub będzie głosował za wszystkimi poprawkami zgłoszonymi przez Senat.

Chciałbym też podziękować pani poseł Magdalenie Kochan za to, że mimo trudnych rozmów... Chciałem przedstawić, jak to wygląda w produkcji rolnej, gdzie też są zwierzęta, bo je też trzeba szanować, też trzeba o nie dbać. Bardzo dziękuję, że poglądy pani poseł ewoluowały w dobrym kierunku. *(Poseł Romuald Ajchler: Zmiękła.)*

Myślę, że w następnej kadencji Sejmu będziemy pracować nad jeszcze mądrzejszą ustawą. O zwierzętach trzeba mówić, bo to są żywe istotny. Nie należy o nich zapominać, a szczególnie ludzie muszą o nie dbać, bo bez zwierząt trudno by było żyć na świecie. Pani poseł, bardzo pani dziękuję za współpracę.

Dziękuję, panie marszałku. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Pan poseł Władysław Szkop, poseł niezrzeszony.

Poseł Władysław Szkop:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Jeśli chodzi o poprawki, które złożył Senat, to z wyjątkiem jednej można by je pominąć. Z punktu widzenia archiwizacyjnego i kronikarskiego należy jednak bardzo mocno skrytykować jedno zdanie zapisane w uzasadnieniu Senatu. W art. 33 przedstawiono katalog osób, które mają prawo podjąć decyzję o uśmierceniu dzikiego zwierzęcia, jeśli będzie ono uczestnikiem wypadku. Wszystkie komisje zgodziły się, że w tym zespole, w tym katalogu powinien się pojawić jeszcze członek Polskiego Związku Łowieckiego, bowiem komisje przyjęły do wiadomości, że członkowie Polskiego Związku Łowieckiego to nie są ludzie wyjęci spod prawa.

(Poseł Adam Krzyszków: Przypadkowi. Nie są przypadkowi.)

To nie są ludzie, którym niektórzy przypinają łatkę morderców i zabójców. To są ludzie, którzy się zajmują ochroną przyrody. Ale oni robią to profesjonalnie, bowiem muszą odbyć długi staż, muszą zdać państwowe egzaminy, które zatwierdza resort ochrony środowiska, i przejść pełne szkolenie, również zatwierdzone przez ten resort. W tym resorcie profesorowie, którzy zajmują się łowiectwem, ustalają zasady szkoleń. Senat łaskawie w swej światłości pisze: Senat postanowił wyłączyć z katalogu członków Polskiego Związku Łowieckiego, uznając, że nie posiadają oni wystarczających kwalifikacji. Nic nie odbierając strażnikowi Straży Ochrony Kolei, nic nie odbierając strażnikowi gminnemu, absolutnie nie odbierając przedstawicielom jakiegokolwiek innego zawodu prawa do czegokolwiek, bardzo bym prosił szanownych, nobliwych senatorów, żeby czasami zajrzeli do regulacji prawnych, które stanowią o tym, o czym tu rozmawiamy.

Chciałbym w tym miejscu podziękować pani poseł sprawozdawcy, pani poseł Kochan, bowiem to za jej sprawą i dzięki jej tłumaczeniu trzy połączone komisje podjęły decyzję, żeby utrzymać przepisy. Dziękuję pani bardzo. *(Oklaski)*

(Poseł Magdalena Kochan: Dziękuję.)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druki nr 4674 i 4683).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Adama Krupę.

Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Sprawozdawca Adam Krupa:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Chciałbym przedstawić sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw, druk nr 4674.

Senat rozpatrzył powyższą ustawę w dniu 31 sierpnia br. Z kolei Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi rozpatrzyła uchwałę Senatu na posiedzeniu w dniu 15 września.

Senat zgłosił cztery poprawki. Komisja rolnictwa na swoim posiedzeniu ustaliła, że rekomenduje Wysokiemu Sejmowi przyjęcie wszystkich czterech poprawek.

Poprawki 1. i 4. doprecyzowują przepisy tej ustawy.

Natomiast w poprawce 2. następuje doprecyzowanie trybu wyłączenia użytków rolnych z dzierżawy. Określa ona obowiązek zawarcia w umowie klauzuli, na podstawie której agencji przysługuje prawo wypowiedzenia umowy w zakresie 30% powierzchni użytków rolnych będących przedmiotem dzierżawy.

W poprawce 3. mowa o tym, iż w ramach 30-procentowych wyłączeń nie mogą być brane pod uwagę wyłączenia nieruchomości konieczne do realizacji obowiązków lub zobowiązań związanych z pomocą ze środków unijnych przyznaną rolnikom.

Jak już powiedziałem, Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie czterech poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pan poseł Łukasz Tusk, Platforma Obywatelska.

Poseł Łukasz Tusk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska przedstawić stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw, druk nr 4674.

Pan sprawozdawca komisji bardzo szeroko omówił poprawki. Szeroko, bo poprawki nie zawierały

Poseł Łukasz Tusk

dużo treści, nic nie zmieniają w ustawie, jeśli chodzi o kwestie merytoryczne.

Tak więc, Wysoka Izbo, pozostaje mi tylko powiedzieć w imieniu klubu, że będziemy głosować nad wszystkimi poprawkami zgodnie z rekomendacją komisji. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Pan poseł Henryk Kowalczyk, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Henryk Kowalczyk:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Finalizujemy sprawę ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Jest ona krokiem w dobrym kierunku, ale nadal budzi wiele obaw. Niestety bardzo żałuję, że ustawa, która została przedłożona przez klub Prawo i Sprawiedliwość w listopadzie 2007 r., została skutecznie zablokowana przez koalicję. Już od 3 lat moglibyśmy umożliwić rolnikom wykup ziemi na preferencyjnych warunkach. A tak 3 lata minęły, kilkaset tysięcy hektarów sprzedano.

Dobrze, że pojawił się jakiś pomysł. Prawo i Sprawiedliwość poparło ten pomysł. Co prawda nadal mam wielkie obawy co do konstytucyjności jednego zapisu, mianowicie wyłączenia 30% powierzchni z upraw. Sądzę, że nad tym problemem będzie się zastawiał pan prezydent. Gdyby przyjęto ustawę w wersji zaproponowanej przez Prawo i Sprawiedliwość, nie byłoby pewnie tego problemu. Ta sprawa byłaby już dawno załatwiona.

Jeśli chodzi o poprawki Senatu, które komisja rozpatrywała, klub Prawo i Sprawiedliwość popiera je. Trzy z nich to poprawki legislacyjne. Jedna precyzuje to, chroni dzierżawców przed odbieraniem ziemi, jeśli grunty związane są umowami, na przykład umowami dotyczącymi realizacji programów rolnośrodowiskowych. To doprecyzowanie, zapewnienie, ta gwarancja jest potrzebna. Stąd nasze poparcie dla wszystkich poprawek Senatu zgodnie z rekomendacją Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Romuald Ajchler, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Romuald Ajchler:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej przedstawić stanowisko w sprawie poprawek Senatu zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, a także innych ustaw, mam na myśli ustawę o ustroju rolnym.

Wysoka Izbo! Jeśli chodzi o tę ustawę, opinia Sojuszu Lewicy Demokratycznej po wniesieniu poprawek Senatu nie zmieniła się. Uważamy, że z dwóch powodów ta ustawa idzie w złym kierunku. Po pierwsze, miała przynieść rolnikom sprzedaż ok. 2 mln ha brutto. Gdzie są te grunty? Nie ma. Jeśli będzie ok. 150–180 tys. ha, to będzie dobrze. Biorąc pod uwagę to, co mówili przedstawiciele rządu, i to, co ta ustawa ze sobą niesie, uważamy, że jest to oszukiwanie rolników.

Po drugie, odbywa się to z dużą krzywdą dla dzierżawców. Dlaczego? Otóż pozwala na wyłączenie z dzierżaw, mówił o tym pan poseł Kowalczyk, ok. 30% powierzchni, a nawet i więcej. Jeżeli dotychczas mają zapisane w ustawie 20%, to pozwala zabrać im dalsze 30%. Razem to będzie 50%.

Proszę sobie wyobrazić, agencja odbierze tym dzierżawcom najlepsze grunty. Co dla nich pozostanie? Stare stuletnie budynki, trochę niechcianych, gorszej jakości gruntów. Jaki będzie efekt? Dzierżawca z pewnością zrezygnuje z takiej dzierżawy. Wtedy podniesie się krzyk, larum, co z tymi budynkami. Ale pewnie autorów to już w tej chwili nie interesuje.

Kolejna sprawa. Czego jeszcze ustawa nie gwarantuje? Otóż nie gwarantuje prawidłowego rozliczenia się z dzierżawcą. Ba, nie szanuje nawet jego trudu włożonego w tę pracę, choć zajmował się dzierżawą przez 20 lat. Załatwia wąski partykularny interes.

Dziwię się kolegom i koleżankom z Platformy Obywatelskiej, że dali się co niektórym podprowadzić. Tym, którzy przekonali ich do uchwalenia tej ustawy. Popatrzymy na jej skutki, zobaczymy, co zrobi pan prezydent. Pan prezydent, jak przypuszczam, przeanalizuje tę ustawę. Jeszcze nie do końca wszystko stracone.

Jeżeli jednak stanie się inaczej, Wysoka Izbo, i ustawa wejdzie w życie, to w następnej kadencji Sojusz Lewicy Demokratycznej będzie próbował dokonać jej nowelizacji, ucywilizować to, ucywilizować obrót ziemią i sprzedaż ziemią. Chcemy, żeby ziemia trafiła do rolników. Ale nie dzięki takim zapisom, nie pod dyktando tej ustawy.

Poprawki Senatu nie wnoszą nic merytorycznego albo niewiele. *(Dzwonek)* Poprzemy je, tak jak rekomenduje Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ale jak powiadam, nie zmienia to stosunku Sojuszu Lewicy Demokratycznej względem omawianej ustawy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Pan poseł Stanisław Kalemba, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Poseł Stanisław Kalemba:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W jednym się zgadzam. Ta ustawa mogła być lepsza, gdyby nie zrywano kworum, nie blokowano jej.

(*Głos z sali: A co z naszą ustawą?*)

Już się wypowiadałem. Jeśli ktoś ma wątpliwości, czy była blokowana, czy nie – tu patrzę w oczy panu posłowi Wojciechowi Mojzesowiczowi, który na poprzednim posiedzeniu mówił, że skłamałem, że była blokowana – to uprzejmie informuję, że posłowie sami się przyznają. Mówią oficjalnie, że ją blokowali, żeby nie była uchwalona. Mogłaby być lepsza, gdyby była wola współpracy, niezrywania kworum, gdybyśmy się wznieśli ponad pewne podziały.

Jest to rozwiązanie ustawowe dla dzierżawców, gospodarstw rodzinnych. Daje szansę trwałego rozdysponowania polskim rolnikom użytkowników rolnych będących w posiadaniu Agencji Nieruchomości Rolnej, rozdysponowania do roku 2016, wykorzystania kredytów, z których, za zgodą Komisji Europejskiej, można korzystać tylko do 2013 r. Daje pewną szansę powiększenia gospodarstw rodzinnych w ramach przetargów ograniczonych. Daje szansę, żeby ok. 25 tys. gruntów, wykorzystywanych przez dzierżawców bez umów, znów mogło być rozdysponowane wśród gospodarstw rodzinnych. Daje rolnikom szansę sprzedaży bezprzetargowej, o ile grunty leżą względem siebie po sąsiedzku. Pięciokrotnie podnosi czynsz za bezumowne wykorzystanie gruntów. Jest to, uważam, jeśli chodzi o kierunek, bardzo dobra ustawa, jeśli myśli się o ochronie ziemi rolnej w Polsce, o tym, żeby polscy rolnicy mogli stać się właścicielami polskiej ziemi jeszcze przed 2016 r., włącznie z dzierżawcami i gospodarstwami rodzinnymi.

Zostały wniesione 4 poprawki. Jak już mówili moi przedmówcy, 1. i 4. to poprawki formalne, doprecyzowujące. W poprawce 2. Senat uznał, że należy stworzyć warunki ułatwiające Agencji Nieruchomości Rolnych wyłączenie nieruchomości z umów dzierżawy przez nałożenie na strony umowy dzierżawy i obowiązek zawarcia w umowie klauzuli, na podstawie której agencji będzie przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy w zakresie 30% powierzchni użytków rolnych będących przedmiotem dzierżawy. To jest bardzo dobra poprawka. Będziemy ją popierali, podobnie jak 1. i 4.

W poprawce 3. Senat słusznie stanął na stanowisku, że należy umożliwić wykonanie obowiązków lub zobowiązań związanych z przyznaną dzierżawcom pomocą finansową. Chodzi o działania współfinansowane lub finansowane z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obsza-

rów Wiejskich (*Dzwonek*) lub Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Konkludując, prace zostały zakończone, za co dziękuję posłom pracującym w komisji rolnictwa i później w Sejmie. Uważam, że ta ustawa chroni interesy i rolników, i polskich rolników. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Wojciech Mojzesowicz, Polska Jest Najważniejsza.

Poseł Wojciech Mojzesowicz:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Chciałbym powiedzieć, panie pośle Kalemba, że po tylu latach spędzonych w parlamencie powinien pan słuchać, bo pan powiedział, że ktoś zrywał. Nie można tak mówić. Ktoś to znaczy wszyscy. Proszę mówić precyzyjnie, bo parlament to nie jest zbiegowisko i wiec. Jeżeli pan odniósł się do mnie, to chciałbym, żeby pan mnie przeprosił, bo ja tej komisji nie zrywałem. To tyle.

Jeżeli chodzi o sprawę dotyczącą tej ustawy, szkoda, że tak późno, po 4 latach. Jak mówił pan poseł Kowalczyk, wiele spraw dotyczących gruntów przepadło bezpowrotnie.

Następna sprawa, która mnie jako rolnika pracującego i żyjącego z pracy w gospodarstwie nie bulwersuje, lecz zastanawia. Jeżeli chcemy sprzedać rolnikom grunty na korzystnych warunkach, to dlaczego odrzucano propozycję 25 lat spłaty i 5% wpłaty? Kto się zna na rolnictwie, wie, że dzisiaj w rodzinnym gospodarstwie nie da się inwestować w produkcję i modernizację i równocześnie kupować ziemi, dlatego że to jest bardzo duży wysiłek. I na to trzeba zwrócić uwagę.

Chcę też powiedzieć, że wygląda to tak: rzeczywistość, jak powiedział pan minister Sawicki, to jest fakt, że będzie 2 mln ha, i zainteresowanie gruntami wzrosło. Rolnicy oczekiwali, że to będzie. Minęły przeszło 2 lata, bo nie było spójności w pomyśle koalicyjnej, większości. Taka jest prawda, bo, panie pośle, w parlamencie jest zawsze tak, że większość decyduje, a ta większość nie miała wypracowanego wspólnego modelu tej ustawy, tego projektu. Tak to dzisiaj wygląda.

Oczywiście dobrze, że to jest, ale powtarzam: finanse przy zakupie gruntów są czymś bardzo ważnym. Jeżeli dzisiaj gospodarstwo ma 25 ha, rolnik dzierżawi 25 i ma 50, i dobrze. Jeżeli ziemia przeciętnie w Wielkopolsce i na Kujawach jest po 30 tys., to jest 800 tys. zł. Powtarzam, 800 tys. I jeżeli podtrzymujemy to, że rolnik ma wpłacić na samym początku 80 tys., to bardzo często będzie się zdarzać, że nie będzie mógł. A procedura jest jednoznaczna. Podnieśliście wpływ z agencji z miliarda na 2 mld, co spo-

Posel Wojciech Mojzesowicz

wodowało, że jeżeli rolnik pracujący na tej ziemi w danym momencie nie będzie mógł przystąpić do wykupu, to się ją sprzedaje. Niezależnie od tego, czy on ją chce kupić. I to są moje obawy. To są moje obawy, panie pośle.

Myślę, że na sam koniec powinniśmy mówić prawdę. Wszyscy pracowaliśmy i mam wrażenie (*Dzwonek*), że jedni chcą być dobrzy, a drudzy źli. Ja nie jestem ani wśród tych dobrych, ani wśród tych złych, lecz tam, gdzie powinienem być. Uważam, że zrobiliśmy rozsądnie, i serdecznie dziękuję przewodniczącemu podkomisji panu Krupie. Nie było to łatwe. Wszyscy robiliśmy, co potrafimy. Nikt z nas – mówię o sobie – nie blokował tej ustawy. Jeżeli pan to potwórzy, to pan skłamię. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Kalemba w trybie sprostowania.

Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Stanisław Kalemba:

Dziękuję, panie marszałku.

Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Będę bardzo precyzyjny. Panie pośle, niech pan spojrzy w biuletyn z poprzedniego posiedzenia, na to, co pan tam powiedział. Mianowicie stwierdził pan, że ta ustawa nie była blokowana. Nigdy nie zarzuciłem panu, że ona była blokowana przez pana. Proszę się nie czuć winnym.

(*Posel Wojciech Mojzesowicz*: Chyba że tak. Myślałem, że pan powiedział, że to ja.)

Ja jestem bardzo precyzyjny, tego nie powiedziałem. Natomiast jeśli chodzi o to, że były blokowane prace, zrywane kworum, to proszę wejść w protokół posiedzenia komisji. To jest aż nadto czytelne i są na sali posłowie, którzy się przyznają, że ją blokowali.

(*Posel Wojciech Mojzesowicz*: A tak, to dobrze, dobrze.)

Panie pośle, ja jestem bardzo precyzyjny, panu się trochę pomieszało w tych wypowiedziach, i tyle. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Posel Romuald Ajchler*: Niech pan powie, kto podpisywał.)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Panowie, panie pośle, przepraszam...

(*Posel Wojciech Mojzesowicz*: Tak, dobrze, przyjmuję przeprosiny.)

Jest procedura, jest regulamin. Pan poseł zabrał głos, ale nie widzę powodu, żeby panu go udzielać.

Rozumiem, że pan się nie zgadza czy że panu się nie podoba, mi też się wiele rzeczy nie podoba.

(*Posel Romuald Ajchler*: Niech pan powie, no, niech pan powie.)

(*Posel Krystyna Skowrońska*: Pan powie, pani to wpisze do protokołu.)

Ale to nie jest to powód, żeby przedłużać debatę.

(*Posel Romuald Ajchler*: Ależ absolutnie nie chcę przedłużać, proszę mi wierzyć.)

Zamykam dyskusję.

Pan tak stoi, a zawsze jak ktoś stoi, to się boję, że zacznie mówić. (*Wesołość na sali*)

(*Posel Romuald Ajchler*: Proszę się nie bać, ja tylko tak groźnie wyglądam.)

To bardzo przepraszam, jeśli w jakikolwiek sposób pana uraziłem.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych oraz ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (druki nr 4651 i 4668).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią posłankę Krystynę Skowrońską.

Proszę bardzo, pani poseł.

Posel Sprawozdawca Krystyna Skowrońska:

Dziękuję bardzo, panie marszałku.

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie i Panowie Posłowie! Pan marszałek przywołał sprawozdanie, które chcę przedstawić Wysokiej Izbie w imieniu połączonych Komisji Zdrowia i Finansów Publicznych. Zawarte jest ono w druku sejmowym nr 4668.

Do projektu, który po procedowaniu w Sejmie został przesłany do Senatu, została zgłoszona jedna poprawka. Jej przyjęcie umożliwi osobie pełniącej funkcję rzecznika ubezpieczonych łączenie tej funkcji ze stanowiskiem naukowo-dydaktycznym lub naukowym w szkole wyższej, w Państwowej Akademii Nauk, w instytucie badawczym lub jednostce naukowej. Sejm takiego rozwiązania nie przewidywał, zaś Senat uznał, iż nie pogorszy to ochrony interesów ubezpieczonych. A chciałabym przypomnieć, że intencją tej ustawy było to, by rzecznik ubezpieczonych i rzecznik praw pacjenta nie byli członkami partii politycznej, co się znalazło w projekcie. Wnioskodawcy mieli intencję, i mówili to w związku z przedłożeniem projektu poselskiego, aby również nie pełnił funkcji posła lub senatora. Jednak takie rozwiązanie nie mogło być zawarte w tym projekcie i procedowane, dlatego że wymagałoby zmiany ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora. Zatem to się nie

Poseł Sprawozdawca Krystyna Skowrońska

znalazło w ustawie. Mamy nadzieję, że przyjęta regulacja przyczyni się do tego, aby te ważne funkcje były rozłączne i aby głównym zadaniem, które wykonują rzecznik ubezpieczonych i rzecznik praw pacjenta, było reprezentowanie interesów podmiotów, które zostały pokrzywdzone.

Poprawka ta została przyjęta przez Komisję Finansów Publicznych i Komisję Zdrowia stosunkiem głosów: 23 za, 0 przeciw, 13 wstrzymujących.

Winna jestem poinformować, że projekt nowelizacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej i połączone komisje rekomendują Wysokiemu Sejmowi przyjęcie tej poprawki. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję, pani poseł.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pani posłanka Krystyna Kłosin, Platforma Obywatelska.

Poseł Krystyna Kłosin:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przypadł mi w udziale zaszczyt przedstawienia stanowiska klubu Platformy Obywatelskiej wobec proponowanej przez Senat poprawki do ustawy o zmianie ustawy z 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, Dziennik Ustaw Nr 124, oraz ustawy z 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, Dziennik Ustaw z 2009 r. Nr 52, z późniejszymi zmianami, w zakresie wykonywania przez rzecznika ubezpieczonych i rzecznika praw pacjenta oraz ich zastępców innej działalności zawodowej w czasie pełnienia funkcji. Są to druki sejmowe nr 4651 i 4668.

Senat po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 18 sierpnia ustawy proponuje wprowadzenie jednej poprawki w art. 24 ust. 1 pkt 1. Poprawka ta w zasadzie rozszerza zapis proponowany przez Sejm o możliwość zatrudnienia rzecznika poza szkołą wyższą, także w Polskiej Akademii Nauk oraz instytucjach badawczych i naukowych.

Klub Platformy Obywatelskiej rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie poprawki Senatu w proponowanym brzmieniu. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję, pani poseł.

Pani posłanka Gabriela Masłowska, Prawo i Sprawiedliwość.

(Głos z sali: Nie ma.)

Nie ma.

W takim razie pani posłanka Elżbieta Streker-Dembińska, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Elżbieta Streker-Dembińska:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! W imieniu klubu Sojuszu Lewicy Demokratycznej oczywiście opowiemy się za poprawką Senatu. Tylko dla pewnego porządku i logiki pragnę przywołać jeden fakt. Otóż klub Sojuszu Lewicy Demokratycznej składał w czasie drugiego czytania poprawkę dokładnie tej samej treści. Dotyczyła ona nie tylko rzecznika praw konsumenta, ale również rzecznika praw pacjenta.

Dzisiaj mamy taką sytuację, że w stosunku do tych dwóch rzeczników są inne wymagania. A więc dla porządku przypominam, że te poprawki zgłosił Sojusz. Jestem zadowolona, że Senat zaproponował poprawki przynajmniej w przypadku jednego rzecznika.

Dziękuję komisji, że tym razem głosowała jednomyślnie za tą poprawką.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Niejednomyślnie, to nieprawda.)

Jednomyślnie. To jest nieistotne.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Tak, nieistotne.

Poseł Elżbieta Streker-Dembińska:

W każdym razie ta poprawka uzyskała duże poparcie.

Tak że dziękuję państwu bardzo i mam nadzieję, że w następnej kadencji podobna poprawka zostanie przyjęta również w przypadku rzecznika praw pacjenta. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję, pani poseł.

Pan poseł Wiesław Rygiel z Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Poseł Wiesław Rygiel:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! W imieniu klubu parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego pragnę przedstawić stanowisko wobec sprawozdania Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych oraz ustawy

Posel Wieslaw Rygiel

o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, druk nr 4668.

Pragnę podkreślić, że komisja pozytywnie odniosła się do propozycji senackiej, która rozmontowała nadmierny rygoryzm w odniesieniu do rzecznika ubezpieczonych, pozwalając swoją poprawką na łączenie tego stanowiska ze stanowiskiem m.in. w szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk. Chodzi oczywiście o stanowiska naukowo-dydaktyczne lub naukowe, lub o stanowiska w innej jednostce naukowej.

Wydaje się, że ten nadmierny rygoryzm zauważony przez Senat rzeczywiście nie jest potrzebny. Stąd poprawka uzyskała akceptację komisji. Jest również akceptowana przez klub parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Reasumując, z wyżej wymienionych względów będziemy ją popierać i opowiadamy się za jej przyjęciem. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4649 i 4689).

O zabranie głosu proszę sprawozdawcę komisji pana posła Michała Jarosa.

Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Sprawozdawca Michał Jaros:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W imieniu Komisji Finansów Publicznych mam zaszczyt przedstawić stanowisko tejże komisji o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, druk nr 4649.

Senat po rozpatrzeniu przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 sierpnia 2011 r. ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw wprowadził do jej tekstu trzy poprawki. Podczas posiedzenia Komisji Finansów Publicznych te trzy poprawki zostały w głosowaniu zaakceptowane. Wysoka komisja rekomenduje ich przyjęcie. Serdecznie dziękuję.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pani posłanka Joanna Mucha, Platforma Obywatelska.

Nie ma.

W takim razie pan poseł Wiesław Janczyk, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Wieslaw Janczyk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt wyrazić stanowisko wobec ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, druk nr 4649.

Senat zaproponował do tej ustawy trzy poprawki. Szeroko omawialiśmy ten dokument w trakcie pierwszego i drugiego czytania. Jeśli chodzi o propozycje Senatu, to nasz klub poprze przedłożone poprawki. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Stanisław Stec, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Stanislaw Stec:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Chciałem poinformować, że mój klub poprze poprawki Senatu i będzie głosował zgodnie z rekomendacją Komisji Finansów Publicznych. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Wiesław Rygiel z Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Posel Wieslaw Rygiel:

Panie Marszałku! Wysokie Sejmie! Panie Ministrze! W imieniu klubu parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego chciałbym poinformować, że poprawki przedłożone przez Senat i przyjęte przez komisję również będziemy rekomendować Wysokiemu Sejmowi do przyjęcia. Będziemy głosować za ich przyjęciem. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Bardzo dziękuję.
(*Posel Krystyna Skowrońska: Mogę?*)
Proszę bardzo, tak.

Posel Krystyna Skowrońska:

Szanowny Panie Marszałku! W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska chciałam poinformować, że również Platforma Obywatelska będzie głosowała zgodnie z rekomendacją przedstawioną w sprawozdaniu. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo, pani poseł.
Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.
Zamykam dyskusję.
Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.
Sekundę, jest operatywka. Za chwilę.
Proszę państwa, są problemy z posłami sprawozdawcami. Mamy duże przyśpieszenie i w związku z tym...

(*Posel Krystyna Łybacka: Następnym punktem.*)

No, następny, ale jak jest sprawozdawca, to nie ma przedstawicieli rządu do wszystkich punktów. W takim razie spróbujemy rozpatrzyć punkt 19.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4671 i 4680).

O zabranie głosu proszę sprawozdawcę komisji pana posła Stanisława Żmijana.

Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Sprawozdawca Stanisław Żmijan:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Senat Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził 34 poprawki do ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw uchwalonej przez Wysoki Sejm. Większość z tych poprawek ma charakter redakcyjny, dziewięć z kolei ma charakter merytoryczny i o nich postaram się powiedzieć kilka słów.

Poprawka nr 8 ma charakter doprecyzowujący. W poprawce dookreślono, że za wykroczenia związane z przewozem materiałów niebezpiecznych kary pieniężne nakłada inspektor Inspekcji Transportu Drogowego.

Poprawka nr 12 także jest poprawką doprecyzowującą. Otóż zapobiega się sytuacji, w której osoba fizyczna za wykroczenie w przewozie drogowym mogłaby być ukarana podwójnie. Czyli nie można jednocześnie ponosić odpowiedzialności karnej i odpo-

wiedzialności administracyjnej, czyli albo kara grzywny albo kara pieniężna.

Poprawka nr 16 jest bardzo ważna. W tej poprawce zostały określone zasady rejestracji pojazdów należących do obcych sił zbrojnych, personelu cywilnego i członków ich rodzin oraz pojazdów wykonawców kontraktowych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów międzynarodowych.

Poprawki 19. i 20. zapobiegają sytuacji, w której znaleźlibyśmy się z racji tego, że pod koniec kadencji Sejmu, w końcowej fazie, procedowaliśmy dwie, a momentami trzy ustawy, w których były regulowane te same kwestie. Mieliśmy świadomość w końcowej fazie pracy, że ostatecznie Senat będzie porządkował to poprawkami, aby regulacje prawne wzajemnie się nie wykluczały. I taką właśnie mamy sytuację w przypadku tych dwóch poprawek.

Poprawka 22. dookreśla, że w sprawach o nałożenie kary pieniężnej za naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego, wszczętych, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy właśnie tej nowej ustawy, czyli prawo, które ustalamy w tej ustawie.

Poprawki 28. i 29. zapewniają zgodność przepisów zawartych w załącznikach do ustawy, załącznikach nr 2 i nr 3, z postanowieniami prawa wspólnotowego w zakresie wykonywania przewozów drogowych i w zakresie ochrony zwierząt w czasie transportu.

Tak jak powiedziałem, pozostałe 25 poprawek ma charakter redakcyjny.

Komisja Infrastruktury w dniu 15 września rozpatrzyła zaproponowane poprawki i rekomenduje przyjęcie 33 z nich, natomiast nie udziela rekomendacji poprawce nr 5. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pan poseł Jacek Krupa, Platforma Obywatelska.

Posel Jacek Krupa:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! To już ostatnie wystąpienie w tej kadencji. Mam zaszczyt poinformować, że klub Platforma Obywatelska podziela stanowisko komisji dotyczące ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw, jeśli chodzi o wniesione przez Senat poprawki. Będziemy głosować dokładnie tak, jak rekomenduje w sprawozdaniu komisja. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Waldemar Wiązowski, Prawo i Sprawiedliwość.

Nie ma pana posła.

Z lewicy też nikogo nie ma?

W takim razie pan poseł Janusz...

(*Poseł Krystyna Łybacka:* Jak to: nie ma nikogo z lewicy, panie marszałku?)

Chodzi o tę debatę. Jasne... (*Wesołość na sali*)
Przepraszam.

Pan poseł Janusz Piechociński, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Janusz Piechociński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Sejmowa Komisja Infrastruktury bardzo starannie rozpatrzyła propozycje Senatu. Klub Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie głosował zgodnie z opinią komisji. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Kazimierz Hajda, Polska Jest Najważniejsza.

Poseł Kazimierz Hajda:

Panie Marszałku! Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Zrobimy tak samo, jak mówił nasz poprzednik. Klub Parlamentarny Polska Jest Najważniejsza będzie głosował za odrzuceniem poprawki 5., a pozostałe poprze. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (druki nr 4672 i 4679).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Janusza Piechocińskiego.

Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Sprawozdawca Janusz Piechociński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu najpracowitszej sejmowej komisji...

(*Głos z sali:* O nie, panie pośle!)

(*Poseł Stanisław Stec:* O nie, Komisja Finansów Publicznych miała więcej posiedzeń.)

Zobaczcie sobie statystyki...

(*Głos z sali:* Nie wiem, czy komisja rolnictwa nie miała więcej.)

Była najpracowitsza, było ponad 400 posiedzeń samej tylko sejmowej Komisji Infrastruktury. Sprawdźcie jeszcze państwo...

(*Poseł Stanisław Stec:* A my mamy ponad 600.)

(*Głos z sali:* Chyba z podkomisjami.)

...nie polemizuję, stałe podkomisje. Zobaczycie, że mówię w imieniu rekordowo pracowitej sejmowej Komisji Infrastruktury.

Sejmowa Komisja Infrastruktury rozpatrzyła poprawki zgłoszone przez Senat do ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym, druk nr 4672.

Senat zgłosił 14 poprawek, z których 13 ma charakter językowo-legislacyjny. Najistotniejsza z punktu widzenia merytorycznego poprawka dotyczyła wysokości opłat za czynności w różnych procesach związanych z interoperacyjnością kolei. Sejmowa Komisja Infrastruktury podtrzymała swoją opinię w tym zakresie i wnioskuje utrzymać rozwiązanie sejmowe, przyjazne dla rynku kolejowego, który podlega bardzo istotnej modernizacji.

W imieniu sejmowej Komisji Infrastruktury wnoszę więc o odrzucenie poprawki 1. i przyjęcie pozostałych. Dziękuję za uwagę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pani Elżbieta Pierzchała, Platforma Obywatelska.

Nie ma pani poseł.

W takim razie poproszę pana posła Bogusława Kowalskiego, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Bogusław Kowalski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! W imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość chciałbym przekazać nasze stanowisko. Otóż uważamy, że 1. poprawka Senatu, w której proponuje się dość znaczne podniesienie limitów różnego rodzaju opłat, jest nieuzasadniona, ponieważ wpłynie na podrożenie kosztów transportu kolejowego,

Posel Bogusław Kowalski

z negatywnymi konsekwencjami dla konkurencyjności tego transportu. Pozostałe 13 poprawek, które mają charakter redakcyjny, klub Prawa i Sprawiedliwości poprze. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Wiesław Andrzej Szczepański, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Wiesław Andrzej Szczepański:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej mam zaszczyt przedstawić nasze stanowisko odnośnie do stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym, druk nr 4672.

Na początku chciałbym poprzeć pana posła Piechocińskiego, ponieważ chyba żadna komisja nie miała tyle posiedzeń – 436 posiedzeń komisji, 320 posiedzeń podkomisji...

(Poseł Stanisław Stec: 638.)

Nie ma.

(Głos z sali: Przestańcie się licytować.)

Panie Marszałku! Senat zgłosił 14 poprawek do ustawy. Mój klub będzie głosował zgodnie ze stanowiskiem komisji. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Janusz Piechociński, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Posel Janusz Piechociński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Poprzemy propozycję komisji. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Kazimierz Hajda, Polska Jest Najważniejsza.

Posel Kazimierz Hajda:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zrobimy tak samo, jak nasi poprzednicy – poprzemy propozycję komisji. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Proszę bardzo, pani posłanka Elżbieta Pierzchała w imieniu Platformy Obywatelskiej.

Posel Elżbieta Pierzchała:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie stanowisko klubu Platforma Obywatelska dotyczące uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Senat był uprzejmy wprowadzić do ustawy 14 poprawek. Klub Platforma Obywatelska jest za odrzuceniem 1. poprawki, pozostałe poprawki od 2. do 14. opiniuje pozytywnie i wnosi o ich przyjęcie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję, pani poseł.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (druki nr 4657 i 4665).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią poseł Aldonę Młyńczak.

Proszę bardzo, pani poseł.

Posel Sprawozdawca Aldona Młyńczak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Komisja Infrastruktury na posiedzeniu w dniu 15 września rozpatrzyła poprawki Senatu do ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

Senat zgłosił 25 poprawek, z czego Komisja Infrastruktury zaopiniowała pozytywnie 23. Dwie zaopiniowała negatywnie ze względu na brak konsekwencji zapisów w dołączonych załącznikach.

Większość poprawek ma charakter redakcyjny. Najistotniejsze poprawki, które odnoszą się do zmian merytorycznych, to poprawki 2. i 20. Poprawka 2. dotyczy art. 4, a proponuje się w niej nowe jego brzmienie poprzez dodanie pkt 4, w którym przewiduje się jako jeszcze jeden ze środków ochrony otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy, a w pkt 2 ubezpieczenie bankowe zamienia na gwarancję ubezpieczeniową. W związku z tym, że gwarancja ubez-

Poseł Sprawozdawca Aldona Młynczak

pieczeniowa ma większą moc od zwykłego ubezpieczenia, wydaje się, że takie rozwiązanie jest korzystniejsze dla nabywców. Natomiast rozszerzenie tego artykułu, dodanie pkt 4, spowodowane jest troską o naszych przedsiębiorców, o to, aby małe firmy budowlane nie poniosły zbyt dużych strat i aby nie doszło w wyniku przeprowadzonej nowelizacji do takiej sytuacji, iż niektórzy przedsiębiorcy będą musieli zamykać swoje przedsiębiorstwa.

Natomiast jeżeli chodzi o art. 37 i 38, jest to poprawka 20., to nadaje się im nowe brzmienie, i stanowi się, iż przepis art. 4 stosuje się do przedsięwzięć deweloperskich, w odniesieniu do których rozpoczęcie sprzedaży nastąpiło po dniu wejścia w życie ustawy. Zmiana tego artykułu, a właściwie dwóch artykułów, 37 i 38, bo taka jest tego konsekwencja, stworzy korzystną sytuację dla nabywcy, gdyż zapis, który do tej pory był, który wyszedł z Sejmu, mógł powodować, że do przedsięwzięcia budowlanego mogły być zaliczone również przedsięwzięcia, kiedy tylko grunt był zakupiony. Przy takim sformułowaniu tych artykułów większą ilość osób, nabywców obejmujemy ochroną. Jest to korzystne dla klientów, czyli dla nabywców przedsięwzięć deweloperskich.

W imieniu Komisji Infrastruktury proszę Wysoki Sejm o przyjęcie 23 poprawek i odrzucenie 2. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pani posłanka Elżbieta Pierzchała, Platforma Obywatelska.

Poseł Elżbieta Pierzchała:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie stanowisko klubu Platforma Obywatelska RP dotyczące uchwały Senatu z druku nr 4657 w sprawie poselskiego projektu ustawy (druk nr 4349) o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

Senat był uprzejmy wprowadzić do ustawy 25 poprawek, w tym 10 poprawek o charakterze legislacyjnym, pozostałe poprawki o charakterze merytorycznym.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Klub Platforma Obywatelska jest za przyjęciem poprawek od 1. do 11. oraz od 14. do 25., natomiast poprawki 12. i 13. opiniuje negatywnie i wnosi o ich odrzucenie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję, pani poseł.

Pan poseł Kazimierz Smoliński, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Kazimierz Smoliński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość wobec stanowiska Senatu w sprawie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (druk nr 4657) i sprawozdania Komisji Infrastruktury (druk nr 4665).

Dosyć długie były obrady podkomisji i Komisji Infrastruktury, jeżeli chodzi o zmiany, które zostały wprowadzone w przedmiotowej ustawie, i wydawało nam się, że wypracowaliśmy pewien kompromis, który idzie w kierunku ochrony praw nabywców lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego. Z przykrością stwierdziliśmy, że szczególnie jeżeli chodzi o poprawkę 2., która wprowadza nowy rodzaj zapewnienia przez dewelopera jednego ze środków ochrony, tj. otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy, to naszym zdaniem ona jednak idzie w złym kierunku, ponieważ, mimo pozorowanej ochrony przedsiębiorców, stwarza niebezpieczeństwo, że, choć taka była idea ustawy, która miała wprowadzić bezwzględna ochronę praw nabywców lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego, przez ten zapis mogą jednak te prawa nie być w pełni zabezpieczone. Otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy nie jest w pełni zabezpieczeniem. Mamy pierwszy sposób ochrony, zamknięty mieszkaniowy rachunek powierniczy – i tu wiadomo, że następuje przeniesienie własności po wybudowaniu – następnie drugi, otwarty rachunek, ale z gwarancją ubezpieczeniową – co prawda mieliśmy wątpliwości co do zamiany umowy na gwarancję, możemy jednak przyjąć, że ta zmiana zmierza w dobrym kierunku – ponadto trzeci, otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy z gwarancją bankową, i niestety czwarty, bez żadnego zabezpieczenia, naszym zdaniem niedający pełnej ochrony nabywcom, szczególnie w przypadku upadłości dewelopera. Dlatego będziemy przeciwni tej zmianie.

Część poprawek popieramy, ale uważamy, że większość z nich nie jest celowa i będziemy głosowali przeciwko nim. Kilka poprawek redakcyjnych oczywiście poprzemy. Generalnie dobrze, że ustawa wreszcie zostanie przyjęta mimo pewnych jej niedoskonałości. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Pan poseł Wiesław Andrzej Szczepański, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Wiesław Andrzej Szczepański:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej mam zaszczyt przedstawić nasze stanowisko odnośnie do stanowiska Senatu w sprawie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (druk nr 4665).

W wyniku prac Senat zgłosił 25 poprawek. Komisja rozpatrzyła te poprawki w dniu 15 września. Mój klub będzie głosował zgodnie ze stanowiskiem komisji, z wyjątkiem głosowania w sprawie poprawek 2., 3., 4., 8. i 20. W przypadku poprawki 2. będziemy głosować przeciwko jej przyjęciu. Mój przedmówca już mówił, że ona osłabia formę ochrony lokatorów. Wprowadzenie zabezpieczenia w postaci otwartego mieszkaniowego rachunku powierniczego daje możliwość wypłaty przez bank środków finansowych w zależności od stanu zaawansowania danej budowy, nie chroni się lokatora przed upadkiem dewelopera, a więc utratą możliwości otrzymania mieszkania. W przypadku zamkniętego rachunku ta wypłata następuje po ustanowieniu odrębnej własności, a w tym samym przypadku następuje to etapami, więc istnieje obawa, że większość deweloperów będzie wybierała formułę dla siebie dogodną, natomiast niedogodną dla konkretnego nabywcy mieszkania. W pozostałych przypadkach wstrzymamy się od głosu... Co prawda, moglibyśmy poprzeć poprawki 6., 11., 23., ale tutaj jest to skumulowane, poddawane razem pod głosowanie, więc nie ma możliwości, aby rozdzielić po prostu te poprawki. W pozostałych przypadkach mój klub będzie głosował zgodnie ze stanowiskiem komisji. Mamy nadzieję, że wprowadzenie tej ustawy w jakiś sposób uchroni wiele osób przed skutkami upadłości deweloperów i utratą majątku. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.
Pan poseł Józef Racki, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Józef Racki:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Panie Prezesie! Z upoważnienia klubu parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego mam zaszczyt odnieść się do poprawek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej do ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

Senat zgłosił 25 poprawek. Komisja Infrastruktury na swoim posiedzeniu odrzuciła 2. W poprawce 1. Senat usunął niespójność uregulowań dotyczących zamkniętego mieszkaniowego rachunku powierniczego. W poprawce 2. proponuje zastąpienie umowy ubezpieczenia gwarancją ubezpieczeniową i uzupełnienia katalogu środków ochronnych o otwarty mieszka-

niowy rachunek powierniczy istniejący samodzielnie. W przypadku gdy nabywca odstąpi od umowy deweloperskiej, wysokość zwracanych środków z tytułu gwarancji bankowej lub ubezpieczonej będzie pomniejszona o kwotę środków wypłaconych nabywcy z mieszkaniowego rachunku powierniczego. Senat zdefiniował też pojęcie „lokal przedsiębiorstwa”. Lokal przedsiębiorstwa to miejsce przeznaczone do obsługi publiczności i oznaczone zgodnie z przepisami o działalności gospodarczej. Pojęcie to nawiązuje do art. 97 Kodeksu cywilnego.

Senat wniósł bardzo istotną poprawkę nakładającą na Radę Ministrów obowiązek dokonania przeglądu funkcjonowania przepisów tej ustawy i zapoznania Sejmu ze skutkami ich obowiązywania.

Mając na uwadze sprawozdanie Komisji Infrastruktury, Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie głosował za przyjęciem poprawek zgodnie ze stanowiskiem komisji. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Kazimierz Hajda, Polska Jest Najważniejsza.

Poseł Kazimierz Hajda:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu klubu poselskiego Polska Jest Najważniejsza przedstawiam stanowisko wobec zawartych w druku nr 4657 poprawek Senatu do ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

Ta ważna ustawa powinna znacznie poprawić sytuację nabywców lokali w stosunku do niestety istniejących nierzetelnych deweloperów lub w stosunku do deweloperów, którzy znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Ale poprawka 2. Senatu wydaje się osłabiać dobry efekt tej ustawy. Dlatego klub Polska Jest Najważniejsza będzie przeciw tej poprawce i związanym z nią poprawkom 6., 11. i 23. W pozostałych przypadkach postąpimy zgodnie z rekomendacją Komisji Infrastruktury, to znaczy będziemy głosować za odrzuceniem poprawek 12. i 13., a pozostałe poprawki Senatu poprzemy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Przechodzimy do pytań.

Zgłosiła się jedna osoba.

(Głos z sali: Nie ma pytań.)

Mogą być. *(Gwar na sali)*

Ja zadecydowałem, że będą pytania. Mamy duże wyprzedzenie, panowie.

Czy zgłaszają się jeszcze inne osoby?

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski

Nie.

Zamykam listę.

Ustalam czas pytania na 1,5 minuty.

Pani posłanka Anna Paluch, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Anna Paluch:

Dziękuję bardzo, panie marszałku. Myślę, że zmieszczę się w minucie.

Wyrażając satysfakcję, że kończy się proces legislacyjny dotyczący ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego – notabene wzorowana jest ona na projekcie zgłoszonym przez mój klub, czego nie omieszkam zaznaczyć – nie mogę się jednak powstrzymać od pytania skierowanego do przedstawiciela wnioskodawców, to znaczy do większości rządowej: Dlaczego zdecydowaliście się państwo na uwzględnienie stanowiska środowiska deweloperów i zgłoszenie poprawki 2.? Wbrew temu, co twierdzi się w uzasadnieniu senackich poprawek, to nie jest tylko rozszerzenie katalogu zabezpieczeń. Pkt 4, to znaczy zabezpieczenie w postaci wyłączności otwartego mieszkaniowego rachunku powierniczego, to nie jest właściwa i wystarczająca ochrona praw nabywców lokalu. Można się obawiać, że to nie będzie w sposób wystarczający chroniło przed upadłością dewelopera, bo można sobie wyobrazić taką sytuację, że w końcowej fazie inwestycji po przekazaniu środków deweloper ogłosi upadłość i – tak jak to się dzieje do tej pory – nabywcy lokalu mieszkalnego zostaną na lodzie. Co jest powodem, dla którego państwo zmieniliście zdanie i ochrona nabywców nie jest taka, jak byśmy się spodziewali? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Kto z panów odpowiada?

Odpowiada wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pan Jarosław Król.

Proszę bardzo, panie prezesie.

Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Jarosław Król:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Miałem wrażenie, że pytanie jest skierowane do pani poseł sprawozdawcy, ale reprezentując stanowisko rządu, z chęcią odpowiem. Mianowicie art. 4 po poprawce wprowadzonej przez Senat przewiduje gradację...

(Poseł Anna Paluch: Punkt 4 będzie stosowany, wie pan o tym.)

...od najlepszego środka ochrony zabezpieczającego środki finansowe wpłacone przez konsumenta do tego, który w najmniejszym stopniu zabezpiecza środki finansowe. Jak wiemy, w pkt 1 mamy zamknięty mieszkaniowy rachunek powierniczy – i jest jasne, że pieniądze z tego rachunku będą przelewane na konto dewelopera dopiero po przeniesieniu prawa własności. Potem jest otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy zabezpieczony gwarancją, czy to bankową, czy to ubezpieczeniową, i samodzielnie otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy. Jeżeli chodzi o otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy, faktycznie on w najmniejszym stopniu chroni interesy konsumentów. Natomiast trzeba pamiętać, że to i tak jest znaczna poprawa w stosunku do tej sytuacji, z jaką mamy do czynienia teraz. Szanowni państwo, z przepisów ustawy wynika, że jeżeli chodzi o zabezpieczenie rachunku otwartego, to jest odrębna ewidencja wpłat i wypłat dla każdego nabywcy, przyznanie nabywcy prawa do otrzymywania informacji bankowej o dokonywanych na mieszkaniowy rachunek wpłatach, ścisłe powiązanie możliwości wypłaty z rachunku powierniczego z postępami w budowie, zgodnie z harmonogramem, zakaz rozwiązania lub zmiany umowy mieszkaniowego rachunku powierniczego przez dewelopera, przeznaczenie środków zgromadzonych na otwartym rachunku powierniczym wyłącznie na realizację przedsięwzięcia, dla którego prowadzony jest ten rachunek, wprowadzenie obowiązku niezależnej kontroli postępów prac przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane, a także wprowadzenie odpowiedzialności karnej w sytuacji, kiedy niezgodnie z przepisami ustawy wyplacona zostałaby deweloperowi kwota ze środków zgromadzonych na rachunku powierniczym.

Jeżeli zaś chodzi o upadłość, faktycznie tutaj tej ochrony nie ma w takim stopniu jak w pozostałych przypadkach. Natomiast w przypadku upadłości dewelopera może pozostać odrębna masa upadłości, która będzie służyć zaspokojeniu w pierwszej kolejności nabywców. Przypominam, że ustawa nowelizuje Prawo upadłościowe i naprawcze w taki sposób, że nabywcy będą w grupie uprzywilejowanej. A w sytuacji gdy na rachunku nie będzie już środków, to zgromadzenie nabywców, jako organ, który przewiduje ta nowelizacja ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, ma możliwość kontynuowania inwestycji. Dla nabywców zaś, szanowni państwo, największą wartością jest właśnie uzyskanie mieszkania.

Chcę powiedzieć, że zastanawiając się nad tą poprawką – stanowisko rządu zostało przyjęte 26 sierpnia – braliśmy też pod uwagę sytuację, jaką na rynku wykreuje wejście w życie tej ustawy, która jednak wysoko stawia poprzeczkę, jeżeli chodzi o wymogi dla deweloperów. Obawy co do wprowadzenia jedynie otwartego rachunku zabezpieczonego tylko gwarancją, czy to ubezpieczeniową, czy bankową, jak pamiętam, zgłaszane były również ze strony Prawa i Sprawiedliwości. Pamiętam, że podczas drugiego czytania pan poseł Kowalski prosił o zastanowienie się nad

**Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów Jarosław Król**

tym, czy aby w takim kształcie art. 4 nie doprowadzi do wyeliminowania z rynku małych deweloperów, których nie będzie stać na gwarancje, by ponieść ten dodatkowy koszt. Z tego względu uważam, reprezentując stanowisko rządu, że to uzupełnienie art. 4 o pkt 4 jest zasadne. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu prezesowi.

Czy sprawozdawca komisji pani poseł Aldona Młyńczak prosi o głos?

(Poseł Aldona Młyńczak: Chcę jeszcze podziękować.)

Pani posłanka Aldona Młyńczak.

Proszę bardzo.

Poseł Aldona Młyńczak:

Chciałabym bardzo podziękować wszystkim posłom ze wszystkich ugrupowań za pracę nad tą potrzebną ustawą. Choć ona na końcu budzi trochę kontrowersji ze względu na wprowadzenie jeszcze pewnego rozluźnienia, jednak też patrzmy na wszystko w takim kontekście, żeby ustanawiając bardzo dużą ochronę dla jednych, nie robić krzywdy innym. Wydaje się, że po dwóch latach weryfikacji można tę ustawę poprawić, a może nawet wcześniej, jeśli rzeczywiście nie zdawałaby egzaminu w takim kształcie i jeśli deweloperzy wykorzystywaliby tylko najłatwiejszy sposób ochrony. Natomiast nabywcy też mają prawo żądać od deweloperów takiej ochrony, jaka jest w ustawie, i nie muszą się zgadzać tylko na najprostszą formę, czyli na rachunek otwarty.

Dziękuję wszystkim za współpracę i mam nadzieję, że ustawa zostanie uchwalona. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (druki nr 4650 i 4690).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Andrzeja Orzechowskiego.

Proszę bardzo, panie pośle.

**Poseł Sprawozdawca
Andrzej Orzechowski:**

Szanowny Panie Marszałku! Szanowny Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Senat zajmował się rzeczoną ustawą 13 września i zgłosił cztery poprawki. Poprawki te nie zmieniają istotnych zapisów ustawy. Odnoszą się do czysto formalnych zagadnień, respektowania zasad techniki prawodawczej, w tym niepowtarzania przepisów bądź zachowania dotychczasowej numeracji przy dodawaniu punktu, a także dotychczas naprawienia oczywistych pomyłek.

Komisja Finansów Publicznych rozpatrzyła poprawki w dniu 15 września i wszystkie poprawki zaopiniowała pozytywnie, tym samym rekomenduje ich przyjęcie.

Dla porządku jeszcze powiem, że jak wynika z opinii o zgodności z prawem Unii Europejskiej Ministerstwa Spraw Zagranicznych poprawki ujęte w uchwale Senatu nie wpływają na zgodność projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pan poseł Adam Żyliński, Platforma Obywatelska.

Poseł Adam Żyliński:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Przypadł mi w udziale zaszczyt zaprezentowania stanowiska klubu Platformy Obywatelskiej wobec poprawek przyjętych przez Senat w sprawie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, druk nr 4650.

Na posiedzeniu w dniu 13 września 2011 r. Senat rozpatrzył ustawę i uchwalił do niej cztery poprawki. W trakcie wczorajszego posiedzenia Komisji Finansów Publicznych wszystkie poprawki zostały przez komisję przyjęte. Pan poseł sprawozdawca omówił istotę senackich poprawek i nie ma sensu tej argumentacji powtarzać.

Klub Platformy Obywatelskiej będzie głosowała za przyjęciem wszystkich poprawek uchwalonych przez Senat. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stefan Niesiołowski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Jarosław Stawiarski, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Jarosław Stawiarski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt przedstawić nasze stanowisko wobec stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Jak powiedzieli sprawozdawca i mój przedmówca, są to cztery techniczne poprawki, które, że tak powiem, są konieczne z punktu widzenia legislacyjno-redakcyjnego.

Chciałbym tylko przypomnieć o jednym państwie, którzy tę ustawę tak szybko wprowadzacie, czyli kołgom z Platformy i z PSL-u, przy poparciu Sojuszu Lewicy Demokratycznej. Dzisiaj mijają trzy lata od upadku banku braci Lemańskich. Dlaczego ten bank upadł, czyli Lehman Brothers? Upadł dlatego, jak państwo wiecie, że nie było dobrego nadzoru finansowego nad tą instytucją inwestycyjną. Poluzowanie tego nadzoru poprzez zwolnienie Komisji Nadzoru Finansowego z opiniowania wydawania zgody na tworzenie funduszy zamkniętych wydaje się w dobie szalejącego kryzysu finansowego, bankructwa Grecji, trochę zbyt pochopne. Dlatego nasz klub głosował przeciwko tym zmianom. Przestrzegamy, że należy zwiększyć nadzór, a nie poluzowywać nadzór nad instytucjami finansowymi. Nieważne, do kogo są adresowane, bo te fundusze zamknięte są adresowane do bardzo zamożnych grup obywateli polskich.

Chciałbym wspomnieć o jeszcze jednej rzeczy. Pan minister nie odpowiedział mi wtedy na pytanie, czy te fundusze omijają podatek Belki, czy tworzenie tych funduszy sprzyja omijaniu podatku Belki, czytając: ograniczaniu wpływu pieniędzy z podatku do budżetu państwa. Dziękuję.

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Marek Kuchciński)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma pan poseł Stanisław Stec, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Nie ma.

Czy jest pan poseł Wiesław Rygiel?

Proszę bardzo, pan poseł Rygiel, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Wiesław Rygiel:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Pragnę przedstawić stanowisko Klubu Poselskiego Polskiego Stronnictwa Ludowego w odniesieniu do sprawozdania Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy

o podatku dochodowym od osób prawnych, zawarte go w druku nr 4650.

Poprawki, które zaproponował Senat, nie naruszają istoty ustawy przyjętej przez Sejm, ograniczają się do istotnych z punktu widzenia zasad techniki prawodawczej zmian i poprawienia oczywistych pomyłek, dlatego uważamy je za zasadne. Reasumując, będziemy głosować za ich przyjęciem. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Nie ma pana posła, tak?

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Pytań nie ma.

Zamykam...

Przepraszam, pan minister chciał jeszcze zabrać głos.

Pan Maciej Grabowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów.

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Maciej Grabowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałbym zapewnić, że wprowadzenie tej ustawy nie zwiększy ryzyka na polskim rynku finansowym. Ona ogranicza zakres kompetencji Komisji Nadzoru Finansowego do funduszy zamkniętych. W żadnym wypadku nie mogą one wpłynąć na stabilność systemu finansowego, właśnie dlatego, że są oddzielone od pozostałej części rynku finansowego, która podlega nadzorowi.

Chciałem Wysoką Izbę uspokoić, że przyjęcie tej ustawy nie zwiększy ryzyka na rynku finansowym. Mówię to jako podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów i członek Komisji Nadzoru Finansowego. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu ministrowi.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne (druki nr 4655 i 4666).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Antoniego Mężydłę.

(Głos z sali: Przed chwilą wyszedł.)

Proszę państwa, zrobimy 45 sekund przerwy.

Wicemarszałek Marek Kuchciński

(*Głos z sali: Zróbmy następny punkt.*)

Proszę państwa, musiałbym zamknąć ten punkt.

(*Chwila przerwy*)

Jeszcze 10 sekund, panie pośle, spokojnie, ma pan czas.

(*Poseł Anna Paluch: Poczekamy, aż pan poseł Mężydło zreferuje.*)

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Antoniego Mężydłę.

Poseł Sprawozdawca Antoni Mężydło:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu Komisji Infrastruktury przedstawić stanowisko komisji o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne, druk nr 4655.

Do ostatniej, uchwalonej na poprzednim posiedzeniu Sejmu, nowelizacji Prawa telekomunikacyjnego Senat po rozpatrzeniu tej ustawy wniósł 12 poprawek. Część tych poprawek ma charakter porządkowy lub porządkujący, są to poprawki 1., 5. i 9.

Poprawka 2. ma na celu ujednoczenie terminologii w zakresie określenia ceny usługi.

W poprawce 3. Senat uznał za konieczne doprecyzowanie, iż ustalenie progu kwotowego dotyczy każdego okresu rozliczeniowego, a wobec jego braku, jak ma to miejsce w przypadku pre-paid – każdego cyklu miesięcznego. Ponadto należy nałożyć na dostawców obowiązek ustalenia co najmniej trzech progów kwotowych.

Poprawka 4. jest najbardziej merytoryczna. Ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w której dostawca świadczący usługi w stacjonarnej i publicznej sieci telefonicznej nie będzie mógł realizować obowiązku polegającego na poinformowaniu abonenta o fakcie przekroczenia progu kwotowego. Chodzi o to, że był zapis, że za pomocą SMS-a, będzie, że za pomocą trzech prób połączenia w ciągu 24 godzin.

Poprawka 6. powoduje zmianę podmiotu zobowiązanego do przekazywania prezesowi UKE informacji służących do prowadzenia rejestru numerów wykorzystywanych do świadczenia usług o podwyższonej opłacie z przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na dostawcę dodatkowego świadczenia. Przyczyni się to do zwiększenia aktualności rejestru.

W poprawce 7. skreśla się zbędny przepis dotyczący wydawania pozwolenia radiowego w zakresie częstotliwości przeznaczonych do użytkowania jako rządowe.

Poprawka 8. wydłuża z 3 do 7 dni termin na wyrażenie zgody na czasowe użytkowanie urządzenia radiowego na częstotliwościach rządowych.

Poprawka 10. uwzględnia zmiany, które zaszły w prawie. Chodzi o ostatnią zmianę w zakresie ewidencji działalności gospodarczej. Zgodnie z nowymi

przepisami nie można żądać od przedsiębiorców danych zawartych w publicznie dostępnych rejestrach.

Poprawka 11. ma na celu rozszerzenie możliwości zawiadamiania stron o decyzjach i innych czynnościach poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej także w przypadku postępowań w sprawach dotyczących dopuszczenia czasowego użytkowania urządzenia radiowego. Przyczyni się to do przyspieszenia postępowania.

Poprawka 12. wydłuża *vacatio legis* i ma zagwarantować przedsiębiorcom telekomunikacyjnym odpowiedni czas na dokonanie zmian w systemach niezbędnych do prawidłowego wykonywania obowiązków, również w przypadku nowo zredagowanego art. 64a.

Komisja Infrastruktury rozpatrzyła te wszystkie poprawki w dniu wczorajszym i rekomenduje Wysockiej Izbie ich przyjęcie.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zgodnie ze stanowiskiem Komisji Infrastruktury rekomenduję przyjęcie tych poprawek. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczenia w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy głos zabierze pan poseł Dariusz Lipiński, Platforma Obywatelska.

Poseł Dariusz Lipiński:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Pani Dyrektor! Klub Parlamentarny Platformy Obywatelskiej, który był inicjatorem tego niezwykle potrzebnego projektu ustawy, udzieli poparcia wszystkim poprawkom zgłoszonym przez Senat i zaaprobowanym przez Komisję Infrastruktury. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos zabierze pani poseł Anna Paluch, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Anna Paluch:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zgłoszone przez Senat poprawki 1., 2. 5. i 9. mają charakter porządkujący, doprecyzowujący. W poprawce 3. mówi się o tym, że ustalenie progu kwotowego dotyczy każde-

Poseł Anna Paluch

go okresu rozliczeniowego, w przypadku pre-paid również cyklu miesięcznego, i zobowiązuje się dostawcę do ustalenia co najmniej 3 progów kwotowych. W poprawce 4. proponuje się, aby dostawca usług mógł zrealizować obowiązek informowania abonenta o przekroczeniu progu kwotowego. Z kolei poprawka 6. zawiera zmianę podmiotu zobowiązanego do przekazywania informacji prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Nie będzie to – jak dotychczas w wersji, która wyszła z Sejmu – przedsiębiorca telekomunikacyjny, lecz dostawca dodatkowego świadczenia. Senat jest zdania, że ten przepis będzie skutecznie działał. W poprawce 8. przedłuża się termin na wyrażenie zgody na czasowe użytkowanie urządzenia radiowego z 3 do 7 dni. Poprawka 10. z kolei uwzględnia przepisy dotyczące ewidencji działalności gospodarczej, to znaczy zwalnia od podawania nadmiernej liczby danych. W poprawce 12. proponuje się wydłużenie terminu o 6 miesięcy w odniesieniu do przepisów dotyczących art. 64a pkt 2 i 3. Mój klub będzie głosował za przyjęciem tych poprawek. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Głos zabierze pan poseł Witold Klepacz, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Dziękuję.

Pan Józef Racki, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Józef Racki:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie głosował zgodnie ze sprawozdaniem Komisji Infrastruktury zawartym w druku nr 4666. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

O głos poprosił pan minister Radosław Stępień, Ministerstwo Infrastruktury.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Radosław Stępień:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nowelizacja przedmiotowa dotyczy m.in. usług premium rate, które są rozmaicie oceniane przez abonentów, szcze-

gólnie przez tych, którzy niedokładnie zapoznali się z ich skutkiem. Zgodnie z tą ustawą klienci będą mieli możliwość blokowania zarówno połączeń wychodzących, jak i połączeń przyjmowanych. Zwiększy to bezpieczeństwo obrotu, jeżeli chodzi o tego typu usługę. Mieliliśmy bowiem wiele skarg konsumenckich. Zajmował się tym UOKiK, w związku tym rząd popiera wszystkie poprawki Senatu. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (druk nr 4644 i 4645).

Głos ma sprawozdawca komisji pan poseł Grzegorz Raniewicz.

Poseł Sprawozdawca Grzegorz Raniewicz:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Komisja rozpatrzyła poprawki Senatu. Obie poprawki mają charakter legislacyjny, nie budziły żadnych wątpliwości. Komisja rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie poprawek 1. i 2. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

W tym punkcie wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Pierwsza głos zabierze pani poseł Dorota Rutkowska, Platforma Obywatelska.

Poseł Dorota Rutkowska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Jak wspomniał poseł sprawozdawca, Senat wniósł dwie poprawki do ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Te poprawki mają charakter czysto legislacyjny. W związku z tym, że Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych nie miała żadnych wątpliwości i rekomenduje je przyjęcie, zatem klub Platforma Obywatelska, w którego imieniu zabieram głos, również będzie głosował za przyjęciem tych poprawek. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję, pani poseł.

Głos zabierze poseł Tadeusz Woźniak, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Tadeusz Woźniak:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! To dla mnie ogromny zaszczyt, że w swoim ostatnim wystąpieniu przed Wysoką Izbą w VI kadencji Sejmu mogę przedstawić państwu stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość w sprawie poprawek Senatu do ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi o poprawkę 1., uważamy, że poprawka ta doprecyzowuje i wyraźnie wskazuje krąg osób, do których odnosi się przedmiotowy zapis. Poprawka 2. jest poprawką redakcyjną, też doprecyzowującą, w związku powyższym Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość będzie głosował przeciwko odrzuceniu poprawek zaproponowanych przez Senat.

Na zakończenie pragnę podziękować panu marszałkowi, wszystkim paniom posłankom i panom posłom za to, co mogliśmy w tej kadencji uczynić dobrze dla naszej ojczyzny. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Przekażę państwu posłom podziękowania.

Głos zabierze pani poseł Krystyna Łybacka, Sojuszw Lewicy Demokratycznej.

Poseł Krystyna Łybacka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Do ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej Senat wniósł dwie poprawki. W poprawce 1. Senat wskazuje krąg osób, wobec których Policja może uzyskiwać, pobierać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać dane tych osób. Oczywiście Policja czyni to w celach określonych ustawowo. Poprawka jest zasadna. Natomiast poprawka 2. ma charakter legislacyjny. W obu przypadkach Klub Poselski Sojuszu Lewicy Demokratycznej będzie głosować za ich przyjęciem. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Głos ma pan poseł Mirosław Pawlak, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Mirosław Pawlak:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Klub Polskiego Stronnictwa Ludowego, w którego imieniu mam zaszczyt przemawiać, będzie głosował zgodnie ze stanowiskiem komisji, czyli popieramy obydwie poprawki. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Głos ma pan poseł Jacek Pilch, Polska Jest Najważniejsza.

Nie ma pana posła.

Lista posłów zapisanych do głosu została zatem wyczerpana.

Czy pan minister Rapacki chciałby zabrać głos?

Rząd reprezentuje pan minister Rapacki, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, ale nie wnosi uwag.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o współpracy rozwojowej (druk nr 4643 i 4686).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Andrzeja Halickiego.

Poseł Sprawozdawca Andrzej Halicki:

Dziękuję serdecznie.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Pragnę przedstawić sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych, która ustosunkowała się do zaproponowanych przez Senat poprawek w ustawie niezwykle istotnej, wiążącej właściwie długą debatę na temat uregulowania kwestii współpracy rozwojowej.

Senat wniósł sześć poprawek, a właściwie pięć, bowiem poprawki 1. i 2. należy rozpatrywać łącznie, i w gruncie rzeczy nie są to poprawki, które ingerują w jakiś fundamentalny sposób w istotę i ducha ustawy. Poprawiają one w pewnym sensie legislacyjną dbałość o cały dokument, jak też pewną logikę dokumentu. Poprawki 1. i 2., które, jak mówię, trzeba rozpatrywać łącznie, to kwestia doprecyzowania faktu, iż w ramach współpracy gospodarczej i rozwoju zgodnie z priorytetowym programem strategicznym Unii Europejskiej, bardzo polskim projektem, a mianowicie programem Partnerstwa Wschodniego, państwa objęte programem wypuklamy jako szczególnie istotne w teże aktywności. Z art. 2 do art. 1 przeniesione są słowa uwzględniające ów fakt. W związku z tym, jeżeli przyjmujemy tę definicję w art. 1, to nie trzeba już podkreślać tego faktu w art. 2.

Poseł Sprawozdawca Andrzej Halicki

Poprawka 3. wzbudziła wątpliwości legislacyjne i odbywaliśmy w tym zakresie pewne konsultacje z Ministerstwem Spraw Zagranicznych. Właściwie stojąc w pewnym rozkroku, komisja podzieliła wątpliwości, aczkolwiek wydaje się, iż ta poprawka powinna być uzgodniona. Inaczej mówiąc, komisja stwierdziła, iż jest za odrzuceniem tej poprawki, ale w gruncie rzeczy kluby jeszcze raz powinny przeanalizować tę kwestię. Tak jak mówię, mieliśmy w tym przypadku pewne wątpliwości natury legislacyjnej. W gruncie rzeczy nie chodzi o meritum, które jest określone w artykule wcześniej.

W poprawce 4. Senat zaproponował skreślenie ustępu, który określa kształtowanie rady polityki rozwojowej. W tym przypadku w zasadzie była jednomyślna decyzja Komisji Spraw Zagranicznych, która sprzeciwia się tej propozycji z uwagi na to, iż jest to taki opis intencyjny, a nie regulowanie zapisów statutowych dotyczących dobrej współpracy organu powołującego radę, a więc ministra właściwego, ministra do spraw polityki zagranicznej, w oparciu o kompetentne i doświadczone w tym zakresie osoby, ale w ramach tych osób powinni znajdować się także parlamentarzyści, co określa ten ustęp.

Jeśli chodzi o poprawki 5. i 6., Komisja Spraw Zagranicznych jest za ich przyjęciem. Są one zgodne z logiką poprzednich poprawek, które komisja przyjmowała wcześniej.

A zatem prosimy kluby o przyjęcie całej ustawy. Wieńczy to długą debatę na ten temat i mam nadzieję, że będzie powodem do tego, iż współpraca rozwojowa w oparciu o tę ustawę będzie realizowana efektywnie, jak również zgodnie z duchem zawartym w tym dokumencie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

W dyskusji nad tym punktem wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos ma pani poseł Beata Bublewicz, Platforma Obywatelska.

Poseł Beata Bublewicz:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie wszystkich poprawek Senatu od 1. do 6., z wyjątkiem poprawki nr 4. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Adam Lipiński, Prawo i Sprawiedliwość.

(Głos z sali: Nie ma.)

Dziękuję.

Głos ma poseł Tadeusz Iwiński, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

(Głos z sali: Nie ma.)

Dziękuję.

Głos ma poseł Stanisław Witaszczyk, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Stanisław Witaszczyk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Poselskiego Polskiego Stronnictwa Ludowego chciałbym przedstawić nasze stanowisko odnośnie do ustawy o współpracy rozwojowej.

Mając na uwadze nasze wcześniejsze stanowisko, jak również propozycje Komisji Spraw Zagranicznych, Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie głosował za poprawkami nr 1, 2, 5 i 6 oraz za odrzuceniem poprawek nr 3 i 4. Dziękuję bardzo za uwagę.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Iwiński chciałby zabrać głos w imieniu klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej?

(Poseł Tadeusz Iwiński: Jak najbardziej.)

Proszę bardzo.

Poseł Tadeusz Iwiński:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Już w tym miejscu przypominałem słynne powiedzenie Jewgienija Jewtuszenki, że sprawiedliwość jest jak pociąg, który zawsze się spóźnia, ale czasem dojeżdża do celu. Rozumiem, że w tym przypadku mamy nie spóźnienie, tylko ogromne przyspieszenie w debatowaniu.

Ta ustawa, w stosunku do której wszystkie kluby wykazywały w istocie wielką radość z powodu jej opóźnionego przyjęcia, chociaż niektóre prezentowały trochę takie wishful thinking, pobożne życzenia, że mogło być lepiej... Mogło być lepiej, ale dobrze, że ona przebiła się w tej kadencji.

Jeśli chodzi o zgłoszone poprawki, to... Momencik, niestety nie mam przy sobie tego pakietu. W każdym razie klub SLD będzie w niektórych przypadkach głosował inaczej, jeżeli chodzi o stanowisko komisji, dlatego że nam się wydaje, iż wysunięcie na plan pierwszy w tych generalnych kwestiach programu Partnerstwa Wschodniego jest niewłaściwe. Partnerstwo Wschodnie i ten program mogą za chwilę czy za kilka lat się skończyć, a my przyjmujemy ustawę, wierzę, nie taką, którą trzeba będzie nowelizować, ale na wieki. A więc naszym zdaniem zapisy odno-

Posel Tadeusz Iwiński

szące się do poprawek 1. i 2. powinny pozostać w tym miejscu, w którym były przyjęte przez Sejm.

Jeżeli chodzi o poprawkę 3., to jeśli chodzi o okres 2 lat, nasz klub się wstrzyma, bo ten zapis może być wprowadzony, a może nie być wprowadzony.

Także jeżeli chodzi o poprawkę 4., mamy co do niej poważne wątpliwości.

Jeśli chodzi o poprawkę 5., wydaje się, że zlecenie przez ministra spraw zagranicznych fundacji, o której mowa, obsługi konkursu jest zapisem technicznym, który może przyspieszyć pewne decyzje, więc będziemy za.

I jeżeli chodzi o poprawkę 6., uważamy, że zastąpienie dość świeżego pojęcia „edukacja rozwojowa” pojęciem „edukacja globalna”, znacznie bardziej tradycyjnym, jest na miejscu i tę poprawkę poprzemy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (druki nr 4676 i 4677).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Jerzego Kozdroń.

(Posel Krystyna Łybacka: Nie ma.)

(Posel Jerzy Kozdroń: Pana posła Jerzego Kozdroń, panie marszałku?)

Tak, Jerzego Kozdroń.

Proszę bardzo.

Posel Sprawozdawca Jerzy Kozdroń:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Mam przyjemność przedstawić sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

Sejm w dniu 30 sierpnia 2001 r. uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym i do tej ustawy uchwalonej przez Sejm Senat zgłosił dwie poprawki. Te dwie poprawki w istocie rzeczy sprowadzają się do jakiegoś terminologicznego ujednoczenia pewnych określeń. Chodzi bowiem o to, że w ustawie o ewidencji ludności używa się innych pojęć, a w tej ustawie używano innych pojęć. W związku z tym chodzi o to, żeby wprowadzić pewną jedno-

litość. W poprawce 2., którą zgłosił Senat, treść przepisu uzupełniono po prostu o akt prawny, na podstawie którego zapytanie opatruje się podpisem potwierdzonym profilem ePUAP.

Komisja sprawiedliwości rekomenduje przyjęcie obu poprawek. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

W dyskusji nad tym punktem wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy zabierze głos pan poseł Robert Kropiwnicki, Platforma Obywatelska.

Posel Robert Kropiwnicki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mój czcigodny przedmówca, poseł sprawozdawca dość szczegółowo opowiedział o tych dwóch poprawkach, nad którymi odbyła się dyskusja i które spotkały się z pozytywnym przyjęciem komisji. W imieniu klubu Platforma Obywatelska rekomenduję przyjęcie tych 2 poprawek i podzielenie zdania Senatu, aby doprecyzować te dwa elementy, o których tak pięknie mówił poseł sprawozdawca. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Kazimierz Smoliński, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Kazimierz Smoliński:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość przedstawiam stanowisko wobec uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym. Senat przedstawił 2 poprawki. Poprawka 1. ma charakter doprecyzowujący, określający w sposób właściwy numer identyfikacyjny zamiast numeru ewidencyjnego. Natomiast poprawka 2. naszym zdaniem nie jest konieczna, ale nie będziemy się jej sprzeciwiać, jeżeli chodzi o doprecyzowanie pojęcia profilu zaufanego ePUAP. Wobec tego popieramy te poprawki.

W związku z tym, że jest to moje ostatnie wystąpienie przed Wysoką Izbą, dziękuję wszystkim za współpracę. Panu marszałkowi również dziękuję. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę bardzo, panie pośle.

Dziękuję.

Głos ma pan poseł Stanisław Rydzoń, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Stanisław Rydzoń:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej chciałbym oświadczyć, że nasz klub będzie głosował w omawianej sprawie zgodnie z rekomendacją komisji. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma pan poseł Józef Zych, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Józef Zych:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego po zapoznaniu się ze sprawozdaniem komisji o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oświadcza, iż podziela stanowisko komisji i zgodnie z tym wnioskiem będzie głosować. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Klub będzie głosować odpowiednio.

Dziękuję bardzo.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (druki nr 4653 i 4667).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Jerzego Kozdronia.

Poseł Sprawozdawca Jerzy Kozdroń:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Do uchwalonych ustaw zmieniających ustawy Kodeks postępowania karnego, o prokuraturze i o Krajowym Reje-

strze Karnym Senat zgłosił 5 poprawek. Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka rozpatrzyła poprawki uchwalone przez Senat i rekomenduje Wysokiemu Sejmowi przyjęcie wszystkich 5 poprawek, przy czym proponujemy, aby nad poprawkami 4. i 5. głosować łącznie.

Czego w istocie rzeczy dotyczą te poprawki? Są to poprawki redakcyjne, dookreślające, uzupełniające, bo tam, gdzie mówi się o państwie członkowskim wykonania kary, dookreśla się, że chodzi o państwo członkowskie Unii Europejskiej. Senat dookreśla też miejsce wykonania: w Rzeczypospolitej Polskiej, czyli po prostu określa to bardziej elegancko i precyzyjnie.

Jednocześnie Senat słusznie zwrócił Sejmowi uwagę, że przy procedowaniu nad ustawami, przy uchwalaniu ustaw obowiązuje przestrzeganie „Zasad techniki prawodawczej”. Popelniliśmy tu pewne błędy w zakresie numeracji, mianowicie powoływaliśmy paragrafy, a powinny być powołane ustępy. Dlatego też w imieniu Komisji Sprawiedliwości jeszcze raz wnoszę o przyjęcie wszystkich poprawek Senatu. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

W dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Proszę pana posła Jerzego Kozdronia, aby przedstawił stanowisko klubu Platforma Obywatelska.

Poseł Jerzy Kozdroń:

Po prostu już jestem dzisiaj lekko zakręcony.

W imieniu klubu Platforma Obywatelska popieram wszystkie wniesione 5 poprawek. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Stanisław Pięta, Prawo i Sprawiedliwość.

Nie ma. Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Stanisław Rydzoń, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Stanisław Rydzoń:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej będzie głosował w omawianej sprawie zgodnie z rekomendacją komisji. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma pan poseł Józef Zych, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Józef Zych:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego podziela wnioski zawarte w sprawozdaniu komisji o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym i będzie głosować zgodnie z rekomendacją komisji. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Jest pan poseł Pięta.

Zechce pan wejść na mównicę i wygłosić oświadczenie w imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość.

Proszę bardzo.

Poseł Stanisław Pięta:

Mam zaszczyt przedstawić stanowisko mojego klubu, klubu Prawo i Sprawiedliwość. Informuję Wysoką Izbę, że nasz klub zamierza poprzeć omawiane poprawki. Dziękuję uprzejmie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Rzeczowe oświadczenie.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk nr 4654 4685).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Witolda Pahl.

Poseł Sprawozdawca Witold Pahl:

Panie Marszałku! Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej ds. zmian w kodyfikacjach o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie

ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Do uchwalonych przez Sejm nowelizacji ustaw Senat wniósł 7 poprawek. Mają one charakter legislacyjny, porządkujący. Jak w uzasadnieniu swojego stanowiska określił Senat, kierował się on dbałością o koherencję odesłań. Rzeczywiście te odesłania w tym przypadku miały znaczenie, będzie większa czytelność tychże przepisów. Wskazujemy te przepisy wykonawcze bezpośrednio w treści uchwalonych ustaw. Ta czystość i jasność legislacyjna jest tutaj zdaniem komisji uzasadniona, dlatego też komisja rekomenduje przyjęcie wszystkich poprawek, z tym że nad poprawkami 1. i 7. rekomendujemy głosować łącznie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

W tym punkcie porządku dziennego wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy głos ma pan poseł Jerzy Kozdroń, Platforma Obywatelska.

Poseł Jerzy Kozdroń:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Mam przyjemność w imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska przedstawić stanowisko klubu wobec sprawozdania Komisji Nadzwyczajnej ds. zmian w kodyfikacjach o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Tak jak już powiedział poseł sprawozdawca, do uchwalonej ustawy Senat zaproponował 7 poprawek. Komisja Nadzwyczajna na swoim posiedzeniu w dniu 15 września 2011 r. zarekomendowała przyjęcie wszystkich 7 poprawek. Mój klub przychyliła się do wniosku Komisji Nadzwyczajnej i wnosi, aby głosować zgodnie z zaleceniem Komisji Nadzwyczajnej. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Marek Ast, Prawo i Sprawiedliwość.

Nie ma posła. Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Stanisław Rydzoń, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Stanisław Rydzoń:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej oświadczam, że nasz klub będzie głosował zgodnie z rekomendacją komisji w omawianej sprawie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Józef Zych, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Józef Zych:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego po zapoznaniu się ze sprawozdaniem komisji o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw oświadcza, iż podziela stanowisko komisji. Będziemy głosować zgodnie z jej rekomendacją. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4652 i 4684).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Mariana Filara.

Poseł Sprawozdawca Marian Filar:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowny Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W imieniu Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach mam zaszczyt poinformować państwa, że na posiedzeniu w dniu 15 września br. komisja podjęła uchwałę w przedmiocie rekomendowania Wysokiej Izbie wszystkich 11 poprawek do ustawy, które wniósł Senat.

Wydawałoby się, że 11 poprawek to dużo, ale pragnę przypomnieć państwu, że ustawa w kilkudziesięciu miejscach fundamentalnie zmienia Kodeks karny wykonawczy, więc jest to bardzo poważna reforma. Poprawki zgłoszone przez Senat, mówiąc najogólniej, mają taki charakter, który Rzymianie określali mianem *elegantio iuris*.

Ponieważ o elegancji się nie dyskutuje, tylko się ją posiada, pozwolę sobie rekomendować Wysokiej Izbie przyjęcie tych poprawek z dwiema uwagami. Pierwsza uwaga jest taka, że komisja rekomenduje łączne głosowanie nad poprawkami 1. i 10., a druga radosna informacja jest taka, że ze stosownych dokumentów wynika, iż z punktu widzenia regulacji Unii Europejskiej nie ma żadnych przeszkód, jeśli

chodzi o przyjęcie tych poprawek. Dlatego też proszę Wysoką Izbę o ich zaaprobowanie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

W tym punkcie porządku dziennego wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pan poseł Witold Pahl, Platforma Obywatelska.

Poseł Witold Pahl:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska chciałbym złożyć oświadczenie, iż mój klub będzie głosował zgodnie z rekomendacją Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach, i to nie dlatego, jak powiedział pan profesor, że *de gustibus non disputandum est*, ale dlatego, że rzeczywiście te poprawki mają charakter doprecyzowujący, w związku z tym poprzez przyjęcie tych poprawek będzie zagwarantowana poprawność legislacyjna. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Adam Rogacki.

Nie ma.

Proszę bardzo, poseł Stanisław Rydzoń, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Stanisław Rydzoń:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panowie Ministrze! W imieniu klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej oświadczam, że nasz klub będzie głosował zgodnie z rekomendacją Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach. Dziękuję uprzejmie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Józef Zych, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Józef Zych:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Przychylając się do prośby sprawozdawcy komisji pana posła Filara, klub PSL oświadcza, że będzie głosować zgodnie z tym życzeniem. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druki nr 4648 i 4681).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Andrzeja Czerwińskiego.

**Poseł Sprawozdawca
Andrzej Czerwiński:**

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Komisja rozpatrywała poprawkę Senatu, która wywołała żywą dyskusję. Dotyczy ona ograniczenia pewnej wydzielonej grupy instytucji, które byłyby zwolnione z obowiązku utrzymywania zapasów paliw. Każda ze stron, która chciała zabrać głos, przedstawiła swoje stanowisko i w wyniku dyskusji komisja rekomenduje przyjęcie poprawki Senatu. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

W dyskusji wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pan poseł Antoni Mężydło, Platforma Obywatelska.

Poseł Antoni Mężydło:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska wobec stanowiska Senatu dotyczącego ustawy o zapasach paliw. Wczorajsza

dyskusja wzięła się stąd, że podczas uchwalania tego projektu ustawy nikt ze strony społecznej nie wniósł żadnych zastrzeżeń ani do projektu, ani do poprawek.

Natomiast w Senacie rozpuściła się burza po otrzymaniu pisma od PKPP Lewiatan. Przeczytam to pismo, które jest skierowane do pana przewodniczącego Jasińskiego. Jest tam taka argumentacja: Należy stwierdzić, że w obecnym stanie prawnym wiele dużych odbiorców przemysłowych gazu jest lub może być uznanych równocześnie za przedsiębiorców wykonujących zadania z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa. Dalej czytamy: Wymagałoby to utrzymywania przez tych przedsiębiorców zapasów obowiązkowych gazu.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nic bardziej błędnego, ponieważ ten obowiązek będzie spoczywał na tym podmiocie, jeżeli spełnia on dwa warunki. Po pierwsze, musi dokonać przywozu gazu ziemnego, po drugie, ów przywóz musi mieć związek z wykonywaniem zadań związanych z bezpieczeństwem lub obronnością państwa. W innym przypadku nie. Podmioty wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 października 2010 r. w liczbie 197 – dotyczy to ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa – wcale nie kwalifikują się bezpośrednio, bowiem z art. 7 tej ustawy, jak udowaśniałem wczoraj, wynika, że zadania na rzecz obronności państwa są nakładane na przedsiębiorcę w drodze decyzji administracyjnej przez właściwy organ, zaś wykonanie tych zadań następuje na podstawie umowy zawartej z przedsiębiorstwem przez organ, który wydał decyzję nakładającą obowiązek, i jest finansowane z budżetu państwa. To są te warunki.

Wczoraj legislator, odpowiadając na tego rodzaju wątpliwości, mówił w ten sposób: Odpowiadając na pytanie dotyczące interpretacji, a nie rekomendacji głosowania, ponieważ takich uprawnień nie mamy, chciałbym wskazać, że rzeczywiście art. 7 ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców jest kluczowy w ocenie tego przedsiębiorstwa, którego podmioty realizują zadania na rzecz obronności państwa w zakresie wytwarzania, dystrybucji, przesyłania gazu ziemnego, paliw płynnych oraz energii elektrycznej. Rzeczywiście triada obejmująca decyzję, umowę i finansowanie z budżetu państwa jest konieczna do tego, aby uznać, iż dany podmiot spełnia wszystkie wskazane przesłanki i wypełnia zadania na rzecz obronności państwa.

Prawie żaden z tych podmiotów, które są wymienione w tym rozporządzeniu, nie będzie wypełniał tych zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa, tak że te zastrzeżenia Lewiatana są przesadzone. Dostałem też z Lewiatana analizę prawną. Zawiera ona błędy interpretacyjne i na podstawie tego Senat przyjął tę poprawkę.

Jednak, panie marszałku, muszę być tutaj lojalny wobec swojego klubu, mój klub będzie głosował za

Poseł Antoni Mężydło

przyjęciem. Ja nie mogę tak głosować ze względu na to, że rozum mi nie pozwala. Nie można głosować za czymś, co jest wręcz sprzeczne z prawem, a mamy głosować za poprawką, która jest oparta na fałszywej analizie prawnej. Natomiast mówię tu uczciwie, że klub poza mną będzie głosował za przyjęciem tej poprawki. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo panu posłowi. Wiele rozumów jest w klubie, jak widać. To dobrze.

Głos ma pan poseł Wojciech Jasiński, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Wojciech Jasiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ratio i fides, rozum i wiara. Porwani mową pana przewodniczącego Mężydły i jego racjami będziemy głosowali przeciwko przyjęciu poprawki Senatu. Nie będziemy, panie przewodniczący Mężydło, sprzyjać lobbystom. Dziękuję, panie marszałku. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Teraz głos ma poseł Marian Starownik, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Marian Starownik:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu klubu parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego pragnę oświadczyć, że będziemy głosować, podobnie jak Komisja Gospodarki, za przyjęciem poprawki Senatu. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Głos ma poseł Adam Gawęda, Polska Jest Najważniejsza.

Poseł Adam Gawęda:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Wątpliwości pojawiające się w czasie dyskusji na posiedzeniu komisji dotyczyły zapisów, które – jak sądzę – będą w jakiś sposób wydzielone... Wszystkie te wątpliwości mogą być rozwiane dzięki przygotowywane-

mu prawu gazowemu, które, wierzę w to głęboko, będzie procedowane już na początku przyszłej kadencji. Chodzi o prawo gazowe, które w jakiś sposób będzie wydzielone z Prawa energetycznego.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Polska Jest Najważniejsza chcę oświadczyć, że klub będzie głosował za przyjęciem poprawki Senatu.

Korzystając z okazji, że jest to moje ostatnie wystąpienie w tej kadencji, chciałbym podziękować nie tylko członkom Komisji Gospodarki, ale całej Wysokiej Izbie za to, że udało się uchwalić parę bardzo istotnych spraw, również w Prawie energetycznym. Wierzę, że wszystkie przyjęte dobre rozwiązania będą służyć Polsce, podobnie jak zmiany dotyczące Prawa energetycznego przyjęte już w przyszłej kadencji. Chciałbym podziękować panu marszałkowi i całej Wysokiej Izbie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Pewnie wszyscy powiemy: nawzajem.

O głos w tym punkcie poprosił jeszcze podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki pan Maciej Kaliski.

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki
Maciej Kaliski:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Czuję się w obowiązku powiedzieć Wysokiej Izbie o informacji, którą otrzymałem o godz. 16.17 od naszego przedstawicielstwa w Brukseli. Jest to informacja skierowana do mnie i do pana ministra Korolca: Szanowni Panowie Ministrowie! Uprzejmie informuję, iż w ścisłej współpracy z panią dyrektorką Szymańską – pani Szymańska jest dyrektorką Departamentu Ropy i Gazu w Ministerstwie Gospodarki – i przy jej wsparciu staram się doprowadzić do wycofania zamkniętego już wniosku Komisji Europejskiej, zaakceptowanego przez kolegium komisarzy, dotyczącego przekazania wyżej wymienionej sprawy do Trybunału w Luksemburgu. Dotyczy to naszej ustawy.

Z mojej rozmowy sprzed chwili z członkiem gabinetu komisarza Ettingera wynika, że jeżeli Sejm przegłosuje ustawę w takiej postaci, jak przekazaliśmy Komisji Europejskiej ponad dwa tygodnie temu, tj. w brzmieniu przedłożenia rządowego, to komisarz jest skłonny doprowadzić do wycofania wniosku do Trybunału w tej sprawie i Komisja Europejska zamknie postępowanie wobec Polski. Oznacza to zatem, że m.in. unijne środki finansowe na wsparcie budowy i rozbudowy magazynów PGNiG będą mogły być wykorzystane. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.
Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o timeshare (druki nr 4658 i 4660).

Głos ma sprawozdawca komisji pan poseł Andrzej Gut-Mostowy, Platforma Obywatelska.

**Poseł Sprawozdawca
Andrzej Gut-Mostowy:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Senat zaproponował 6 poprawek do wymienionej ustawy. Poprawki 1., a także 5. i 6. miały na celu doprowadzenie do zmiany angielskojęzycznej nazwy tej ustawy, czyli podobnie jak w całym procesie legislacyjnym, to wzbudziło największe kontrowersje i dyskusje także w Senacie. Jednak komisja nie uznała argumentów Senatu, zważając przede wszystkim na to, że wiele procesów gospodarczych jest określanych za pomocą terminów angielskojęzycznych, które już w Polsce się przyjęły, na przykład leasing. Drugi argument jest taki, że proces ten będzie realizowany najczęściej na rynkach zagranicznych, dlatego dla polskiego konsumenta, polskiego turysty będzie to przystępniejsze i praktyczniejsze, jeżeli ten termin, przyjęty na całym świecie, będzie także funkcjonował w Polsce. Tego dotyczyły poprawki 5. i 6. i komisja zaopiniowała je negatywnie.

Poprawki 2. i 3., które miały charakter doprecyzowujący, komisja zaopiniowała pozytywnie, natomiast poprawkę 4. – negatywnie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.
W tym punkcie wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwsza głos zabierze poseł Mirosława Nykiel, Platforma Obywatelska.

Poseł Mirosława Nykiel:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Klub Platforma Obywatelska podziela zdanie Komisji Gospodarki w tym zakresie i będzie głosował za przyjęciem poprawki 2. i 3. i za odrzuceniem pozostałych poprawek. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję, pani poseł.

Głos ma pan poseł Wojciech Jasiński, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Wojciech Jasiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Podobnie jak przedmówczyni deklaruję, że poprzemy poprawkę 1. i odrzucimy kolejne, zgodnie z rekomendacjami komisji. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Poseł Mirosława Nykiel: Nawet PiS mówi na końcu ludzkim językiem.)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Tadeusz Tomaszewski, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Klub poselski lewicy poprze poprawki Senatu 1., 5. i 6. Tego, tj. nazwy ustawy, dotyczyła głównie nasza dyskusja. Senat znalazł takie rozwiązanie, mianowicie byłaby to ustawa o długoterminowych umowach turystycznych. Minister spraw zagranicznych w swojej opinii dotyczącej zgodności z prawem Unii Europejskiej orzekł, że takie rozwiązanie Senatu jest zgodne z prawem, dlatego też poprzemy te poprawki. Będziemy również za poprawkami 2. i 3. i przeciwko poprawce 4. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Głos ma poseł Aleksander Soplński, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Aleksander Soplński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu klubu parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego przedstawiam opinię o poprawkach Senatu do ustawy o timeshare.

Jesteśmy za utrzymaniem anglojęzycznego brzmienia i będziemy głosowali tak, jak proponuje komisja. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Poseł Mirosława Nykiel: Brawo.)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Adam Gawęda, Polska Jest Najważniejsza.

(Głos z sali: Jednak nie był to ostatni raz.)

Poseł Adam Gawęda:

Panie Marszałku! W imieniu Klubu Parlamentarnego Polska Jest Najważniejsza chciałbym oświadczyć, że klub będzie głosował zgodnie z rekomendacjami udzielonymi przez komisję. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Wyczerpała się lista posłów zapisanych do głosu.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (druki nr 4647 i 4663).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji posła Adama Szejnfelda.

Poseł Sprawozdawca Adam Szejnfeld:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Senat raczył uchwalić 23 poprawki do projektu ustawy. Komisja „Przyjazne Państwo” je rozpatrzyła i prosi o przyjęcie wszystkich poza dwoma, czyli 14. i 23. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

W tym punkcie wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Głos pierwszy ma pan poseł Adam Szejnfeld, Platforma Obywatelska.

Poseł Adam Szejnfeld:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Platforma Obywatelska zgadza się ze stanowiskiem komisji „Przyjazne Państwo”, w związku z czym deklaruje, iż będziemy głosować tak, jak rekomenduje komisja. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Wojciech Jasiński, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Wojciech Jasiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Podobnie jak mój poprzednik, pan przewodniczący Szejnfeld, będziemy głosować zgodnie z rekomendacjami komisji. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma pan poseł Krzysztof Borkowski, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Nie ma pana posła Borkowskiego.

Jest pan poseł Adam Gawęda, Polska Jest Najważniejsza.

Proszę bardzo.

Poseł Adam Gawęda:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Polska Jest Najważniejsza pragnę oświadczyć, że klub do propozycji przyjętych przez komisję ustosunkuje się pozytywnie i będzie głosował dokładnie tak, jak rekomendowała komisja. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

O głos prosi pan Mieczysław Kasprzak, sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki
Mieczysław Kasprzak:**

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Chciałbym bardzo serdecznie podziękować wszystkim za współpracę przy tej ustawie. To jest ustawa naprawdę potrzebna, ważna i istotna. Przygotowaliśmy ją w szybkim tempie, stąd może tych kilka poprawek na koniec, ale to się nam wszystkim opłaci, dlatego że to będzie dobrze służyć naszej gospodarce, naszym przedsiębiorcom, obywatelom. Bardzo serdecznie dziękuję wszystkim, którzy pracowali nad tą ustawą. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.
Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (druki nr 4646 i 4662).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią poseł Danutę Pietraszewską.

**Poseł Sprawozdawca
Danuta Pietraszewska:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Na posiedzeniu Komisji Nadzwyczajnej w dniu 15 września 2011 r. rozpatrzono stanowisko Senatu w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.

Wysoki Sejmie! Komisja rekomenduje obydwie poprawki zawarte w uchwale. Wysoki Sejm raczy te poprawki przyjąć. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję, pani poseł.

W dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłuchamy 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy głos należy do pana posła Jana Musiała, Platforma Obywatelska.

Panie pośle, zapraszam na mównicę.

Poseł Jan Musiał:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu Platformy Obywatelskiej, który będzie popierał poprawki Senatu.

Sądzę, że te poprawki są bardzo potrzebne, jeżeli chodzi o pomoc strażakom, jak również w innych kwestiach pomagają osobom, które mają świadczenia alimentacyjne. Uważam, że Senat i klub Platformy Obywatelskiej te poprawki przyjął bardzo rozsądnie. Jeżeli tych poprawek nie przyjęlibyśmy, a zachęcam wszystkie kluby do ich przyjęcia, uważam, że stracimy szansę, żeby pomóc strażakom. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma pan poseł Edward Siarka, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Edward Siarka:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! W imieniu klubu Prawa i Sprawiedliwości mam zaszczyt przedstawić nasze stanowisko do uchwały Senatu z 13 września 2011 r. w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.

Do przyjętej przez Sejm ustawy, jak już powiedziała poseł sprawozdawczyni, Senat wprowadził dwie poprawki merytoryczne. Poprawka 1. nie budzi naszych wątpliwości, gdyż wychodzi naprzeciw potrzebom osób poszkodowanych przez powódź, otrzymującym świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Nasz klub to rozwiązanie popiera. Wydaje się, że jest sprawą jak najbardziej jasną, aby osoby, które pobierają świadczenia alimentacyjne, nie były obciążane przy pobieraniu świadczeń związanych z usuwaniem skutków powodzi.

Poprawka 2. odnosi się do art. 34 ust. 2 ustawy. Na podstawie tego rozwiązania gmina ma otrzymywać z budżetu państwa zwrot kosztów za sprzęt OSP utracony czy uszkodzony w wyniku działań powodziowych. Senat wprowadził do tego rozwiązania zapis, który de facto go rozluźnia, mianowicie wprowadza fakultatywność tego rozwiązania. Nie akceptujemy takiego rozwiązania. Uważamy, że gmina, która poniosła straty w wyniku powodzi, i OSP, która poniosła straty w wyniku powodzi, powinny mieć zwrot kosztów utraconego sprzętu czy też sprzętu uszkodzonego w wyniku powodzi. Nie może być tak, że wprowadzimy zapis, iż może otrzymać, gdyż doprowadzimy do takiej sytuacji, że będą kłopoty z użytkowaniem tych płatności. Dlatego nasz klub nie popiera rozwiązania zawartego w poprawce 2. zaproponowanej przez Senat. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Głos ma pan poseł Marian Starownik, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Marian Starownik:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Panie Ministrze! Mam zaszczyt w imieniu klubu parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego zapoznać państwa ze stanowiskiem w odniesieniu do ustawy o usuwaniu skutków powodzi (druk nr 4646).

Chciałbym poinformować, że nasz klub podziela pogląd Senatu, jeśli chodzi o poprawkę 1. do art. 33 ust. 1 pkt 4. Będziemy głosować, jak rekomenduje komisja. Natomiast nie podzielamy poglądu, stanowiska Senatu w odniesieniu do art. 34 z trzech powodów. Pierwszy powód jest taki, że w naszej poprawce, która była przedmiotem głosowania w Sejmie, Sejm przyjął to rozwiązanie jako obligatoryjne, a dzisiaj jest to zmienione na fakultatywne, zresztą

Posel Marian Starownik

nie będę uzasadniał, mój przedmówca do tego się odniósł. Drugi bardzo ważny element. Chyba przez niedopatrzenie została zmieniona wersja sejmowa: było zapisane, że gminie przysługuje dotacja, zmieniono, że ochotniczej straży pożarnej przysługuje dotacja. Dzisiaj 90% sprzętu, który jest w użyczeniu ochotniczych straży pożarnych, jest własnością gminy. Wobec powyższego została zamknięta droga do otrzymania przez gminy zwrotu kosztów za utracony bądź uszkodzony sprzęt. Ten zapis praktycznie doprowadza do tego, że ochotnicze straże pożarne, mając niewiele własnego sprzętu, praktycznie z tego zapisu nie będą mogły korzystać. Poza tym niezrozumiała jest dla mnie propozycja, że dwa organy centralne będą między sobą uzgadniały, wypłacić czy nie wypłacić, bo minister finansów będzie zasięgał opinii organu centralnego, pana komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej, czy ochotnicza straż pożarna ma otrzymać czy nie dotację za utracony bądź uszkodzony sprzęt. Nie widzę tutaj żadnych więzi prawnych, natomiast 100% ochotniczych straży pożarnych jest zorganizowanych w Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, wobec powyższego, jeśli mieliby gdziekolwiek zasięgać opinii, to w Związku Ochotniczych Straży Pożarnych; nie żeby organ organu pytał, czy może wypłacić, czy nie może wypłacić.

Wobec powyższego, przedstawiając powyższe uzasadnienie, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie głosował przeciw, za odrzuceniem poprawki 2. do art. 34 ust 2. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Przeciw czy za, bo pan mówił przeciw i za?

Posel Marian Starownik:

Będzie głosował za odrzuceniem poprawki Senatu.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Rozumiem.

Głos ma pan poseł Adam Gawęda, Polska Jest Najważniejsza.

Posel Adam Gawęda:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Polska Jest Najważniejsza mam zaszczyt przedstawić stanowisko do sprawozdania komisji o stanowisku Senatu w sprawie ważnej ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.

Chciałbym powiedzieć, że klub Polska Jest Najważniejsza będzie głosował za przyjęciem 1. poprawki, co do 2. poprawki są pewne wątpliwości i klub ostateczną decyzję podejmie w trakcie głosowania. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

To był pański po trzykroć ostatni głos, panie pośle.

W tym punkcie chce zabrać głos sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji pan Włodzimierz Karpiński.

Proszę bardzo.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Włodzimierz Karpiński:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Na wstępie chciałbym podziękować wszystkim członkom Komisji Nadzwyczajnej za owocną i efektywną pracę, nie pod presją fali powodziowej, za porządkowanie przepisów, które tworzą spójne prawo pozwalające na szybką reakcję na nieszczęścia spowodowane powodzią czy innymi klęskami żywiołowymi i na efektywną pomoc. Za to chciałbym podziękować.

Co do przedłożenia merytorycznego, nad którym była prowadzona dyskusja wczoraj na posiedzeniu komisji, a dzisiaj na sesji plenarnej, chciałbym zwrócić się do przedstawicieli klubów, którzy mają wątpliwości co do zapisów 2. poprawki. Jeśli chodzi o poprawkę 1., to rzeczywiście jest to coś, co umknęło na poziomie przedłożenia rządowego i w trakcie prac komisji. Chodzi o sprawy związane z funduszem alimentacyjnym.

Panowie posłowie, panowie przewodniczący Siarka i Starownik, proszę jeszcze przed głosowaniem rozważyć argumenty, które sprowadzają się, najogólniej rzecz biorąc, do tego, iż odrzucenie tej poprawki de facto wyeliminuje możliwość zrealizowania zamyśłu, jaki został zgłoszony na posiedzeniu komisji. Poprawka Senatu daje – co prawda fakultatywnie, zgadzam się tutaj z panem przewodniczącym Siarką – taką możliwość. Jeśli państwo odrzucicie tę poprawkę, to według zapisu, który wyszedł z Wysokiej Izby do Senatu, taka możliwość nie będzie istniała. Więc bardzo proszę uznać te argumenty. I nie można przyjąć argumentacji, że mamy dwa obszary jurysdykcji w jednym państwie: samorządową i władzy centralnej. Ponad 10 mln ekwiwalentu z budżetu państwa zostało wypłacone ochotnikom strażakom za pośrednictwem gmin, sprzęt za ponad 300 mln zł także został zrefundowany. Tak że nie możemy powiedzieć, że są złe relacje między dysponentami budżetu państwa a samorządami gminnymi czy powia-

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie
Spraw Wewnętrznych i Administracji
Włodzimierz Karpiński**

towymi, które to weryfikują, bo są najbliższymi obywatela i najbliższymi zdarzeń.

Jeśli państwo weźmiecie pod uwagę, że poprawka 2. dotyczy możliwości pokrycia strat, które w związku z powodzią dokonują się w majątku, dokładnie w sprzeczności specjalistycznym danego OSP, który będzie zakwalifikowany merytorycznie przez odpowiedniego komendanta straży pożarnej – a ktoś się na tym zna lepiej, bardziej fachowo, dostaje za to pieniądze, jak nie Państwowa Straż Pożarna – i odniesione to będzie do możliwości finansowych budżetu państwa, to chyba się państwo zgodzicie, że nie ma uczciwszej propozycji. Oczywiście możemy wszyscy udawać, że tak nie jest, i wrzucić wszystkich do jednego worka, tylko z tego nic nie będzie. Jeszcze przed głosowaniem apeluję o rozsądek i o danie szansy oceny merytorycznej tym, którzy się na tym znają, jak i uwzględnienie możliwości budżetu państwa. Jak państwo wiecie, ponad 3,5 mld zł zostało wydane na usuwanie skutków powodzi, na zasiłki celowe od katastrofy w 2010 r. Nie można powiedzieć, że administracja rządowa i budżet w jakikolwiek sposób – przepraszam za wyrażenie – odwracają się plecami się do tych spraw. Tak że proszę jeszcze o rozważenie tego. Mniej polityki, a więcej pragmatyki i racjonalności. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (druki nr 4656 i 4670).

Głos ma sprawozdawca komisji pan poseł Stanisław Żmijan.

Poseł Sprawozdawca Stanisław Żmijan:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Senat do uchwalonej przez Wysoką Izbę ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych i Krajowym Funduszu Drogowym z druku nr 4656 wprowadził jedną poprawkę. Ma ona charakter doprecyzowujący, dotyczy regulacji związanej z postępowaniem zmierzającym do wyłonienia w drodze przetargu spółki, której zostanie powierzona budowa i eksploatacja lub tylko eksploatacja autostrady.

Wysoki Sejm uchwalił możliwość wyłonienia takiej spółki tylko w drodze przetargu. Senat proponu-

je, aby było to możliwe także na podstawie ustawy o koncesji na roboty budowlane i usługi, mianowicie w drodze postępowania koncesyjnego.

Komisja Infrastruktury na posiedzeniu w dniu 15 września 2011 r. rozpatrzyła wprowadzoną poprawkę i rekomenduje Wysokiej Izbie jej przyjęcie.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ponieważ zamynam listę przemawiających posłów sprawozdawców nie tylko w tym dniu, ale także na tym posiedzeniu i w całej kadencji, niech mi będzie wolno wszystkim serdecznie podziękować za współpracę. Dziękuję, panie marszałku. *(Oklaski)*

(Poseł Piotr Tomański: Jeszcze jeden punkt. Przerzucił się chyba.)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze jeden poseł będzie zamykał listę mówców sprawozdawców, ale nie szkodzi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Piotr Tomański, Platforma Obywatelska.

Poseł Piotr Tomański:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Wszyscy dzisiaj w jakimś sensie kończymy. Jeżeli pan poseł nie był ostatni, to był na pewno przedostatni.

(Głos z sali: Może i jest ostatni.)

(Poseł Krystyna Łybacka: Ale może jest jednym z pierwszych, a nie ostatni.)

Tak, ale chodzi o sprawozdawców komisji. Wszyscy przeżywamy historyczny moment, ponieważ kończymy VI kadencję Sejmu. W przypadku niektórych, także pana posła, jest to kolejna kadencja, w moim – pierwsza. Zatem również chciałbym podziękować panu marszałkowi, Wysokiej Izbie i wszystkim państwu za wspólne działania. Jak powiedział kolega poseł, myślę, że dzięki tym zmianom będziemy mieć w Polsce lepsze prawo, a w związku z tym będzie się lepiej żyło Polakom.

Przechodzę do stanowiska Klubu Parlamentarnej Platformy Obywatelskiej wobec uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym. Jak mówił pan poseł, jest to jedna poprawka, która zastępuje wyraz „przetargu” sformułowaniem „postępowania w sprawie wyboru spółki”. Klub Parlamentarnej Platformy Obywatelskiej pozytywnie ustosunkował się do stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym i będzie głosował za jego przyjęciem. Tak że jeszcze raz serdecznie wszystkim państwu dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Głos ma poseł Jan Warzecha, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Jan Warzecha:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość przedstawiam stanowisko wobec poprawki zgłoszonej przez Senat do nowelizacji ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

Z ubolewaniem przyjęliśmy informację, że senatorowie nie przyjęli poprawki, zgodnie z którą bezpłatny byłby przejazd autostradą w czasie jej remontu, gdy przejezdny jest tylko jeden pas ruchu. Za takim rozwiązaniem opowiadali się posłowie Prawa i Sprawiedliwości, zgłaszając stosowną poprawkę. Niestety, została ona odrzucona przez większość koalicyjną PO–PSL. Formułując tę propozycję, opieraliśmy się na tym, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w kwietniu 2008 r. nałożył karę na koncesjonariusza za to, iż ten pobiera w sposób bezprawny opłaty za przejazd autostradą, kiedy ta jest w remoncie.

Senat zgłosił jedną poprawkę do nowelizacji ustawy, którą Sejm uchwalił 31 sierpnia. Klub Prawo i Sprawiedliwość uważa, że tą poprawką wprowadza się ograniczenie podmiotów, które mogą przystąpić do przetargu, tylko do spółek. Jest to niekonstytucyjne i dyskryminujące inne podmioty. Poprawka eliminuje firmy prowadzone przez osoby fizyczne i spółdzielnie, często o dużych przychodach i zatrudniające nawet kilkuset pracowników. Dlatego też nasz klub będzie głosował za odrzuceniem tej poprawki. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Głos ma poseł Wiesław Andrzej Szczepański, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Nie ma pana posła.

Następny jest pan poseł Józef Racki, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Józef Racki:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Klub Poselski Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie głosował zgodnie ze sprawozdaniem Komisji Infrastruktury zawartym w druku nr 4670. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad poprawkami Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 34. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4673 i 4678).

Głos ma sprawozdawca komisji pan poseł Piotr van der Coghren.

**Poseł Sprawozdawca
Piotr van der Coghren:**

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie stanowisko Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w sprawie propozycji poprawek Senatu zgłoszonych do ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw, druki nr 4673 i 4678.

Komisja w dniu 15 września 2011 r. pochyliła się nad poprawką zaproponowaną przez Senat, która sugeruje czasowe ograniczenie prawa do szerokiego dostępu do informacji publicznej, w przypadku gdyby ich ujawnienie naruszałyby ważny interes gospodarczy państwa, w tym utrudniało w istotny sposób ochronę interesów majątkowych Rzeczypospolitej Polskiej lub Skarbu Państwa.

Wśród przypadków wspomnianych w poprawce przewidziano też zagrożenie osłabienia zdolności negocjacyjnej Skarbu Państwa w procesie gospodarowania jego mieniem albo osłabienie zdolności negocjacyjnych Rzeczypospolitej Polskiej w procesie zawierania umów międzynarodowych lub podejmowania decyzji przez Radę Europejską lub Radę Unii Europejskiej.

Z rzetelności legislacyjnej należy tu wspomnieć, że został tu przywrócony przepis zaproponowany wcześniej przez rząd i odrzucony przez Sejm po jego krytyce ze strony ekspertów i organizacji społecznych. Ścierały się tutaj bowiem dwa przeciwstawne poglądy.

Przeciwnicy poprawki twierdzili, że jeśli wejdzie ona w życie, będzie to oznaczało istotne ograniczenie jawności procesu podejmowania decyzji przez organy władzy oraz dostępu społeczeństwa do informacji w ważnych dla kraju sprawach, a także pozbawienie obywateli dostępu do dokumentów związanych z procesem gospodarowania mieniem Skarbu Państwa, co, zdaniem przeciwników poprawki, jest równoznaczne z brakiem społecznej kontroli nad tym procesem i sprzyja korupcji.

Poseł Sprawozdawca Piotr van der Coghen

Natomiast wnioskujący bronili tezy, że do walki z korupcją powołane są odpowiednie służby, a istnieją obszary negocjacji wymagające ochrony interesów gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej, których zbyt szybkie ujawnienie może spowodować niepowetowane straty w skali ogólnopolskiej i międzynarodowej. Twierdzili, że wprowadzenie tej poprawki jest konieczne ze względu na interesy państwa polskiego.

Dodatkowym głosem w dyskusji było stanowisko Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu, zgodnie z którym istnieje obawa, że zgłoszona poprawka może być uznana za niekonstytucyjną ze względów proceduralnych, gdyż wykracza ona poza kompetencje Senatu, który nie ogranicza się w niej do porządkowania projektu ustawy, ale wprowadza nowy przepis.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rozważając wszystkie powyższe argumenty i kontrowersje, Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po przeprowadzonej dyskusji postanowiła ostatecznie, aby rekomendować Wysokiej Izbie odrzucenie poprawki zgłoszonej przez Senat. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu posłowi.

Otwieram dyskusję.

Głos ma teraz pan poseł Artur Górski, Prawo i Sprawiedliwość.

Przepraszam, poseł van der Coghen wystąpi jeszcze w imieniu Platformy.

Proszę o przedstawienie oświadczenia.

Poseł Piotr van der Coghen:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie stanowisko Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska w sprawie propozycji poprawek Senatu zgłoszonych do ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw, druki nr 4673 i 4678.

Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska, stojąc na stanowisku wyższości ochrony interesów państwa i realnej groźby osłabienia zdolności negocjacyjnej Skarbu Państwa m.in. w procesie zawierania umów międzynarodowych, popiera poprawkę Senatu w całej rozciągłości i będzie głosował za jej przyjęciem. Dziękuję za uwagę.

(Poseł Artur Górski: Ale mają dyscyplinę.)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Teraz głos ma poseł Artur Górski, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Artur Górski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość wobec stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw.

Muszę z ubolewaniem stwierdzić, że poprawka przegłosowana w Senacie w atmosferze pewnej dyscypliny teraz też będzie tak głosowana. Posłowie Platformy również mają zachować dyscyplinę podczas głosowania. Poprawka jest tak naprawdę ordynarnym, bezczelnym zamachem na prawa obywatelskie, gdzie nikt liczy się z konstytucją, nie liczy się z prawem, nie liczy się z procedurami. Przeciwno tej poprawce wypowiadał się rzecznik praw obywatelskich, Krajowa Rada Sądownicza, wszystkie organizacje pozarządowe, które w tej sprawie zabierały głos. Opinie ekspertów nie pozostawiły na tej poprawce suchej nitki. Jednocześnie była ona krytykowana w takich tytułach prasowych, jak „Rzeczpospolita”, „Gazeta Wyborcza” czy „Nasz Dziennik”.

Ta poprawką wprowadza się dodatkową kategorię informacji. Mamy informację publiczną, która jest powszechnie dostępna, mamy informację, która z różnych powodów może być objęta klauzulą niejawności o różnym poziomie, ustawa bardzo precyzyjnie określa, co jest podstawą do określenia tego poziomu, a teraz wprowadza się kolejną kategorię, można powiedzieć kategorię pozaustawową, czyli informację publiczną, która nie ma klauzuli niejawności, ale nie jest dostępna. Powołując się na wielkie słowa, na interes gospodarczy państwa można bardzo wiele scharować. Może to posłużyć, niestety, nie tylko do ochrony interesu państwa, ale tak naprawdę może spowodować brak nadzoru, jeśli chodzi o sprawowanie wszelkiej obywatelskiej, społecznej kontroli nad procesem gospodarowania majątkiem Skarbu Państwa. Po prostu dzięki tej poprawce za chwilę będziecie mogli sprzedawać majątek narodowy bez żadnej społecznej kontroli.

To jest bardzo niebezpieczna poprawka, niekonstytucyjna od strony merytorycznej. Jej wprowadzenie także jest niekonstytucyjne, o czym już tu mówiono, gdyż ta poprawka wykracza poza kompetencje Senatu.

Na koniec muszę powiedzieć, że w komisji został zawarty swoisty dżentelmeński układ. Ponieważ było wiadomo, że sama ustawa jest jakby wprowadzeniem wymogów prawa europejskiego, mimo totalnej krytyki tej ustawy, zawartej w niej zapisów – byliśmy gotowi głosować przeciwko tej ustawie, ale ponieważ Platforma Obywatelska zobowiązała się od tego punktu odstąpić, pamiętacie państwo, że w Sejmie ten artykuł został odrzucony – my, wychodząc państwu naprzeciw, zadeklarowaliśmy, że się wstrzymamy. I tak było podczas głosowania w Sejmie. Państwo zadeklarowaliście, że do końca prac legislacyjnych nad tym projektem ten artykuł nie wróci. Ale wrócił. *(Dzwonek)*

Posel Artur Górski:

Proszę Państwa! Czy wy macie honor, czy jesteście posłami, którzy mają honor? Sami odpowiedzcie sobie na to pytanie podczas dzisiejszego głosowania. Prawo i Sprawiedliwość będzie głosowało przeciwko tej poprawce. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję.

Głos ma pani poseł Krystyna Łybacka, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Krystyna Łybacka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Sojusz Lewicy Demokratycznej głosować będzie przeciwko jedynej poprawce Senatowi do ustawy o dostępie do informacji publicznej z trzech powodów: formalnego, merytorycznego i etycznego.

Powód natury formalnej: poprawka jest niezgodna z uprawnieniami Senatu określonymi i w konstytucji, i w regulaminie, albowiem wykracza poza zakres ustawy, która trafiła do Senatu.

Przyczyny natury merytorycznej: ustawa dotyczy dostępu do informacji publicznej. Skoncentrowano się w niej przede wszystkim na ponownym dostępie do informacji. Bardzo jasno precyzuje się w niej kategorie informacji publicznych i tych, które z różnych przyczyn muszą być informacjami poufnymi. I nagle pojawia się bardzo nieostre sformułowanie dotyczące procesów gospodarczych i zagrożenia tychże procesów, które każe utajniać informację publiczną.

Wreszcie względy natury etycznej. Jak powiedział mój przedmówca pan poseł Artur Górski, ta ustawa wzbudzała ogromne kontrowersje związane właśnie z art. 5a.

Występując w imieniu klubu przed Wysoką Izbą, wyraźnie powiedziałam, że klub Sojusz Lewicy Demokratycznej będzie głosować za przyjęciem bardzo krytykowanego przez wszystkich, począwszy od ekspertów, a na rzeczniku praw obywatelskich skończywszy, art. 5a, ponieważ uzyskaliśmy konsensus w sprawie jego usunięcia. Ta umowa została złamana. Nie chcę oceniać tej postawy, ale niewątpliwie ma ona niewiele wspólnego z pewnymi zasadami etyki, z przyzwoitością.

Z powodów, które przedstawiłam – powtarzam raz jeszcze – klub Sojusz Lewicy Demokratycznej głosować będzie za odrzuceniem tej poprawki. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję, pani poseł.

Głos ma pan poseł Andrzej Sztorc, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Posel Andrzej Sztorc:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Pragnę przedstawić stanowisko klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego wobec poprawki zgłoszonej przez Senat do ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw, druk nr 4673.

Klub Polskiego Stronnictwa Ludowego podejmie decyzję podczas głosowania. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję bardzo.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania nad uchwałą Senatu przystąpimy w bloku głosowań.

Ogłaszam przerwę do godz. 19.45.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 17 min 34 do godz. 19 min 45)

Marszałek:

Dobry wieczór! Wznawiam obrady.

Prezydium Sejmu przedłożyło wniosek w sprawie wyboru do składu osobowego Komisji Etyki Poselskiej.

Wniosek ten został paniom i panom posłom doręczony w druku nr 4691.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Prezydium Sejmu na podstawie art. 148a ust. 8 w związku z art. 148a ust. 10 regulaminu Sejmu przedłożyło wniosek w sprawie wyboru nowego składu osobowego Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Wniosek ten został paniom i panom posłom doręczony w druku nr 4692.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Proszę posła sekretarza o odczytanie komunikatu.

Sekretarz Posel Mirosław Maliszewski:

Bardzo ważny komunikat. Kancelaria Sejmu prosi o pozostawienie po głosowaniach na sali posiedzeń Sejmu zastępczych kart do głosowania. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Józefa Ignacego Kraszewskiego.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Tadeusza Sławeckiego oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o przyjęcie projektu uchwały zawartego w sprawozdaniu w druku nr 4325.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Józefa Ignacego Kraszewskiego, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Kultury i Środków Przekazu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 344 posłów. 342 było za, 2 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Józefa Ignacego Kraszewskiego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem ks. Piotra Skargi.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Rafała Grupińskiego oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Komisja wnosi o przyjęcie projektu uchwały zawartego w sprawozdaniu w druku nr 4632.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem ks. Piotra Skargi, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Kultury i Środków Przekazu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 359 posłów. 345 było za, 1 – przeciw, 13 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem księdza Piotra Skargi.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Janusza Korczaka.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Urszulę Augustyn i przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Komisja wnosi o przyjęcie projektu uchwały zawartego w sprawozdaniu w druku nr 4633.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Janusza Korczaka, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Kultury i Środków Przekazu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 365 posłów. Wszyscy byli za.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Janusza Korczaka.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Informacja prezesa Rady Ministrów na temat polityki na rzecz równouprawnienia i przeciwdziałania dyskryminacji z powodu płci.

Sejm wysłuchał informacji przedstawionej przez sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów panią Elżbietę Radziszewską oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie przedstawionej informacji.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm informację przyjął do wiadomości.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie informacji prezesa Rady Ministrów na temat polityki na rzecz równouprawnienia i przeciwdziałania dyskryminacji z powodu płci, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 365 posłów. 31 było za, 229 – przeciw, 105 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek o odrzucenie informacji odrzucił, a tym samym przyjął informację do wiadomości.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 2. porządku dziennego: Pierwsze czytanie obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez przedstawiciela Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej panią Karolinę Elbanowską oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o niezwłoczne przystąpienie do drugiego czytania projektu ustawy bez odsyłania go do komisji.

Poddam teraz ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie wniosku będzie oznaczało, że Sejm – zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu – skierował ten projekt ustawy do Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej w celu rozpatrzenia.

Marszałek

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o niezwłoczne przystąpienie do drugiego czytania projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za niezwłocznym przystąpieniem do drugiego czytania obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw, zawartego w druku nr 4588, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 378 posłów. 152 było za, 223 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił, a tym samym skierował ten projekt ustawy do Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej w celu rozpatrzenia.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Magdalenę Kochan oraz przeprowadził dyskusję.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu bezwzględną większością głosów, uważa się ją za przyjętą.

Głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

Wszystkie poprawki Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o ochronie zwierząt.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 4 pkt 12.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 376 posłów. 2 było za, 374 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 6 ust. 2 pkt 16.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 376 posłów. 1 był za, 375 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką Senatu do art. 7 ust. 1a.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 375 posłów. 6 było za, 369 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką Senatu do art. 33 ust. 3.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 376 posłów. 348 było za, 27 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Przechodzimy do głosowania nad 5. poprawką Senatu do art. 33 ust. 4 pkt 2.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 375 posłów. 3 było za, 372 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 6. poprawką Senatu do art. 33a ust. 3 pkt 1.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 379 posłów. 1 osoba była za, 378 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 7. poprawką Senatu do art. 35 ust. 1.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Marszałek

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 376 posłów. 1 osoba była za, 375 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 8. poprawką Senatu do art. 37e polegającą na dodaniu ust. 2.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 374 posłów. 1 osoba była za, 373 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął. *(Okłaski)*

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Adama Krupę oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 1 pkt 18 lit. b.

Z poprawką tą łączy się 4. poprawka Senatu do art. 9.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1. i 4., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. 381 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 1 pkt 22.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 380 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką Senatu do art. 4 polegającą na dodaniu ust. od 12 do 15.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. 1 osoba była za, 380 – przeciw, 1 wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 4. już rozpatrzyliśmy.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych oraz ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Krystynę Skowrońską oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Jedyną poprawkę Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką Senatu do art. 24 ust. 1 pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. 1 osoba była za, 382 – przeciw, 1 wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu do ustawy o zmianie ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych oraz ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Michała Jarosa oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 1 ustawy nowelizującej polegającą na skreśleniu pkt 2 i do pkt 4.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 4 było za, 380 – przeciw, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 12.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 377 posłów. 1 osoba była za, 375 – przeciw, 1 wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką Senatu do art. 14 pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 384 było przeciw, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Andrzeja Orzechowskiego oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Poprawki 1. i 2. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 14 ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. 2 było za, 381 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 24 ust. 8 polegającą na dodaniu pkt 1a oraz do ust. 9.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 3 było za, 382 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką do art. 5 ustawy nowelizującej polegającą na dodaniu ust. 2.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką do art. 6 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu do ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Stanisława Żmijana oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Poprawki od 1. do 15. Senat zgłosił do ustawy o transporcie drogowym.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 4 pkt 22 lit. b, d, h, m oraz o.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 2. do 4., 6., 7., od 9. do 11., od 13. do 15., 17., 18., 21., 23., od 25. do 27. oraz od 30. do 33.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu od 1. do 4., 6., 7., od 9. do 11., od 13. do 15., 17., 18., 21., 23., od 25. do 27. oraz od 30. do 33., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 5. poprawką Senatu do art. 39e ust. 2 pkt 3 lit. g.

Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 370 było za, 15 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Poprawki 6. i 7. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 8. poprawką Senatu polegającą na dodaniu pkt 4 w art. 56 ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 378 posłów. 2 było za, 376 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 9. do 11. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 12. poprawką Senatu do art. 92a ust. 5.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 13. do 15. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 16. poprawką Senatu polegającą m.in. na dodaniu ust. 2a i 2b w art. 73 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki 17. i 18. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 19. poprawką Senatu do art. 5 pkt 12 oraz art. 11 ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 19. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 20. poprawką Senatu polegającą na dodaniu art. 7a do ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 20. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał? (*Poruszenie na sali*)

(*Głosy z sali: Nie działa, nie działa.*)

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 375 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 21. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 22. poprawką Senatu do art. 9 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 22. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 1 osoba była za, 380 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 23. już rozpatrzyliśmy.

Marszałek

Przechodzimy do głosowania nad 24. poprawką Senatu polegającą na skreśleniu lp. 5. w załączniku nr 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 24. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. 1 osoba była za, 379 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 25. do 27. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 28. poprawką Senatu do załącznika nr 2 lp. 4., lp. 5. kolumna 2, lp. 6. kolumna 2, lp. 7. kolumna 2 oraz lp. 8., lp. 9. i lp. 10.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 28. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 1 osoba była za, 385 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 29. poprawką Senatu polegającą na dodaniu lp. 1.7. w załączniku nr 3.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 29. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 30. do 33. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 34. poprawką Senatu do załącznika nr 3 lp. 6.3.7. kolumna 2.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 34. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu do ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infra-

struktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Janusza Piechocińskiego oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Wszystkie poprawki Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o transporcie kolejowym.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. a oraz b i pkt 2, 4 i 7.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. 356 było za, 27 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 18 ust. 5.

Z poprawką tą łączą się poprawki Senatu od 3. do 14.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu od 2. do 14., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 377 posłów. 2 było za, 375 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Aldonę Młyńczak oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 3 pkt 8.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 122 było za, 263 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 4.

Z poprawką tą łączą się poprawki 6. do tytułu rozdziału 4, 11. do art. 22 ust. 1 pkt 9 lit. c, 23. do prospektu informacyjnego, część ogólna, podczęść III, zawartego w załączniku do ustawy.

Nad tymi poprawkami będziemy głosować łącznie. Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Pytanie zadaje pan poseł Andrzej Adamczyk, klub PiS.

Czas – 1 minuta.

Poseł Andrzej Adamczyk:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Procedujemy w tym momencie nad bardzo ważną ustawą, dzięki której zostaną zabezpieczone interesy nabywców mieszkań lub domów realizowanych przez deweloperów.

Zwracam się z pytaniem do rządu. W imieniu rządu na posiedzeniu Komisji Infrastruktury pozytywnie zaopiniowano poprawki Senatu. Dlaczego zmniejsza się zabezpieczenia środków finansowych gromadzonych przez nabywców mieszkań na otwartych rachunkach powierniczych bez żadnych zabezpieczeń?

Senat wprowadził dodatkowy zapis, który tak naprawdę rozmywa w istotny sposób możliwości zabezpieczenia tychże interesów nabywców mieszkań. Wiele tysięcy rodzin zostało poszkodowanych przez nieuczciwych deweloperów, którzy w sposób podstępny pozbawili ich dobytku i praktycznie perspektyw na przyszłość, każąc spłacać kilkusetmilionowe kredyty za praktycznie iluzoryczne udziały w ziemi. Czy deweloperzy mieli wpływ na postawę rządu, czy deweloperzy będą mieli wpływ na postawę parlamentarzystów Platformy Obywatelskiej? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Zaraz się dowiemy, odpowiada pan Jarosław Król, wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Jarosław Król:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Chciałbym powiedzieć, że faktycznie Senat zaproponował uzupeł-

nienie katalogu środków ochrony, o których mówi art. 4 ustawy, o otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy. Faktycznie art. 4 wygląda teraz w taki sposób, że przedstawia pewną gradację co do ochrony środków finansowych nabywcy. Zamknięty i otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy zapewnia ochronę 100-procentową, otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy zabezpieczony gwarancją bankową czy ubezpieczeniową w drugiej kolejności, a na końcu jest samodzielnie otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy. Jeżeli chodzi o otwarty samodzielny rachunek powierniczy, to on też daje dużo dobrego. To nie jest tak, że jego zastosowanie będzie złe.

Wychodzimy, proszę państwa, od takiego stanu, że mamy lukę w prawie, jeżeli chodzi o relacje między konsumentami a deweloperami. Jeżeli chodzi o otwarty mieszkaniowy rachunek powierniczy, to w tym momencie nawet w przypadku upadłości dewelopera, w przypadku kiedy powstanie odrębna masa upadłości, będzie to służyło w pierwszej kolejności zaspokojeniu nabywców, ponieważ ustawa nowelizuje Prawo upadłościowe i naprawcze. W drugiej kolejności, w sytuacji kiedy nie będzie środków, to zgromadzenie nabywców jako szczególny organ, w związku z nowelizacją ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, będzie mogło zdecydować o kontynuowaniu inwestycji, a przecież dla nabywców największą wartością jest uzyskanie mieszkań.

Powiem jeszcze jedno. Należy wziąć pod uwagę również to, co było mówione na tej sali w toku prac parlamentarnych. Nie wszystkich deweloperów będzie stać od razu na takie zabezpieczenia jak gwarancja bankowa czy gwarancja ubezpieczeniowa. Liczymy na to, że deweloperzy będą konkurować ze sobą i będą jednak stosować środki zabezpieczające. Gdyby nie było tego samodzielnego otwartego rachunku powierniczego, mogłoby to doprowadzić do takiej sytuacji, że struktura rynku, jeżeli chodzi o deweloperów, zostałaby zubożona, co mogłoby po prostu prowadzić do ograniczenia oferty rynkowej, a przez to do zwiększenia cen. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 2., 6., 11. i 23., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 162 było za, 221 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką Senatu do art. 7 polegającą na skreśleniu ust. 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Marszałek

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 375 posłów. 188 to większość bezwzględna. 3 posłów było za, 357 – przeciw, 15 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką do art. 13.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. 121 było za, 248 – przeciw, 15 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 5. poprawką do art. 14 ust. 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 108 było za, 276 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

6. poprawkę już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 7. poprawką Senatowi do art. 15 ust. 1–3.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 127 było za, 251 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 8. poprawką do art. 16 ust. 1 i 2.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. 127 było za, 235 – przeciw, 21 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 9. poprawką Senatowi do art. 18 ust. 3 oraz do art. 21.

Z poprawką tą łączy się poprawka 22. do tabeli w prospekcie informacyjnym w części ogólnej podczęści trzeciej zawartym w załączniku do ustawy.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatowi 9. i 22., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 379 posłów. 5 było za, 374 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 10. poprawką do art. 22 ust. 1 pkt 9 lit. a.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. 2 było za, 380 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

11. poprawkę już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 12. poprawką do art. 22 ust. 1 pkt 10.

Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 378 posłów. 341 było za, 37 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

Przechodzimy do głosowania nad 13. poprawką do art. 22 ust. 1 pkt 11.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 13. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 379 posłów. 367 było za, 12 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

Przechodzimy do głosowania nad 14. poprawką do art. 22 ust. 1 pkt 15.

Z poprawką tą łączy się 24. poprawka do prospektu informacyjnego część ogólna podczęść trzecia zawartego w załączniku do ustawy.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 14. i 24., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. 6 było za, 376 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatowi przyjął.

Marszałek

Przechodzimy do głosowania nad 15. poprawką do art. 22 ust. 3.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 15. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 379 posłów. 1 osoba była za, 378 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 16. poprawką do art. 29 ust. 1 pkt od 2 do 5.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. 121 było za, 261 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 17. poprawką do art. 31 ust. 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 14 było za, 367 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 18. poprawką do art. 34.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 18. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 122 było za, 263 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 19. poprawką do zmiany 1. w art. 35.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 19. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. 124 było za, 256 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 20. poprawką do art. 37 i 38.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 20. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. 2 było za, 365 – przeciw, 13 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 21. poprawką Senatu polegającą na dodaniu art. 39a.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 21. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 375 posłów. 118 było za, 257 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki Senatu od 22. do 24. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 25. poprawką Senatu do projektu informacyjnego część indywidualna zawartego w załączniku do ustawy.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 25. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. 118 było za, 262 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Antoniego Mężydłę oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Poprawki od 1. do 11. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 64 ust. 3 oraz ust. 4 pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatowi do art. 64 ust. 3 pkt od 1 do 3 oraz ust. 6.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. 1 osoba była za, 379 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką Senatowi do art. 64 ust. 5.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 376 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką Senatowi do dodawanego ust. 5a w art. 64.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 379 posłów. 378 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 5. poprawką Senatowi do art. 64a.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 376 posłów. 1 osoba była za, 374 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 6. poprawką Senatowi do art. 65 ust. 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. 379 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 7. poprawką Senatowi do art. 143 polegającą na skreśleniu ust. 2 i 2a.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 372 posłów. 371 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 8. poprawką Senatowi do art. 144a ust. 2.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. 381 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 9. poprawką Senatowi do art. 144a ust. 2.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 1 osoba była za, 384 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 10. poprawką Senatowi do art. 144a ust. 5 pkt 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 378 posłów. 2 było za, 375 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 11. poprawką Senatowi do art. 207a ust. 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 11. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. 383 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 12. poprawką Senatu do art. 2 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 380 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Grzegorza Raniewicza oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Obie poprawki Senat zgłosił do art. 27 ustawy zawierającego zmiany do ustawy o Policji.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 20 ust. 2b.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 379 posłów. 378 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 20 ust. 2b pkt 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. 382 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o współpracy rozwojowej.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Andrzeja Halickiego oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 1 ust. 1.

Z poprawką tą łączy się 2. poprawka Senatu do art. 2 ust. 1.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1. i 2., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. 28 było za, 354 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką Senatu do art. 7 ust. 1.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 378 posłów. 5 było za, 360 – przeciw, 13 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką Senatu do art. 10 polegającą na skreśleniu ust. 4.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. 356 było za, 27 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Przechodzimy do głosowania nad 5. poprawką Senatu do art. 10 polegającą na dodaniu ust. 5.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 377 posłów. 146 było za, 230 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 6. poprawką Senatu do art. 13 ust. 1 pkt 8.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 377 posłów. 2 było za, 258 – przeciw, 117 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o współpracy rozwojowej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Jerzego Kozdronia oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do zmiany 10. lit. a tiret pierwsze w art. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 374 posłów. 3 posłów było za, 371 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do zmiany 16. lit. d w art. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 377 posłów. 1 osoba była za, 345 – przeciw, 31 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Jerzego Kozdronia oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Poprawki od 1. do 3. Senat zgłosił do ustawy Kodeks postępowania karnego.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 611td § 2.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 378 posłów. 1 poseł był za, 377 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do: art. 611td § 3, art. 611tk § 1 pkt 2, art. 611u § 2, art. 611ua § 2 oraz art. 611ug § 3 pkt 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 379 posłów. 1 osoba była za, 375 – przeciw, 3 – wstrzymały się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką Senatu do art. 611tg § 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką Senatu do art. 4 § 1 i 2 ustawy nowelizującej.

Z poprawką tą łączy się poprawka 5. do art. 5 § 1 i 2 ustawy nowelizującej.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4. i 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 385 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu do ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Witolda Pahla oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 6. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks postępowania cywilnego.

W poprawce 1. Senat proponuje pozostawić dotychczasowe brzmienie art. 53¹.

Z tą poprawką łączy się poprawka 7. do art. 9 ust. 2 ustawy nowelizującej.

Nad tymi poprawkami będziemy głosować łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1. i 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. 382 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką 2. Senatu do art. 139 § 1¹.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. 382 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką 3. Senatu do art. 394¹ § 1, 1¹ i 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 384 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką 4. Senatu do art. 756².

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 385 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką 5. Senatu do art. 773 § 2².

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 385 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką 6. Senatu do art. 791 polegającą na uchyleniu § 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 385 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 7. Senatu już rozpatrzyliśmy.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Mariana Filara oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Marszałek

Poprawki od 1. do 9. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks karny wykonawczy.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do art. 11 § 2.

Z poprawką tą łączy się poprawka 10. do art. 213 § 1 ustawy Kodeks postępowania karnego.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1. i 10., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 380 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 79a § 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 1 osoba była za, 379 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką Senatu do art. 160 § 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. 1 osoba była za, 383 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką Senatu do art. 168a § 3.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 387 posłów. 1 osoba była za, 386 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 5. poprawką Senatu do art. 168a § 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 1 osoba była za, 384 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 6. poprawką Senatu do art. 173 § 2 pkt 6.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. 1 osoba była za, 380 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 7. poprawką Senatu do art. 173a § 1 oraz do art. 175a § 2.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 380 posłów. 2 było za, 378 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 8. poprawką do art. 217b § 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 387 posłów. 1 osoba była za, 386 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 9. poprawką do art. 242 § 4a.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 380 było przeciw, 1 wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Poprawkę 10. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką 11. do art. 10 ust. 3 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 11. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Marszałek

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. 383 było przeciw, 1 wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Andrzeja Czerwińskiego oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Jedyną poprawkę Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 121 było za, 262 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu do ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o timeshare.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Andrzeja Guta-Mostowego oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu do tytułu ustawy.

Z poprawką tą łączą się poprawki: 5. do art. 46 i 6. do załącznika nr 5.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu: 1., 5. i 6., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. 327 było za, 54 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawki Senatu bezwzględną większością głosów.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką do art. 22 ust. 1.

Z poprawką tą łączy się poprawka 3. do art. 23 ust. 1.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 2. i 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 387 posłów. 2 było za, 384 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką do art. 45.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 387 posłów. 362 było za, 25 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Poprawki 5. i 6. już rozpatrzyliśmy.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o timeshare.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Adama Szejnfelda oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką do zmiany 6. lit. c w art. 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 380 było przeciw, 1 wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Poprawki od 2. do 11. Senat zgłosił do art. 9 zawierającego zmiany do ustawy Ordynacja podatkowa.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką Senatu do art. 14a § 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 378 posłów. 377 było przeciw, 1 wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 3. poprawką do art. 14a § 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 377 posłów. 376 było przeciw, 1 wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 4. poprawką do art. 14a § 2 pkt 2.

Z poprawką tą łączą się poprawki: 7. do art. 14a § 5 i polegająca na dodaniu § 5a, 8. polegająca na dodaniu § 5b w art. 14a oraz 10. polegająca na dodaniu § 7 w art. 14a.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4., 7., 8. i 10., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. 1 osoba była za, 383 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 5. poprawką do art. 14a § 3.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 6. poprawką do art. 14a § 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 383 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Poprawki 7. i 8. już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 9. poprawką polegającą na dodaniu § 5c w art. 14a.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 387 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

10. poprawkę już rozpatrzyliśmy.

Przechodzimy do głosowania nad 11. poprawką polegającą na dodaniu § 8 w art. 14a.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 11. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 380 było przeciw, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 12. poprawką Senatu polegającą na dodaniu nowej zmiany w art. 12.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 384 posłów. 1 osoba była za, 383 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 13. poprawką do zmiany 5. lit. b w art. 16.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 13. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 379 posłów. 7 posłów było za, 372 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Marszałek

Poprawki od 14. do 21. Senat zgłosił do art. 21 zawierającego zmiany do ustawy o podatku akcyzowym.

Przechodzimy do głosowania nad 14. poprawką Senatu do art. 2 ust. 1 pkt 25.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 14. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 388 posłów. 355 było za, 32 – przeciw, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Przechodzimy do głosowania nad 15. poprawką Senatu do art. 7c ust. 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 15. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 3 było za, 382 – przeciw, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 16. poprawką Senatu do art. 9a ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 17. poprawką Senatu do art. 16 ust. 3a i 3c.

Komisja o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów. 2 było za, 384 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 18. poprawką Senatu do zmiany art. 16 ust. 4 i 4a.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 18. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 382 posłów. 381 było przeciw, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 19. poprawką Senatu do art. 31a ust. 7.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 19. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 389 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 20. poprawką Senatu do art. 31a ust. 10.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 20. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 21. poprawką Senatu do art. 40.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 21. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 378 posłów. 377 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 22. poprawką do zmiany 3. w art. 29.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 22. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 388 posłów. 387 było przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 23. poprawką do zmiany 3. w art. 29.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 23. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 390 posłów. 352 było za, 37 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Marszałek

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie poprawek Senatu do ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Danutę Pietraszewską oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Przechodzimy do głosowania nad 1. poprawką Senatu polegającą na dodaniu pkt 5 w art. 33 ust. 1.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 385 posłów. 2 było za, 383 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Przechodzimy do głosowania nad 2. poprawką polegającą m.in. na dodaniu ust. 3 i 4 w art. 34.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 387 posłów. 154 było za, 233 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu do ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Stanisława Żmijana oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką Senatu do art. 1 pkt 16 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 381 posłów. 123 było za, 258 – przeciw.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 34. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Piotra van der Coghena oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką Senatu do art. 1 ustawy nowelizującej polegającą na dodaniu pkt 3a.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Dwa pytania.

Pan poseł Andrzej Celiński, poseł niezależny – 1 minuta.

Bardzo proszę.

Poseł Andrzej Celiński:

Bardzo proszę Wysoką Izbę o chwilę uwagi.

Panie Marszałku! Czasem w chwilach refleksji zastanawiamy się, gdzie podziało się niegdysiejsze cudowne marzenie o państwie obywatelskim, w którym normalne jest poczucie współodpowiedzialności za sprawę własnego, wreszcie wolnego kraju.

Dla znakomitej większości ludzi zaangażowanych w procesy transformacji ustrojowej w Polsce sensem życia jest budowanie takiego państwa, w którym obywatele czuliby się gospodarzami. (*Gwar na sali*)

(*Głos z sali*: Siadaj!)

Panie marszałku, czy mógłby pan w ostatnim momencie tej kadencji...

Marszałek:

Proszę zadać pytanie, potem będę mówił.

Poseł Andrzej Celiński:

Pytanie jest następujące: Czy rząd uznaje środową akcję przewodniczącego senackiego klubu Platformy Obywatelskiej pana Marka Rockiego za zgodną z jego intencjami? (*Dzwonek*)

Chciałbym prosić pana marszałka, żeby tym razem, inaczej niż było to wielokrotnie, rząd na to pytanie odpowiedział. Gdy organizowaliśmy latające

Posel Andrzej Celiński

uniwersytety w latach 70., chodziło nam o to, kiedy dożyjemy wolnego kraju, żeby ludzie mieli wiedzę, informacje, postawy wystarczające do tego, by podejmować świadome decyzje w sprawie własnego kraju, własnego narodu, własnego społeczeństwa. Wobec tego pytam: Czy rząd podziela intencje Marka Rockiego w jego akcji ograniczającej swobodny dostęp obywateli do informacji opłacanych z budżetu państwa? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pytanie zada pan poseł Artur Górski, klub PiS – 1 minuta.

Posel Artur Górski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! To jest niezwykle ważna poprawka. Ta poprawka jest zamachem na prawo obywateli do kontroli władzy publicznej w obszarze gospodarowania mieniem Skarbu Państwa. Jeżeli przyjmemy tę poprawkę, to obywatele nie będą mieli tego prawa. Przeciwno tej poprawce był rzecznik praw obywatelskich. Przeciwno tej poprawce byli eksperci, wszystkie organizacje społeczne.

Mam pytanie do przewodniczącego. Powiem więcej: Co się stało w Platformie Obywatelskiej? W Sejmie wszyscy głosowali przeciwko tej poprawce jako skandalicznej. Następnie na posiedzeniu komisji, gdy ta poprawka wróciła z Senatu, część Platformy się wstrzymała. Teraz macie dyscyplinę partyjną, żeby głosować za tą poprawką. Czy Platforma ma honor?

(*Posel Stefan Niesiołowski: Nie martw się o nas.*)

To jest zasadnicze pytanie do przewodniczącego. (*Poruszenie na sali*) W komisji (*Dzwonek*) zawarto porozumienie honorowe, że my się wstrzymujemy w głosowaniu nad tą ustawą, SLD popiera tę ustawę, pod warunkiem że nie będzie tego kluczowego artykułu, który jest zamachem na prawo obywateli.

(*Posel Stefan Niesiołowski: Nie martw się o nas, zostaw to.*)

Marszałek:

Odpowiada pan minister...

Posel Artur Górski:

Odpowiedź na to pytanie w głosowaniu. (*Oklaski*)

Marszałek:

Bardzo proszę, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Piotr Kołodziejczyk:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Poprawka senacka przywraca, w odmiennej trochę redakcji, art. 5a zawarty w przedłożeniu rządowym. Dziękuję bardzo.

(*Głos z sali: Panie, co to za odpowiedź?*)

Marszałek:

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 376 posłów. Większość bezwzględna to 189. 179 było za, 187 – przeciw, 10 wstrzymało się od głosu. (*Oklaski*)

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął. (*Oklaski*)

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie stanowiska Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 35. porządku dziennego: Wybór do składu osobowego Komisji Etyki Poselskiej (druk nr 4691). (*Gwar na sali*)

Proszę o ciszę.

Wysoka Izbo! Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedstawiło na podstawie art. 143 ust. 1 wniosek w sprawie wyboru do składu osobowego Komisji Etyki Poselskiej.

Czy ktoś z pań i panów posłów chce zabrać głos w tej sprawie?

Nikt się nie zgłasza.

Przystępujemy zatem do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku Prezydium Sejmu w sprawie wyboru do składu osobowego Komisji Etyki Poselskiej, w brzmieniu proponowanym w druku nr 4691, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

(*Głos z sali: Po co teraz składy komisji zmieniać?*)

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 370 posłów. 356 było za, 8 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie wyboru do składu osobowego Komisji Etyki Poselskiej.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 36. porządku dziennego: Wybór nowego składu osobowego Komisji do Spraw Unii Europejskiej (druk nr 4692).

Prezydium Sejmu, na podstawie art. 148a ust. 8 w związku z art. 148a ust. 10 regulaminu Sejmu, przedłożyło wniosek w sprawie wyboru nowego składu osobowego Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Marszałek

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionej propozycji?

Nikt się nie zgłasza.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w sprawie wyboru nowego składu osobowego Komisji do Spraw Unii Europejskiej, w brzmieniu proponowanym w druku nr 4692, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

W głosowaniu wzięło udział 358 posłów. 337 było za, 13 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie wyboru nowego składu osobowego Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Proszę bardzo, pan premier Pawlak. *(Oklaski)*

Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Waldemar Pawlak:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie... *(Oklaski, poruszenie na sali)*

(Głosy z sali: Ooo...)

Marszałek:

Proszę o ciszę.

(Głos z sali: Brawo!)

Proszę o ciszę.

Pan premier Pawlak.

Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Waldemar Pawlak:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie... *(Poruszenie na sali)*

(Głos z sali: W jakim trybie?)

Marszałek:

Proszę o ciszę. Jeszcze sekundeczkę.

(Głos z sali: W jakim trybie, oświadczenie?)

Wniosek formalny.

Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Waldemar Pawlak:

W trybie podziękowania. Chciałbym w imieniu Rady Ministrów podziękować paniom i panom posłom za tę kadencję, którą wszyscy zapamiętamy na całe życie. Życzę państwu sukcesu w wyborach. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Dziękujemy bardzo.)

(Głos z sali: A gdzie premier?)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Dziękuję za wszystko, za te 4 lata. Powodzenia w wyborach i mam nadzieję, że zobaczymy się w październiku. Chcę też podziękować tym wszystkim, którzy pracowali: Kancelarii Sejmu, ministrom, urzędnikom, którzy nam pomagali przez te 4 lata. Dziękuję wszystkim bardzo. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Ewa Kierzkowska)

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny 100. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Informuję, że zgłosili się posłowie w celu wygłoszenia oświadczeń poselskich.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie jeszcze wygłosić oświadczenie?

Nie ma zgłoszeń.

Lista posłów zgłoszonych do oświadczeń jest zatem zamknięta.

Głos ma pan poseł Andrzej Jaworski z klubu Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę. *(Gwar na sali)*

Poseł Andrzej Jaworski:

Pani marszałek, bardzo proszę o uspokojenie sali.

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Panie i Panowie Posłowie! Bardzo proszę o to, abyśmy dali panu posłowi możliwość wygłoszenia oświadczenia. *(Gwar na sali)*

Poseł Andrzej Jaworski:

Może jednak 3 minuty przerwy.

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Bardzo proszę, panie pośle. Myślę, że już się robi spokojniej na sali.

Panią posłankę Guzowską proszę, aby zdjęcia robić bez komentarzy. Może wtedy poradzimy sobie z realizacją porządku obrad.

Panie pośle, zachęcam pana, proszę bardzo.

Poseł Andrzej Jaworski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Pragnę przedstawić list otwarty do prezydenta Bronisława Komorowskiego.

Posel Andrzej Jaworski

Nergal, czyli Darski – osoba, która promuje w Polsce za publiczne pieniądze satanizm, sieje nienawiść i nawołuje do przemocy, zyskała nowego promotora. Jest nim minister w Kancelarii Prezydenta RP i zarazem jeden z liderów Platformy Obywatelskiej, „jedyńka” gdańskiej listy PO Sławomir Nowak.

W wywiadzie, jakiego minister Nowak udzielił portalowi Onet.pl, możemy przeczytać m.in.: Jak na kogoś napadają, to czuję do niego naturalną sympatię. Nergal w Telewizji Polskiej mi nie przeszkadza. Te historie: Nergal równa się szatan trochę mnie bawią. Myślę, że to bardziej sztuka, mimo że mi obca, niż czczenie szatana. Prosiłbym pana Adama, żeby przy swojej aktywności scenicznej bardziej zwracał uwagę na uczucia innych. Niemniej jednak raz mi hipokryzja oskarżycieli Darskiego, bo rozumiem, że obecność księdza Natanka w „The Voice of Poland” by im nie przeszkadzała. Nie przesadzajmy z tym nadmiernym egalitaryzmem. Śmieszą mnie tak radykalne reakcje, jak atak środowisk prawniczych na Nergala. To mój ziomal!

Ponieważ jedna z tych wypowiedzi dotyczyła także mojej osoby – jestem oskarżycielem posiłkowym w procesie Adama Darskiego – zmuszony jestem odnieść się do tych szokujących dla mnie wypowiedzi. Po pierwsze, nie dziwię się, iż ministra Nowaka śmieszą wypowiedzi biskupów, zwłaszcza po wypowiedzi premiera Tuska na konwencji PO na temat księży. Mogę się nawet nie dziwić, że minister prezydenta Komorowskiego ma sympatię do osoby, która katolików nazywa członkami najbardziej zbrodniczej sekty, jaka istniała na ziemi, która drze Biblię, księgę czczoną zarówno przez chrześcijan, muzułmanów, jak i żydów, i krzyczy przy tym bardzo wulgarne słowa, których nie należy tutaj cytować.

Dziwię się, że pozwala na to prezydent Komorowski, który ostatnio pojawia się a to na Jasnej Górze, a to w innych kościołach. Chciałbym wiedzieć, czy też zalicza się do członków najbardziej zbrodniczej sekty, czy tylko jest mu to obojętne, że tak wyraża się o nim ziomal tego ministra. Chciałbym także wiedzieć, czy według pana prezydenta ktoś, kto nawołuje do nienawiści i łamania prawa – zacytuję jeden z łagodniejszych fragmentów: „niechaj krwawi, niechaj szłocha, niechaj umrze na zawsze, poderżnijcie gardło, niech gniją, niech czołgają się, pod tymi zwłokami ja będę ucztował, ponieważ nie pozostaje nadziei dla pokręconego tłumu” – powinien być promowany przez publiczną telewizję, w której do kształtu obecnych władz pan także, panie prezydencie, się przyczynił. Dziękuję.

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję panu posłowi.

Oświadczenie wygłosi pan poseł Andrzej Szlachta, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Andrzej Szlachta:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! W swoim ostatnim w tej kadencji Sejmu oświadczeniu, a wygłosiłem ich ponad 160, pragnę przedstawić historię i przebieg uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, które odbyły się 12 września w Rzeszowie w Sanktuarium Matki Bożej Rzeszowskiej. Jest to święto patronalne bazyliki oo. Bernardynów.

Sanktuarium oo. Bernardynów powstało w Rzeszowie na terenie sadów owocowych, gdzie 15 sierpnia 1513 r. miało dojść do objawienia się Matki Bożej ubogiemu mieszczaninowi Jakubowi Ado. Mieszkańcy wybudowali tam jako wotum małą drewnianą kapliczkę, a w latach 1531–1536 powstał niewielki drewniany kościółek jako przyszłe sanktuarium dla cudownej figury. W dzień Zwiastowania Pańskiego w 1629 r. proboszcz rzeszowski ksiądz Bartłomiej Robakowski dokonał wprowadzenia zakonników do klasztoru. W 1763 r. Anna Lubomirska doprowadziła do koronacji Matki Bożej Rzeszowskiej.

16 czerwca 1999 r. Rada Miasta Rzeszowa podjęła uchwałę w sprawie ogłoszenia Matki Bożej patronką miasta. Jako prezydent Rzeszowa miałem honor wystąpić w tej sprawie do biskupa rzeszowskiego Kazimierza Górnego. Kilka miesięcy później święta Kongregacja do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów skierowała do prezydenta Rzeszowa pismo informujące o ustanowieniu patronki miasta Rzeszowa. 15 sierpnia 1999 r. w czasie uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny ksiądz biskup ordynariusz Kazimierz Górny ogłosił oficjalnie, że Matka Boża z sanktuarium oo. Bernardynów czczona jest także jako patronka miasta Rzeszowa.

W 2001 r. jako prezydent Rzeszowa doprowadziłem do postawienia w pierwotne miejsce pomnika z figurą Matki Bożej Rzeszowskiej, który władze PRL-u przeniosły w mało widoczne miejsce. Dziś figura ta dominuje na placu przed sanktuarium oo. Bernardynów.

Tegoroczne uroczystości zgromadziły setki wiernych. Mszę świętą odpustową odprawili ksiądz arcybiskup Stanisław Nowak z Częstochowy, ksiądz biskup Kazimierz Górny i liczna grupa księży. W poryjającej homilii ksiądz arcybiskup Stanisław Nowak przypomniał historię kultu Matki Bożej w Rzeszowie, wielką cześć i przywiązanie rzeszowian do swojej matki patronki. Po mszy świętej odbył się wspaniały koncert wokalnie-muzyczny. W ten ciepły, pogodny wieczór wokół sanktuarium oo. Bernardynów zgromadziły się setki wiernych, młodzież ze szkolnymi sztandarami, wojsko, policja, strażacy, młodzi żołnierze ze „Strzelca”, harcerze, posłowie Prawa i Sprawiedliwości oraz samorządowcy.

Z trybuny polskiego Sejmu pragnę pogratulować proboszczowi parafii ojcu Rafałowi Klimasowi, wieloletniemu kustoszowi sanktuarium, budowniczemu pięknych ogrodów bernardyńskich wokół klasztoru oraz nowemu kustoszowi, gwardianowi klasztoru

Posel Andrzej Szlachta

ojcu Wiktorowi Tokarskiemu wzorowo przygotowanej uroczystości, która wpisała się w kalendarz najważniejszych uroczystości miasta Rzeszowa. Ojcu kustoszowi życzę wszelkiej pomyślności, Bożego błogosławieństwa w kierowaniu i rozbudowie rzeszowskiego sanktuarium. Ojcu Rafałowi jako mieszkaniec Rzeszowa, były prezydent i poseł dziękuję za podjęcie się wielkiego dzieła rozbudowy sanktuarium i budowy ogrodów bernardyńskich. Życzę wytrwałości i dalszej determinacji w dokończeniu tej ważnej dla Rzeszowa inwestycji. Szczęść Boże. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję panu posłowi.

Głos zabierze pan poseł Stanisław Kalemba, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Posel Stanisław Kalemba:

Panie Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Moje oświadczenie poświęcam sprawie zorganizowania się polskich rolników. Otóż 27 grup producentów trzody z Wielkopolski i Kujaw, które zrzeszają ok. 1000 rolników i produkują ok. 300 tys. tuczników rocznie, przejęły nowoczesną dużą ubojnię trzody o zdolności ubojowej 2200 szt. na dobę. Rolnicy zrzeszeni w grupach przejęli ok. 75% udziałów tej firmy. Pionierskie prace w tym zakresie rozpoczęły się w kwietniu 2010 r. Po wielu spotkaniach ministrów w kilku resortach, szczególnie ministra gospodarki Waldemara Pawlaka i ministra rolnictwa Marka Sawickiego, a także po spotkaniach z przedstawicielami banków, szczególnie GBW w Poznaniu, oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Warszawie, 12 października 2010 r. zostało wydane rozporządzenie Rady Ministrów umożliwiające grupom producentów rolnych zaciąganie preferencyjnych kredytów na zakup udziałów w firmach przetwórczych, jak również uzyskanie poręczenia Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na zabezpieczenie tych kredytów.

Jak widać, ta droga była nowatorska. Można powiedzieć, że była to droga przez mękę. Wyżej wymienione grupy musiały zgromadzić duży udział kapitału własnego, co uwiarygodniło całe przedsięwzięcie. 2 września br. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udzieliła poręczenia wszystkim potrzebującym grupom. Nastąpiło faktyczne przejęcie udziałów w nowoczesnej ubojni.

Chciałbym podziękować wszystkim rolnikom – członkom tych grup za wysoką świadomość, jakie wyzwania stoją przed polskimi rolnikami, za świadomość organizacyjną i ekonomiczną, za wytrwanie w tym przedsięwzięciu, za zaufanie do zarządów grup. W szczególnie sposób dziękuję panu Andrzejowi

Tułazie, przewodniczącemu rady nadzorczej Grup Wielkopolskich, a także panu dr. Krzysztofowi Mielnikowi, prezesowi spółdzielni Grupy Wielkopolskie za niezwykle twórczą pracę, upór, konsekwencję, fachową wiedzę ekonomiczną i wiarę w to przedsięwzięcie. Dziękuję za wyjątkowe zaufanie, jakim darzą was zarządy i członkowie przedmiotowych grup. Mam świadomość i wiarę, że te grupy producenckie, zrzeszeni w nich rolnicy i ich liderzy są Kolumbami, którzy otworzą bramę do tego, by rolnicy lepiej się organizowali, co poprawi dochody ich gospodarstw i produkcję wysokiej jakości przetworów na polskim rynku, także dla polskich konsumentów.

Został uruchomiony mechanizm, na który oczekiwano przez długie lata, udziału kapitałowego polskich rolników w przetwórstwie rolno-spożywczym. Należy teraz oczekiwać od państwa i jego instytucji rozwinięcia szerszego programu kredytów oraz poręczeń i gwarancji bankowych. Cieszę się, że mogłem wspomagać te działania przez półtora roku i że nie zostawiłem grup i rolników wtedy, kiedy sytuacja była beznadziejna. Było to możliwe dlatego, że spotkaliśmy ludzi wielkiego serca i dużej świadomości, niepoddających się, od ministrów do rolników. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję uprzejmie panu posłowi.

Oświadczenie wygłosi pan poseł Tadeusz Iwiński, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Tadeusz Iwiński:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! W sytuacji kryzysu finansów publicznych, a jednocześnie kryzysu demograficznego prawidłowe działanie systemu oświaty nabiera szczególnej wagi. Odnosi się to również do placówek przedszkolnych istniejących w Polsce od prawie 200 lat, których mamy obecnie ponad 7 tys. Henry Fielding, XVIII-wieczny powieściopisarz angielski celnie zauważył, że kiedy dzieci nic nie robią, robią głupstwa.

Polskie przedszkola są generalnie trudno dostępne, niedoinwestowane, czynne zbyt krótko, zaś opłaty za nie zbyt wysokie. NIK w swym raporcie wskazywała na świadome zawyżanie opłat. Chodzi szczególnie o sposób ich naliczania za świadczenia udzielane poza podstawą programową. Wysoko oceniono jedynie kadre pracującą w tych placówkach.

Statystyki unijne dowodzą, iż przedszkoli w Polsce jest zdecydowanie za mało, a tego stanu rzeczy nie zmieniają dofinansowania UE na budowę niektórych z nich. W takiej sytuacji powinno się otaczać dobrze działające placówki przedszkolne wyjątkową opieką. Niestety, nie zawsze się tak dzieje. Co więcej, występują zjawiska kuriozalne, niekiedy niemal o znamionach patologii.

Posel Tadeusz Iwiński

Jaskrawym tego przykładem są losy Przedszkola Samorządowego nr 5 w Biskupcu na Warmii i Mazurach, którym zajmują się od dłuższego czasu media ogólnopolskie. W 20-tysięcznym mieście i gminie położonym w regionie o najwyższym w kraju bezrobociu przez lata działało kilkanaście przedszkoli. Obecnie zostało tylko jedno, z dużymi tradycjami, cieszące się bardzo dobrą opinią. Uczęszcza do niego 136 dzieci, rodzice wielu innych są odprawiani z kwitkiem, a zatrudnionych jest 25 osób. W marcu rada miasta Biskupca większością głosów podjęła decyzję o zmianie charakteru tego przedszkola publicznego, co de facto oznaczało jego likwidację.

Wojewoda słusznie uchylił ową decyzję ze względu na rażące naruszenie prawa. Wówczas władze Biskupca powołały do życia przedszkole prywatne, które ma mieścić się w budynku dotychczasowej placówki, co ze względów logistycznych jest próbą pogodzenia wody z ogniem. Przeprowadzono konkurs na prowadzenie publicznego przedszkola, zresztą z naruszeniem zasad. Co więcej, rada w sposób dramatyczny podwyższyła opłatę za uczęszczanie do przedszkola publicznego do kwoty ponad 400 zł od dziecka plus koszty wyżywienia. Stawka za godzinę 3,95 zł była wówczas najwyższa w kraju, a chodzi, przypomina, o rejon, w którym mieszka ludność spauperyzowana.

Taka niezwykła sytuacja utrzymuje się mimo strajku okupacyjnego rodziców i masowej demonstracji zorganizowanej przez ZNP, co jest ewenementem na skalę ogólnopolską. W tym przypadku ujawniły się też elementy występowania zjawiska nepotyzmu, a nawet stosowania metod mobbingu wobec niektórych osób przez przedstawicieli lokalnych władz. Wywierano naciski mające doprowadzić do zmniejszenia liczby dzieci korzystających z przedszkola publicznego.

Generalnie widać też, że Ministerstwu Edukacji Narodowej brakuje możliwości przeciwdziałania zmniejszaniu się liczby przedszkoli publicznych w Polsce i że mechanizmy kontroli nie są w tej mierze dostateczne.

Niedawno niemal przez cały kraj przetoczyła się dyskusja o sytuacji polskich przedszkoli, szczególnie o kwestiach finansowych. Widać, że liczne samorządy mniej więcej od roku starają się w nowych warunkach prawnych podreperowywać swoje budżety przez radykalne podwyżki obowiązujących stawek, choć nie wszędzie odbywa się to w tak rażący sposób, jak w kasie biskupieckim.

Nie jest zresztą do końca jasne, czy opłaty za przedszkola publiczne są zgodne z art. 70 konstytucji i czy placówki te nie powinny być finansowane z subwencji państwowej. Rząd powinien rozważyć stworzenie narodowego planu budowy przedszkoli i żłobków oraz powołanie funduszu na tworzenie tych placówek, z którego mogłyby korzystać jednostki samorządu terytorialnego.

Jasne jest też, że wbrew opinii premiera Tuska nie istnieją skuteczne mechanizmy mogące zapobiec naruszaniu w tak rażący sposób, jak w przypadku Biskupca, zasad sprawiedliwości społecznej.

Nie mam czasu, pani marszałek, żeby poruszyć kwestie dotyczące nieprawidłowego wykorzystywania środków z Unii Europejskiej na przedszkola. Środki te powinny być wykorzystywane w celu zmniejszania nierówności, chodzi o stopień upowszechniania edukacji przedszkolnej, m.in. przez tworzenie przedszkoli na obszarach wiejskich, a szczególnie wspieranie placówek zagrożonych likwidacją. Wszystko wskazuje na to, że w Biskupcu naruszono w kliniczny sposób i ducha, i literę przepisów dotyczących unijnej pomocy.

Kończąc, pani marszałek, pragnę powiedzieć, że Jean Jacques Rousseau akcentował, że, cytuję: dzieciństwo jest snem rozumu. I właśnie tego rozumu, o którym pisał wybitny francuski filozof, a także wyobraźni zabrakło nie tylko pani burmistrz podolsztyńskiego Biskupca oraz... (*Dzwonek*)

Potrzebuję dosłownie 20 sekund.

...radzie miasta zdominowanej przez PSL. Patrz tu z przykrością na premiera Pawlaka. Te władze lokalne przejdą do historii Warmii i Mazur w niesławie, choć na szczęście nie osiągnęły pułapu Herostratesa z Efezu.

Konstatacja co do braku roztropności, jeśli chodzi o funkcjonowanie przedszkoli publicznych, potwierdza się niestety także w skali ogólnopolskiej. A odpowiedzialność za to bez wątpienia ponosi kończący swą kadencję rząd. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Głos ma pan poseł Michał Jaros, Platforma Obywatelska.

Posel Michał Jaros:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Chciałbym opowiedzieć dzisiaj o autostradowej obwodnicy Wrocławia. Otóż Wrocław ma już swoją obwodnicę. Za tej kadencji Sejmu nie tylko rozpoczęliśmy jej budowę, ale też ją skończyliśmy.

Według wstępnego projektu rozporządzenia droga miała być płatna dla wszystkich rodzajów samochodów. Jednak dzięki skutecznej interwencji polityków i mieszkańców regionu premier Tusk zdecydował, że przejazd samochodów osobowych obwodnicą będzie bezpłatny. To znakomita wiadomość.

Ciągle jednak pozostaje kwestia ciężarówek powyżej 3,5 tony, za których przejazd obwodnicą trzeba płacić. Mieszkańcy obawiają się, że część kierowców samochodów ciężarowych dalej będzie przejeżdżała przez miasto, co oczywiście powoduje gigantyczne korki. Dlatego postuluję, aby na drogach krajowych przebiegających przez Wrocław wprowadzić elektro-

Posel Michał Jaros

niczny system poboru opłat viaTOLL dla samochodów powyżej 3,5 t. Ma to zniechęcić kierowców ciężarówek do przejazdu przez centrum miasta. Takie rozwiązanie znacznie upłynni ruch samochodowy w samym Wrocławiu, zmniejszy korki, obniży poziom hałasu, ograniczy koszty eksploatacji dróg miejskich, a co najważniejsze, poprawi bezpieczeństwo pieszych, kierowców i rowerzystów.

Z tego miejsca chciałbym poprosić o wsparcie moje koleżanki i moich kolegów parlamentarzystów. Sam też deklaruję, iż osobiście rozpocznę dyskusję na ten temat w moim regionie. Przejazd ciężarówek przez Wrocław powinien być odpłatny. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję panu posłowi.

Oświadczenie wygłosi pan poseł Tadeusz Sławecki, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Tadeusz Sławecki:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Rok 2011 jest Rokiem Marii Skłodowskiej-Curie. Imię tej wielkiej polskiej uczoney nosi uniwersytet w Lublinie. Rok 2011 jest również bardzo ważnym rokiem dla Centrum Języka i Kultury Polskiej dla Polonii i Cudzoziemców Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Jest to rok jubileuszowy, 20-lecie istnienia placówki. W związku z tym chciałbym złożyć największe gratulacje i przekazać słowa uznania twórcy tego ośrodka panu prof. dr. hab. Janowi Mazurowi oraz całej kadrze naukowej, dydaktycznej tego ośrodka. To dzięki staraniom prof. Mazura powstał nowy budynek centrum, nowoczesnie zaprojektowany i wyposażony na miarę potrzeb XXI w. W ciągu 20 lat przez Centrum Języka Kultury Polskiej dla Polonii przewinęło się ponad 8,5 tys. cudzoziemców pochodzących z 76 krajów z 6 kontynentów, biorących udział w licznych formach kształcenia. Prowadzona jest tu intensywna działalność naukowa i wydawnicza. Centrum zorganizowało 17 konferencji naukowych, wydało 30 publikacji książkowych. 8 pracowników uzyskało stopnie doktorskie, w toku są habilitacje. 7 osób bierze udział w pracach Zespołu Autorów Zadań i Egzaminatorów przy Państwowej Komisji Poświadczenia Znajomości Języka Polskiego jako Obcego. W ramach działalności kulturalnej organizowane są spektakle teatralne, wieczory narodów i konkursy recytatorskie, także wycieczki krajoznawcze, wyjścia do teatru, filharmonii oraz zajęcia sportowe i prowadzony jest chór. Bieczenna jest współpraca z kierowanym przez pana Stanisława Leszczyńskiego zespołem pieśni i tańca Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Odbývają się spotkania ze znanymi pisarzami w ramach wieczorów literackich.

Studenci prowadzą pismo „Nasza gazeta”. Prężnie działa biblioteka z bogatym księgozbiorem glottodydaktycznym, językoznawczym i literaturoznawczym. Placówka nasza gotowa jest przyjąć pojawiające się wyzwania, stale poszukując nowych form działalności i rozszerzając ofertę adresowaną do wszystkich cudzoziemców kochających język polski oraz zainteresowanych polską historią i kulturą. Warto dodać, że właśnie dzięki zaangażowaniu pana prof. Mazura, władz uczelni Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej będzie niedługo działać, jak można to nazwać, filia Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Nowym Jorku. Podpisano już stosowne porozumienia i po raz pierwszy polska uczelnia będzie kształciła studentów w Nowym Jorku, czego państwu i sobie życzę.

Jeszcze raz gratuluję takich osiągnięć temu ośrodkowi, tak ważnemu dla utrzymania naszej tożsamości narodowej, podtrzymywania znajomości języka polskiego wśród cudzoziemców. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję uprzejmie panu posłowi.

Głos ma pan poseł Michał Szczerba, Platforma Obywatelska.

Posel Michał Szczerba:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Kończy się VI kadencja Sejmu. I to jest dobry moment do podsumowań. Dla mnie to była kadencja bardzo aktywna. Byłem sprawozdawcą przedstawiającym aż 12 ustaw, które ewidentnie przyczyniły się do tego, że sprawy konsumentów, sprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego, sprawy osób starszych zostały zauważone.

Chciałbym powiedzieć o kilku moich inicjatywach, które podjąłem w tej kadencji. Z mojej inicjatywy powstał Parlamentarny Zespół ds. Uniwersytetów Trzeciego Wieku. Polska jest drugim krajem na świecie, po Francji, w którym powstał uniwersytet trzeciego wieku, założony 36 lat temu na warszawskich Bielanych przez panią prof. Halinę Szwarc. Dziś to jest wielki ruch społeczny osób starszych, które chcą poprzez aktywizację intelektualną, fizyczną, kształcenie ustawiczne budować swoją pozycję w środowisku i mieć wpływ na życie publiczne. Przyszły rok będzie w Polsce obchodzony jako Rok Uniwersytetów Trzeciego Wieku. W Unii Europejskiej będzie to Europejski Rok Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej. To będzie wielki czas, abyśmy w sposób kompleksowy spojrzeli na ten problem, na to wyzwanie, jakim jest starzenie się polskiego społeczeństwa. W roku 2035, zgodnie z prognozami GUS, 30% Polaków to będą osoby w wieku poprodukcyjnym. Uniwersytet trzeciego wieku to jest fenomen społeczny,

Posel Michał Szczerba

który należy wspierać i który będę wspierał w przyszłej kadencji.

Następna sprawa, o której chciałbym powiedzieć, to jest powołany z mojej inicjatywy Parlamentarny Zespół ds. Wyścigów Konnych i Jeździectwa. Tor Służewiec jest symbolem wyścigów konnych w Polsce. W tym roku świętujemy 170-lecie wyścigów konnych w Polsce. One rozpoczęły się w Warszawie i to jest tradycja, którą trzeba kontynuować. Chcielibyśmy, aby tor służewiecki odgrywał istotną rolę, jeśli chodzi o rozwój, hodowlę i jeździectwo w Polsce. Jest to piękne miejsce w samym środku miasta, które powstało w 1939 r. i którego inżynierem, projektantem był hrabia Plater-Zyberk. Chciałbym, aby Tor Służewiec był miejscem, które będzie pełnił funkcje rekreacyjne, sportowe. To będzie miejsce wyłącznie do organizacji sportów konnych. To jest wartość, to jest perełka, to jest ważny znak na mapie Warszawy.

Kolejna ważna sprawa to jest bezpieczeństwo ruchu drogowego. Co 6 minut jest w Polsce wypadek drogowy, w każdej godzinie 6 osób zostaje rannych, każdego dnia 11 osób umiera w wyniku wypadków samochodowych. To jest wielkie wyzwanie. Dlatego też Zgromadzenie Ogólne ONZ ogłosiło lata 2011–2020 Dekadą Działań na Rzecz Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego. Powstał w Sejmie Parlamentarny Zespół ds. Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego. W tej kadencji był bardzo aktywny, wspierał wszelkie inicjatywy, które służyły zmniejszeniu liczby wypadków drogowych w Polsce, zmniejszeniu liczby ofiar śmiertelnych w wyniku wypadków drogowych.

Warszawa nie może się rozwijać bez nowych instytucji kultury, nie może się rozwijać bez nowych miejsc, które także powstają w wyniku odpowiedniego zagospodarowania przestrzeni publicznej. Projekt powstania w Warszawie Muzeum Sztuki Nowoczesnej jest to wyzwanie cywilizacyjne. Warszawa jako metropolia zasługuje na to, żeby mieć nowoczesną instytucję kultury, która zajmie się współczesną kulturą i która będzie mogła oddziaływać na cały kraj, ale także na nasz region Europy.

Drugim miejscem, o którym warto wspomnieć, jest Elizeum. Elizeum jest to przestrzeń, która znajduje się niedaleko Sejmu, w parku przy ul. Książęcej. Za czasów stanisławowskich książę Kazimierz Poniatowski zbudował to miejsce. Stanowiło ono punkt centralny parku, który także powstał z jego inspiracji. Elizeum należy przywrócić Warszawie. Trzeba tam stworzyć nową przestrzeń publiczną, która będzie funkcjonowała i która będzie integrowała środowiska twórcze. Tam jest miejsce na kameralne spotkania, tam jest miejsce na debatę o demokracji miejskiej, tam jest miejsce na koncert, tam jest miejsce na spektakl. Elizeum jest potrzebne Warszawie. Mam nadzieję, że w przyszłym roku Warszawa jako miasto złoży wniosek do funduszu norweskiego o środki na cel, jakim jest rewitalizacja, adaptacja i remont Elizeum. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję panu posłowi.

Głos ma pan poseł Krzysztof Gadowski, Platforma Obywatelska.

Posel Krzysztof Gadowski:

„Ileż pracy i modlitwy / W uprawę roli / Włożyć trzeba / Zeby mieć na stole / Na białym obrusie / Świeży bochen chleba”.

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Cytat ten doskonale obrazuje symbolikę chleba w kulturze polskiej. Widać tu kult ciężkiej pracy wykonywanej z pokorą, w zgodzie z tradycją chrześcijańską. Owocem pracy rolników towarzyszy zawsze ogromny szacunek i radość z poczucia wspólnoty, jaka buduje się zarówno podczas pracy, jak i później, gdy wspólny posiłek jednoczy nas przy stole.

W tradycji polskich miast i wsi przełom sierpnia i września to czas upływający pod znakiem dożynek – święta rolników i kultywowania tradycji wsi. Od wielu lat dożynki są stałym elementem kalendarza wydarzeń kulturalnych. O ich randze świadczy fakt, że niemal każda gmina, wiejska czy miejska, organizuje święto będące wyrazem uznania dla corocznej ciężkiej pracy rolników i działkowców. Na każdym szczeblu administracyjnej struktury kraju, w gminie, powiecie czy województwie, rozbrzmiewa głośne, gromkie: Plon niesiemy, plon.

Jednak rolnictwo to nie tylko łany złoścącego się zboża, gospodarstwa wyspecjalizowane w hodowli konkretnych gatunków zwierząt czy hektary rzepaku, słonecznika lub innych upraw. To także bogata tradycja kultywowana przez koła gospodyń wiejskich, spółdzielnie rolnicze, kółka rolnicze, piękny folklor budujący jedność społeczności i obfitujący w zwyczaje biorące swój początek w lokalnej tradycji. Z tego wszystkiego tak dumni jesteśmy w każdym zakątku Europy i świata. Dlatego dziś mamy obowiązek tę piękną polską tradycję kontynuować i wspierać. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję panu posłowi.

Oświadczenie wygłosi pan poseł Aleksander Chłopek, Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie posle.

Posel Aleksander Chłopek:

Pani Marszałek! Szanowna Izbo! Panie Premierze! Parę słów w Sejmie, przynajmniej w ostatnim dniu tej kadencji, warto poświęcić artyście, którego lubię i cenię i który okazał się myślącym, refleksyjnym i przyzwoitym człowiekiem, a nie jest to częsty

Posel Aleksander Chłopek

przypadek wśród dzisiejszych muzyków, aktorów i pisarzy. Nie mam na myśli szczególnie przyzwoitości, bardziej chodzi mi o refleksyjność i dystans wobec siebie, o niezbędny każdemu autokrytycyzm i odrobinę pokory.

Kazik Staszewski to kultowy artysta moich synów, ale też dzięki nim słuchałem go w naszym domu na tyle często, by polubić i docenić. Potem często słuchałem jego piosenek w samotności, zwłaszcza prowadząc samochód na długich polskich czy europejskich trasach. Może częściej słuchałem współczesniejszych wersji dawnych utworów jego ojca. Moja ulubiona klasa, choć prawie wszystkie były moje i ulubione, pamięta, jak inscenizowaliśmy „Dziady” i trzeba było zaśpiewać: Na głowie kwiaty ma wianek, w ręku zielony badylek itd.. Ale to stare historie, z lat dziewięćdziesiątych i mojej pracy w szkole społecznej.

Potem z pewnym niepokojem obserwowałem polityczne wypowiedzi Kazika Staszewskiego. Był politycznie poprawny, czyli nie sympatyzował, mówiąc najogólniej, z Prawem i Sprawiedliwością. Nie był jednak agresywny, w przeciwieństwie do wielu innych, w przeciwieństwie do większości. Od jakichś dwóch lat widziałem, jak zaczął się dystansować w dyskusjach od włączania się w chór prześmiewców i oszczerców, ale jeszcze nie miał odwagi, by zdobyć się na szczerość, a może miał, tylko nie chciał psuć towarzyskiego klimatu.

Parę dni temu mogliśmy przeczytać na portalu wPolityce.pl wywiad z idolem moich dzieci. Żałuje, że głosował niegdyś na Platformę. Mówi wprost: „Głosowałem, ale z własnej ignorancji i z ulegania baraniej panice, ulegając panice antypisowskiej”. Nie ma też wątpliwości, że Lech Kaczyński był najlepszym prezydentem RP i znów cytuję: „Bo kto, jeśli nie on? Jaruzelski? Wałęsa? Nie wygłupiajmy się. A może Kwaśniewski, który do Charkowa na groby polskich żołnierzy pojechał pijany? Długo nie dostrzegałem niestosowności tej sytuacji. Do czasu, aż uświadomiłem sobie taką rzecz: a jakby to prezydent Izraela przyjechał do Auschwitz i się zataczał”.

Pamiętam pewną rozmowę sprzed roku z przyjaciółmi, chyba byłymi przyjaciółmi, bo jednak przy wspólnym stole nigdy nie mogą, mimo wstępnych deklaracji, darować sobie politycznej agresji wobec jedyne go pisowca. Więc pamiętam tamtą rozmowę, która w pewnej chwili zeszła na pamięć, świętą pamięć o Irenie Kwiatkowskiej. Wszyscy byli pełni uznania, podziwu, uwielbienia wręcz. Gdy już wyczerpano zachwyty i żal, dodałem, że trzeba też podziwiać jej wielkie przywiązanie do wartości, do religii chrześcijańskiej, do Radia Maryja. Zapanowała konsternacja, ktoś bąknął, że właśnie tego nie rozumiem, jak taka osoba, tak niezwykła, mogła mieć takie

przekonania. Zaproponowałem spojrzenie z innej strony: A może warto pomyśleć, że skoro taka niezwykła osoba, aktorka, wyznawała taki system wartości, to może jednak coś cennego w nim dostrzegła, może właśnie dzięki swoim poglądom, dzięki temu, czego słuchała, co czytała, była właśnie tak niezwykła? Milczano z niechęcią. Dla nich na pewno była wspaniała mimo to – tak to przynajmniej rozumiałem.

Wielu, coraz więcej ludzi ze świata artystycznego ujawnia i demonstrowa swoje mocne prawicowe poglądy. Cieszę się, że do nich dołączył piosenkarz, którego lubię słuchać.

Dziękuję bardzo, ponieważ jest to ostatnie – jak widzę – wystąpienie w Sejmie i na posterunku zostało kilku mężczyzn, a prawie same panie. Pozwalam sobie podziękować pani marszałek, pięknej kobiecie i bardzo sympatycznej, za cierpliwość wobec nas i za naprawdę wspaniałe prowadzenie obrad. Dziękuję wszystkim paniom, które nas obsługiwały i które miały rzeczywście wyjątkową wyrozumiałość dla nas. Dziękuję także panom i panu, panie premierze, za to, że spośród urzędujących członków rządu jest pan na posterunku do samego końca. Dziękuję ogromnie.

Wicemarszałek Ewa Kierzkowska:

Dziękuję uprzejmie panu posłowi.

To było oświadczenie, które niewątpliwie zapamiętamy.

Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

Informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie została paniom i panom posłom doręczona w druku nr 4661**).

Na tym kończymy 100. posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Ja też chciałabym podziękować przede wszystkim paniom i panom z Sekretariatu Posiedzeń Sejmu, wszystkim pracownikom Kancelarii Sejmu, paniom i panom ze Straży Marszałkowskiej za życzliwość oraz rzetelną i sumienną pracę.

Paniom i panom posłom życzę pomyślnego realizowania swoich planów i zamierzeń. Pięknie dziękuję. (Oklaski)

Zamykam posiedzenie Sejmu.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Dziękuję jeszcze raz.

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

**) Teksty interpelacji i zapytań poselskich oraz odpowiedzi na interpelacje i zapytania – w załącznikach nr 1 i 2 w Aneksie do Sprawozdania Stenograficznego z 100. posiedzenia Sejmu.

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Sprawozdanie głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 roku wraz ze stanowiskiem Rady Ochrony Pracy oraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Kontroli Państwowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny

– punkt 12. porządku dziennego

Posel Andrzej Szlachta (Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W sprawozdaniu głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 r. zamieszczono liczbę ujawnionych cudzoziemców, którzy nielegalnie wykonywali pracę w Polsce. Niepokojące jest zjawisko wzrostu tej liczby w ostatnich trzech latach. Liczba Ukraińców nielegalnie wykonujących pracę w Polsce wzrosła z 87 do 618. Zjawisko to jest szczególnie szkodliwe dla mieszkańców województwa podkarpackiego, w którym występuje duże bezrobocie. Nielegalnie pracujący obcokrajowcy stanowią konkurencję dla bezrobotnych Polaków. Dlatego kieruję pytanie do pana ministra: Jakie działania podejmuje rząd, aby ograniczyć dynamikę wzrostu tego zjawiska?

Oświadczenia poselskie

Posel Zenon Durka (Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Oświadczenie w sprawie obywatelskiego projektu ustawy o zmianie zasad wspierania jednostek samorządu terytorialnego o najniższych dochodach.

Na początku sierpnia Komitet Inicjatywy Ustawodawczej organizujący akcję poparcia dla obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o dochodach samorządu terytorialnego, znaną jako „Stop Janosikowe”, wniósł swój projekt do Sejmu. Celem zmiany jest zmniejszenie obciążeń finansowych gmin i powiatów, które posiadając relatywnie wysokie wpływy z podatków swoich mieszkańców, zmuszone są odprowadzać do budżetu państwa część swoich

dochodów, które przeznaczone są następnie na wspieranie gmin i powiatów relatywnie najuboższych.

Jak zauważają inicjatorzy obywatelskiego projektu, owa nadzwyczajna opłata, zwana janosikowym, jest istic zbójckim prawem, którego stosowanie budzi uzasadnione wątpliwości w dwóch obszarach: z jednej strony, ze względu na swoją wysokość jest ono zbyt uciążliwe dla samorządów bogatych, a zatem pozbawia je możliwości inwestowania we własną infrastrukturę uczciwie pozyskanych środków, z drugiej strony, nakazuje mechaniczne rozdzielanie subwencji, zwanej równoważącą, samorządom ubogim, nie tworząc żadnych procedur skłaniających je do wykazania aktywności w dziedzinie powiększania swoich wpływów.

Uważam tę inicjatywę za cenną i ważną, na pewno wartą rzetelnej dyskusji zarówno w parlamencie, jak i poza nim. Jeżeli nawet nie podpisałbym się pod wszystkimi szczegółowymi rozwiązaniami, to kierunek proponowanych zmian budzi moją aprobatę, zważywszy, że problem janosikowego boleśnie dotyka bardzo wiele gminnych i powiatowych samorządów najbliższego mi regionu podwarszawskiego.

Posel Jan Kulas (Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Moje oświadczenie poselskie poświęcam podsumowaniu pracy Sejmu RP VI kadencji (2007–2011) oraz aktywności własnej. Naturalnie, z uwagi na ograniczone rozmiary tej informacji, ograniczam się do prezentacji podstawowych faktów i kilku ocen zewnętrznych. Nie ukrywam, że mam na uwadze pracę i aktywność dla „wielkiej” i „małej” ojczyzny.

Obecna, VI kadencja Sejmu rozpoczęła się 5 listopada 2007 r. i faktycznie kończy się z dniem 16 września 2011 r. Dnia 9 października 2011 r. zostanie wyłoniony w wyniku wyborów nowy skład Sejmu i Senatu. Osobiście kandyduję do Sejmu w okręgu gdańskim (nr 25), który obejmuje Gdańsk i Sopot oraz Kociewie, Powiśle i Żuławy.

VI kadencja Sejmu upłynęła pod znakiem wydajnej i dobrze zorganizowanej pracy. Pracoma parlamentarnym nadawała ton koalicja rządząca PO–PSL.

Rząd Donalda Tuska skutecznie przeprowadzał przez Sejm swoje ustawy i programy. Łącznie uchwalono 953 ustawy (stan na dzień 14 września 2011 r.). Najważniejsze ustawy dotyczyły: implementacji ustawodawstwa unijnego, stabilizacji finansów publicznych, udogodnień w inwestycjach infrastrukturalnych, ograniczania barier w rozwoju gospodarczym, przygotowań do Euro 2012, zmiany prawa oświatowego i oczywiście pakietu ustaw zdrowotnych. Jednak najważniejsza była chyba zgoda i harmonia w pracach koalicji rządzącej PO–PSL. Nie można przecież zapomnieć nie tak odległych sporów, kłótni, a nawet rozpadów koalicji w poprzednich kadencjach parlamentu. Niestety, tak często bywało. W kadencji 2007–2011 premier Donald Tusk i wicepremier Waldemar Pawlak gwarantowali spójność i efektywność prac koalicji rządzącej.

Należy wyraźnie podkreślić, że od listopada 2008 r. koalicja rządząca PO–PSL funkcjonowała w warunkach światowego kryzysu finansowego. Polska nie tylko potrafiła ograniczyć wydatki budżetowe, wzmocnić sektor bankowy, ale również zapewnić warunki do odbudowy wzrostu gospodarczego. W tym okresie racjonalnie i efektywnie wydatkowano środki unijne. Dzięki temu oraz progospodarczej polityce rządu D. Tuska, a przede wszystkim za sprawą odwagi, zaradności i determinacji polskich przedsiębiorców i pracodawców, Polska utrzymywała w ostatnich latach pozycję lidera wzrostu gospodarczego we Wspólnocie Europejskiej. Tak też jest obecnie, gdy wzrost gospodarczy (PKB) za II kwartał 2011 r. wyniósł 4,3%. Wszystko to stwarza dobrą pozycję dla prezydencji polskiej w Radzie Unii Europejskiej, począwszy od 1 lipca 2011 r.

Mam poczucie satysfakcji, iż pomimo światowego kryzysu finansowego, mogłem w ramach koalicji PO–PSL głosować za tak ważnymi świadczeniami dla obywateli, jak waloryzacja emerytur i rent oraz utrzymanie ulg rodzinnych na dzieci w podatku PIT. Co roku znacząco podnosiliśmy podwyżki płac dla nauczycieli. Z dniem 1 stycznia 2011 r. wprowadziliśmy 51% ulgę dla studentów w komunikacji publicznej. Poprzednie rządy to obiecywały – myśmy to zrobili. Trzeba podkreślić, że w Polsce wciąż studiuje blisko 2 mln osób.

Osobiście miałem zaszczyt pracować w dwóch najważniejszych komisjach sejmowych, tj. Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia. Moja pracowitość została doceniona przez niezależne media, jak np. „Dziennik Bałtycki”, gdzie 24 sierpnia 2011 r. znana i ceniona dziennikarka Barbara Szczepeła napisała o mnie następująco: Poseł Jan Kulas niezwykle pracowity i konkretny.

W podsumowaniu „Gazety Wyborczej” (2 września 2011 r.), w zakresie aktywności ogółu posłów, zaliczono mnie do grupy posłów, którzy „ciężko pracowali w Sejmie”.

Dla dobra, rozwoju i promocji Pomorza aktywnie udzielałem się w Kaszubskim Zespole Parlamentar-

nym oraz w Parlamentarnym Zespole Kociewskim. Jako Pomorzanie byliśmy najaktywniejsi w tej kadencji Sejmu.

Wedle podsumowań Kancelarii Sejmu moja podstawowa statystyka aktywności poselskiej (stan na 14 września 2011 r.) przedstawia się następująco:

- 624 wystąpienia na posiedzeniach Sejmu (piąte miejsce wśród wszystkich posłów), jeden z najaktywniejszych posłów Klubu Parlamentarnej Platformy Obywatelskiej,

- 117 interpelacji poselskich o sprawach ważnych dla kraju i Pomorza,

- 134 zapytania poselskie w konkretnych sprawach krajowych, pomorskich, kociewskich, żuławskich oraz dla Powiśla i Tczewa,

- 10 pytań bieżących, w tym np. sprawa modernizacji linii kolejowej E65 (Gdynia – Gdańsk – Tczew – Malbork – Warszawa), jak również bezpieczeństwo przeciwpowodziowe na Pomorzu i Żuławach,

- 128 oświadczeń poselskich poświęconych głównie sprawom Pomorza, w tym ponad 70 opracowanych biogramów wybitnych Pomorzan i ludzi morza,

- 58 podpisów pod konkretnymi projektami ustaw, w tym np. reformujących służbę zdrowia, aktywizujących gospodarkę i wzmacniających status polskiej rodziny,

- 19 wystąpień w Sejmie w imieniu Klubu Parlamentarnej Platformy Obywatelskiej,

- 7 wystąpień w roli posła sprawozdawcy komisji sejmowych,

- 8130 głosowań sejmowych.

Na oddzielną uwagę zasługuje praca przy projektach budżetu państwa (2007–2011) i wykonania budżetu państwa za dany rok. Staralem się kompetentnie i skutecznie pełnić rolę koreferenta z ramienia Komisji Finansów Publicznych w zakresie finansowania oświaty i wychowania, szkolnictwa wyższego i nauki. Te dziedziny najbardziej decydują o rozwoju społeczeństwa.

Pracowałem również w kilku podkomisjach sejmowych. Blisko cztery lata byłem członkiem podkomisji stałej Komisji Finansów Publicznych do kontroli realizacji budżetu. Z ramienia Komisji Zdrowia brałem też udział w pracach Komisji Nadzwyczajnej do opracowania pakietu ustaw zdrowotnych.

Aktywnie angażowałem się w pracę Parlamentarnej Platformy Obywatelskiej ds. Gospodarki Morskiej, gdzie przedłożyłem m.in. kwestię stawki „0” VAT na usługi wewnątrzportowe dla terminali kontenerowych.

Staralem się być aktywnym członkiem Poselskiego Zespołu Strażaków. Przy budżetach państwa głosowałem za dodatkowymi środkami finansowymi dla Państwowej Straży Pożarnej (PSP) i Ochotniczych Straży Pożarnych (OSP).

Udzielałem się też w Zespole Poselskim Krewniacy Club Sejm. Tutaj wspierałem ideę honorowego krwiodawstwa. Dodam, iż osobiście jestem honorowym krwiodawcą, bowiem krew wciąż ratuje ludzkie życie.

Na forum grup międzyparlamentarnych pracowałam w grupie polsko-chińskiej oraz w grupie polsko-greckiej. Może warto dodać, iż w ramach prac tych grup międzynarodowych nie korzystałem z wyjazdów zagranicznych.

Posel Monika Wielichowska (Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Ministrów! Drodzy Mieszkańcy Regionu Dolnośląskiego! Upływają 4 lata, od kiedy został mi powierzony zaszczytny mandat posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. Na samym początku swojej drogi parlamentarnej uznałam, że tylko wyteżona praca oraz współpraca z samorządami wszystkich szczebli, instytucjami i organizacjami pozarządowymi może przynieść wymierne efekty. Nie myliłam się, uznając, że skuteczność jest wynikiem współpracy, bo tylko wspólne zaangażowanie, wiedza, zaufanie, wzajemny szacunek i determinacja stanowią o wspólnym sukcesie, jakim jest dynamiczny rozwój naszego kraju, regionów, miast i wsi. Wiele udało się nam wspólnie osiągnąć, wiele ludzkich problemów rozwiązać, ale i wciąż wiele przed nami. To był dla mnie niezwykle cenny, pouczający i pracowity czas, bo sprawy mieszkańców powiatów: kłodzkiego, ząbkowickiego, świdnickiego, dzierzoniowskiego i wałbrzyskiego, zawsze były i są moimi, a sprawy związane z dobrym funkcjonowaniem kraju – priorytetowe. Zatem wraz z upływającą VI kadencją Sejmu dziękuję za naszą dotychczasową współpracę i proszę o weryfikację mojej pracy zarówno w parlamencie, jak i w regionie dolnośląskim.

W mijającej kadencji Sejmu pracowałam w Komisji Infrastruktury oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz w 12 podkomisjach stałych, komisjach i podkomisjach nadzwyczajnych: podkomisji stałej ds. budownictwa oraz gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, podkomisji stałej ds. transportu drogowego i drogownictwa, podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego Polskie Koleje Państwowe, podkomisji stałej do spraw monitorowania wykorzystania funduszy Unii Europejskiej w zakresie infrastruktury, podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym, podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy

o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw, podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o kierujących pojazdami, podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruch drogowym oraz niektórych innych ustaw, Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw i uchwał dotyczących usuwania skutków i zapobiegania powodzi, podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej, której miałam zaszczyt przewodniczyć w imieniu połączonych sejmowych Komisji: Kultury i Środków Przekazu oraz Infrastruktury.

W regionie pracowałam w biurach: podstawowym – w Nowej Rudzie, oraz w Świdnicy, Kłodzku, Bystrzycy Kłodzkiej i Strzegomiu. Do dyżurów poselskich wspólnie z moimi współpracownikami przykładaliśmy staranną uwagę, ponieważ to w czasie ich trwania poznawaliśmy opinie i problemy mieszkańców okręgu wałbrzyskiego. Za 4-letnią pracę i współpracę dziękuję swoim współpracownikom: dyrektor biura poselskiego Małgorzacie Jędrzejewskiej-Skrzypczyk, Marcie Miller, Urszuli Zająć, Kamili Hakiel, swoim asystentom społecznym: pani Mirosławie Boduch i Wojciechowi Skrzypczykowi. Dziękuję wszystkim samorządowcom: burmistrzom, wójtom, radnym oraz sołtysom z okręgu wałbrzyskiego, marszałkom województwa dolnośląskiego i wojewodzie dolnośląskiemu. Serdeczne słowa podziękowania składam służbom mundurowym: Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Ochotniczej Straży Pożarnej, funkcjonariuszom Sudeckiego Oddziału Straży Granicznej. Za współpracę dziękuję wszystkim instytucjom, organizacjom pozarządowym i jednostkom oświatowym.

Dziękuję także panu marszałkowi Grzegorzowi Schetyńskiemu oraz Prezydium Sejmu za współpracę w Sejmie, którego miałam zaszczyt być sekretarzem, a także wszystkim pracownikom Kancelarii Sejmu oraz pracownikom Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska. Słowa podziękowań za współpracę i wymianę doświadczeń kieruję także do koleżanek i kolegów parlamentarzystów z Sejmu RP i Senatu RP.

Porządek dzienny

100. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 15 i 16 września 2011 r.

1. Pierwsze czytanie obywatelskiego projektu ustawy o ochronie zwierząt (druk nr 4616).

2. Pierwsze czytanie obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty i ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (druk nr 4588).

3. Pierwsze czytanie obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (druk nr 4614).

4. Informacja prezesa Rady Ministrów na temat polityki na rzecz równouprawnienia i przeciwdziałania dyskryminacji z powodu płci (druk nr 4591).

5. Pierwsze czytanie obywatelskiego projektu ustawy o zachowaniu przez Państwo Polskie większościowego pakietu akcji Grupy Lotos SA (druk nr 4634).

6. Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Józefa Ignacego Kraszewskiego (druki nr 3876 i 4325).

7. Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem ks. Piotra Skargi (druki nr 4509 i 4632).

8. Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem Janusza Korczaka (druki 4613 i 4633).

9. Sprawozdanie Komisji Śledczej do zbadania sprawy zarzutu nielegalnego wywierania wpływu przez członków Rady Ministrów, Komendanta Głównego Policji, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na funkcjonariuszy Policji, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prokuratorów i osoby pełniące funkcje w organach wymiaru sprawiedliwości w celu wymuszenia przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków w związku z postępowaniami karnymi oraz czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi w sprawach z udziałem lub przeciwko członkom Rady Ministrów, posłom na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej i dziennikarzom, w okresie od 31 października 2005 roku do 16 listopada 2007 roku (druk nr 4642).

10. Pytania w sprawach bieżących.

11. Informacja bieżąca.

12. Sprawozdanie głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 roku (druk nr 4363) wraz ze stanowiskiem Rady Ochrony Pracy oraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Kontroli Państwowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (druk nr 4493).

13. Przedstawione przez ministra skarbu państwa „Sprawozdanie z działalności Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.” (druk nr 4047) wraz ze stanowiskiem Komisji Skarbu Państwa (druk nr 4442).

14. Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (druki nr 4675 i 4688).

15. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druki nr 4674 i 4683).

16. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych oraz ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (druki nr 4651 i 4668).

17. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4649 i 4689).

18. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (druki nr 4650 i 4690).

19. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4671 i 4680).

20. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (druki nr 4672 i 4679).

21. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (druki nr 4657 i 4665).

22. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne (druki nr 4655 i 4666).

23. Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (druk nr 4644 i 4645).

24. Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o współpracy rozwojowej (druk nr 4643 i 4686).

25. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (druki nr 4676 i 4677).

26. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (druki nr 4653 i 4667).

27. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4654 i 4685).

28. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4652 i 4684).

29. Sprawozdanie Komisji Gospodarki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druki nr 4648 i 4681).

30. Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o timeshare (druki nr 4658 i 4660).

31. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (druki nr 4647 i 4663).

32. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (druki nr 4646 i 4662).

33. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (druki nr 4656 i 4670).

34. Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw (druki nr 4673 i 4678).

35. Wybór do składu osobowego Komisji Etyki Poselskiej (druk nr 4691).

36. Wybór nowego składu osobowego Komisji do Spraw Unii Europejskiej (druk nr 4692).

Obecni posłowie według załączonej do protokołu listy obecności